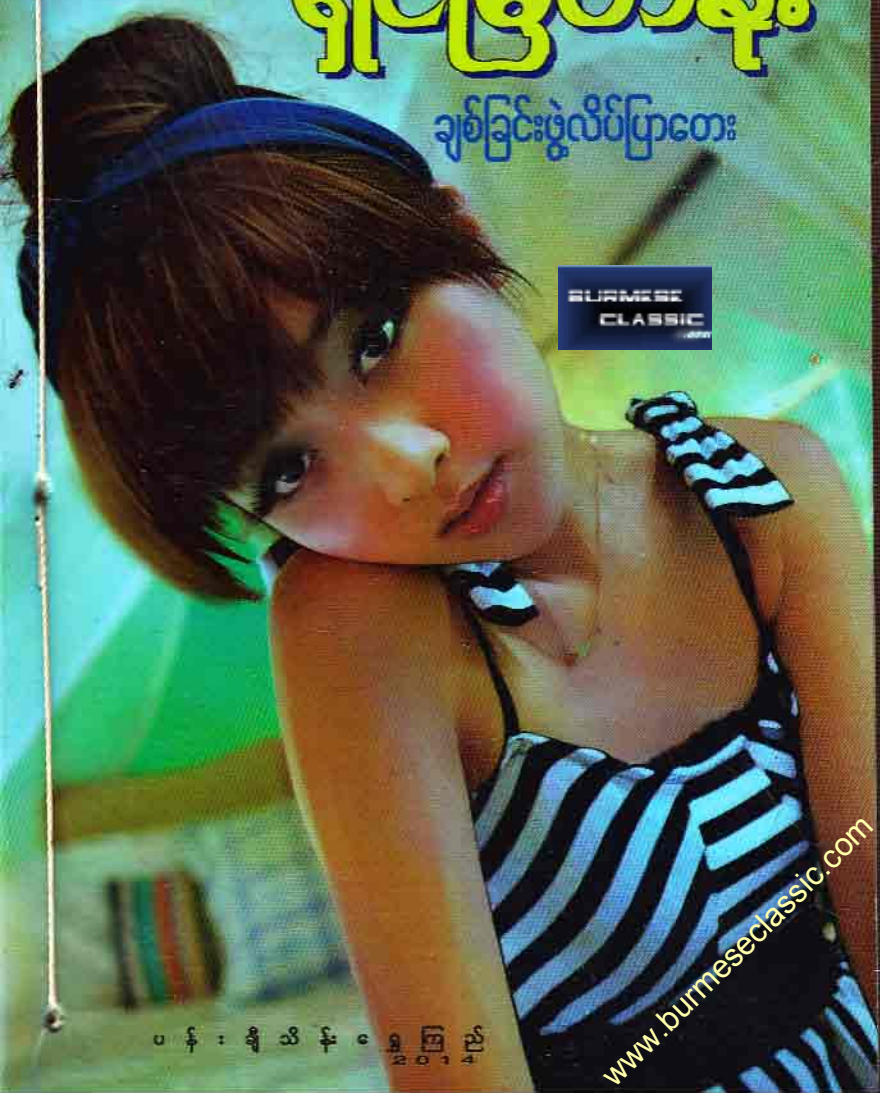




# ရှင်ဖြတ်နိုး

ချစ်ခြင်းဖွဲ့လိပ်ပြာတေး

BURMESE  
CLASSIC



© ၂၀၀၈ : မိုး ဗီ နီ ©

၂၀၀၈ ၀၅ ၂၄

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ထုတ်ဝေသူ - ဦးကျော်ဆန်း (မြ-၀၉၃၂)  
ရဲအောင်စာပေ၊ အမှတ်(၂)၊  
ဆွန်း(၁)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊  
ရန်ကင်းမြို့။
- အတွင်းနှင့်အစုံပုံနှိပ်သူ - ဦးကျော်စင် (မြ-၁၀၀၉၈)  
(ရွှေမြေသံပုံနှိပ်တိုက်)  
အမှတ်-၁၇၉၊ ၃လမ်း၊ (၁၁)ရပ်ကွက်  
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ။
- အုပ်စု - ၅၀၀ အုပ်
- တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်
- မြန်-ချီရေး - စိုးလပြည့်စာပေ  
အမှတ်-၂၂၃၊ ၃လမ်း၊ ၃၁-လမ်း  
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။  
ရန်း - ၀၉ ၅၁၆၃၇၆၄၊ ၀၉-၅၀၀၉၀၉၄



၀၉၅-၀၃

ရှင်မြတ်နိုး  
နှစ်ခြင်းဆွဲလိပ်ပြာစာ/ရှင်မြတ်နိုး၊ ရန်ကင်း  
ရဲအောင်စာပေ၊ ၂၀၁၄။  
(၂၈၈)စာ၊ ၁၂ စင်တီမီတာ x ၁၇၅ စင်တီမီတာ  
(၁) နှစ်ခြင်းဆွဲလိပ်ပြာစာ

အခန်း ( ၁ )

အိမ်မှာနေရတာ စိတ်ရှုပ်လွန်းလာ၍ ချစ်ဝန်းရံတစ်ယောက်  
အပြင်သို့ထွက်လာခဲ့သည်။ လောကကြီးက ဘာတွေလဲ။ ရှုပ်ထွေး  
နေတာပဲ။ ရံတို့အိမ်တစ်အိမ်တည်း ရှုပ်ထွေးနေတာလား။ အဖေ  
ကိုကိုကြီး ကိုကိုလေး အရက်သောက်ကြ မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲကြ၊ ရန်  
ဖြစ်ကြနဲ့ အမေက အရပ်ပဲ။ ရဲပဲ ဘာမှမလုပ်တာ။ သူတို့ကိုကြည့်ပြီး  
ရဲ့အဲ့ဒီအလုပ်တွေကို မလုပ်ချင်။ စိတ်ရှုပ်တယ်။ ရဲဒေါသတွေ ပေါက်  
တဲ့လာ၍ တွေ့ရာတွေကို တစ်လမ်းလုံးပိတ်ကန်ရင်း လျှောက်လာ  
ခဲ့သည်။

“ဂိန် ... ဂိန်”  
“ဟာ ... ဒီခွေး ငါ့မျက်စိရှေ့လာနေတယ်၊ ကဲဟာ”  
“ဂိန် ... ဂိန်”  
“ဂိန်”

စိုးလပြည့်စာပေ

ရှင်ပြတန်း

“သေစမ်း”

“ဂိန့် ... ဂိန့်”

ခွေးပိန်လေးတစ်ကောင် ရဲ့ကိုလည်း ပြန်၍ရန်မမူနိုင်တာ သိ၍ ခွေးပိန်ကို လှိုမိပိန့်ကန်ဖြစ်နေမိသည်။ ရံဘဝကိုရုံ လုံးဝ မကျေအပ်ဘူး။

“ရဲ့သမီးရယ်၊ စိတ်တွေကိုထိန်းစမ်းပါ ဒေါသတွေ ဘာဖြစ်လို့ ကြီးနေရတာလဲ”

“ရဲ့မိန်းကလေးမဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ သမီးလို့ခေါ်ရတာလဲ၊ အဖေက သမီးဆိုမုန်းတယ်ဆို ... မလိုချင်ဘူးဖြစ်နေလို့ အမေကိုယ် တိုင်ပဲ တော်ပြီဗျာ”

ရဲငယ်ငယ်က ပျော့နွဲ့နွဲ့ အရမ်းကြောက်နေတတ်တာ အဖေ ကမကြိုက်။

“မင်း ဘာကြောက်နေတာလဲ၊ မနွဲ့စမ်းနွဲ့ မင်းကယောက်ျား လေးပဲရုံ သတ္တိရှိစမ်းပါကွ။ ရော့ ... အရက်သောက်”

“ကိုခင်ဇော် ... ရှင်ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ ... ရဲ့ကိုတော့ အရက်မတိုက်ပါနဲ့၊ ရှင်ရူးနေလား ... ”

“မင်းဝင်မပါနဲ့သဇင် ... ငါ့မှာ သားတွေပဲမွေးထားတာကွ။ သမီးမမွေးဘူး”

အမေက ရဲ့ကိုအရက်မသောက်ဖို့တော့ ဂရုတစိုက်စောင့်

ကြည့်ထိန်းကျောင်းပေးခဲ့သည်။ ရဲလည်းမကြိုက်ပါဘူး။ အရက် သမားတွေကိုကြည့်ပြီး စိတ်ပျက်လို့ ... အဖေကမိန်းမစိတ်ကို မကြိုက်။ ရဲငယ်စဉ်လေးထဲက ဝေဖာကျားလေးတစ်ယောက်လိုပဲ ကြီးပြင်းစေခဲ့သည်။

ရံအခု အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ကျော်ပြီ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း လည်းအောင်တယ်။ အမှတ်က ဘယ်လောက်များလည်းဆို အမှတ် အားလုံး ဘာသာတိုင်း လေးဆယ်ကျော်ကျော်လေးပဲရခဲ့၏။ အမေ ကတော့ အောင်ရင်ပြီးရော့တဲ့။ အစ်ကိုနှစ်ယောက်တောင် မအောင် သေးတာတဲ့။ ရံကတော့ အောင်စာရင်းထွက်ပြီး အမှတ်စာရင်း သိရမှ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မကျေမနပ်ဖြစ်နေရသည်။



“တောက် ... လုံးဝအသုံးမကျတဲ့ရံ အောင်ရဲလေးအောင် တယ်တဲ့လား ... ယုန်ဖြူလေးက ငါးဘာသာဂုဏ်ထူးနဲ့အောင် တယ်”

ထိုကိစ္စအတွက်လည်း ရံစဉ်းစားမိတိုင်း ဒေါသတွေဆူဝေ ပေါက်ကွဲချင်နေတတ်သည်။ ယုန်ဖြူကို သာချင်တာ ... ယုန်ဖြူ အထင်ကြီးတာခံချင်တာ။ ယုန်ဖြူလေးကို သူ့လက်ထဲမှာချုပ်ကိုင် ထားနိုင်ရန် ကြိုးစားနေချင်၏။ အိမ်မှာက ဒီလောက်အထိ ဆူညံ ပွက်လောရိုက်နေတာပဲ။

ယုန်လေးတို့အိမ် ရောက်လာသည်။

ရှင်မြတ်နိုး

“ရဲဘာဖြစ်လာတာလဲဟယ် ရှင်ကလည်း အမြဲတမ်းဒေါသ ပေါက်ကွဲနေတာပဲ ရှင်ကိုယ်ရှင် ထိန်းသိမ်းပါဦး”

“မထိန်းသိမ်းဘူးဟာ ဘာဖြစ်လဲ”

“ယုန်လေးက ရှင့်အတွက်ပြောပြတာပါရဲ့ရယ်၊ ရုပ်လေးက ချောချောနဲ့ ဒေါသတွေက ရှင့်မျက်နှာနီရဲနေပြီ”

ရဲ့အကြည့်တွေက ယုန်လေးထံ ဆတ်ခနဲရောက်သွားကာ ဖြူစင်အေးချမ်းပြီး လှပအိစက်နေတဲ့မိန်းကလေး ဖြစ်နေတဲ့အပြင် ရံတိတ်တနိုးလေး ရင်ထဲထိ စူးနစ်ချစ်မိနေသူလည်းဖြစ်သည်။

ယုန်လေးတစ်ကောင်လိုပဲ ဖြူစင်ပြီးနူးညံ့လွန်း၏။ ဆံပင် ရှည်ရှည်အိအိ ဖြောင့်ဖြောင့်စင်းစင်းတွေက ကျောပေါ်ဖြန့်ကျ ယိမ်းနွဲ့နေသည်။

“ရဲ့”

“ဟင်”

“ဘာကြည့်နေတာလဲ၊ မျက်လုံးကြီးကျွတ်ထွက်မတတ်ပါ၊ ယုန်ကို ကိုက်စားတော့မလို့လား”

“ယုန်ဖြူ”

“ပြောလေ”

“မင်းအခု ဆေးတက္ကသိုလ်တက်မှာလား”

“အင်းလေ”

ချစ်မြတ်နိုး လိပ်ကြေး

“ရဲ့ မမှီတော့ဘူးနော်”

“ဘာဖြစ်လဲရဲရာ ... အိမ်မှာလည်းတွေ့လို့ရတာပဲ ... ကျောင်းလည်းလိုက်ခဲ့လေ၊ ရှင်က စာပေးစာယူပဲတက်မှာဆို”

“အင်း ...”

“ရဲ့ သင်တန်းတွေမတက်ဘူးလား”

“မတက်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ရဲရယ်”

“စိတ်ညစ်လို့”

“ဒုက္ခပါပဲဟယ်”

ယုန်လေးကိုချစ်တယ်။ ရဲ့နှလုံးသားထဲအထိ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းချစ်မြတ်နိုးနေတာ ယုန်လေး ... နင်ယုံရဲ့လား ... ရင်ထဲမှာ မွန်းကြပ်ကြပ်တင်းတင်းကြီး။ ယုန်လေးနှင့်ရဲတို့ ခင်မင်လာခဲ့ကြတာ ငယ်စဉ်လေးထဲက အတူစား အတူနေ အတူဆော့ကစားလာခဲ့ကြ သူတွေပါ။ ယုန်လေးနှုတ်ခမ်းက ထူထူဖူးဖူး။ မျက်ဝန်းလေးတွေက ပိုင်းပိုင်းကျယ်ကျယ် မျက်တောင်ကော့လေးတွေခြံရံနေတဲ့ မျက်ဝန်း ပိုင်ရှင်လေးပါ။

“ရဲ့... ရှင်ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ အိမ်မှာ ပြဿနာတွေဖြစ်လာ ပြန်ပြီလား ...”

“ဟုတ်တယ်”

www.burmeseclassic.com

ရှင်မြတ်နိုး

“သတိထားမှပေါ့ရုံရယ် ... ယုန်ဘာလုပ်ပေးရမလဲ တစ်ခုခု စားမလား ... ယုန်ကော်ဖီဖျော်ပေးမယ်နော်၊ ပေါင်မုန့်မီးကင်ရှိ တယ်”

“မစားဘူး”

ယုန်လေးမှာ မိဘတွေမရှိကြတော့ပေ။ အဒေါ်အိမ်မှာကပ် နေရပေမယ့် အဒေါ်ကသားသမီးမရှိ၍ ချစ်ကြသည်။ လိုလေသေး မရှိ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ပေးထားနိုင်၏။ အရမ်းချမ်းသာကြီး မဟုတ်ပေမယ့် ရုံတို့ထက်တော့ အဆင်ပြေနေနိုင်ကြသည်။

“ရှင်က ဘာလုပ်ချင်တာလဲ”

“မင်းကို ရံပြောစရာရှိတယ်ယုန်”

“အင်း ... ပြောလေ ... ဘာစကားတွေမို့လဲ အခုမှလာပြီး စကားနိဒါန်းတွေချီနေတယ်”

ရုံစကားတွေကြားလိုက်ရလျှင် ... ယုန်လေးလက်ခံနိုင်ဖို့ မလား အမြဲတမ်းအပြုံးလေးတွေနှင့် ခွင့်လွှတ်ပေးတတ်တဲ့ယုန်ဖြူ၊ ရုံ့အတွက်ဆို စိတ်ပူတတ်ကာ ပျာပျာသလဲလုပ်ဆောင်ပေးရင်း နှစ်သိမ့်အားပေးစကားပြောတဲ့ယုန်ကို သူလက်လွှတ်ဆုံးရှုံးလိုက်ရ မှာ အကြောက်ကြီးကြောက်သည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

ချစ်မြင်းစွဲ၊ လိပ်ပြာစား

“ချစ်တယ်”

“ဘာပြောတယ် ... ရုံရယ် ဒီစကားပြောဖို့များ ဒါ ... ဘာများ ထူးဆန်းနေလို့လဲ”

“မင်းလက်ခံလား”

“လက်ခံပါတယ်”

“တကယ်လားယုန်ဖြူ ကိုယ့်အချစ်တွေကို ယုန်ကလက်ခံ တယ်နော်”

“အင်းလေ”

“ကိုယ်အရမ်းဝမ်းသာတာပဲ ဖျော်လိုက်တာယုန်ရယ်”

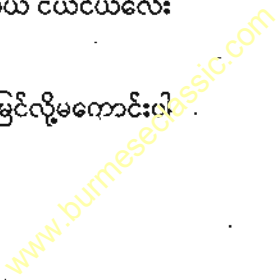
“ဟင်”

ရုံက ... ယုန်ခန္ဓာကိုယ်လေးအား သိမ်းကြိုးပွေ့ဖက်လိုက် သဖြင့် ယုန်အထိတ်တလန့်လေးဖြစ်သွားရကာ ရုံ့ရင်ခွင်ထဲကနေ တွန်းဖယ်ရုန်းထွက်နေပေမယ့် ရုံကသန်မာစွာ တင်းသထက်တင်း အောင် ပွေ့ဖက်ထားသည်။

“ရုံဘာလုပ်တာလဲ လွှတ်စမ်းပါ ... အဲဒီလိုမလုပ်နဲ့လေ လွှတ်ပါ”

“ယုန် ... ချစ်တယ်၊ မင်းကို ရံအရမ်းချစ်တယ် ငယ်ငယ်လေး ထဲကသံယောဇဉ်ကြီးပြီး ချစ်ရတာပါကွာ”

“အို ... ရုံဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ၊ လူမြင်လို့မကောင်းပါ”



ဘူးဟယ် ... လွတ်ပါ။ ခဏနေရင် အန်တီနှင့် ပြန်လာလိမ့်မယ်နော်”  
ရံတကယ်ဆိုးတယ်။ ယုန်နှုတ်ခမ်းလေးကို နှမ်းရွိုက်လိုက်  
သဖြင့် ယုန် ... အသဲတွေအူတွေ ပြောင်းပြန်လှန်သွားမတတ်။  
ရှက်ကြောက် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး အနမ်းမိုးတွေက ခပ်ကြမ်း  
ကြမ်း ဒရစပ်ကျရောက်လာ၍ မျက်နှာလေးကိုဘယ်ညာယိမ်းခါ  
ရှောင်တိမ်းဖြစ်နေရသည်။

“မလုပ်နဲ့ရဲ့ ဖယ်ပါ။ ရှင်အဲဒီလိုမရမ်းပါနဲ့ ယုန်လေး တောင်း  
ပန်ပါတယ်”

ယုန်အရမ်းကြောက်တယ် ... ရဲ့ ကြောင့်လည်း သူစိမ်း  
ယောက်ျားလေးတွေနှင့် ပတ်ပတ်သက်သက် တရင်းတနီးစကား  
ပြောဆိုခွင့်မရှိခဲ့။ ရဲ့ကိုပဲ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေအဖြစ် နေခဲ့ရသူလည်း  
ဖြစ်သည်။

“ရဲ့ ... ရံရယ် တောင်းပန်ပါတယ်။ ယုန်လေးကြောက်လို့ပါ  
နော်”

“ချစ်တယ်ယုန်လေးရယ် ရဲ့နှလုံးသားတွေ တဆတ်ဆတ်  
တုန်တဲ့အထိပဲချစ်တယ်။ အရမ်းချစ်တယ်”

“ရဲ့ဖယ်ပါဦး အဲဒီလိုတွေမလုပ်ပါနဲ့ဟယ်နော်”

ယုန်ကပျော့ညံ့ညံ့ အမြဲတမ်း ရံစီမံရာနာခံပြီး ရံထားရာနေ  
စေရာသွားလာနေထိုင်ခဲ့သည်။ ယုန်နှလုံးသားတွေ တဆတ်ဆတ်

တုန်ယင်လိုက်မောစွာနှင့် ရံရမ်းကားနေမှုတွေအတွက် ရှောင်တိမ်း  
ရန် အင်အားမဲ့နေ၏။ အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲဟင် ... ယောက်ျားလေး  
တွေနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှပင် ထိတွေ့ဆက်ဆံဖူးခြင်းမရှိ၍လား  
ရဲ့ကိုယုန်နှလုံးသားတွေထဲမှာ ချစ်မိသွားပြီလားပင် မသိတော့။ သူမ  
မျက်ဝန်းလေးတွေထဲမှ မျက်ရည်တွေ လိမ့်ဆင်းကျလာသည်။

“အဟင် ... ဟင်”

“ဟင် ... အဟင် ... ဟင်”

“ယုန်ဖြူ”

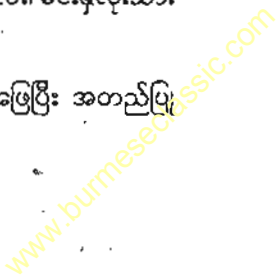
“ယုန်လေးရယ်”

“ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်။ ကိုယ့်စိတ်တွေ ပေါက်ကွဲလွင့်စင်  
သွားလို့ပါ။ ယုန်ကိုချစ်တယ် ... ယုန်တရောဟင်”

ယုန်ဖြူမဖြေတတ်။ ငိုချင်နေတာပဲသိသည်။ ရဲ့ရင်ခွင်ထဲမှာ  
ရှိနေဆဲဖြစ်သော ယုန်ကိုယ်လေးပင် ရုန်းမပစ်နိုင်သေးပေ။ အင်အား  
တွေလည်းမရှိတော့ဘူး။ ယုန်ရှက်တာရော ... ကြောက်တာရော  
အားလုံးရောထွေးပူလောင်နေ၏။ ရံကချစ်လားဟု ... အဖြေကို  
တတွတ်တွတ်မေးမြန်းနေလေသည်။

“ရဲ့ကိုချစ်တယ်မဟုတ်လား ... ယုန်ဖြူလေး။ မင်းနှလုံးသား  
တွေထဲမှာလည်း ရဲ့ကိုချစ်နေပါပြီ”

ယုန်ထံမှချစ်တယ်ဆိုတဲ့အဖြေကို ရံကပဲဖြေပြီး အတည်ပြု



လိုက်သည်။ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရရင်လည်း ရဲ့ကိုမမှန်းပါ။ ငယ်စဉ်  
လေးထဲက ... သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာ တွယ်တာနေခဲ့သူတွေပါ။  
ဘယ်လိုဆန့်ကျင်နိုင်မလဲ။ ယုန်နဲ့ပတ်သက်ဆက်ဆံခွင့်ရှိသူ ရံတစ်  
ယောက်ထဲပါပဲလေ။

“တိတ်တော့ယုန်ဖြူလေး မင့်နဲ့နော်၊ အားမငယ်စမ်းပါနဲ့ကွာ  
ရဲ့ကိုအားကိုးစမ်းပါ၊ ရဲ့ဝင်ငွေရအောင်အလုပ်လုပ်မယ်၊ ကြိုးစားမယ်  
ယုန်နဲ့လက်ထပ်မယ်”

“ဟင်”

“ယုန် သတ္တိရှိစမ်းပါ၊ လောကကြီးကိုရင်ဆိုင်ပစ်မယ်၊ ကိုယ့်  
တို့နှစ်ယောက် ဘယ်တော့မှမခွဲကြေးနော်”

ယုန်မသိတော့ဘူး ရဲ့ကယုန်မျက်နှာလေးအား သူ့လက်တွေ  
နှင့်ချုပ်၍ သူမမျက်ဝန်းလေးတွေထဲ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်တော့  
မတတ်ပဲ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်သည်။ ယုန် ရင်မဆိုင်ရဲ့။ သူ့မခန္ဓာ  
ကိုယ်လေးထဲမှာ လှည့်ပတ်နေတဲ့သွေးတွေ ပွက်ပွက်ဆူလာသလို  
ပင် ပူနွေးလောင်မြိုက်လာနေ၏။ ရဲ့ကတော်တော်ဆိုးဝါးတာပဲ။  
သူမရုန်းမထွက်နိုင်အောင် အနမ်းတွေနှင့်ထပ်ချီနှောင်ပစ်ပြန်သည်။

“ရဲ့ကမိန်းကလေးတစ်ယောက်နော် ယုန်ဖြူလေး ... သမီး  
ဘက်က ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေထိုင်ပါ၊ ယောက်ျားရှာတွေ့က ကြောက်  
စရာကောင်းတယ် ... သူတို့ရဲ့ခံစားချက်တွေကလွန်ကဲတယ်

ပြဿနာပဲ”

အန်တီမေပြောတဲ့စကားတွေကို ယုန်ဖြူပြန်၍ကြားယောင်  
လာသည်။

“ရဲ့မိဘတွေနဲ့လည်း ခင်မင်နေတယ် ... ဒီအရွယ်ရောက်မှ  
ပေပတ်သက်နဲ့တော့လို့ မတားချင်ဘူးနော်၊ ယုန်လေး သမီးကအရမ်း  
လည်းလှတယ်၊ အနာဂတ်လည်းရှိတယ်၊ ဆေးကျောင်းတက်ရတော့  
မယ်လေ”

အန်တီမေ့စကားတွေက မသိမသာနှင့် ရဲ့ကိုဆက်မပေါင်းနဲ့  
ခပ်ခွာခွာလေးနေပါဟု သတိပေးနေသလိုပင် ... ယုန်လေးဘယ်လို  
လုပ်ရမလဲ။ ရဲ့ကို ယုန်လေးလည်းချစ်မိသွားပြီလားပဲ။ ရဲ့အပြုံးတွေ  
က ယုန်ဖြူရင်ကိုဝှူလောင်နေသည်။

“ရဲ့”

“ပြောလေ”

“အန်တီနှင်းပြန်တာတော့မယ် ... လွှတ်ပါနော်၊ ရဲ့ပြန်ပါ”

“ယုန်ကြောက်သွားလားကွာ ... မျက်နှာဖြူဖြူလေးက  
ရဲတွတ်နေတယ် ရှက်လို့လား”

“အင်း”

“ပြန်မယ် ယုန်ဖြူလေးကို ကြောက်စွဲထိတ်လန့်သွားအောင်  
လုပ်မိတဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်အချစ်ရယ်နော်”

ရှင်မြတ်နိုး

ယုန်ဖြူနဖူးလေးကို ဖွဖွလေးနမ်း၍ ရံပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။  
စောစောက အပူသောကတွေပင် လွင့်စင်ပျောက်ကွယ်သွားရပြီး  
အပျော်တွေ စုပြုံတိုးဝင်လာ၏။ ... ယုန်လေးက မကြာခင် ဆေး  
ကျောင်းသူဖြစ်တော့မှာပါ။ ချစ်ခင်ကြင်နာမယ့်ယောက်ျားတွေ ပိုင်း  
ပိုင်းလည်တော့မယ်။ ရံ တုန့်ဆိုင်းလက်နှေးနေလို့မဖြစ်ဘူး။ သူ့  
ရင်ထဲကအချစ်တွေကို ဖွင့်ပြောလိုက်ရ၍ကျေနပ်သည်။ ယုန်လေးက  
လည်းမငြင်းပေ။ ရံပျော်မိနေ၏။

ယုန်ဖြူလေးကို ချစ်ဝန်းရံပဲ ပိုင်ဆိုင်စေရမယ်။ ရံ ခိုင်မာပြတ်  
သားစွာ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။



အခန်း ( ၂ )

“စောစောက ချစ်ဝန်းရံ ရောက်လာတာလား ယုန်ဖြူ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ”

“ဒီကောင်မလေးက စိတ်မချရဘူးနော်ယုန်ဖြူ။ ယောက်ျား  
စိတ်မှ ယောက်ျားစိတ် ဖြစ်နေတာနော်”

ဒေါသကင်းကတော့ ... တူမလေးယုန်ဖြူလေးက အရွယ်  
လည်းရောက်နေပြီ ထွားထွားဖွံ့ဖွံ့နှင့် အသက်နှင့်မမျှ တောင့်  
တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်စင်းစင်း မိန်းမချောလေးပါ။ ယောက်ျားလျှာ  
တွေက မလွယ်ဘူး။ ဈေးထဲမှာတောင် ... ရပ်ကွက်ထဲကမိတ်ဆွေ  
တချို့က သတိပေးစကားပြောကြသေးသည်။

“ငယ်စဉ်လေးထဲက ... အတူနေလာကြလို့သာ အန်တီနှင့်  
မတားဆီးချင်တာ ... တူမလေး သတိထားဆက်ဆံနော်၊ ဒင်းက  
ချစ်တယ်လို့ပြောရင် ဒေါသတကြီးငြင်းပစ်လိုက်”



ရှင်မြတ်နိုး

“ရှင်”

“ဘာရှင်လဲ ... လုံးဝ အားနာပြီးလက်မခံလိုက်နဲ့ အန္တရာယ် အရမ်းကြီးမားတယ် ... ယုန်ဖြူလေးဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဒင်းက အနောက်အယုတ်ပေးတော့မှာ ... အန်တီနင်းတူမ ယုန်ဖြူလေးက အရမ်းဖြူစင် သန့်စင်နေတာပါ”

ရဲကယုန်ဖြူကို ချစ်တယ်ဟုပြောပြီး ... နမ်းသွားခဲ့သည်။ ဘုရားရေ ယုန်မှားသွားပြီလား ... ရဲ့ကိုလည်း တစ်စုံတစ်ရာငြင်းဆန် လိုက်ရမှာ ယုန်အားနာခဲ့တာလား။ ဒါမှမဟုတ် ယုန်လေးကြောက် သွားမိတာလား။ အန်တီနင်းရဲ့အကြည့်ကို ယုန်ဖြူလေး ဘယ်လို ရှောင်တိမ်းရမှန်းပင်မသိတော့သလို ... အန်တီနင်းကယုန်ဖြူအား ရိုးသားဖြူစင်သူဟု သတ်မှတ်ထားသည်။

“ယုန်”

“ရှင်”

“ရဲနဲ့ဝေးဝေးနေပါ။ အန္တရာယ်ဆိုတာ ကြိုတင်ကာကွယ်ထား ရတယ်လေ။ အန်တီက လူကြီးတွေမျက်နှာရှိလို့ပါ။ လာမပတ်သက်နဲ့ လို့ မပြောပစ်ချင်ဘူး။ ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် ရဲကလည်း အန်တီနင်းလက်ပေါ် မှာကြီးခဲ့တာပါ”

ရဲ့အဖေကြောင့်ပဲ ... ဦးခင်ဇော်က ရဲ့ကို ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်အဖြစ် စိတ်ဓာတ်ကအစ မာကျောနေစေရန် မွေးက တည်းက လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ပြီး ယောက်ျားလေးအဖြစ် ကြီးပြင်းစေ

ချစ်ခြင်းသူ့ လိပ်ပြာစေး

ခဲ့သည်။

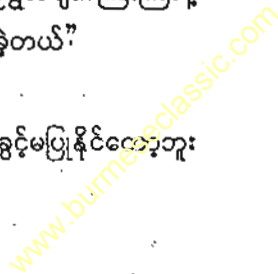
“သမီးမမွေးချင်ဘူး ... မိဘကိုအရှက်ရစေတယ်။ ယောက်ျား လေးဆိုတာ ဒေါင်ကျကျပြားကျကျ ပြဿနာမရှိဘူး။ ငါဘယ်တော့မှ မချစ်ဘူး ... မနင်း”

ဒေါ်သက်နင်းကိုလည်း သမီးမွေးထားတာ ကြပ်ကြပ်သတိ ထားထိန်းကျောင်းတဲ့ သမီးတစ်ကောင် နွားတစ်ထောင်ထိန်းရတာ ခက်တယ်တဲ့။ ချစ်ဝန်းရုံမှာလည်း အပြစ်မရှိပါဘူး။ ရဲ့အဖေ ဦးခင်ဇော်ကိုက အရက်သမား ... အစ်ကိုတွေကရော ရပ်ကွက်ထဲက အော်ကျောလန်တွေပါ။ တူမလေးယုန်ဖြူဖြူ။ တကယ့်ကို ဖြူဖွေး နုဖတ်အိစက်နေအောင် ချောမောတာပါ။ ပညာကလည်း တော် တယ်။ လိမ္မာတယ် ... ကောင်းခြင်းငါးဖြာတွေနဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့ မိန်း ကလေး ... မိမိကတော့ အပြစ်ဆို၍ မြို့မှန်လေးပင် ကပ်တင်ကျန် ရစ်ခြင်းမရှိစေရန် ဒေါ်သက်နင်း ထိန်းသိမ်းဖောင့်ရှောက်ထားခဲ့ သည်။

“အန်တီနင်း တူမလေးဘဝကို တန်ဖိုးအကြီးမားဆုံးရောက် အောင် မြှင့်တင်ထားချင်တယ်ယုန်ဖြူ။ ကြားလား ... မကြာခင် တက္ကသိုလ်တက်ရတော့မယ်။ အန်တီနင်းရည်ရွယ်ချက်ကြီးကြီးနဲ့ ငွေတွေကို အနှစ်နှစ်အလလ စုဆောင်းထားခဲ့တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ရဲနဲ့ဆက်ပြီး ... ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခွင့်မပြုနိုင်လော့ဘူး



ရှင်မြတ်နိုး

ယုန်လေးရယ်၊ ရဲ့မိဘတွေကလည်း ဘဝတူ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပါပဲ  
လေ၊ ဒါပေမဲ့ အန်တီနှင်းပြတ်သားရလိမ့်မယ်၊ ရက်စက်တာတွေ  
မဟုတ်ပါဘူး”

“ဟို ... ဟို ... အန်တီနှင်းရယ် ... ရဲ့ကိုတော့ ဘာမှသွား  
မပြောပါနဲ့နော်၊ ရဲ့နဲ့ယုန်လေးက သူငယ်ချင်းတွေပါ၊ မရိုးသားတဲ့စိတ်  
တွေလည်း မရှိကြပါဘူး၊ ရဲ့ဘက်ကလည်း ရိုးရိုးသားသား ခင်မင်ကြ  
တာပါ”

ရဲ့ဘက်ကနေ ယုန်ဖြူလေးစိုးရိမ်တကြီး ကာကွယ်ပြောဆို  
ပေးနေမိသည်။ ရံတစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာလည်း ယုန်လေးစိတ်ပူမိနေ  
သလို ရံဒေါသတကြီးပေါက်ကွဲမှာလည်း ကြောက်မိ၏။ ရဲ့စိတ်မာတ်  
ပြင်းထန်ပုံကို ယုန်ဖြူအသိဆုံးပါ။ မိသားစုတွေရဲ့ အရှုပ်အထွေး  
အပူသောကတွေလည်း ရံကအမြဲတမ်းရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရပြီး  
ခံစားရလွယ်လွန်းသူပါ။ ရဲ့အတွက် ယုန်ဖြူလေးစိတ်ပူသည်။

“အင်းလေ ... အန်တီနှင်းကလည်း စိုတဲ့လက်မခြောက်စေ  
ချင်ပါဘူးကွယ်၊ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတွေပဲဟာ မျက်နှာမပျက်ချင်  
ဘူး”

“စိတ်ချပါ ... ယုန်ဖြူလေးသိပါတယ်၊ အဲဒီလောက်အထိ  
ဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိပါဘူး အန်တီနှင်းရယ်”

“သမီးလေးယုန်ဖြူကို ယုံပါတယ်ကွယ်၊ လိမ္မာရေးခြားရှိ  
လွန်းတဲ့ကလေးပါ”

ယုန်ငိုချင်မိသလိုလို ... ရင်ထဲမှာ တလိုက်လိုက်ဝမ်းနည်း  
ကြေကွဲမှုတွေက ဆတ်ခနဲ ဘယ်လိုယုန်ဖြူရင်ထဲစုပြုံ ရောက်ရှိ  
လာမှန်းမသိတော့။ အန်တီနှင်းရှေ့မှာပင် မျက်ရည်တွေကအုံဖွဲ့  
ပြီးဆင်းလာတော့မတတ် ဖြစ်နေသည်။

“ယုန်ဖြူလေး သင်တန်းတွေဘာတွေတက်ဖို့လည်း စီစဉ်ရ  
မယ်၊ ဒီနေ့ကစပြီး သမီးလေးကို လူ့လောကထဲဝင်အာနိဒ်အောင် လုပ်  
ပေးရတော့မယ်လေ”

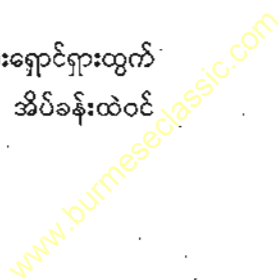
ယုန်ဖြူလေးကို ဒေါသက်နှင်းတို့လင်မယားက သမီးလေး  
အရင်းကဲ့သို့ပင် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့ကြသည်။ ယောက်ျား  
က မနှစ်ကမှကွယ်လွန်သွားတာပါ။ တူမလေးကိုတော့ တန်ဖိုးရှိရှိ  
ကြီးပြင်းစေချင်သည်။ ကောင်းမွန်တဲ့အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် တွေ့ဆုံ  
စေချင်ခဲ့၏။ ချစ်ဝန်းရံကိုချစ်ပေမယ့် အလိုမလိုက်နိုင်။ ယုန်ဖြူရဲ့  
ရှေ့ရေးကိုလည်း ကြည့်ရမည်ဖြစ်သည်။

“အန်တီနှင်း ညစာချက်ရဦးမယ်၊ ယုန်ဖြူလေးလုပ်စရာရှိ  
တာတွေလုပ်နော်”

“ယုန်ဖြူ ဝိုင်းပြီးကူညီပေးမယ်လေ”

“အမယ်လေး ... မခိုင်းရက်ပါဘူးအေ ... ညည်းလေးကို  
ဦးလေးလို့ဥပြီးမွေးထားတာပါ”

ယုန်ဖြူကလည်း အန်တီနှင်းရှေ့မှ အမြန်ဆုံးရှောင်ရှားထွက်  
ချင်၍ မြန်မြန်လေးပဲ စောဒကတက်မနေတော့ပဲ အိပ်ခန်းထဲဝင်



လာခဲ့သည်။

“အမယ်လေး ... ရဲရယ် ရှင်ကြောင့်လေ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ရှင်နဲ့ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ချစ်သူတွေလိုဆက်ဆံလို့မဖြစ်ဘူး ထင်တယ်ဟယ်”

ယုန်ဖြူမစဉ်းစားရဲ ရင်တွေပမ်းတွေတုန်လာပြီး ရှက်လို့ မျက်နှာတွေတောင်ထူထူပူပူ ခန္ဓာကိုယ်လေးက ... နှမ်းလျှလျ နှုတ်ခမ်းလေးက တူးအမ်းထုံကျင်နေဆဲ ...

“ရှင် ... ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် မိတ်ဆွေတွေ၊ သူငယ်ချင်း တွေလိုပဲ နေကြရအောင်ပါရဲရယ်နော်”

ရုံ ... ချစ်ဝန်းရုံ ယောက်ျားလေးစိတ်ပေါက်နေသည်။ ရဲက စိတ်ဓာတ်ပို၍ပင် ပြင်းပြလွန်းတာ ယုန်ဖြူအသိဆုံးပါ။ ယုန်ဖြူကိုယ် တိုင်ကပင် ... ရုံအပေါ် သံယောဇဉ်တွေကြီးမားလွန်းစွာ ရစ်ပတ် နှောင်ဖွဲ့သွားပြီထင်တယ် ... အန်တီနှင့်က ... သူငယ်ချင်း သံယောဇဉ်ထက် ပိုမိုလွန်ကဲသောအဆင့်ဆိုရင် ... လုံးဝပြင်းဆန်ပစ် ရမယ်တဲ့ ယုန်ဖြူနဲ့ရဲက ဘယ်လိုအဆင့်မျိုးလဲ။ သူမကိုနမ်းသွား၏။ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့အဖြေကို အတင်းအကြပ်တောင်းဆိုသွားခဲ့သည်။

“ရှင်ကိုကြောက်ပါတယ်ရုံ ... သေတော့မယ်ထင်စာယ် ယုန်ဖြူတို့သူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ ဆက်ဆံကြရအောင်ပါဟယ်”

အရေးထဲ ယုန်ဖြူ Hand Phone လေးကမြည်လာ၍ အထိတ် တလန့်နှင့်ရင်ခုန်သံကြီး ဒိန်းခနဲနေအောင် ဆောင့်တက်မြည်ဟီး

သွားရသည်။ လက်တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် လှမ်းယူပြီးဖွင့်ကြည့်လိုက် တော့ ရုံပဲ ...

“ဟဲလို ... ”

“ဟဲလို ... ယုန်ဖြူလား”

ရုံအသံကြီးကိုကြားလိုက်ရတာ ယုန်ဖြူနားထဲ မိုးကြိုးပစ် လိုက်သံကြီးလိုလို ဆူညံပွက်လောရိုက်သွားသည်။

“ဟဲလို ... ယုန်ဖြူလား ... ဟဲလို”

“အင်း ... ”

“ဟာ ... ယုန်ဖြူရယ်၊ မင်းကလည်းကွာ အသံတိတ်နေလို့ အန်တီနှင့်များကိုလိုက်တာလားလို့ စိတ်ပူသွားတယ်”

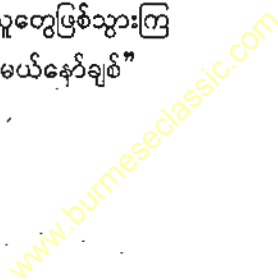
“မဟုတ်ပါဘူးရဲရယ် ... ဟိုလေ ... ဟို အန်တီနှင့်နဲ့စကား ပြောနေမိလို့ပါ ... ဘာ ... ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်ရုံ”

“မင်းကြောက်နေတာလား ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မင်းအသံတွေက တုန်ရီနေတယ် ရုံကိုကြောက်နေတာလားယုန်ဖြူ”

“ကြောက် ... ကြောက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးရဲရယ်၊ ကျွန်မလေ စဉ်းစားမိတိုင်းစိတ်ထဲမှာ တုန်လှုပ်လာတယ်၊ ဟို ... ဟိုလေရုံ”

“ဘာလဲ ... ဘာဟိုလဲ မင်းနဲ့ကိုယ်ကချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြ ပြီ မင်းကိုလက်ထပ်နိုင်ဖို့ ကိုယ်အပြတ်ကြိုးစားမယ်နော်ချစ်”

“ဟင်”



“ဟေ့ ... အဲဒါကြောင့် မင်းကိုစိတ်မချတာ၊ ကြောက်မနေပါနဲ့ကွာ ... ကိုယ့်ကိုအားကိုးစမ်းပါ ယုန်ဖြူလေးရယ်၊ မင်းအတွက် ကိုယ်အားလုံးတာဝန်ယူနိုင်အောင် ကြိုးစားမယ်၊ ဘာမှစိတ်မပူနဲ့ နော်”

ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းပင်မသိတော့။ အန်တီနှင့်စကားတွေ ပြန်ကြားယောင်လာမိသလို ... နောင်တရတာမျိုး စိတ်ပူပင်သောကရောက်တာမျိုး ... ခံစားရခက်နေသည် ... ရဲ့ကိုလည်း သူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ ဆက်ဆံကြရအောင်လို့မပြောရဲ။ ပေါက်ကွဲမှုတွေနှင့်ပြဿနာ အကြီးအကျယ်ဖန်တီးပစ်မယ့်ရဲ့ပါ။ တစ်ခါတစ်လေ ရဲ့ရဲ့ဒေါသတွေက ... ယောကျိားလေးအစစ်တစ်ယောက်ထက်ပင် ပြင်းထန်လွန်းနေတတ်သည်။

“ချစ်”

“ဟင်”

“ကြောက်မနေနဲ့ ကိုယ်သတိရလာလို့၊ လွမ်းလို့ ... ချစ်လို့”  
ယုန်ဖြူနှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ ဝှာဆတ်ဆတ်တုန်နေကာ ရဲ့ကိုစကားလေး တစ်ခွန်းတစ်လေပြောဖို့ပင် ဆွံ့အနှုတ်ဆိတ်နေရကာ ငြင်းဆန်ချင်လည်း မဖြူရဲ။ ငယ်သူငယ်ချင်းရဲ့ ထင်ရာခိုင်းနေမှာလည်း စိတ်ပူပင်နေရသေးသည်။

“ချစ်”

“ဟင်”

“ချစ်တယ်လို့ပြော”

“ဘာ”

“ကိုယ့်ကို ချစ်ပါတယ်လို့ပြောလေ၊ ပြောစမ်းပါယုန်ဖြူရယ်၊ ကြားချင်တယ်”

“ဟို ... ဟိုလေ ရဲ့”

“ဘာလဲ ... ”

“အမယ်လေး ... ”

ရဲ့ အော်ဟစ်လိုက်တာ ... ယုန်ဖြူလန့်အော်မိသွားသည်။ တကယ်ပါပဲ ရွှေရံထင်တဲ့အတိုင်းပဲ ဒေါသတကြီးနှင့်ပြဿနာက စတင်မီးတောက်စပြုလာ၏။ ယုန်ဖြူ ဆက်၍မပြောရဲတော့။

“ယုန်ဖြူ”

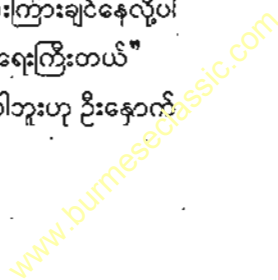
“ဟင်”

“ပြောလေ ပြောစမ်းပါ ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်လို့ မင်းနှလုံးသားထဲမှာလည်း ကိုယ့်ကိုချစ်နေတယ်မဟုတ်လား၊ ချစ်နေပါတယ် ပြောစမ်းပါ ချစ်တယ်လို့ ဟေ့ ... ကိုယ်အေးအေးဆေးဆေးခိုင်းနေတုန်းပြောနော် ... မပြောရင် အခုချက်ချင်းပဲ မင်းဆီလာခဲ့မှာ”

“အမယ်လေး လာတော့မလာပါနဲ့နော် ရဲ့ရယ်”

“ဒါဆိုပြော ... မင်းအဖြေကို ကိုယ်အရမ်းကြားချင်နေလို့ပါ ယုန်ဖြူရာ၊ ကိုယ့်ဘဝရဲ့အင်အားတစ်ခုနော် အရေးကြီးတယ်”

ယုန်ဖြူဘယ်လိုပြောရမလဲ ... မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဟု ဦးနှောက်က



ထဲမှာ အသိတရားတွေရှိနေခဲ့ပေမယ့် အမှန်တရားကို ယုန်ဖြူဖြင့်ဟ  
မပြောရဲခဲ့ ... ရဲ့ကိုလည်း သနားတယ်။ အမြဲတမ်းပဲ ရဲ့မှာစိတ်ညစ်  
စရာအပူသောကတွေ ဝိုင်းရံနေတတ်သည်။ ယုန်ဖြူက မိဘတွေမရှိ  
တော့ပေမယ့်လည်း အန်တီနှင့်တို့က သမီးအရင်းလေးလိုကျွေးမွေး  
ထား၍ အပူအပင်ကင်းမဲ့ခဲ့၏။ ရံ ဒေါသတကြီးရောက်လာပြီး  
ပြဿနာရှာမှာလည်း ကြောက်ရသည်။

“ဟေ့ ... ယုန်ဖြူဖြူ မင်းဘာတွေနှုတ်ဆိတ် တွေဝေနေတာ  
လဲ၊ မင်းစောစောကတော့ ကိုယ့်အချစ်တွေကို လက်ခံထားပြီးသား  
နော်၊ ပြောလေကွာ ... ပြောစမ်းပါ”

ရံကဒေါသတကြီးအော်ဟစ်နေ၍ ယုန်ဖြူပြဿနာတွေကို  
လည်း အေးချမ်းသွားစေလိုသည်။ ပြီးတော့လည်း ... ရဲ့အပေါ်  
သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာ တွယ်ငြိနေ၍လည်း ယုန်ဖြူဆုံးဖြတ်ချက်  
ချပစ်လိုက်မိသည်။

“ရဲ့”

“ပြောလေကွာ ခပ်မြန်မြန်”

“အင်း ... ”

“ဘာအင်းလဲ ... ချစ်ပါတယ်လို့ပဲပြော”

“ဟိုလေ ... ဟို ... ရဲ့ကိုချစ်ပါတယ်”

“အား ... OK ... ဒီလိုမှပေါ့ယုန်ဖြူရော၊ မင်းကလေး အရမ်း  
ချစ်စရာကောင်းတယ် ... နာမည်လေးနဲ့လည်း လိုက်ဖက်တယ်

ဝိုးလဲပြည့်စာပေ

ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်နော်”

“ဟိုလေ ... ဟို ရံတစ်ခုတော့ရှိတယ်နော်၊ ဟိုလေ ဒီကိစ္စ  
ဘယ်သူမှမသိပါစေနဲ့ အန်တီနှင့်သားသားရင် ယုန်ဖြူအဆူခံရမှာ  
ပါ”

“ဘာလဲ ... အန်တီနှင့်က ရဲ့ကိုအထင်သေးနေတာလား၊  
မင်းနဲ့ သဘောမတူဘူးဆိုတဲ့သဘောလား ကန့်ကွက်တယ်ပေါ့လေ၊  
ဟုတ်လား ယုန်ဖြူ”

“အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးရဲ့ရယ်၊ ယုန်ဖြူဖြူတို့က ဘွဲ့မှမရသေး  
တာ၊ အန်တီနှင့်က သိတဲ့အတိုင်းပဲ ... ယုန်ဖြူကိုမှည့်တစ်ပေါက်  
တောင် စွန်းထင်းစေချင်တာမဟုတ်ဘူးလေ သိတယ်မဟုတ်လား  
လို့”

ယုန်ဖြူဘက်က လေသံပျော့ပျော့လေး ပြေအေးအေးလေး  
နှင့် ချော့မော့ရှင်းပြမှ ရံ ငြိမ်သွားပြီး ... အနားယူတော့ဟုပြော၍  
ဖုန်းပိတ်ပစ်မှ ယုန်ဖြူအသက်ရှူလို့ ဖြောင့်သွားရကာ ရင်ဝကို လက်  
လေးနှင့်ဖိထားရသေးပြီး မျက်နှာလေးတွေက ပြူးကြောင်ဝိုင်းစက်  
နေဆဲ။

အခန်း ( ၃ )

ရံပြုံးပစ်လိုက်သည်။ ယုန်ဖြူလေးက ဖြူစင်ရိုးသားမှုအပြည့် ကြောက်လည်းကြောက်တတ်သေး။ ရံ့ကိုလည်း ကလန်ကဆန်မပြု မူရဲ့။ ယုန်ဖြူက ချစ်ချစ် မချစ်ချစ်လေ ဘယ်လိုနည်းမျိုးပဲအသုံးပြုရ ပြုရ အရသူမယ်။ မင်း ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲမှာပဲ ... ထာဝရနေရမယ် ယုန်ဖြူဖြူ ...

“ဟော့ကောင်ရံ ... ”

“ဟင် ... အဖေ”

“မင်း ဘာထိုင်လုပ်နေတာလဲသားငယ် ... လာစမ်းပါကွာ၊ အဖေအတွက် ဖန်ခွက်တစ်လုံးနဲ့ရေယူပေးစမ်းပါ။ အဖေစိတ်အပမ်း ဖြေမလို့ကွာ၊ အဖေကတော့ စိတ်ပင်ပမ်းတယ်လေ၊ ဒါလေးနဲ့ အပမ်း ဖြေရတာကွ”

အဖေက သူဝယ်လာတဲ့အရက်ပုလင်းကို မြှောက်ပြနေရင်း

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ချစ်ခြင်းစွဲ လိပ်ပြာစား

၂၉

ရံ့ကို ဖန်ခွက်နှင့်ရေယူခိုင်းနေသည်။ ရံ့ စိတ်ပျက်တယ်။ အဖေကပဲ မိသားစုတာဝန်ကိုကျေဖြန့်ပြီး အမေက အသုံးမကျသလိုလို။ အဖေ ကို အော်ဟစ်ဆဲဆိုပြောတော့မည်။ အမေက သားသမီးတွေကြောင့် သည်းခံနေရာကနေ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လာရင် အဖေနှင့်ပဋိပက္ခတွေ အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ဖြစ်ကြမယ်။ မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် ဈေးရောင်းရတဲ့အဖေကိုလည်း ရံ့သနားသည်။

“မသစ္စာရေ ... ဘယ်ရောက်နေလဲ ... ဘာအမြည်းရှိလဲကွ”

ရံ့ထသွားပြီး ဖန်ခွက်နှင့်ရေကိုယူ၍ ချပေးသည်။ အမေက မီးဖိုခန်းထဲမှာပါ။

“အမေက အမြည်းလုပ်နေပါပြီအဖေ”

“ကန်စွန်းရွက် ကြော်နေတယ်အဖေ”

“ကန်စွန်းရွက် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်”

“တောက်”

အဒီကစပြီး ကန်စွန်းရွက်ကြော်ပြီဆိုရင် အမေလက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံမရှိတော့လို့ဆိုတာ အဖေသိသည်။ အမြဲတမ်းအဖေစားဖို့ အမြည်းကိုကောင်းကောင်း အမဲသားဟင်းတို့ ဆတ်သားခြောက် မီးဖုတ်တို့ ဣဗွေလုပ်ပေးထားမှကြိုက်သူ ... အမေကတော့ ပိုက်ဆံ မရှိတော့ရင် ရှိတာတွေပဲ ကောင်းကောင်းကြော်လှော်ပေးလာဘ်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သည်။

“မသစ္စာ”

“ရှင်”

“ဘဲဥလေးနှစ်လုံးလောက်တောင် မရှိဘူးလားကွ”

“မရှိလို့ပါကိုဇော်ရယ် ... ကျွန်မလည်း ဈေးရောင်းမကောင်းလို့ပါ။ နောက်နေကျရင်တော့ လုပ်ပေးပါ့မယ်”

“မင်းတော်တော်ဆိုးပါလား မသစ္စာ၊ ငါမနေကပေးထားတဲ့ တစ်သောင်းရောကွ”

“ရှင်အတွက်ပဲ လုပ်ပေးနေတာပဲလေ၊ ကျွန်မသုံးတာမှ မရှိတာပဲ မိသားစုအတွက်သုံးစွဲတာပါ”

အစ်ကိုတွေကလည်း တောင်းကြတယ်။ အလုပ်က မကောင်း ဝင်ငွေထက် သုံးဖြုန်းသောက်စားနေကြတာက များသည်။

“မင်းကွာ ... တော်တော်အသုံးမကျတဲ့မိန်းမပဲ တစ်ရက်ကို တစ်သောင်းကုန်အောင် သုံးစွဲပစ်နေရအောင် ... မင်းက သူငွေကတော်လား”

ပြဿနာက စတင်လောင်မြိုက်စပြုလာလေသည်။ အဖေက ဘဲဥလေးနှစ်လုံးဝယ်ခိုင်းတာလေးနှင့် မိန်းမကပိုက်ဆံမရှိဘူးပြောတယ်ဟု အစချီ၍ အမေ့ကို ဆူပွက်နေတာမဆုံးတော့။ အမေ

ပိုက်ဆံကုန်တာက ရလိုက်အကြွေးတွေလည်းဆပ်ရ သားတွေအတွက်လည်း တောင်းသမျှပေးရသည်နှင့် အဖေအတွက်လည်း စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးရနှင့် ... အမေကုန်နေတတ်သည်။

“မင်းလို မိန်းမကိုယူမိလို့ ငါအရမ်းနောင်တရတယ်ကွ၊ အသုံးမကျတဲ့မိန်းမ၊ ဦးနှောက်မရှိဘူး စဉ်းစားဆင်ခြင်မှု လုံးဝနည်းတယ်”

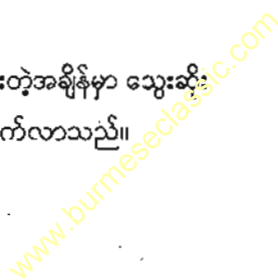
“ကိုခင်ဇော် ... ရှင်ပြောတာတွေ လွန်နေပြီထင်တယ်နော်၊ ကျွန်မသည်ခံနေတာ ကလေးတွေမျက်နှာကြောင့်နော် ... ကျွန်မတစ်ဖက်လမ်းက မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် ပိုက်ဆံရှာရသေးတယ်၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေလည်း ကြေပွန်အောင်လုပ်ရတယ်၊ ရှင်ကနည်းနည်းလေးမှ ညှာတာထောက်ထားမှုမရှိဘူး၊ ကျွန်မကို ဆဲဆိုပြောနေတယ်၊ ကျွန်မကို သေအောင်သတ်နေတာလား”

“ဟုတ်တယ် ... မင်းသေမှအေးမယ်၊ အသုံးမကျတဲ့မိန်းမမသေနိုင်ဘူး ... မသာမ”

“ရှင် ... ရှင် ... လူမှဟုတ်သေးလား ... လူသတ်သမားနဲ့ တူတဲ့ယောက်ျား”

“ဘာကွ”

အဖေ အရက်တစ်ပုလင်းလုံး ကုန်သွားတဲ့အချိန်မှာ သွေးဆိုးလာက ပို၍သောင်းကျန်း ဆူညံပွတ်လောရိုက်လာသည်။



ရှင်မြတ်နိုး

“လာပါအမေရာ ... ပြောမနေပါနဲ့တော့ ... နိုင်တာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ သည်းခံနေလိုက်ပါ”

အမေကိုအတင်းဆွဲ၍ မီးဖိုခန်းထဲခေါ်လာခဲ့သည်။ အဖေက တော့ ဆဲဆိုသောင်းကျန်းချင်တိုင်း သောင်းကျန်းနေ၏။ အမေငို သည်။

“အမေကိုက ကံဆိုးတာပါရဲ့ရယ် ... ဘယ်ဘဝကအကုသိုလ် တွေလဲ၊ ယောက်ျားရဲ့နှိပ်စက်မှုဒဏ်ကို ဒီလောက်ခံနေရတာ အမေ ထွက်ပြေးချင်တယ် ... ရဲ့ကြောင့်ပါ”

ရဲက ယောက်ျားလေးစိတ်ပေါက်နေပေမယ့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်ပါ။ ကိုဇော် ... ရှင်ပဲလေ။ မိန်းကလေးမလိုချင်ဘူးဆို ပြီး ကျွန်မသမီးလေးကို ယောက်ျားလေးစိတ် အတင်းသွတ်သွင်းပစ် ခဲ့တာပဲ။ ရှင်က မိန်းကလေး ဘယ်ယူချင်မလဲ။ မိန်းမကို အကြောင်း မွဲနှိပ်စက်ချင်နေတဲ့ယောက်ျားလေး။ ရှင်သမီးအလှည့်ကျရင် ပြန်ပြီး ဝင်္ဂလည်မှာ စိုးရိမ်လို့မဟုတ်လား။

“ငါ မိန်းကလေးမမွေးချင်ဘူး၊ ထိန်းကျောင်းရတာ မလွယ် ဘူး၊ မိဘကို အရှက်ခွဲနိုင်တယ်၊ ငါ့မှာ သားတွေပဲရှိစေရမယ်”

ကိုဇော် ... ရှင်က သမီးမိန်းကလေးမွေးရင် ယူရမယ့်တာဝန် တွေကို မယူချင်တာမဟုတ်လား ... အဝတ်အစားကအစ ... ထိန်းကျောင်းရတဲ့ကိစ္စတွေ မလုပ်နိုင်ဘူးလေ။ ရှင်က ရှင့်အရက်ဖိုးနဲ့

ချစ်ခြင်းခွဲ လိပ်ဖြာထား

ရှင်တစ်ယောက်ထဲ ကောင်းကောင်းစားသောက်ဖို့ပဲ လုပ်ချင်တယ်။ ဒေါ်မေသစ္စာတွေးမိနေရင်း မျက်ရည်တွေက လိမ့်ဆင်းကျလာနေ သည်။ ရဲ့ကိုလည်း သနားတယ်။ သမီးရဲကိုကြည့်မိတိုင်း မိမိမျက်ရည် မဆည်နိုင်ခဲ့။ ရှေ့ရေးအတွက် စိတ်လည်းပူမိ၏။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို တော့ ယောက်ျားအစစ်တစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ထက် ပိုမိုပြင်းပြလွန်း နေသည်။

“ယောက်ျားလေးဆိုတော့ အဝတ်အစားလည်း သက်သာ တယ်၊ အလှအပလည်း ပြင်စရာမလိုတော့ဘူးမဟုတ်လား မသစ္စာ ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ ... တို့မှာ သားသုံးယောက်ပဲ”

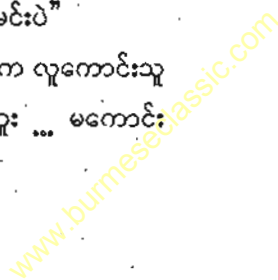
ကိုဇော်တော် တစ်ကိုယ်ကောင်းသမား အတ္တကြီးလွန်းသည်။ အရက်ပဲအဓိက သားသမီးကိုလည်း ဆုံးမသွန်သင်မှုမရှိတူး။ သားနှစ် ယောက်ကတော့ ကိုဇော်ဇော်လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ လျှောက်နေကြ ပြီဖြစ်သည်။

“အဟင့် ... အဟင့် ... အဟင့်”

“အမေရာ ... မငိုပါနဲ့တော့ဗျာ ... ဒီယောက်ျားနဲ့ပေါင်းလာ တာပဲ သည်းခံလိုက်ပါနော်”

“မင်းကြောင့်ပဲရဲ့ ... အမေစိတ်မချတာ မင်းပဲ”

“ရဲ့အတွက် ဘာပူစရာရှိလဲအမေရာ ... ရဲက လူကောင်းသူ ကောင်းပဲလုပ်မှာ အရက်မူးတာကြီးကိုမကြိုက်ဘူး ... မကောင်း





တာလည်း ဘာမှမလုပ်ဘူးဗျား စိတ်ချပါ”

ချစ်ဝန်းရံလို့ နာမည်ပေးထားတဲ့ရံက ... တကယ်တော့ မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ပါ။ ငယ်စဉ်က မျက်တောင်ကော့လေးတွေ ရှည်ရှည်ထွက်လာတာ ရှက်လို့ဆိုပြီး ညှပ်ညှပ်ပစ်နေတတ်လို့ ဒေါ်မေသစ္စာထားနေရသည်။ ဒါတောင် ခိုးခိုးညှပ်ပစ်တတ်၏။ နှာတံစင်းစင်းလေး မျက်ဝန်းညိုညိုနက်နက် ကျယ်ကျယ်လေးများက စွဲမက်စရာ ကောင်းလွန်းနေသည်။

“အမေ”

“ဟင်”

“ရဲ့ကို ဘာဖြစ်လို့ မျက်လုံးပြူးကြီးတွေနဲ့ ကြည့်နေတာလဲ”

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး ... ရဲ့ကိုလိမ္မာစေချင်တယ် ... အမေရပ်စည်နေတာကလေး ရဲ့အတွက်ပဲ”

“စိတ်ချပါအမေရာ ... ရဲ့အလုပ်လုပ်မယ်”

“ဟင် ... ဘာအလုပ်လုပ်မှာလဲ ... ရံ တက္ကသိုလ်ဆက်တက်လေ”

“ဘယ်ကပိုက်ဆံနဲ့ တက်ရမှာလဲအမေရာ ... စာပေးစာယူပဲ တက်မယ်၊ ရဲ့အလုပ်လျှောက်မယ် အရေးကြီးတာက ရဲ့မှာဝင်ငွေရှိဖို့ ဖြစ်မယ်လေ”

“အမေ့အတွက်လား ... မလိုဘူးနော်ရဲ့ ... အမေဈေးရောင်း

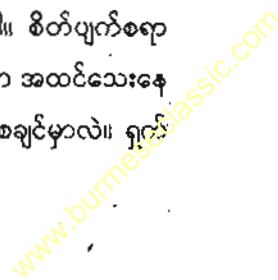
ပြီး ရဲ့ကိုဘွဲ့တစ်ခုရစေချင်တယ်၊ အမေထားနိုင်အောင်ကြိုးစားမှာပါ။ အခုတော့ အမေနေမကောင်းဖြစ်သွားလို့ ပိုက်ဆံကပြတ်သွားတာပါ”

ရဲ့လို့ယောက်ျားလျှာတစ်ယောက်ကို ... ဘယ်အလုပ်ရှင်က ခန့်မှာလဲ။ ရံပညာတတ်ဖို့လိုတယ်။ မြီးတော့ သင်တန်းတွေဘာတွေလည်း တက်ဖို့လိုအပ်မယ်ထင်တယ်။ မဖြစ်ဘူး ရဲ့အတွက် လုပ်ပေးရမယ်။ မိမိ ပေါ့လျှော့နေလို့မဖြစ်ဘူး။ အောင်စာရင်း ထွက်ပြီးတာလည်း သိပ်မကြာသေးလို့ ဒေါ်မေသစ္စာကတော့ ငွေရှာဖို့ စဉ်းစားထားသည်။

“အဖေကတော့ ... အရက်မူးလွန်ပြီး အိပ်သွားပြီထင်တယ် ရံထွက်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်နော်”

“ရဲ့ရယ် အမေတော့လေ ဒင်းကြောင့်နာကျည်းစိတ်တွေနဲ့ သေပစ်ချင်လာပြီ၊ ဒီဝင်္ကနေကျွတ်ချင်နေတယ်၊ ရံလေးအတွက် ကြောင့် အမေ ဒင်းနဲ့ဝေးရာကို မပြေးနိုင်သေးတာပါ”

ရံအပြင်ထွက်လာတော့ အမှမက ကြမ်းပြင်မှာဆန့်ဆန့်ကြီး အိပ်မောကျနေတာ ဟောက်နေသေးသည်။ အဖေအနားမှာဖန်ခွက်ကွဲတွေ အမေ့ကိုဆွဲဆွဲပြီး ပစ်ပေါက်ခွဲနေကျပါ။ စိတ်ပျက်စရာကောင်းတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ယုန်ဖြူအဒေါ်က အထင်သေးနေတာ ... ရံတို့မိသားစုဘဝထဲကို ဘယ်သူကဝင်စေချင်မှာလဲ။ ရှက်



ရှင်မြတ်နိုး

စရာကောင်း၏။ ရံဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ... အမေကတော့ ထုံးစံ အတိုင်း မျက်ရည်တွေသုတ်ပြီး အဖေအနားက အကွဲအရှေ့တွေနှင့် ပွရွပ်နေတဲ့စားစရာတွေကို သိမ်းဆည်းနေသည်။

“အမေ”

“ဟင်”

“ရံအပြင်ခဏသွားဦးမယ်နော်၊ စိတ်မပူနဲ့”

“ဘယ်သွားမလို့လဲရံရယ် အမေစိတ်ပူတယ်၊ ထမင်းစားပြီးမှ ထွက်လေ”

အမေက ရံအပြင်ထွက်တိုင်း စိတ်ပူနေတတ်သည် ... ရံက ပြဿနာ ဘယ်တော့မှမရှာပေ။ ကိုကိုကြီးနဲ့ကိုကိုလေးကတော့ ရန် ဖြစ်တာကများနေ၏။ ရံက ဆွဲသမား၊ သူ့အပြင်ကိုထွက်လာတာ ဦးတည်ရာမဲ့နေသလိုပင် ... ယုန်လေးကိုသတိရပေမယ့် ယုန်ဖြူ အဒေါ်က နည်းနည်းတင်းမာချင်နေသည်။ ရံသိတာပေါ့ ... ယုန်ဖြူနဲ့ ပတ်သက်ဆက်ဆံတာပင် မနှစ်သက်ချင်။ ယုန်ဖြူကိုတွေ့ချင်ပေ မယ့် စိတ်ကိုထိန်းချုပ်ပစ်ရသည်။

“ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူမှမသိစေနဲ့နော်ရံ၊ အန်တီနှင့်သိမှာလည်း ကြောက်တယ်”

သူရယ်ပစ်လိုက်သည်။ ယုန်ဖြူလေးအကြောင်း စဉ်းစားမိ တော့လည်း စိတ်ကပျော်ရွှင်တက်ကြွလာရသလိုပင်။ ယုန်ဖြူလေး

အိမ်နားအထိရောက်သွားပြီးမှ ... အားကစားကွင်းဘက်သို့ ဆက် လျှောက်ခဲ့သည်။

“ယုန်ဖြူလေး ... မင်းကိုတော့ ကိုယ်အရမ်းချစ်တယ်၊ တွေ့ လည်းတွေ့ချင်တယ်ကွာ၊ ရင်ထဲမှာ အရမ်းခံစားရတယ်”

ရံ အားကစားကွင်းထဲအဝင်တွင် ... ရန်ပွဲတစ်ခုဖြစ်နေ၍ ရံ့ခြေလှမ်းတွေ တုန့်သွားရသည်။ ဘယ်သူတွေဖြစ်နေတာလဲ။ ရံ သေသေချာချာကြည့်လိုက်တော့ ကိုကိုလေးဖြစ်နေသည်။ သူစိုးရိမ် တကြီးနှင့် လှားခနဲ ပြီးဝင်လိုက်၏။ ကိုကိုလေးနှင့်လူတစ်ယောက် ထိုးကြိတ်နေသည်။

“ဟေ့ကောင် ... မင်းဘာစကားပြောတာလဲ ပြန်ပြောစမ်း”

“ခွပ် ... ခွပ်”

“အား”

“ခွပ် ...”

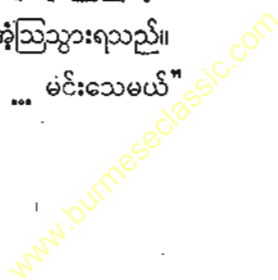
“ကိုကိုလေး”

“ဟင် ... ရံ”

“တော်ပါတော့ဗျာ ... ဟိုမှာလဲနေပါပြီ”

ကိုကိုလေးထိုးနေတဲ့ကောင်က သေသေချာချာကြည့်လိုက် တော့ ကိုကိုလေးသူငယ်ချင်းဖြစ်နေသဖြင့် ရံ အံ့ဩသွားရသည်။

“မှတ်ထား ... သူငယ်ချင်းလည်းမရဘူး ... မင်းသေမယ်”



ရှင်မြတ်နိုး

“တော်ပါတော့ဗျာ ... အချင်းချင်းတွေပဲ ပြန်မယ်ကိုကိုလေး  
ဟေ့လဲ့ ရလား?”

“အား ... ကျွတ် ... ကျွတ်”

“ပြန်မယ်ရဲ့ လာ ... သွားကြည့်မနေနဲ့ မင်းကိုသူငယ်ချင်း  
အဖြစ်က ရပ်လိုက်ပြီ ထိုး ...”

ကိုကိုလေးက ဆောင့်ကန်မည်ပြုပြန်၍ ရံအတံင်းဆွခေါ်  
လာရသည်။ ကိုကိုလေးသူငယ်ချင်းကတော့ ... သွေးအလိမ်းလိမ်းနဲ့  
ပြဿနာတက်မလားပဲ ...

“ကိုကိုလေးရာ ဘာဖြစ်လို့ကျွိုင်ရှာရတာလဲ ... အိမ်မှာလည်း  
ပိုက်ဆံမရှိဘူးလေ ... အဖေနဲ့အမေတောင် ကြက်ဥနှစ်လုံးဝယ်ခိုင်း  
တာ မဝယ်လို့ဆိုပြီး အကြီးအကျယ်ဆံဆိုရန်ဖြစ်ကြပြီးပြီ”

ကိုကိုလေးကတော့ ညီမလေးဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး ဝမ်းနည်း  
ကြေကွဲလာသည်။ ဒီကောင်ညဏ်ထွန်းလေ ရဲ့ကိုထိပါးပုတ်ခတ်  
ပြောလို့ သူ့အသေထိုးပစ်ခဲ့တာပါ။ ရဲ့ကိုမိန်းကလေးလို ကိုကိုလေး  
လည်းမမြင်မိ။ ယောက်ျားလေးအဖြစ်ပဲ ကြိုက်တယ်။ အဖေလိုပဲ  
လေ။

“ယောက်ဖ မင်းညီမကအရမ်းချောတယ်ကွ၊ မိန်းကလေး  
ဆိုရင် အရမ်းအသုံးဝင်မှာ အခုတော့ ... ယောက်ျားလျာဖြစ်နေတာ  
နုမြောစရာကောင်းလိုက်တာကွာ”

ချစ်ခြင်းစွဲ လိပ်ပြာထေး

“ဟေ့ကောင် မင်းဘာပြောတာလဲ”

“ယောက်ျားလျာဆိုတာ ... ဘယ်လိုလုပ်ကောင်းမှာလဲ၊  
ထိုမရောက်ဒီမရောက်နဲ့ မင်းညီမကိုလွှတ်မထားနဲ့နော်”

“ခွပ်”

“ဘာဖြစ်တာလဲကိုလေး မင်းကိုငါက စေတနာနဲ့သတိပေး  
တာပါ”

“ငါ့မှာ ညီမဆိုတာလုံးဝမရှိဘူး ... ညီပဲရှိတာ”

သူဒေါသကြီးနှင့် သူငယ်ချင်းညဏ်ထွန်းကလည်း ပထမ  
တော့ ခံနေရာကနေပြန်ထိုး၏။ ကိုကိုလေးက ဗလတောင့်၍ ညဏ်  
ထွန်းပဲ ခံရသည်။

“တကယ့်ကို ပြဿနာပဲဗျာ၊ အိမ်မှာအမြဲတမ်း ကျွိုင်ပူနေတာ  
ပဲ၊ ဟိုလူကတိုင်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ကိုကိုလေးကိုဘာပြောလို့လဲ”

“ထားလိုက်ပါတော့ မင်းပဲပြဿနာမဖြစ်စေနဲ့ရဲ့ သတိထား  
နေကွာ”

“ရံက အေးဆေးပဲ”

ကိုကိုလေးမျက်နှာပေါ်မှာလည်း ဖူးယောင်ဒဏ်ရာတွေရ  
ထား၍ ရံနှင့်အတူ လမ်းမပေါ်မှာထိုင်နေရပြီး အိပ်ချိန်ရောက်မှပြန်  
လာကြသည်။

အခန်း ( ၄ )

“မင်းတို့ရန်ပဲဖြစ်နေကြ အသုံးမကျတဲ့သားတွေ ကြည့်စမ်းပါဦး ... ဒဏ်ရာတွေ”

ဒေါ်မေသစ္စာ တွေ့ရမိရတာ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲစရာတွေပဲဖြစ်နေသည်။ သူ့အဖေနှဲ့သားကြီးတို့က ညက ရေချိုန်လွန်လာပြီး အိပ်ရာထဲမှာလဲနေကြ၏။ ညကတစ်ညလုံး အော်ဟစ်သောင်းကျန်းနေတာပါ။ သားငယ်က ရန်ဖြစ်လာသည်တဲ့ ...

“မင်းဘာဖြစ်လို့ ရန်ဖြစ်ရတာလဲသားငယ် ... အမေတို့မှာ ဝိုက်ဆံမရှိဘူး ဟိုကောင်လေးက ရဲကိုတိုင်ရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

“ညဏ်ထွန်းပါ အမေ”

“အမယ်လေး ဒီလောက်ခင်တဲ့သူငယ်ချင်းတွေ မင်းတို့မှူးနေကြတာလား”

“ရဲ့အကြောင်းပြောလို့ပါ အမေရာ”

စိုးလပြည့်စာပေ

ညဏ်ထွန်းက ရဲ့ကိုပြောတာတွေ အမေကိုလည်း ပြန်မပြောချင်။ အမေက စိတ်သောက ရောက်တတ်သည်။

“ရဲ့ကို ယောက်ျားလျာလို့ ပြောကြပြန်ပြီလား”

“အင်း”

“ပြောလည်းပြောချင်စရာပဲလေ ... မိသားစုက သူများပြောစရာဖြစ်နေတာပဲ”

“အမေကလည်းဗျာ ... ကျွန်တော်တို့မှာ ... ညီအစ်ကိုသုံးယောက်ထဲရှိတာပဲ၊ လူတွေကိုက အတင်းအဖျင်းပြောချင်ကြတယ်လေ”

“မင်းတို့သားအဖတွေကြောင့် ခက်တာပဲကွယ်”

သားတွေကိုယ်တိုင်ကလည်း ... ညီမလေးမလိုချင်ကြ။

ညီလေးပဲ ... မခက်ကြဘူးလား။

“အမေ”

“ဟင်”

“ဒီအကြောင်းတွေ ရံလုံးဝမသိပါစေနဲ့”

“အေးပါ”

“ကျွန်တော်တို့မှာ ညီလေးပဲရှိတာပါ ... မိန်းကလေးဆိုရင် သေးစွပ်တယ်”

“ယောက်ျားလေးစိတ်ပေါက်နေတာကိုက အန္တရာယ်ကိုဖိတ်

စိုးလပြည့်စာပေ

ရှင်မြတ်နိုး

ခေါ်နေသလိုပဲသားငယ်ရယ် ... မင်းတို့ကအစ်ကိုတွေပဲ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ ကောင်းရမယ်”

“တော်ပြီဗျာ ... စိတ်ညစ်ရတဲ့အထဲ အမေကဆွပွက်နေသေးတယ်”

သားငယ် ထသွားသည်။ ဒေါ်မေသစ္စာ စိတ်ဆင်းရဲလိုက်တာ ဘယ်လိုလုပ်ရမုန်းပင်မသိတော့ ... ရုံ့ကိုမိန်းကလေးစစ်စစ်အဖြစ်ပဲ မြင်တွေ့ချင်နေသည်။ စိတ်ပူရတယ်။ ရင်တွေမီးတောက်မတတ်ပဲ။

“အား ... အင်း ... မသစ္စာ ... မသစ္စာ”

“ရှင် ... လာပါပြီ”

ယောက်ျား နိုးလာပြီ။ မနက်စာလည်း မစယ်ရသေးဘူး။

ရံကလည်းအိပ်နေတုန်းပဲ။ အငယ်ကောင်က တစ်ကိုယ်လုံးကိုက်ခဲနေ၍ ပြန်အိပ်နေသည်။

“မသစ္စာ”

“ရှင်”

“မနက်စာ ဘာဝယ်ထားလဲ”

“မဝယ်ရသေးဘူး”

“ဘာပြောတယ် ... ပိုက်ဆံမရှိလို့မဝယ်တာလား ... မင်းက စေတနာမရှိလို့ မဝယ်ထားတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး ... တစ်မနက်လုံး အလုပ်တွေနဲ့ရှုပ်နေတယ်။

ရှင်သားငယ်က ရန်ဖြစ်လာတယ်လေ၊ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ ရဲတွေလာလို့ပေါ့”

“ဟုတ်လား ... ဖြစ်ပါစေ ခံလာရတာလား ... ဒီကောင်တွေ အသုံးမကျဘူး ... လက်ဦးအောင်ချခဲ့ရမယ်လို့ ပြောထားတာ”

“ရှင်ကလည်း သားတွေကိုဆုံးမသင့်ပါတယ် ... ရန်ဖြစ်လို့ သူများကိုရိုက်ခွဲရင်လည်း ထောင်ကျမှာနော်”

“ကျကျကွာ ... ယောက်ျားလေးပဲ ထောင့်အပြင်တန်းမရှိဘူး ... ကြောက်စရာလား”

ကိုခင်ဇော်ကိုဆက်ပြောနေလျှင် အကုသိုလ်က ပိုများရမည် အင်းကမြောက်ပေးနေသေးသည်။

“ကျွန်မ မုန့်ဟင်းခါးသွားဝယ်ဦးမယ်၊ ရှင်စောင့်ပါဦး”

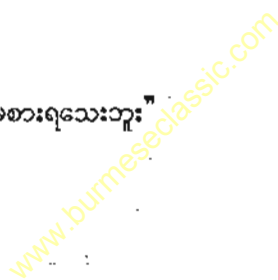
“သွား ... သွားကွာမြန်မြန် မင်းနှေးကွေးစာယ်၊ ဘာအသုံးမကျဘူး”

ပြောပြီ။ ဘယ်လောက်ပဲလုပ်ပေးပါစေ အကောင်းမပြောနိုင်။ အသုံးမကျဘူးဆိုတဲ့စကားတွေကို အလွတ်ကျက်ထားသည်။

ဒီမိ ရန်ဖြစ်ချင်၍ ထွက်လာခဲ့၏။ ဈေးသည်ကိုခေါ်၍ အမြန်ဝယ်ရသည်။

“ရော့”

“ပေးစမ်းပါဟာမြန်မြန် ... ညက ငါဘာမှမစားရသေးဘူး”



ရှင်မြတ်နိုး

ကိုခင်ဇော်ကိုပေးပြီး မိမိဈေးရောင်းဖို့ပြင်ရသည်။

“အမေ”

“ဟင် ... ရံ နိုးပြီလား ... အမေ မုန့်ဟင်းခါးဝယ်ထားတယ်။

စားလိုက်နော် အမေဈေးရောင်းသွားတော့မယ်”

“အမေ”

“ပြော”

“ရံ အလုပ်ရှာမယ်”

“ဘာပြောတယ်ရံ မဖြစ်သေးပါဘူး ... တခြားသူတွေတောင် အလုပ်မလုပ်သေးတာပဲ”

“သူတို့ကသူတို့ပဲ ... ရံကရံပဲလေ”

ရံကတော့ ချစ်သူရှိတယ်အမေ ... ရံအလုပ်မရှိအကိုင်မရှိ လူပျင်းတော့မဖြစ်ချင်ဘူး။ အမေက သားသမီးတွေကို အလုပ်တွေ အတင်းမလုပ်စေချင်လိုပေ ...

“ရံရယ် ... ခဏလေးနားနေစမ်းပါ သင်တန်းတွေတက်လေ အမေပိုက်ဆံရှာပေးပါ့မယ်”

“ရပါတယ်အမေရာ ... ရံအလုပ်ပဲရှာမယ်အမေ ဝင်ငွေရှိချင် တယ်”

ယုန်ဖြူနှင့် ချစ်သူတွေဖြစ်နေကြပြီဖြစ်၍ ရံအလုပ်လုပ်ချင် သည်။ မိန်းမတစ်ယောက်အားကိုးလောက်တဲ့ ယောက်ျားဖြစ်ချင်

ချစ်မြင်းပွဲ လိပ်ဖြာထား

နေ၏။ အမေက သင်တန်းတက်ဖို့လည်း စဉ်းစားထားဆိုပြီး ထွက် သွားသည်။ အမေက ဈေးရောင်းတဲ့အလုပ်ကို သားသမီးတွေကို မခိုင်းစေရက်။ တာဝန်ကျေလွန်းတဲ့အမေဖြစ်သည်။

“ဟေ့ကောင်ရံ ... ကိုကိုကြီးကိုမုန့်ထည့်ပေးစမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုကိုကြီး”

“နေဦး ... ငါ့ကို အရက်ပုလင်းယူပေး ... မနက်ခင်းကိုက် နေတယ် ... ဖြေရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ရံကတော့ အစ်ကိုတွေနှင့်စကားမများလို၍ ခိုင်းတာတွေ လုပ်ပေးလိုက်သည်။ ကိုကိုကြီးရသမျှ အရက်ဖိုးနဲ့ပဲကုန်နေခဲ့၏။ အမေက ဈေးရောင်းပြီး ငွေရှာပေးရသေးတယ်။ သားသမီးတွေ စားဖို့ မနက်စာ နေ့လည်စာ ညစာအကုန်စီစဉ်ပေးထားသည်။

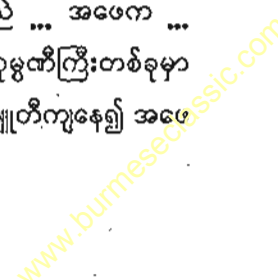
“အေ ... ”

“အေ ... အေ”

“မုန့်ဟင်းခါးမြန်မြန်ထည့်လာစမ်းပါဟာ နင်ကလည်း”

“အင်းပါ ... ကိုကိုကြီးကလည်း”

ရံခပ်သွက်သွက်လေးထည့်ပေးနေသည် ... အဖေက ... စားသောက်၍ အပြင်ထွက်သွားပြီဖြစ်၏။ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုမှာ အဖေက အစောင့်ပါ။ အခုတလော ... နံနက်ဂျူတီကျနေ၍ အဖေ



အလုပ်သွားတာဖြစ်သည်။

“မျက်နှာလေးဘာလေး သစ်ပါဦးဗျာ ... ကိုကြီးကလည်း”

“မလိုပါဘူး ... ရပါတယ်ကွာ၊ ပေးစမ်းပါ ဗိုက်ဆာနေလို့”

ကိုကိုကြီးခိုင်းတာတွေလုပ်ပေးပြီး ရံလည်း မုန့်ဟင်းခါးစားသည်။ ကိုကိုလေးရော သတ်ရမိသွား၏။ ညက ဒဏ်ရာတွေနှင့် အမေသိသွားပြီလား။ အမေ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာတော့ ရံမကြိုက်။ မုန့်ဟင်းခါးကိုအမြန်စားပြီး ကိုကိုလေးအခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။

“ကိုကိုလေး”

“ဟင်”

“အမေ ဆေးထည့်ပေးထားတာလား”

“ဟုတ်တယ် ... အား ... တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်ကိုက်ခဲနေတယ်ရော ကျွတ် ... ကျွတ် ...”

“ဘာစားပြီးပြီလဲ”

“မစားရသေးဘူး”

“အမေ မုန့်ဟင်းခါးဝယ်ထားတယ်လေး၊ ရံ သွားထည့်ပေးရမလား”

ရံ ... ညီမလေးပါ။ ဒါပေမဲ့ ... ကိုကိုလေးတို့မိသားစုက ယောက်ျားလေးအဖြစ်ပဲ မြင်တွေ့ချင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်

အဖေကစ၍ မွေးကင်းစလေးထဲက ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် အသွင် သွတ်သွင်းထားလိုက်ကြသည်။

“ဆေးရော ကိုလေး ... ရှိလား”

“ဝယ်ပေးဟာ ... ကိုလေး ဆေးတော့သောက်ရမယ်”

“အင်း ... မုန့်ဟင်းခါးထည့်ပေးပြီးရင် သွားဝယ်ပေးမယ်”

ကိုလေးအတွက် မုန့်ဟင်းခါးထည့်ပေးပြီး ... ဆေးဝယ်ဖို့ ရံအပြင်ထွက်ခဲ့သည်။ လမ်းတွင် ကိုလေးသူငယ်ချင်း ကိုညဏ်ထွန်းနှင့်ဆုံ၍ ရံသွားပြီးတောင်းပန်စကားပြောရ၏။ သူလည်း မျက်နှာမှာ ဖူးရောင်ဒဏ်ရာတွေနှင့် နာကျင်နေပုံရသည်။

“ကိုညဏ်ထွန်း ... ညကအဖြစ်အပျက်အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ဒီလောက်ခင်ကြတုသူငယ်ချင်းတွေဟာ”

ချစ်ဝန်းရံကိုတွေ့တော့ ... ညဏ်ထွန်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ မြင်နေခဲ့သည် ... ရံ တော်တော်ချောတာပဲ။ ယောက်ျားလေးစိတ်ဖြစ်နေတာကို ညဏ်ထွန်းနမော့၍ ပြောမိတာကို ဒီကောင်က ထထိုးတာပါ။ ညဏ်ထွန်းလည်း တော်တော်လေးခံလိုက်ရသည်။

“ကိုလေးအတွက် ဆေးလာဝယ်တာလား”

“ဟုတ်”

ရှင်မြတ်နိုး

“ငါလည်း တော်တော်ခံလိုက်ရတယ်၊ နာလိုက်တာဟာ”

“နေပါဦး ... ကိုလေးကို ဘာတွေသွားပြောလို့လဲ”

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးဟာ ... ထားလိုက်ပါတော့”

“ဆေးဖိုး ရံပေးလိုက်ပါမယ်”

“နေပါ ရံရယ်”

ကိုညက်ထွန်းကိုအားနာပြီး ... ရံ ဆေးဖိုးအတင်းပေးထားခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းမို့ သက်ဆိုင်ရာမတိုင်တာပါ။ တော်သေး၏။ ကိုညက်ထွန်းအထံရာက ပိုများနေသည်။

“သွားပြီဗျာ ... တောင်းပန်တယ်နော်၊ ကိုလေးလည်း ခံစားနေရတယ်၊ အိပ်ရာထဲမှာလေ အချင်းချင်းတွေပဲ”

“ရီ”

“ဗျာ”

“ဪ ... ဘာမှမဟုတ်တော့ပါဘူး သွားတော့”

ကိုညက်ထွန်းကိုလေးတို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုများ လှနေကြတာလားပဲ။ မျက်နှာကမသာမယာ ရံပြန်လာခဲ့သည်။

“ကိုလေး ... ရော့ ... ဆေးဆိုင်ကစပ်ပေးလိုက်တာလေ၊ ပြီးတော့ ရံနဲ့ကိုညက်ထွန်း ဆုံတယ်”

“ဘာ”

“ကိုလေးကလည်း ဘာဖြစ်တာလဲဗျ ... ဒေါသတကြီးနဲ့”

“ဒီကောင်ဘာပြောလဲ နင် ... နင်လုံးဝအရောမဝင်နဲ့နော်”

“ဘာမှမပြောပါဘူး ... ဆေးလာဝယ်တာပါ ကိုလေးရ”

“တောက်”

“တော်ပါတော့ဗျာ ... ဘာတွေများ မုန်းတီးစရာတွေရှိနေ

ကြာလို့လဲ ... အရင်က လည်ပင်းဖက်ပေါင်းနေကြပြီးတော့”

“ဒီကောင့်အကြောင်း ဆက်မပြောနဲ့တော့ရဲ့ ... သစ္စာမရှိတဲ့

ကောင် ... လူယုတ်မာ”

“ကေန္တတော့ ကိုလေးရည်းစားကိုလုလို့လား”

“ဟာ ... ဘာတွေလာပြောနေမှန်းမသိဘူး၊ သွားတော့”

သူ့ကိုယောက်ဖခေါ်လိုက်တာကို ဒေါသဖြစ်၍မဆုံးတော့။

လည်ပင်းညှစ်၍ သတ်ပစ်ချင်နေသည်။ ရဲ့ကိုချစ်တဲ့အကြောင်း

အရိပ်အမြွက်တွေပြောနေ၍ ကိုလေးထထိုးပစ်မိခြင်းဖြစ်၏။ ရဲ့ကို

ကြည့်၍ တစ်ခါတစ်လှေလည်း စိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေနှင့် သနားမိသည်။

“မိန်းကလေးက ... မိန်းကလေးသဘာဝပဲ ကောင်းမယ်

သားရယ် ... သဘာဝလွန်ကဲသွားနိုင်တယ်၊ အန္တရာယ်ဘယ်လောက်

ကြီးလဲ၊ အမေ ဘယ်တော့မှ စိတ်မအေးနိုင်ဘူး၊ အမေက သမီးလေး

တစ်ယောက် မွေးထားတာပါ”

အဖေနှင့်ကိုကြီးကလည်း ရဲ့ကို ယောက်ျားလေးပဲ ဖြစ်စေ

ချင်သည်။





ရှင်မြတ်နိုး

“ကိုလေး”

“ဟင်”

“ဆေးသောက်နော်”

“အင်း”

“ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲ”

“ရုံ”

“ဗျာ”

“ဉာဏ်ထွန်းနဲ့ လုံးဝအရောတဝင်မလုပ်နဲ့နော်၊ ဒီကောင်က အကျင့်မကောင်းဘူး”

“ဘာလုပ်လို့လဲ ကိုဉာဏ်ထွန်းက ကိုလေးလောက်တောင် အရက်မသောက်ဘူး မဟုတ်လား”

“ရုံ မင်းတော်တော်ပြောရခက်ပါလား ... ငါက မပတ်သက်နဲ့ ဆိုရင် မပတ်သက်နဲ့တော့ကြားလား”

“အင်းဝါဗျ ... သူတို့ဟာသူတို့ ဖြစ်တဲ့ပြဿနာကိုများ ဘာတွေလဲ”

ရုံ အပြင်သို့ ပြန်၍ထွက်လာရင်း ကိုလေးအား မကျေမနပ် ဖြစ်ရသည်။

ရုံကိုအငယ်ဆိုပြီး မညာတာချင်ကြ။ ပြောဆိုဆူပွက်ချင် ကြသည်။ ဘာတွေလဲ ... ကိုလေးဒေါသဖြစ်တာ နည်းနည်းလွန်စေ

ကိုကြီးလောက် ပြဿနာမဖြစ်တတ်သူပါ။

အရေးကြီးတာက ရုံနှင့် ယုန်ဖြူကိစ္စပဲ။ အိမ်မှာရှိနေရင် ဘယ်တော့မှပျော်ရွှင်စရာမရှိတူး။ ပြဿနာတွေက တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးစေရ။

ရုံ အလုပ်လုပ်မယ်။ ချစ်သူ ရှိနေပြီပဲ။ ယုန်ဖြူကို သတိရ လိုက်တာနော်။ တွေ့ချင်ပေမယ့် အန်တီနှင့်က ခဏခဏ ဝင်ထွက် တာမျိုး မကြိုက်ဟန်ပြလာ၍ အရင်ကလောက် မသွားရဲတော့။

ရုံ အလုပ်တစ်ခုခုလုပ်မှ ဖြစ်မှာပါ။

ဝင်ငွေရှိချင်တယ် ... ဝိုက်ဆံတွေစုရမယ် ... ကိုယ့်ချစ်သူကို လက်ဆောင်တွေ ဝယ်ပေးချင်သည်။ အမှတ်တရတွေ ရှိချင်နေ၏။ ဘယ်သွားရမှန်းမသိ၍ လမ်းဘေးပလက်ဖောင်းမှာပဲ ထိုင်မိနေ သည်။



အခန်း ( ၅ )

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင် ... ရံ”

“အန်တီနှင့် ဈေးသွားပြီမဟုတ်လား ... ကိုယ်ချောင်းနေတာလေ”

“ရဲရယ်”

ယုန်ဖြူ အထိတ်တလန့် မျက်ဝန်းလေးတွေ ပြူးကျယ်ပိုင်း စက်သွားရကာ သင်တန်းသွားဖို့ ပြင်ဆင်နေတာဖြစ်၍ ရံနှင့်မတွေ့ချင်ပဲ ဖြစ်သွားသည်။

“ဟေ့ ... ယုန်ဖြူလေး ဒါကဝတ်စားပြင်ဆင်ပြီး ဘယ်လဲ”

“သင်တန်းသွားရမယ်လေရံ ... အန်တီနှင့်က ... အတင်းပဲ

Speaking သင်ဖို့ သွားအပ်တယ် ... ယုန်ဖြူ သွားရမယ်”

ယုန်ဖြူ အလှအပတွေ ဝတ်စားပြင်ဆင်ထားတော့ ရံခံစားရ

ဖိုးလပြည့်စာပေ

သည်။ မနာလိုဝန်တိုလည်း ဖြစ်သွားသည်။

“ရံလည်း လိုက်ခဲ့မယ် ... အမေကကိုယ့်ကိုလည်း သင်တန်းတက်ခိုင်းနေတာလေ၊ ကိုယ်လည်းလိုက်စုံစမ်းမယ်”

“ကောင်းတယ်ရံ ... ယုန်ဖြူလည်းအဖော်ရတာပေါ့”

ယုန်ဖြူလည်းတစ်ယောက်ထဲ ... အပြင်ထွက်လေ့မရှိ၍ ကြောက်နေတာပါ။ ရံရောက်လာတော့ အဖော်ရသွားသည်။

“တစ်ယောက်ထဲသွားတဲ့အကျင့် လုပ်စမ်းပါယုန်ဖြူ ဘာဖြစ်လဲ သတ္တိရှိစမ်းပါ”

“အန်တီနှင့်ကလည်း အနီးကပ်လိုက်ပြီး မစောင့်ရှောက်နိုင်ဘူးလေ”

“ရံနဲ့သွားမယ်လေ”

“အန်တီခင်ကတော့ မကြိုက်ဘူးနော်၊ ဒါပေမယ့် ပထမဆုံး နေ့တွေဆိုတော့ ခေါ်ချင်ခေါ်သွားလေ”

“ရံနဲ့က စိတ်မပူပါနဲ့အန်တီခင် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးဟုသာ ပြောလိုက်ရတာ ရံက ယုန်ဖြူလက်လေးကို တစ်လမ်းလုံးဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ အကြည့်တွေကလည်း စူးစူးရှရှ ... ယုန်ဖြူရှက်မိ၏။ ရံ့ကိုလည်း မဆန့်ကျင်ရဲ။ ဒီကောင်က ဒေါသကုမ္မာရလေ ... ။

“ယုန်ဖြူ”

ဖိုးလပြည့်စာပေ

ရှင်မြတ်နိုး

“ဟင်”

“ကိုယ်အလုပ်လုပ်တော့မယ်”

“ဘာအလုပ်လဲ”

“ရှာရဦးမယ်လေ ... ကိုလည်း သင်တန်းတွေတက်ရမယ်၊ ကိုယ်အပြတ်ကြိုးစားမယ်ယုန်ဖြူ မင်းအတွက် ...”

“အမေ”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ရုံက ... သူမပန်းကို လာဖက်လိုက်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုဖြူးတူးပြုတ်ကြည့်ရင်း ... ရှက်စရာကြီးရုံရာ ဖယ်ဟု ပြောပေမယ့်မရ။ ပို၍တင်းကြပ်နေအောင်ဖက်တော့ ယုန်ဖြူမပြော ရဲ့။ အသိအကျွမ်းတွေက တစ်ယောက်ယောက်တွေ့သွားမှာလည်း ယုန်ဖြူကြောက်လာမိသည်။

“ယုန်ဖြူဘာဖြစ်နေတာလဲ ... မင်းခန္ဓာကိုယ်လေးက တွန့်နေတာပဲ”

“ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှက်စရာကြီးရုံရယ်၊ ဣန္ဒြေသိက္ခာနဲ့နေစမ်းပါနော်၊ ယုန်ဖြူရှက်တယ်”

“ဘာရှက်စရာရှိလို့လဲယုန်ဖြူ ... ကိုယ်တို့ကချစ်သူတွေပဲဟာ”

“ရုံကလည်းဟယ်”

ယုန်ဖြူကြောက်တတ် ရှက်တတ်တာ ရုံအသိဆုံးပင်။ အိမ်ထဲ

မှာပဲ အနေများသည်။ ရုံက အဲဒါကိုပဲ သဘောကျတာပါ။

“လွတ်ပါရရာ ... တော်ကြာ အန်တီနှင့်တွေ့သွားရင်ခက်မယ်၊ ရုံနဲ့ယုန်ဖြူတို့က သူငယ်ချင်းတွေလို့ ပြောထားတာပါ”

“ကောင်းပါပြီဗျာ ... ယုန်ဖြူလေးရှက်နေရင်လည်း ကိုယ့်ချစ်သူ စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်အောင် မလုပ်တော့ပါဘူး”

မလုပ်တော့ပါဘူးသာဆိုတာ ရုံကယုန်ဖြူလက်လေးကိုဆွဲထားဆဲပင်။ ယုန်ဖြူစိတ်တွေ ကျဉ်းကြပ်လိုက်တာ။ ရုံဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲမှာ ... လုပ်ချင်တာတွေလုပ်ပစ်မှာ ယုန်ဖြူစိတ်ပူသည်။ ငယ်ငယ်လေးထဲက အတူတူကစားရင်း ကြီးပြင်းလာကြတာပါ။ သင်တန်းရောက်တော့ ယုန်ဖြူအထဲဝင်သွားသည် ... စိတ်ထဲမှာ အသက်ရှူချောင်သွားရသလိုပင် ...

“သွားပြီနော်ရုံ ရှင်ထိုင်စောင့်နေမယ်မဟုတ်လား”

“အင်း”

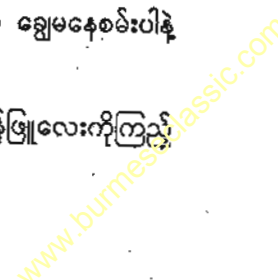
“ရုံ”

“ပြော”

“ပြဿနာတော့မတက်စေနဲ့နော် ဒါက သူ့စိမ်းနယ်မြေလေ”

“သွားစမ်းပါယုန်ဖြူရာ ... မှာတမ်းတွေ ချွေမနေစမ်းပါနဲ့ စိတ်ချ ရုံစောင့်နေမယ်”

ရုံ အပြင်ကနေထိုင်စောင့်နေသည်။ ယုန်ဖြူလေးကိုကြည့်



ပြီး ရိုးသားဖြူစင်လွန်းနေ၍ စိတ်မချ။ သင်တန်းရှေ့မှာထိုင်နေရင်း ချမ်းသာတဲ့သူဌေးတွေကို အားကျနေမိ၏။ ရံလည်း ချမ်းသာချင် တယ်။ ယုန်ဖြူလေးကို စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေအပြည့်ထားချင်နေမိ၏။ ရံတို့မိသားစုကတော့ တကယ့်ပြဿနာ ဝိုင်းရံနေသေးသည်။

“ကောင်မလေးတွေကလည်း ချောနေတာပဲ ... ဒါပေမဲ့ ယုန်ဖြူလောက် မရိုးသားဘူး”

ရံ့စိတ်ထဲမှာ ယုန်ဖြူလေးအား ပို၍ပို၍ပင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးနေ သည်။ အလုပ်တွေလျှောက်ရမယ် ... ဝင်ငွေရှာမယ်။ ယုန်ဖြူက အမှတ်တွေများတော့ အမြင့်ဆုံးတက္ကသိုလ်တွေမှာ တက်ခွင့်ရမှာပဲ။ ရံ့ကိုယ်ရ ဒေါသဖြစ်ရ၏။ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဖြေစဉ်က ရံ့မကြိုးစား ခဲ့တာ နောင်တရလို့မဆုံးပဲ။

“အဖေကအရက်သမား ... အစ်ကိုတွေက အလုပ်မလုပ်ဘဲ လက်ကျောမတင်းတဲ့လူတွေ ... အမေကဈေးသည် ... ရဲ့ဘဝမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အထင်ကြီးစရာဘာမှမရှိဘူး”

ရံ့တွေ့မိတိုင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားငယ်လာသည်။

“ဟေ့ ... ရံ့ မင်းဒီမှာဘာလုပ်နေတာလဲကွ”

“ဟာ ... ကိုညွှန်ထွန်း ... ခင်ဗျားဒဏ်ရာတွေနဲ့ ဘယ် လျှောက်သွားနေတာလဲ ... ကိုလေးတောင် အိပ်ရာထဲမှာလဲနေ တာ”

“မင်းအစ်ကိုက ငပျော့ပဲ”

ကိုလေးသူငယ်ချင်းနှင့် တွေ့ပြန်ပြီ ... ကိုလေးက ... လုံးဝ မပတ်သက်ရာဘူးဟုပြောထား၍ ရံ့တွန့်နေသည်။ ရံ့ထိုင်နေတဲ့စားပွဲ မှာဝင်ထိုင်ရင်း ရဲ့အနားတိုးကပ်ထိုင်လိုက်၏။ ရံ့ပုခုံးကိုလည်း ဖက် သည်။

“ရံ့”

“ဗျာ”

“မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ”

“သူငယ်ချင်းယုန်ဖြူကို စောင့်နေတာပါ”

“ယုန်ဖြူဖြူလား”

“ဟုတ်ကွ”

ချစ်ဝန်းရံ့ဆိုတဲ့ ကိုကိုလေးညီမလေးကို ဉာဏ်ထွန်းကြိတ်ပြီး ကြိုက်နေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် နောက်ကနေလိုက်လာ၍ အခွင့် အရေးရသည်နှင့် ဝင်ရောပစ်လိုက်၏။ ယုန်ဖြူဖြူကလည်း မိန်းမ ချောလေးပဲ။ ဓာနကြီးလွန်း၍ အနားပင်ကပ်မရ။ ဉာဏ်ထွန်းစိတ်ထဲ မှာတော့ ချစ်ဝန်းရံ့က ပို၍စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်ဟု ထင်မိ သည်။

“ရံ့ ... မင်းငွေလိုနေလား”

“ဘာဗျ”



ရှင်မြတ်နိုး

“အစ်ကိုက အကောင်းမေးတာပါ။ မင်းကကောင်မလေးနဲ့ တွဲနေတော့ ငွေလိုနေမှာပဲ ... အစ်ကိုကပေးမလို့ပါ”

ရဲ့ရဲ့ပုခုံးလေးကို တင်းသထက်တင်းအောင်ဖက်ထား၍ ရဲ့ ဒီလူမဟုတ်တော့ဘူးဟုတွေးမိပြီး အတင်းရုန်းဖယ်ပစ်လိုက်သည်။

“ဖယ်ပါဗျာ ... ခင်ဗျားဆီက ဘာမှမလိုချင်ဘူး သွားတော့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲကွ ... မင်းကလည်း ... ငွေမရှိရင် ဘာမှ ဆက်လုပ်လို့မရဘူးနော်”

ရဲ့လက်မောင်းကိုပါ ဖျစ်ညှစ်လိုက်၍ ရဲ့ဒေါသတွေထိန်းချုပ် မရအောင် ပေါက်ကွဲသွားရကာ ဝုန်းခနဲ မတ်တပ်ရပ်ပစ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား လွန်လာပြီနော် ... ဘာလုပ်တာလဲ ကျုပ်မကြိုက် ဘူး၊ ထွက်သွားစမ်းဗျာ”

“ဟေ့ ... ချစ်ဝန်းရဲ့ ... မင်းကဘာကြီးကျယ်နေတာလဲ ယောက်ျားလျာကများ”

“ဘာပြောတယ်”

ရဲ့မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ဘာမှမမြင်တော့ဘဲ ပြာဝေသွားပြီး ခုန်တစ်လုံးကိုဆွဲပြီး ရိုက်ပစ်ဖို့ပြင်လိုက်တော့ ... ကိုညာဏ်ထွန်းက သူငယ်ချင်းသုံးယောက်ပါလာကာ ရဲ့ကိုဝိုင်းထားသည်။

“မင်းအစ်ကိုကလည်း သူငယ်ချင်းမျက်နှာမထောက်ဘူး၊ ဝှို ကို ဆဲဆိုပုတ်ခတ်ပြီးထိုးတယ်၊ ဒါကြောင့် ... နင့်ကို လာလက်စား

ချစ်ခြင်းခွဲ လိပ်ပြာစား

ချေတာလေ၊ ချစ်ဝန်းရဲ့ ... နင်ဘာလုပ်မလဲ”

ကိုညာဏ်ထွန်းက ... ကိုလေးပြောတဲ့အတိုင်း လူယုတ်မှာပဲ။ ရံသီလိုက်သည်။ ရဲ့လက်ထဲမှာ ခုန်ကကိုင်ထားပေမယ့် သူတို့က လေးယောက်တောင် ဝိုင်းအုံနေ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း ရုတ် ရုတ်သဲသဲနှင့် ဝင်မစွက်ဖက်ရုံကြ ...

“မိန်းမကမိန်းမပဲကွ ... မင်းကိုချစ်လို့ ချစ်တယ်ပြောတာ လေ မင်းအစ်ကိုကထိုးတယ်”

ရဲ့ဘာလုပ်ရတော့မလဲ ... သူ့ကိုမိန်းမဟုပြောလိုက်၍ ဘာမှ ဧည့်စားမနေနိုင်တော့ မျက်လုံးတွေထဲမှာ ပြာဝေမေ့မှောင်သွားပြီး ဒေါသတွေက အထွဋ်အထိပ်ရောက်သွား၍ ... လက်ထဲကခုန်နှင့် ဝိတ်ရိုက်ပစ်လိုက်သည်။

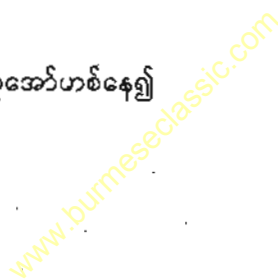
“ခွပ်”

“ဒီကောင် ... ယောက်ျားလျာကများ ညာဏ်ထွန်းအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိစေရမယ်”

ရဲ့ဘယ်လိုမှ ယှဉ်ပြိုင်လို့ မဖြစ်နိုင်မှန်းသိလိုက်၍ လူအုပ်ထဲ တိုးခွေပြေးထွက်လာသည်။

“သူခိုး ... သူခိုး ... ဖမ်းပါ ... သူခိုး”

လူယုတ်မာကောင်ညာဏ်ထွန်းက သူခိုးဟုအော်ဟစ်နေ၍ ခိုခြေကုန်သုတ်၍ ပြေးလာသည်။



ခင်မြတ်နိုး

“ဟူး ...”

သက်ပြင်းမောကြီးကိုဟူးခနဲ မှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ရသည်။ ညက်ထွန်းတို့အုပ်စု ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ကားလေးက ဝေါခနဲ ဝေါခနဲ ပြေးနေပြီး ရံလည်း ခန္ဓာကိုယ်ကိုလျှောချပြီး ဆိုဖာနောက်မှီပေါ် နှိပ်လိုက်သည်။

“ဟေ့ ... မင်းက တော်တော်သတ္တိရှိတဲ့ကောင်လေးပဲ လူပုံ က ဖြူနဲ့နဲ့နဲ့နဲ့”

“ဗျာ”

ဘေးကအသံကြားမှ ရံအသံဝင်သွားပြီး ထိုလူကို ဆတ်ခနဲ ကြည့်မိသည်။ ရဲ့အသက်ကိုကယ်လိုက်တဲ့လူ ... သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့မှ ရံတို့ကိုကြီးအရွယ် ဖြူဖြူသန့်သန့် တည်ကြည် ရှိခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်။ ရဲ့အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့တဲ့လူပဲ ... မလွယ်တူး ... ကိုလေးပြောသလိုပဲ ... ညက်ထွန်းက လူယုတ်မာတစ်ယောက်။ ရဲ့ကို ပေါက်ကရတွေပြော လို့ ကိုလေးထိုးတာဖြစ်နိုင်သည်။

“မင်းနာမည်ဘယ်သူလဲ”

“ရဲ့”

“ရဟုတ်လား ... နာမည်အပြည့်အစုံကို မေးနေတာလေ”

“နာမည်အပြည့်အစုံ ... ဟာဗျာ ထားလိုက်ပါ။ ရဲပဲသိထား

လိုက်”

“မင်းအသက်ကို ကယ်တဲ့ခွဲတဲ့သူကိုတောင် ... မင်းနာမည် အပြည့်အစုံ မပြောပြနိုင်ဘူးလားကွ”

“မသိချင်ပါနဲ့ဗျာ”

“မင်းဘယ်မှာနေလဲ”

“အဲဒါလည်းမသိချင်ပါနဲ့ ခင်ဗျားကူညီတာကိုတော့ ကျေးဇူး အရမ်းတင်ပါတယ်”

ကြည့်လိုက်တာနှင့် ... ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဆိုတာ မင်းသိဒွီသိနေသည်။ ဟိုကောင်ကလည်း ယောက်ျားလျာဟုအော် ဖာစ်ပြောဆိုနေ၏။ တော်တော်လေး ယောက်ျားမပီသတဲ့ကောင် တွေပဲ ... ရဲ့နာမည်အပြည့်အစုံကို သူကြားထားပြီးသားပဲ ချစ်ဝန်းရံ။

“ကိုယ့်နာမည်က မင်းသိဒွီပါ ... သုံးယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချတာ မင်းကိုချီးကျူးတယ်”

“အလကားပါဗျာ ... လူယုတ်မာပါ ... သစ္စာဖောက် ... တွန့်တော်အစ်ကိုသူငယ်ချင်းလေ ... မနေ့ညက ကိုကိုလေးက ထိုး ခြီးပြီ”

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“မင်းက ဒီကိုတာလာလုပ်နေတာလဲ ... မင်းက ဂျလေဘီ

လား”

“ဟာ ... မဟုတ်ပါဘူး၊ ရဲ့ချစ်သူ သင်တန်းတက်နေလို့ စောင့်နေတာဗျ”

“မင်းမှာချစ်သူရှိတယ်။ ဟုတ်လားရဲ့”

“ရှိတယ် ... အရမ်းချောတဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပဲ ယုန်ဖြူဖြူတဲ့”

“ဘာ”

“ခင်ဗျားကလည်းဗျာ လန့်လိုက်တာ ... ဘာလဲဗျ ရဲ့ချစ်သူ က တိရစ္ဆာန်နာမည်ဖြစ်နေလို့လား”

ရံပြောပြီးမှ ယုန်ဖြူဖြူကိုသတိရမိသွားသည်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ယုန်ဖြူက ပြဿနာမတက်ပါနဲ့လို့ အသေအချာမှာသွားတာပါ။

“ကျွန်တော် အဲဒီနေရာပြန်သွားမှဖြစ်မယ် ... ကိုမင်းသိ၊ ယုန်ဖြူသင်တန်းပြီးတော့မယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဟိုကောင်လေး ယုန်ဖြူကိုနှောက်ယှက်မှာလည်း စိုးရိမ်ရတယ်”

“ကိုယ်ပြန်လိုက်ပို့ပေးပါမယ် မင်းဘာမှစိတ်မပူနဲ့ရဲ့ တစ်ခုဖြစ်ရင် ရဲကိုဖုန်းဆက်ပေးမယ်လေ”

“ဟာ ... ရဲကိုတော့ဖုန်းမဆက်ပါနဲ့၊ ထားလိုက်ပါဗျာ အိမ်မှာကပြဿနာ ရှေ့ရှိတယ်။ ယုန်ဖြူဆီတော့ ပြန်ပို့ပေးပါ၊ အခြေအရာ

ကိုစောင့်ကြည့်ရမယ်”

ဉာဏ်ထွန်းတို့က ယုန်ဖြူကိုပြဿနာရှာမှာလည်း စိတ်ပူမိသည်။ ကိုမင်းသိဒွီကိုတော့ အကူအညီတောင်းထားမှဖြစ်မည်။ သူ့မှာကကားရှိတယ်။ ကိုသိဒွီကလည်း အကူအညီပေး၏။ ယုန်ဖြူ သင်တန်းတက်သည့်နေရာကို ပြန်လိုက်ပို့ပေးသည်။

“မင်း မဆင်းနဲ့ရဲ့ အခြေအနေက မကောင်းဘူးထင်တယ်။ ဒီကပဲ မင်းကောင်မလေးကို စောင့်ကြည့်ရအောင်ပါ”

“အင်း ... ဟုတ်တယ် အစ်ကိုပြောတာမှန်တယ်။ ခုံတွေကျိုးသွားတော့ အလျှော်ပေးရနိုင်တယ်”

“အလျှော်ကအရေးမကြီးပါဘူးရဲ့ရာ မင်းအတွက်အန္တရာယ်များလို့ စိတ်ပူတာပါကွ”

“ကျေးဇူးပါပဲဗျာ”

“သင်တန်းကမဆင်းသေးပါဘူးကွ စောင့်ကြည့်ရအောင်” သင်တန်းကမပြီးသေး၍ ရဲလည်း ကိုသိဒွီကားပေါ်ကနေ ယုန်ဖြူထွက်လာမည့်နေရာလေးအား စောင့်ကြည့်နေသည်။



မင်းနဲ့ချစ်သူဖြစ်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ ... စပ်စုတာလား”

“မေးကြည့်တာပါကွ မင်းကလည်း ချစ်သူသက်တမ်းကြာပြီလားဆိုတာ သိချင်လို့ပါ။ စိတ်ဝင်စားလို့ပါ”

“အင်း ... နှစ်ရက်ဗျာ”

“ငယ်သူငယ်ချင်းတွေဆို”

“ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါဏယ်ဗျာ ကျွန်တော်ကဆင်းရဲတော့ ယုန်ဖြူဖြူအဒေါ်က သဘောမတူလို့ပါ”

ယုန်ဖြူဖြူက ဖြူစင်တဲ့ကောင်မလေးဖြစ်နိုင်သည် သူလည်းတွေ့ချင်၏။ မင်းသိဒ္ဓိ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းပင်မသိ ... ရံကတော့ သူကားပေါ်မှာထိုင်နေသည်။ ရံ့ကိုကြည့်ရတာ နှမ်းပါးပုံပေါ်နေပေမယ့် မိန်းမချောလေးဖြစ်နေ၏။ ပုံစံလေးကိုကြည့်၍ ရယ်ပစ်ချင်သည်။

“ဟော ... ဟိုမှာ ယုန်ဖြူဖြူဆင်းလာပြီဗျာ ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ပေးစမ်းပါ။ ယုန်ဖြူမှာ ဖုန်းရှိတယ်”

“မင်းမှာရော”

“မရှိလို့ပေါ့ဗျာ”

ရံက ယုန်ဖြူဆီဖုန်းဆက်တိုင်း အပြင်ဖုန်းကနေဆက်တာပါ ထိုမင်းသိဒ္ဓိက ဖုန်းခေါ်ပေးသည်။

အခန်း ( ၆ )

ယုန်ဖြူဖြူဆိုတဲ့နာမည်လေးအား ... မင်းသိဒ္ဓိသိနေသည်။ ဒက်ဒီသူငယ်ချင်းရဲ့သမီးလေးပါ။

“ရန်ကုန်မှာ ယုန်ဖြူဖြူဆိုတဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရှိနေတယ်။ ကလေးမ မိဘတွေက ဆုံးသွားကြပြီ။ ဒက်ဒီသူငယ်ချင်းရဲ့ သမီးလေးမဲ သားနဲ့လက်ထပ်ဖို့ပြောဆိုထားကြတယ်လေ”

ဒက်ဒီက မင်းသိဒ္ဓိနိုင်ငံခြားကနေ ပြန်ရောက်လာချိန်တွင် ပြောခဲ့သည်။ သူလည်း ယုန်ဖြူဖြူဆိုတဲ့နာမည်လေးကိုတော့ သူ့စိတ်ဝင်စားမှုတော့ရှိနေ၏။ ကြည့်ဖို့စိတ်ကူးနေချိန်တွင် ... အခုလို ဆုံဖြစ်ကြသည်။

“ရံ”

“ဗျာ”

“ယုန်ဖြူဖြူဆိုတဲ့နာမည်လေးကတော့ စိတ်ဝင်စားစရာပဲကွ”



ရှင်မြတ်နိုး

“ယုန်ဖြူ ... ဆက်လျှောက်ခဲ့လေ ကိုယ်ကလမ်းဘေးမှာ ရပ်ထားတဲ့ ကားအဖြူရောင်ကြီးထဲမှာ”

“ဟင် ... ရံ ဘာတွေဖြစ်သွားရတာလဲ ရှင်က”

“လမ်းမဘက်ကိုကြည့်လိုက် ဟုတ်ပြီ ... ယုန်ဖြူ ... ဒီမှာ”  
ယုန်ဖြူက ရံတို့ဘက်လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လက်ပြခေါ် လိုက်သည်။

“အဲဒါဗျ ယုန်ဖြူဖြူ ... ဘယ်လိုလဲ ချောတယ်မဟုတ်လား”  
မင်းသိဒ္ဓိကြည့်လိုက်သည်။ ယုန်ဖြူဖြူတဲ့ ငယ်ရွယ်နုပျိုပြီး ချောမောလှပတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်။ ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေ့ က ကျောပေါ်ဖြန့်ချထား၏။ သူနှင့်လက်ထပ်ဖို့ ဒက်ဒီသဘောတူ ထားတဲ့ ယုန်ဖြူဖြူလား။ နာမည်ကဆန်း၍ နာမည်တူမရှိနိုင်။

“ယုန်ဖြူဖြူ ဒီမှာလေ”

“ရံ”

“ကျေးဇူးပဲကိုမင်းသိဒ္ဓိ သွားပြီနော်”

“နေဦးလေရံ မင်းကလည်း မိတ်ဆက်ပေးဦးလေ”

“မလိုပါဘူးဗျာ ... ကျွန်တော်တို့ပြန်ပြီ”

ရံကတော့ ... ချစ်သူယုန်ဖြူကို သဝန်ကြောင်စွာဖြင့် ... ကိုမင်းသိဒ္ဓိနှင့် မိတ်ဆက်ပေးမနေချင်။ ယုန်ဖြူဖြူအား ကိုမင်းသိဒ္ဓိ စိတ်ဝင်စားနေတာလားဟု ရထင်မိသည်။

“ဟေ့ရံ ... မင်းကလည်း တစ်ခုခုကျွေးပါရစေဗျာ၊ မိတ်ဆွေ ဖြစ်လေ ... လာပါကွ”

မင်းသိဒ္ဓိ တမင်တားဆီးထားလိုက်သည် ... ယုန်ဖြူဖြူ အကြောင်းသိချင်တယ် ... မင်းလေးက ... ကိုယ်လက်ထပ်မယ့် ကောင်မလေးလား ...

“ပြီးရောဗျာ”

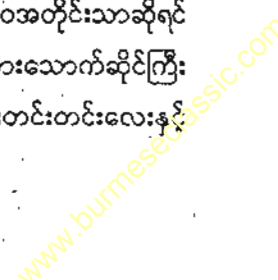
ရံလည်း ကိုမင်းသိဒ္ဓိက သူ့ကိုကူညီထား၍ စိတ်ကိုလျှော့ပစ် လိုက်သည်။

“တားပေါ်တက်ကြလေ”

ရံက ယုန်ဖြူဖြူလက်လေးကိုဆွဲ၍ ကားနောက်ခန်းမှာ အတူတူဝင်ထိုင်သည်။ မင်းသိဒ္ဓိ ရယ်ချင်သွားရ၏ ... တော်တော် အဖြစ်သည်းတဲ့ကောင်။ ယုန်ဖြူဖြူကလည်း သံပတ်ပေးထားတဲ့ အရုပ်လေးတစ်ရုပ်လို ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်လေးလိုက်လာသည်။

“ယုန်ဖြူဖြူကလည်း ရံ့ကိုချစ်နေတာပဲလား ... အငြင်း အဆန်မရှိဘူး”

မင်းသိဒ္ဓိတွေးမိသည်။ သူဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမှန်းပင် မသိ တော့။ ယုန်ဖြူဖြူက ချစ်စရာလေးပဲ။ သဘာဝအတိုင်းသာဆိုရင် ယုန်ဖြူဖြူကို လက်ထပ်မိမှာပဲဖြစ်သည် ... စားသောက်ဆိုင်ကြီး တစ်ခုထဲ ဝင်လာခဲ့၏။ ရံကတော့ မျက်နှာထားတင်းတင်းလေးနှင့်



ရှင်မြတ်နိုး

ယုန်ဖြူဖြူလက်လေးကို မလွတ်တမ်းဆုပ်ကိုင်ရင်း လိုက်လာသည်။

“ထိုင်ကြ ဘာစားမလဲ”

“ခင်ဗျားကြိုက်တာမှာပါ”

မင်းသိန္နိ ရယ်ချင်နေသည်။ မလွယ်တဲ့ရုံ ... နှည့်မည်လေးက ချစ်ဝန်းရုံ သူ့အနေနှင့် ယုန်ဖြူဖြူကိုစိတ်မဝင်စားဘဲ ချစ်ဝန်းရုံအား စိတ်ဝင်စားမိနေသည်။

“ကဲ ... မိတ်ဆက်ပေးလေကွာ ရုံ”

“ဒါက ကျွန်တော့်ချစ်သူ ယုန်ဖြူဖြူပါ။ အရမ်းချစ်ကြတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မခွဲနိုင်အောင်ချစ်ကြတာပါ။ ဟိုလေဗျာ ကြားလေသွေးရင်တောင် ဝေးမှာကြောက်တယ်။ ကျောင်းပြီးတာနဲ့ လက်ထပ်ကြမယ်”

“ရုံဘာတွေပြောနေတာလဲ အားနာစရာကြီး”

“အမှန်ပြောတာပဲယုန်ဖြူ ... ဘာအားနာရမှာလဲ”

ယုန်ဖြူကတော့အားနာပြီး ရှက်လည်းရှက်မိနေသည်။ တကယ်ပဲရုံ မဆင်မခြင် မပြောသင့်ပြောသင့်မစဉ်းစားဘဲ ပြောချင် တာတွေပြောနေတော့သည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ဒါကကိုမင်းသိန္နိတဲ့ ကိုယ်နဲ့သိကြတာမကြာသေးဘူးကွ”

ချစ်ခြင်းစွဲ လိပ်ဖြာစား

ယုန်ဖြူကမော့ကြည့်ပြီး ရှက်ပြီးရဲရဲလေးတွေဖြန်းသွားကာ ချက်နှာလေးကိုငုံ့ချပစ်သည်။ မင်းကတော့ တကယ့်ကိုဖြူစင်တဲ့ ကောင်မလေးပဲ။

“ယုန်ဖြူဖြူ”

“ရှင်”

“မင်းက ရဲနဲ့တစ်ရပ်ကွက်ထဲနေကြတာလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ငယ်ငယ်လေးထဲက အတူတူနေကြတာဗျ ... ယုန်ဖြူ မိဘ တွေက မရှိကြတော့ဘူး။ ယုန်ဖြူငယ်ငယ်လေးထဲက ဆုံးသွားကြ တာ အဒေါ်နဲ့နေတာလေ အရမ်းမိန်းကလေးပီသတယ် ... အပြင်ကို တော့ အခုမှထွက်ခွင့်ရတာ အရမ်းဖြူစင်တယ်”

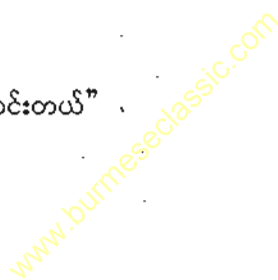
ဟုတ်ပါပြီ။ သူနှင့်လက်ထပ်မည့်ယုန်ဖြူဖြူ သေချာသည်။ အင်ဒီက သူ့ကိုလိပ်စာပေးထား၏။ စိတ်မောရပါလား။ ရုံကိုလည်း စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်စေရန် မင်းသိန္နိ မလုပ်လိုပေ။ ရုံကိုလည်း သနားမိနေသည်။

“မင်းတို့စားချင်တာစားကြနော်။ အစ်ကိုကခင်မင်လို့ပါ။ ထင်မှတ်ဘဲ မင်းတို့နဲ့မိတ်ဆွေဖြစ်ကြရတာပဲ”

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ဘာစားမလဲ ... အစ်ကိုက သဘောကောင်းတယ်”



ရှင်မြတ်နိုး

သူရန်ဖြစ်တာကို မသိစေချင်ပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကိုမင်းသိဒ္ဓိ အား ပြောထားရသည်။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကိုလည်း ကလန်ကဆန်လုပ်လို့ မဖြစ်သေးပါဘူး။ သူ့အလုပ်တစ်ခုရရှိ အကူအညီတောင်းလို၍ မိ အခြေအနေအရ လိုက်လျောဆက်ဆံနေရသည်။

“ယုန်ဖြူ အစ်ကို့ကိုအားနာမနေပါနဲ့ ရဲရဲတင်းတင်းနေထိုင်ကြပါ။ မင်းတို့နှစ်ယောက်လုံးက ဆယ်တန်းအောင်ထားကြပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့အစ်ကို ... ယုန်ဖြူဖြူက ငါးဘာသာဂုဏ်ထူးထွက်ထားတာဗျ”

“ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

ယုန်ဖြူဖြူက ခေါင်းလေးငုံ့ပြီးနေသည်။ နှာတံကစင်းစင်းလေး ... နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေး ချောမောလှပသည်။ ယုန်ဖြူဖြူက သူ့လက်ထပ်ခွင့်ရှိပါတော့မလား။ ဒက်ဒီကို ဘယ်လိုပြောပြရမန်းလဲ မသိ။

“ကျွန်တော်တို့သွားမယ်ဗျာ ... ချစ်သူတွေ လွတ်လွတ်လလလ တွေ့ချင်သေးတယ်”

သွားပါပြီ ယုန်ဖြူဖြူရာ ကုန်ပါပြီ ... မင်းသိဒ္ဓိ စိတ်တော့ မဆိုးမိ။ ရုံ့ကိုတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ သနားကြင်နာမိနေသည်။

“ကဲပါ ... သွားကြပါကွာ။ ကိုယ်လိုက်ပို့ရဦးမလား”

“တော်ပါပြီ မလိုတော့ပါဘူး။ ကျေးဇူးပဲအစ်ကို”

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“ရှေ့ ... အစ်ကို့လိပ်စာကဒီယူထားလိုက် ... မင်း လိုအပ်ရင် ဆက်လိုက်။ အားနာစရာမလိုဘူးနော် အချိန်မရွေးဘဲ”

“ဟုတ်”

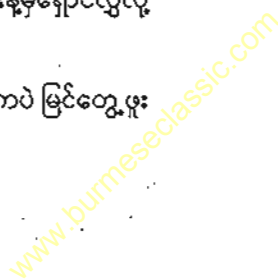
မင်းသိဒ္ဓိပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ အား ... စိတ်မောစရာပါလား အင်ဒီက သူ့ကိုကြည့်ဖို့ပြောထားသည်။ ဆုံလည်းဆုံတတ်ပါတယ်။ နဲ့ မင်းဘယ်လိုကောင်လေးလဲ ယုန်ဖြူကလည်း အေးစက်ပျော့အိအိ ချထားရာနေ့စေရာသွားနေရတဲ့ဘဝ ... သူ့အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဒက်ဒီက ယုန်ဖြူဖြူ ကိုသွားတွေ့ဖို့ သတိထပ်ပေးနေသည်။

“သား ... မင်းလည်း အရွယ်ရောက်နေပြီလေ။ ယုန်ဖြူဖြူဆိုတာ ဒက်ဒီလည်းတွေ့ချင်တယ်။ သူ့ငယ်ချင်းသမီးလေးကို တွေ့ချင်တယ်။ မသက်နှင်းနဲ့တောင် မတွေ့ကြတာကြာပြီ”

မင်းသိဒ္ဓိ ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ကျွန်တော်နဲ့ယုန်ဖြူဖြူ တွေ့ပြီးပြီလို့ပြောရမှာလည်း နောက်ဆက်တွဲပြဿနာတွေက ရှိနေသေးသည်။

“သားသိဒ္ဓိ မင်းအနေနဲ့ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှရှောင်လွှဲလို့ ရေနိုင်ဘူးနော်၊ ယုန်ဖြူလေးကို လက်ထပ်ရမယ်”

ဒက်ဒီကတော့ ယုန်ဖြူဖြူကို ငယ်စဉ်လေးကပဲ မြင်တွေ့ဖူး



ရှင်မြတ်နိုး

ပြီး ချစ်စရာကောင်းတဲ့ကောင်မလေးတဲ့ ...

“ယုန်ဖြူလေးကချောတယ်၊ တော်တော်ချစ်စရာကောင်းတယ်၊ သားတွေ့ရင်ကြိုက်သွားမှာပါ”

သူ ...

ယုန်ဖြူဖြူကိုတွေ့ဖူးပြီးပြီ အချစ်တွေရော ... သူ့ရင်ထဲမှာ ဖြစ်ထွန်းလာခြင်းရှိလား ... ဒီလောက်ကြီးလည်း မဟုတ်ဟုထင်သည်။

“ဒယ်ဒီလည်းပစ်ထားမိတယ်၊ ယုန်ဖြူအမေက ဒက်ဒီကို အများကြီးကူညီခဲ့တာလေ ... ကျောင်းတက်နေတဲ့တစ်ချိန်လုံး ယုန်ဖြူအဖေကလည်း ဒက်ဒီကို ငွေကြေးထောက်ပံ့ပေးထားတာပါ”

မင်းသိဒ္ဓိ မင်းတော့သေပြီ။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ယုန်ဖြူဖြူမှာ က ချစ်သူရှိနေသည်။

“အခုလောက်ဆိုရင်လည်း ယုန်ဖြူဖြူ ချစ်သူတွေဘာတွေ ရှိနေပြီထင်တယ်ဒက်ဒီ”

“ဒါကတော့ မတတ်နိုင်ဘူးလေသားရယ်၊ သွားရှာရမှာပဲ မင်းမှာလိပ်စာရှိတာပဲ၊ အင်း ... ဒက်ဒီရှာရမယ်၊ မင်းကတော့ နောက်မှရှာလေ အခြေအနေကို ဒက်ဒီအရင်ဆုံးထောက်လှမ်းမယ် ဒါပေမယ့်နော်သား ... ယုန်ဖြူလေးဘက်ကနေ သားနဲ့လက်ထပ်ရ အခြေအနေရှိရင် မင်းငြင်းဆန်လို့မရဘူး”

ယုန်ဖြူဖြူနှင့် သူတို့ဆုံတွေ့မှုက တကယ်ပဲထူးဆန်းနေရသည်။

“ဒက်ဒီပဲကြည့်ပါဦးဗျာ ... သားကတော့ အိမ်ထောင်ရေးကို သိပ်စိတ်မဝင်စားဘူး”

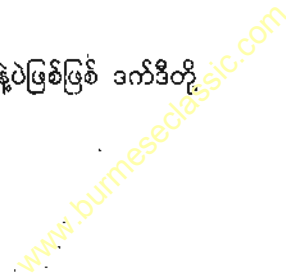
“မင်းစိတ်မဝင်စားလည်း ... ဒက်ဒီတာဝန်ကျေချင်တယ်၊ ဒက်ဒီတို့ ... စီးပွားရေးလုံးပမ်းနေပြီး ... ဓမ္မလျှော့ထားခဲ့တာ ကောင်မလေး ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရမလဲ”

မင်းသိဒ္ဓိက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ဦးဆောင်နေရတဲ့သူ ဆိုတော့ ကလေးတွေနှင့်တူဖက်ပြိုင်၍ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို လှမယူလိုပေ။ ပြီးတော့ ရံကမလွယ်ဘူး ... ယောက်ျားလျှာလေး ဖြစ်နေသဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကပြင်းပြလွန်းနေသည်။

“ကျွန်တော် ယုန်ဖြူကိုလက်ထပ်မယ် ... ဝင်ငွေရအောင်လည်း ရှာချင်တယ်ဗျာ ... ယုန်ဖြူအဒေါ်က ကျွန်တော့်ကို အထင်သေးတယ် ... အရင်ကလောက် ယုန်ဖြူနဲ့ပတ်သက်တာ မကြိုက်သလိုကြီးဗျ”

ရံပြောတဲ့စကားတွေကို မင်းသိဒ္ဓိကြားယောင်နေသည်။ စိတ်မောစရာပါလားကွာ ... ရံရယ် ... မင်းဘာဖြစ်သွားမလဲ။ ကိုယ်ကတော့ မင်းကိုသံယောဇဉ်ရှိပါတယ်။ မင်းနဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို မလှချင်ဘူး။

“ယုန်ဖြူလေးကို ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒက်ဒီတို့



ရှင်မြတ်နိုး

စောင့်ရှောက်ရမယ်သားရယ် ... ကလေးမလေးသတင်း ကြားရတာ မကြာသေးဘူး၊ အဒေါ်က ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားတယ်တဲ့”

ဒက်ဒီကတော့ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲနေသည်။

“သားအိမ်ထောင်ရေးကို ဒက်ဒီမစွက်ဖက်ချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သားမှာ ချစ်သူလည်းမရှိသေးလို့ တောင်းဆိုမိတာပါ”

မင်းသိဒ္ဓိကိုယ်တိုင်လည်း ဒက်ဒီဆန္ဒအတိုင်း အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ဆုံးဖြတ်ထား၍ သူစီးပွားရေးကိုပဲ အာရုံစိုက်လုပ်နေခဲ့သည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ရဲနဲ့ဆုံရတယ်။ သူ့ကားအဖြတ်မှာ ရဲနှင့်လူတစ်စု ပြဿနာ တက်ရာကနေ မင်းလိုယောက်ျားလျှောက်များဟု အသံကြားလိုက်၍ သူ့စိတ်ဝင်စားပြီး အကူအညီပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဒီကောင်က ကိုလေးသွယ်ချင်းပါ ... လူယုတ်မာကောင် အသေရိုက်ပစ်ချင်တယ်”

ရဲ့ကိုတော့ သတိရမိနေသည်။ သိဒ္ဓိ ရယ်လည်းရယ်ပစ်ချင်နေ၏။ ဖြူဖြူနဲ့နဲ့ ကောင်လေးက ယောက်ျားသုံးယောက်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရန်ဖြစ်နေတဲ့ပုံစံက သိဒ္ဓိမျက်လုံးတွေထဲမှာ ဖျောက်ဖျက်ပစ်လို့ မရဖြစ်နေသည်။



အခန်း ( ၇ )

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“မင်းက ဘာကိုရှက်နေတာလဲ”

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးရဲ့ရယ် ... ရှင် ပေါက်ကရတွေမပြောနဲ့ လေ၊ လူတွေရှေ့မှာရှက်စရာကြီး ယုန်ဖြူကမိန်းကလေးလေ”

“ဘာဖြစ်လဲကွာ ... ကိုယ့်ချစ်သူကို ကိုယ်တစ်ယောက်ထဲ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေငြာထားရတာလေ ဘာလဲမင်းက ဟိုလူကို ရှက်နေတာလား”

“ဟာ ... ရဲကလည်း”

တကယ်တမ်း ဝန်ခံရရင်လည်း ယုန်ဖြူစိတ်တွေ ဘာဖြစ် သွားမှန်းမသိ။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကို စိတ်ဝင်စားမိနေသည်။ မျက်စိထဲမှာ ဘာဖြစ်လို့များ မြင်ယောင်နေမှန်း မသိတော့ပါဘူး။ ရဲ့ကိုလည်း

ကြောက်နေရ၏။ ရံက ပြဿနာရှာလျှင် အားလုံးအရှက်ကွဲရမည်ဖြစ်သည်။

“ယုန်ဖြူရာ ... မင်းဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့ ကိုယ်အလုပ်လုပ်မယ်၊ ဟိုလူလေ ကိုမင်းသိခွဲ ... သူ့လိုသူဌေးကြီးဆိုရင် ယုန်ဖြူ ပျော်မလား”

ယုန်ဖြူကတော့ ရဲ့ကိုမဆန့်ကျင်ရဲလို့သာ ငြိမ်နေရတာပါ။ စိတ်ထဲမှာတော့ ရှက်ကြောက်ထိတ်လန့်နေရသည်။ ယုန်ဖြူပြန်ချင်နေပါပြီ။

“ပြန်ကြရအောင်နော် ရဲ့ ...”

“ခဏနေပါဦးကွာ ... ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ... ယုန်ဖြူ မင်းမျက်နှာလေးက ရဲတွတ်နေတယ်၊ ဟား ... ဟား ... ဟား ... မင်းတကယ်ရှက်တတ်တာပဲ”

ယုန်ဖြူပါးလေးကို တို့လိုက်သဖြင့် ... ရှက်တတ်လွန်းတဲ့ ချစ်သူအား ရဲ့နှလုံးသားတွေက နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းအထိ ချစ်မိနေသည်။ ယုန်ဖြူကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရမှာ သူ့အကြောက်ကြီးကြောက်မိနေ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ... ရဲ့အလုပ်လုပ်ဖို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလည်း ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

“ခဏလောက်ထိုင်ပြီးရင်ပြန်မှာပါ ယုန်ဖြူရယ်၊ တို့ချစ်သူနှစ်ယောက် လွတ်လွတ်လပ်လပ်တွေ့ခွင့်ရတာမှ မဟုတ်တာဘဲ”

“အန်တီနင်း မျှော်နေလိမ့်မယ် ရဲရယ် ... ပြန်ကြရအောင်ပါ အမြဲတမ်းတွေ့နေရမှာပဲ တော်ကြာ ... အန်တီနင်းသိသွားရင် အချုပ်ချယ် ခံရမှာလေ”

ယုန်ဖြူ ပြန်ချင်နေသည်။ ဘာဖြစ်လို့မှန်းမသိ ရဲ့နှင့်နေရတာ ခိတ်တွေနောက်ကို ကျဉ်းကြပ်နေသည်။ ချွေးတွေပင် ပျံ့ချင်လာ၏။ အကြားထဲ ရံက အတင်းဖက်ထားသေးသည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“မင်း ... မင်း ရဲ့အပေါ်သစ္စာမဲ့ဖို့တော့ လုံးဝမစဉ်းစားနဲ့နော် ... ရဲ့အကြောင်း သိတယ်မဟုတ်လား”

“သိ ... သိပါတယ်ရဲရယ် ... ဒေါသတွေလည်း အရမ်းမဖြစ်ပါနဲ့ ယုန်ဖြူ ကြောက်လို့သေတော့မယ်”

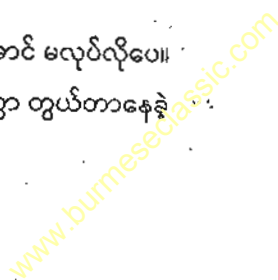
“ကိုအရမ်းချစ်တယ် ယုန်ဖြူက ရဲ့ဘဝပါ၊ ယုန်ဖြူသာ ကိုယ့်အပေါ်သစ္စာမဲ့ရင် ကိုယ့်ကိုထားခဲ့ရင် ကိုယ်သေပစ်လိုက်မှာ”

“ဟင်”

“မင်း ... သိထားပါ”

“အင်း ... အင်းပါ”

ယုန်ဖြူလည်း ရဲ့ကိုတော့ ဒုက္ခရောက်အောင် မလုပ်လိုပေ။ သိပ်စဉ်လေးထဲက တတွဲတွဲ သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာ တွယ်တာနေနဲ့



ရသူတွေပါ။ တစ်ခါတစ်လေတော့လည်း ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရဲ့ရှေ့ကပဲ  
ရပ်တည်ကာကွယ်ပေးချင်နေခဲ့သည်။

“ထ ... ပြန်မယ်”

“အင်း”

“မင်းကိုချစ်လို့ ကိုယ်လိုက်လျှောပေးတာနော်”

“အင်းပါ”

“သစ္စာတော့ လုံးဝမမဲ့နဲ့”

“အင်းပါ”

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ချစ်တယ်”

ယုန်ဖြူဆီက ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကား ... ချက်ချင်းတုန်ပြန်  
မကြားရတာတော့ ရုံ မကြိုက်။ ဒေါသဖြစ်ချင်လာပေမယ့် ယုန်ဖြူ  
အရမ်းကြောက်သွားမှာလည်း မဖြစ်စေချင်၍လက်လေးဆွဲ၍ ပြန်  
လိုက်သည်။

“သွားတော့ ယုန်ဖြူ ...”

“ရဲ့”

“ဘာလဲ”

“ရှင်စိတ်တွေကို လျှော့ပစ်ပါရယ်နော် ... အကျိုးမရှိပါဘူး”

ရန်ကိုရှောင်ပါ”

“အေးပါယုန်ဖြူ စိတ်ချ”

သင်တန်းမှာတက်နေတုန်း အောက်မှာ ရန်ဖြစ်နေတယ်ဆို  
တဲ့အသံတွေကြား၍ ယုန်ဖြူစိတ်ပူရသေးသည်။ ရဲ့ကို ကောင်လေး  
တွေက စနောက်ချင်ကြ၏။ ရုံကဒေါသတကြီး တုန်ပြန်တတ်၏။  
ယုန်ဖြူစိတ်ပူရသေးသည်။ သူမ အိမ်ထဲဝင်လိုက်တော့ အန်တီနှင့်  
ထ ညစာစားဖို့စောင့်နေ၏ ... အန်တီနှင့်မျက်နှာက အရမ်းကို  
မြီးပျော်ရွှင်လန်းနေသည်။

“ယုန်ဖြူ ရောက်လာတာ အတော်ပဲကွယ် ... အန်တီနှင့်  
ဝမ်းသာစရာစကား ပြောစရာရှိလို့ပါ”

“ဘာများလဲ အန်တီနှင့်”

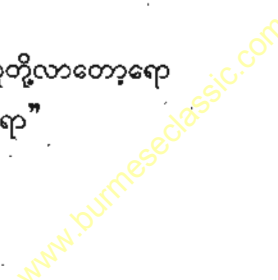
အန်တီနှင့်အနားမှာ သူမဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ပြောလေ”

“ညည်းလေးအဖေရဲ့သူငယ်ချင်းလေ ... ကိုမင်းမောင်က  
အက်သွယ်လာတယ်၊ ဖုန်းနဲ့ပါ မတွေ့တာလည်း အရမ်းကြာနေကြ  
ပြီလေ၊ မနက်ဖြန် သူလာမယ်တဲ့”

“အဲဒါများ ပျော်စရာသတင်းဆိုလို့ ... သူတို့လာတော့ရော  
ယုန်ဖြူတို့အတွက်ဘာရလာမှာမို့လဲ အန်တီနှင့်ရော”



ရှင်မြတ်နိုး

“ညည်းအဖေကပြောဖူးတယ် ... ကိုမင်းမောင်မှာ သားတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ သမီးလေးနဲ့လက်ထပ်ပေးဖို့ စီစဉ်ထားကြတယ်တဲ့”

“ယုန်ဖြူ အိမ်ထောင်မပြုချင်ပါဘူး အန်တီနင်းရာ၊ ဘာမှမစီစဉ်ပါနဲ့ဦး ... လွတ်လွတ်လပ်လပ်လေး တက္ကသိုလ်တက်ချင်ပါတယ်”

ဘုရားရေ ... ရုံ့ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ယုန်ဖြူ ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့်လက်ထပ်ရမယ်ဆိုရင် ပြဿနာက မိုးမီးလောင်ပြီပဲ။

“အန်တီနင်းကတော့ ဝမ်းသာတယ်၊ ယုန်ဖြူလေးဆန္ဒရှိတဲ့အချိန်မှ လက်ထပ်လေ၊ လူငယ်တွေရဲ့ဆန္ဒလည်း အရေးကြီးပါသေးတယ်လေ”

“ယုန်ဖြူကိုတော့ ... အတင်းကြီး အခုမှတွေ့တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့တော့ ခေ့စပ်တာတွေဘာတွေ မလုပ်ပါနဲ့ဦးနော်”

“အေးပါ ... ညည်းလေးမှာရော ချစ်သူရှိလားယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ယုန်ဖြူ ... ညည်းကိုကြည့်ရတာ ကြောင်တောင်တောင်နဲ့ ချစ်သူတွေဘာတွေ မရှိပါဘူးနော်”

“မရှိပါဘူး ... အန်တီနင်းကလည်း ယုန်ဖြူက ပညာရော”

အဓိကထားတာပါ”

အန်တီနင်းအနားကနေ ယုန်ဖြူ ထထွက်လာခဲ့သည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ရှင်”

“ညည်းကိုမေးနေတယ်လေ ညည်းမှာ ချစ်သူရှိနေပြီလားလို့ ဖြေလေ”

“ဖြေပြီးပြီလေ”

“အန်တီနင်းစိတ်ပူတယ်၊ ညည်းလေးမရိုးသားတော့ဘူးထင်တယ်၊ ဘယ်သူလဲ ... ညည်းရွေးချယ်မှု မမှားဘူးဆိုရင်လည်း အန်တီနင်းကို ပြောပြပါ ... သဘောတူတယ်”

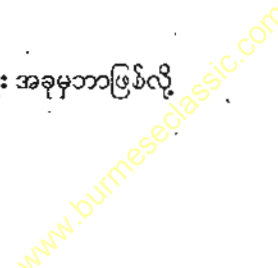
“ဟာ ... အန်တီနင်းကလည်း ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ ယုန်ဖြူမှာ ချစ်သူဘယ်လိုလုပ်ရှိမှာလဲ အန်တီနင်းအသိပဲလေ”

“ပြီးရောအေ ... ဒါဆိုလည်း လူကြီးတွေစီစဉ်တဲ့သူငယ်လေးဆို ကြည့်ပါဦး၊ စဉ်းစားသင့်တယ်ထင်ရင်လည်း လက်ခံလိုက်”

“အင်းပါ”

ယုန်ဖြူအိပ်ခန်းထဲဝင်လာသည်။ သေချင်တာပဲ ရံကတစ်မျိုးသူမမှာ ချစ်သူရှိတယ်။ ချစ်ဝန်းရံလေ ... ရံပဲ ဘယ် ဝပ်ရမလဲ။ သူမငိုချင်သည်။

“ဖေဖေတို့လူကြီးတွေ စီစဉ်တဲ့လူကလည်း အခုမှဘာဖြစ်လို့





ပိုင်မြတ်နိုး

လာတွေ့ရတာလဲ”

ယုန်ဖြူ ငိုချင်သည်။ ရံကပဲယုန်ဖြူအား အမြဲတမ်းကာကွယ်  
စောင့်ရှောက်ပေးနေခဲ့သည်။ ရံ့ကိုတော့ ... ယုန်ဖြူမရက်စက်နိုင်  
ချစ်သူတစ်ယောက်လို မချစ်နိုင်ပေမယ့် ... သံယောဇဉ်ကတော့  
ကြီးမားစွာတွယ်ငြိနေမိ၏။ ယုန်ဖြူရင်တွေ ပူလောင်နေသည်  
အရေးထဲ ရံကဖုန်းဆက်နေသေး၏ ... အန်တီနှင့်ကြားသွားမှာ  
ကြောက်ရသည်။

“ရံ ဘာလဲ ... ရှင် မအိပ်သေးတူးလားဟင်”

“ယုန်ဖြူ ကိုသတိရလို့ပါ အခုအပြင်ထွက်ပြီး ဖုန်းဆက်တာ  
ပါ”

“အမယ်လေး ... အိမ်ထဲပြန်ပါရံရယ် အိပ်တော့ ယုန်ဖြူစိတ်  
ပူအောင်မလုပ်စေချင်ဘူး”

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ရံ့ကိုချစ်လား”

“ရံရယ် ... ဒုက္ခပါပဲ၊ အရေးထဲခဏနေရင် အန်တီနှင့်ဝင်လာ  
လိမ့်မယ်၊ ပြဿနာမရှာပါနဲ့ဟာ”

“မင်းကိုမေးနေတာက ကိုယ့်ကိုချစ်လားလို့ မေးနေတာပါ”

“ဒါက နောက်နေ့မေးလည်း မေးလို့ရတာပဲဟာ”

ချစ်မြင်စွဲ လိပ်ပြာစေး

“မရဘူး ... ကိုယ်ကြားချင်တာကို အခုပဲဖြေပါ”

ယုန်ဖြူကလည်းရှက်ပြီး ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားပြောမထွက်။  
ရံ့ဆိုတာက ဇွတ်တရွတ်ပြောတတ်တဲ့အကျင့်ကရှိနေ၏။ အန်တီ  
နှင်းက ဝင်လာသည်။

“တူမလေး ဘယ်သူ့ဆီကဖုန်းလာနေတာလဲ”

“ရဲ့ပါ”

“ဒီအချိန်ကြီး”

ဒေါသက်နှင်းကတော့ တူမလေးကို မျက်ခြေပျက်လို့မဖြစ်  
ဘူး။ စိတ်ထဲမှာ သံသယဝင်လာသည်။ အကြောင်းရှာ၍ တူမလေး  
သောက်ရန် ကော်ဖီလာပို့၏။ ရံ့နှင့်ဖုန်းဆက်၍ စိတ်ကပူပင်သွား  
သည်။

“ရံ့ဒါပဲနော် ... ရှင်သင်တန်းတက်မလို့လား ... အင်းပါ

ယုန်လေး မနက်ဖြန်စုံစမ်းလိုက်မယ်”

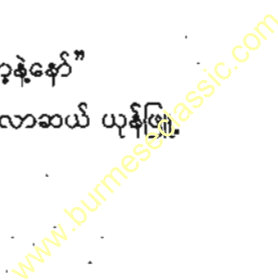
ယုန်ဖြူ ဖုန်းပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ အန်တီနှင့်မျက်နှာကို  
တောင် ယုန်ဖြူမကြည့်ရဲတော့ ...

“ယုန်ဖြူ”

“ရှင် ... အန်တီနှင့်”

“ရံ့ကို သိပ်ပြီး အရောတဝင်မလုပ်တော့နဲ့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ဒါပေမယ့်လေ ရံ့လောလောဆယ် ယုန်ဖြူ”



ကိုစောင့်ရှောက်နေတာပါ ... ရဲ့ကို ပေါ်တင်ကြီး ကင်းလိုက်လို့ မကောင်းဘူးထင်တယ်”

“ရဲတိုမိသားစုက နည်းနည်းရှုပ်တယ်နော် ... အားလုံး အသုံး မကျတဲ့လူတွေပဲ”

ဒေါ်သက်နှင်း မကြိုက်ဆုံးက ... မိန်းကလေးမွေးထားပြီး ယောက်ျားလေးစိတ်ဓာတ် ဇွတ်သွတ်သွင်းခြင်းပင်။

“ယောက်ျားလျာတွေရဲ့စိတ်က ... အရမ်းပြင်းထန်တယ်၊ သဘာဝလွန်လေ”

“အင်းပါ ... ယုန်ဖြူသိပါတယ်”

“ပြီးတော့လေ ယုန်ဖြူကိုချစ်သူအဖြစ် ကြံစည်မယ်၊ သမီး တစ်ဘဝလုံးနစ်မှာပါ”

သမီးတော့ မိုက်မဲပြီနင်တယ် အန်တီနင်းရယ် ... ဘာဖြစ် လို့လဲဆိုတော့ ရဲကချစ်သူအဖြစ် အတိအလင်းကြေငြာထားလိုက်ပြီ လေ။

“မိန်းကလေးချင်း အချစ်တော်ထားတာ ... အမုန်းဆုံးပဲ အမိပွယ်မရှိတာပဲ ... ညည်းကိုတော့ လုံးဝအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး”

ယုန်ဖြူငိုပစ်ချင်လာမိသည်။ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက တဆတ် ဆတ်ပင်တုန်ယင်လာနေ၏။ ကြောက်လာသည်။

“ယုန်ဖြူကပျော့တယ် ဘာအတွေ့အကြုံမှမရှိဘူး၊ အရမ်း

လည်းနူးညံ့တယ်၊ ပညာရေးမှာလည်း ထူးချွန်တယ်၊ ဘယ်လောက် တန်ဖိုးရှိလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

ရဲ့ကို ချစ်လားမချစ်ဘူးလားဆိုတာလည်း ယုန်ဖြူမသိပေ။ အချစ်ဆိုတာလည်း ယုန်ဖြူ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မစဉ်းစားမိ။

“အိပ်တော့”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ပေး ... ဖုန်း”

“ဟင်”

“ညည်းလေးဆီ ရဲက အကြောင်းမရှိအကြောင်းရှာ ဆက်နေ ခြီးမယ်”

ဒေါ်သက်နှင်း တမင် ယုန်ဖြူဆီကဖုန်းကို သိမ်းပစ်လိုက် သည်။ ရဲက ဘာသဘောလဲ။ အိပ်ချိန်အထိ ဖုန်းဆက်ရတာ။ မိမိစိတ် ပူ၏။ ကိုမင်းမောင်လာရင် ယုန်ဖြူလေးကို သန့်ရှင်းမှုတွေကိုပဲ မြင် တွေ့ချင်သည်။

“အိပ်တော့ အနားယူ ... မနက်ဖြန် ကိုမင်းမောင်လာမယ်၊ သူတို့က ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းတွေနော်၊ အန်တီနင်းကို ညည်းအဖေ သေသေချာချာမှာလိုက်တာက သူ့သမီးလေးဘဝ မှည့် တစ်ပေါက်လေးတောင် မစွန်းစေရအောင် စောင့်ရှောက်ပေးထားပါ တဲ့”



ရွှေမြတ်နိုး

အန်တီနှင့်ထွက်သွားသည်။ ရံအိပ်ပြီလား။ ထပ်ဆက်နေရင်  
တော့ ပြဿနာပဲ။ အန်တီနှင့် ပြစ်ပြစ်ခါခါနဲ့ ယုန်ဖြူကိုယူမယ့်  
ယောက်ျားလေးရှင်ဘက်က လာမယ်ဆိုတာပြောလိုက်ရင် ဒုက္ခပါပဲ။  
ယုန်ဖြူ အိပ်၍မရ။

“ယုန်ဖြူနော် ... ရဲ့အပေါ်သစ္စာမဲ့ရင် ရဲ့ကိုထားခဲ့ရင် ကိုယ်  
သတ်သေပစ်မယ်၊ ပေါက်ကွဲပြီပဲ”

ရံပြောတဲ့စကားတွေကို ယုန်ဖြူကြားနေမိသည်။ စိတ်တွေ  
ပူနေ၏။ ရံတို့မိသားစုကလည်း ပြဿနာတွေ ရန်ပွဲတွေကတခြမ်း  
ခြိမ်း ...

“ယုန်ဖြူ ဘာဆက်လုပ်ရတော့မလဲရဲ့ ... အန်တီနှင့်ကိုယ်  
တိုင်က ရှင်နဲ့ပေါင်းတာမကြိုက်တော့ဘူး”

ရဲ့ကိုပြောဖို့လည်းအခက် ... မနက်ဖြန် ဖေဖေမိတ်ဆွေတွေ  
လာမယ်တဲ့ ... ယုန်ဖြူလေးကို လာတောင်းမှာပါ။ ဘယ်လိုလူမျိုး  
တွေလဲ။ ရင်တွေလေးနေသည်။ မဆီမဆိုင် ကိုမင်းသိဒ္ဓိအား သတ်ရ  
မိနေပြန်၏။ ယုန်လေးဘဝမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ရင်းနှီးရ  
တာ ကိုမင်းသိဒ္ဓိတစ်ယောက်ထဲရှိခဲ့ဖူးတာပါ ... သူမ အိပ်မပျော်  
အောင်ဖြစ်နေသည်။



အခန်း ( ၈ )

ဖေဖေသူငယ်ချင်းက ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး ခန့်ညားချောမော  
တဲ့လူကြီးတစ်ယောက်ပင်။ အန်တီနှင့်နှင့်လည်း ခင်မင်ကြသည်။

“မိနှင်း ... နင့်ကို မတွေ့ရတာတောင် ဘယ်လောက်ကြာ  
ပြီလဲ၊ အဖွားကြီးတောင်ဖြစ်နေပြီပဲ”

“အစ်ကိုကြီးတို့က ပြစ်ထားတာလေ နှစ်တွေအကြာကြီး  
နှင်းတို့ကို အရေးအရာလုပ်လို့လား”

“ကိုကြီးက နိုင်ငံခြားရောက်နေလို့ပါ။ အဲဒီမှာ စီးပွားရေးလုပ်  
နေတာလေ ... ရောက်ကာစကတော့ အရမ်းရုန်းကန်နေရတယ်  
နေပါဘူးဟာ”

ဦးမင်းမောင်စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာက ... မိနှင်းတို့ သာမန်  
လူတစ်စားဘဝနှင့် ရုန်းကန်နေထိုင်ရုံဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်း  
တို့ကတော့ အဆင်ပြေကြ၏။ အခု ... သမီးလေးယုန်ဖြူဖြူ

ရှင်မြတ်နိုး

တစ်ယောက် သံနားစရာကောင်းနေသည် ... မိမိတို့ဝေးသွားကြစဉ်က ... မိမိ အိမ်ထောင်ကျပြီး ကလေးမရသေးပေ။ ယုန်ဖြူဖြူ အဖေက လူပျို ... ။

“အရင်ကအကြောင်းတွေကတော့ ထားလိုက်ပါတော့ဟာ။ အခု မိနင်းတို့တူအရီး ကိုကြီးတို့အိမ်ပြောင်းနေကြမလား။ ကိုကြီးတို့ မိသားစုက သားအဖနှစ်ယောက်ထဲရှိတာပါ။ ဘယ်လိုလဲ သမီးလေး အတွက်လည်း စိတ်ချယုံကြည်ရတာပေါ့ဟာ”

ဒေါ်သက်နှင်းကလည်း တူမလေးကို ချမ်းချမ်းသာသာ နေထိုင်စေလိုသည်။ စောစောထဲက ... အစ်ကိုကမှာထားပြီးသားပဲ မင်းမောင်သားနဲ့ပေးစားမယ်တဲ့ ...

“အစ်ကိုကြီးသားရော”

“ရှိပါတယ် ... စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေမှာလည်း အောင်မြင်တယ်လေ။ ကုမ္ပဏီရှိနေတော့ နောက်မှလာတွေ့လိမ့်မယ့်မိနင်း”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ကိုကြီးတို့အိမ်မှာပဲ မိနင်းတို့နို့လှုံရမှာပဲလေ သမီးလေးအတွက်လည်း စိတ်မချရဘူး။ ဘဝမှာပြည့်စုံတယ်လို့ မရှိခဲ့ပါဘူး”

“ဘာမှမပူနဲ့တော့ အစ်ကိုကြီးစောင့်ရှောက်မယ် သမီးလေး ယုန်ဖြူဖြူက ချစ်စရာလေးပဲ”

ယုန်ဖြူကတော့ စိတ်ထဲမှာမလုံမလဲနှင့် မသက်သာကြီး

ဖြစ်နေသည်။ ယုန်ဖြူကို ချီးကျူးလေ ကြောက်လေပဲ။ ရံနှင့်ချစ်သူ တွေအဖြစ်နေထိုင်တာတွေ အန်တီနှင့်ပင်မသိ။

“ယုန်ဖြူလေးက အရမ်းလိမ္မာပါတယ်အစ်ကိုကြီးရယ်။ မိနင်းကလေး မှည့်တစ်ပေါက်မစွန့်စေရအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ထားတာပါ”

“ကောင်းပါတယ်မိနင်း ... ညည်းတာဝန်ကျေပါတယ် ... မနက်ဖြန်ပဲ အစ်ကိုကြီးတို့အိမ်ကို ပြောင်းလာကြတော့ အိမ်ပြောင်းဖို့ ကိစ္စတွေအားလုံး စီစဉ်ပေးမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲအစ်ကိုကြီးရယ် ... မိနင်းအခုမှပဲ တူမလေး အတွက် စိတ်အေးရတော့မှာပါ”

ရဲ့ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ... ပြဿနာအကြီးအကျယ်ရှာ တော့မည်။ ရဲ့ဘဝက သေးသိမ်နံ့ချာတဲ့ဘဝ။ ချစ်သူလိုမဟုတ်ရင် တောင်မှ ငယ်သူငယ်ချင်းသံယောဇဉ်တွေက ရှိနေသေးသည်။ ယုန်ဖြူတို့ပြောင်းသွားရင် ရံသေမှာပဲ ... ပြီးတော့လည်း ယုန်ဖြူ လက်ထပ်ရမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့အိမ်ကိုပါ။

“အန်ကယ်ပြန်မယ်နော်ယုန်ဖြူဖြူ ... သမီးဘာလိုသေးလဲ ဘာမှအားငယ်စရာမရှိတော့ဘူး။ သမီးလည်း တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ ကြီးဖြစ်တော့မှာဆိုတော့ ကားမောင်းသင်ရမယ်။ အန်ကယ်ကား တစ်စီး ဝယ်ပေးမယ်နော်”



ရှင်ပြန်နိုး

“ရှင်”

“သမီးလေးက တကယ့်ကိုဖြူစင်ရိုးသားတာပဲ မိနင်း တော်တယ် ...”

ဦးမင်းမောင်က အားပေးစကားတွေပြောပြီး ပြန်သွားသည်။ အန်တီနှင့်ကိုလည်း လိုအပ်တာတွေဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံတွေပေးထားခဲ့၏။ ယုန်ဖြူကတော့ မပျော်နိုင်ပေ။ ရဲ့အတွက် စိတ်ပူနေရသည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“သမီးလေးက ... ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲကွယ် ... ကိုမင်းမောင်က ယုန်ဖြူဖေဖေရဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းပါ။ ညည်းအဖေထောက်ပံ့ငွေနဲ့ ပညာသင်ရတာလေ။ စိတ်ပူစရာမရှိတော့ဘူး။ အန်တီနှင့်လည်း ရဲ့ကြောင့်စိတ်ပူနေရာ သမီးယုန်ဖြူကို ဘယ်လိုခွဲထုတ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေတာလေ”

“ဒေါသက်နှင့်လည်း ငယ်ရာကနေကြီးလာတာပဲ ရံတစ်ယောက် စိတ်တွေမငြိမ်သက်ဖြစ်လာပြီး တူမလေးယုန်ဖြူအား မရိုးသားတော့ဘူးဆိုတာသိသည်။ အတူတူထားလို့မဖြစ်တော့ပါဘူး ယုန်ဖြူလေးက စိတ်သဘောထားနူးညံ့သူလေးဖြစ်၏။ ပေါ်ပေါ်တင်တင်ပဲပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

“ယုန်လေး ... ပြင်ဆင်ထားတော့ ... ပြောင်းနေကြမယ်။ အန်တီနှင့်တို့က မိန်းကလေးရှင်လေ အခွင့်အရေးကိုတော့ အသုံးချသင့်တယ်”

ယုန်ဖြူဘာမှမပြောချင် ပြောင်းမယ်ဆိုတော့လည်း ယုန်ဖြူက ငြင်းလို့မှမဖြစ်တာပဲ။ ပစ္စည်းတွေသိမ်းရသည်။

“ယုန်ဖြူရေ”

“ရဲ့အသံ”

ယုန်ဖြူ ထူပူသွားသည်။ အန်တီနှင့် ဘာမှမပြောပါစေနဲ့ဟု ဆုတောင်းပြီး အပြင်ပြန်ထွက်လာသည်။

“ရဲ့ပါလား ... ရဲ့ရောက်လာတာနဲ့အတော်ပဲကွယ်။ မနက်ဖြန်လောက် အန်တီနှင့်တို့ အိမ်ပြောင်းတော့မယ်”

“ဗျာ ... ဘယ်ကိုပြောင်းမှာလဲ”

“မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အိမ်ကိုပါ ယုန်ဖြူကိုစောင့်ရှောက်မယ်ဆိုလို့လေ ... သမီးလေးအဖေရဲ့သူငယ်ချင်းပါ”

အန်တီနှင့်စကားကြောင့် ရံစိတ်ပူပင်မှုက အထွတ်အထိပ်ရောက်သွားသည်။ အန်တီနှင့်ကိုယ်တိုင်က ယုန်ဖြူနှင့်ရဲတို့ နီနီးတပ်ကပ် နေထိုင်တာမကြိုက်ပေ။ ရဲ့ကို သတိပေးထားဖူးသည်။

“ရဲ့”

“ယုန်ဖြူ”



“ထိုင်လေ”

“သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ... စကားပြောနေကြဦးနော် ... အန်တီနင်း လိုအပ်တာလေးတွေ သွားဝယ်ရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ယုန်ဖြူ ... ညည်းသူငယ်ချင်းကို စကားတွေအပြောထား နောက်ပိုင်း တွေ့နိုင်တော့မှာမဟုတ်ဘူးထင်တယ်၊ သူများအိမ်မှာ ဆိုတော့ အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ရမယ်မဟုတ်လား”

အန်တီနင်းထွက်သွားမှ ယုန်ဖြူ အသက်ကိုအောင်ရှူနိုင် တော့သည်။ တော်ပါသေးရဲ့ သူဌေးသားနှင့်လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ မပြော ချိ ...

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲကွ မင်းတို့ ဘယ်ကိုပြောင်းကြမှာ လဲ မင်းကိုယ့်ကိုတော့ လိမ်ညာလှည့်ဖြားပြီး ထားခဲ့မယ်မကြံနဲ့နော်”

“ရရယ် ... ယုန်ဖြူတောင်းပန်ပါတယ်၊ ပြဿနာတွေကို မရှာပါနဲ့”

“ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်အထိခံစားနေရလဲ ... ကိုယ် သေလိမ့်မယ်”

ရံဆောက်တည်ရာမရတော့ ပေါက်ကွဲချင်သည်။ ယုန်ဖြူကို

ဘယ်လိုမှ မစွန့်လွှတ်နိုင်တော့။ ဘယ်ကိုပြောင်းကြမှာလဲ။ အန်တီ နင်းက နောက်ထပ်တွေ့ဆိုဖို့ မလွယ်တော့ဘူးဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောနေသည်။

“ရဲ့”

“ဘာလဲပြော”

“ယုန်ဖြူတောင်းပန်ပါတယ် ... ကံကြမ္မာကလည်း ဘယ်လို တွေ့ဖန်တီးလာမလဲဆိုတာ မသိနိုင်ဘူးမဟုတ်လား”

“ဘာကံကြမ္မာလဲ ဆင်ခြေတစ်ခုပဲ ... မင်း ... မင်းကိုယ့်ကို ထားခဲ့လို့တော့ မင်းအသေပဲ”

“အဲဒီလိုတွေမလုပ်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊ ရဲစိတ်လျှော့ ပါ”

“တောက်”

ရံဒေါသဖြစ်ရသည် ... အံသွားလေးတွေကို ဖိကိုက်ထားရင်း ယုန်ဖြူ ပခုံးနှစ်ဖက်အား တင်းကြပ်စွာလှုပ်ခါရင်း ... ဒေါသတွေကို ထိန်းချုပ်နေရ၏။ ယုန်ဖြူ မျက်ဝန်းထဲမှာ မျက်ရည်တွေပြည့်နှက်နေ သည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ထွက်ပြေးကြမယ်”

ရှင်မြတ်နိုး

“ဘယ်ကိုလဲ”

“တစ်နေရာရာပေါ့”

“ယုန်ဖြူတို့မှာ ပိုက်ဆံမရှိဘူးလေ ... နေစရာလည်းမရှိဘူး ဘယ်ကိုထွက်ပြေးမှာလဲရံ ... အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေမလုပ်စမ်းပါနဲ့ ရံရယ်”

“မင်း ... မင်း ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာမမဲ့နဲ့နော်ယုန်ဖြူ၊ အားလုံး ပြဿနာတွေတက်သွားမယ်၊ မင်းနဲ့ကိုယ် အတူတူသေပစ်လိုက်ကြမယ်”

ရံကို ဘယ်လိုဖျောင်းဖျရမှန်းပင်မသိတော့ ... ယုန်ဖြူ သေပစ်ချင်သည်။ လက်ထပ်ဖို့ လူကြီးတွေစီစဉ်ထားတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ရှိနေတယ်ဆိုတာသိရင် ... ရံကြောက်စရာကောင်း လောက်အောင် ပေါက်ကွဲသွားနိုင်သည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ကိုယ့်ကိုချစ်လား”

“ရံနဲ့ယုန်ဖြူတို့က ငယ်ငယ်လေးထဲက အတူတူကြီးပြင်းလာ ခဲ့ကြတာလေ၊ ယုန်ဖြူလည်း သံယောဇဉ်ရှိပါတယ်”

“ဘာပြောတယ်”

“အမေ့”

“ဝုန်း”

“ဟင် ... ရံ”

ယုန်ဖြူခန္ဓာကိုယ်လေးအား ဆောင့်တွန်းပစ်လိုက်၍ နံရံမှာ ကပ်ပြီး ပုန်လျှက်သားလေး ပြစ်ကျလဲပြိုသွားသည်။

“ဘာသံယောဇဉ်ရှိတာလဲ ... ပြောစမ်းပါ ... မင်းပါးစပ်က ချစ်တယ်လို့ မင်း ... မင်းလုံးဝမဖြေဘူး ... ဝေလည်ကြောင်ပတ်နဲ့ မင်း ... မင်းကိုယ့်ကို လျှော့မတွက်ထားနဲ့နော် ယုန်ဖြူဖြူ”

ရံသည်းမခံနိုင်တော့ အန်တီနှင်းအကွက်ကို ရံသိနေသည်။ ယုန်ဖြူနဲ့သူ့ကို ခွဲပစ်ဖို့ကြံစည်တာပဲ ... ယုန်ဖြူ ... မင်းကရော ကိုယ့်ကို ဘာသံယောဇဉ်တွယ်တာလဲ။ ချစ်တယ်လို့ ဘယ်တုန်းက မှမပြောဘူး ... ရံတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ဘဝက အချစ်တွေနဲ့ချီနှောင်ထား မှုဖြစ်မယ်။ သံယောဇဉ်လောက်နဲ့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ရင်တွေပူလိုက် တာ ...

“အန်တီနှင်းပြန်လာတော့မယ် ... ရံပြန်လိုက်ပါနော် ... တောင်းပန်ပါတယ်၊ ... ရံအပြင်မှာလာတွေ့လို့ရတာပဲ အန်တီနှင်း မသင်္ကာဖြစ်လို့မရဘူး”

“တောက်”

“တောင်းပန်ပါတယ်ရံ ရှိခိုးပြီးတောင်းပန်ပါတယ်”

“ကိုယ် ဘာကိုမှဂရုမစိုက်ဘူးနော် ယုန်ဖြူ ... ကိုယ့်ဒေါသ

ကို မင်းသိတယ်မဟုတ်လား”

“အင်း ... အင်းပါ”

ရံဒေါသတွေကို ထိန်းချုပ်လိုက်ပြီး ယုန်ဖြူအနားကပ်သွားသည် ... ယုန်ဖြူအသားလေးတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေ၏။ ကြောက်နေသည်။

“ချစ်”

“ရံ”

“ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် ကိုယ်အဲဒီလောက်အထိ ယုန်ဖြူအပေါ် မကြမ်းတမ်းသင့်ဘူး ... ကိုယ်က ယုန်ဖြူကို အရမ်းချစ်လို့ပါကွာ”

ယုန်ဖြူကိုယ်လေးအား ... ပွေ့ဖက်၍ထူပေးလိုက်သည်။ မျက်ဝန်းလေး ကလည်ကလည်နှင့် ယုန်ဖြူ တောင်းဝန်တိုးလျှော့ကြည့်နေ၏။ ရံကြမ်းသွားတယ်။ တကယ်တမ်း ယုန်ဖြူကိုခိုးပြေးမယ်ဆိုရင်တောင် ရံတာဝန်ယူနိုင်တဲ့အင်အားတွေ မရှိပေ ... ငွေလည်းမရှိဘူး ... နေစရာနေရာလည်း မရှိဘူး။

“ကိုယ်ပြန်ပါ့မယ် ... မင်းကို စိတ်ဆင်းရဲအောင်မလုပ်တော့ပါဘူးကွာ ... ကိုယ်တောင်းပန်တယ်၊ မင်းကို တင့်တင့်တယ်တယ်ထားနိုင်အောင် ကိုယ်ကြိုးစားငွေရှာမယ်”

ယုန်ဖြူကတော့ အသက်ရှူရတာ ပို၍ပင်မွန်းကြပ်လာနေ

သည်။ ရံနှင့်အတူတူနေဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ကြောက်တယ် ... ဘယ်လိုရပ်တည်ရင်ဆိုင်မလဲ။ ယုန်ဖြူငိုချင်လာ၏။ ရံက သူမအား ပွေ့ဖက်ထားသည်။

“ကိုယ့်ကိုမထားခဲ့ပါနဲ့ ယုန်ဖြူလေးရယ်၊ ကိုယ်သေမှာပဲ။ စိတ်ကူးထဲမှာတောင် ကိုယ်စဉ်းစားလို့မရဘူး ... ကိုယ်ရူးချင်လာတယ်၊ ယုန်ဖြူလေး စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင် ကိုယ်မလုပ်တော့ဘူးနော်”

“အင်း”

“ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ အဝေးမခံနိုင်ဘူး ... မင်း ဘယ်ပုံဆရာရောက် ကိုယ့်ကိုဆက်သွယ်ပါ”

“အင်းပါ ... ရံရယ်”

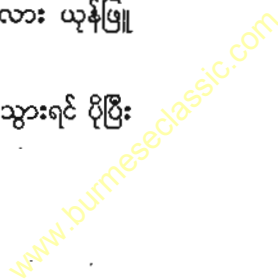
ရံကိုလည်း ... ယုန်ဖြူ သံယောဇဉ်တွယ်ငြိနေမိတာတော့ ချန်ပါပဲ။ ရံတစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာလည်း စိတ်ပူနေသည်။ ရံ့ဘဝ လွတ်မြောက်ရာလမ်းစကိုတွေ့သွားပါစေဟု ယုန်ဖြူဆုတောင်းနေမိ၏။ ရင်ခွင်က ယုန်ဖြူအတွက် ပူပူလောင်လောင်ကြီးပါ။

“ကိုယ်ပြန်မယ် အချစ်”

“အင်း ... ”

“မင်းကိုယ်တိုင်က ပြန်စေချင်နေတာမဟုတ်လား ယုန်ဖြူအား”

“အို ... မဟုတ်ပါဘူးရံရယ် ... အန်တီနှင့်သိသွားရင် ပိုပြီး





ပွင့်မြတ်နိုး

အခက်အခဲအကြပ်အတည်းတွေကို တွေ့ကြုံရမှာလေ”

“OK ... ဒါဆို ကိုယ်ပြန်မယ်၊ မင်းကိုယ့်ကိုပြန်နမ်းပါ”

“ယုန်ဖြူ ရှက်တယ် မနမ်းချင်ပါဘူး ... ရံနမ်းပြီးပြီလေ ကျေနပ်ပါတော့”

“မရဘူးကွာ ... နမ်း ... ဟေ့ ယုန်ဖြူဖြူ ကိုယ်ပြောနေတယ် လေ နမ်းလို့”

“အင်း ... အင်းပါ”

ယုန်ဖြူတစ်ကိုယ်လုံး စီးတောက်တွေဟပ်နေသလို ပူပြင်းလွန်းနေသည်။ မျက်လုံးတွေကိုမိတ်ပြီး ရံ့ပါးပြင်ကိုနမ်းလိုက်ရ၏။ ရံက သဘောကျစွာရယ်မောရင်း ယုန်ဖြူကိုဖက်ထားပြန်သည်။

“ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာရှိစမ်းပါယုန်ဖြူလေးရယ် ... မင်းတံတင့်တင့်တယ်တယ်ထားနိုင်အောင် ကိုယ်ငွေရှာပြမယ် ... မင်းအမြန်ဆုံး အတူတူနေနိုင်အောင်လုပ်မယ်”

ရံ ပူးကပ်နေတဲ့ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခုကို ပြန်ခွာပစ်လိုက်သည်။ ယုန်ဖြူအား စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်၍ သစ္စာမမဲ့နဲ့နော်ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပစ်လိုက်၏။ ယုန်ဖြူက အင်းတဲ့။ ရံ့စိတ်ထဲမှာ တက်တက်ကြွကြွ မရှိလိုက်တာဟု တွေးမိလိုက်ပေမယ့် ယုန်ဖြူကို မြဿနာမဖြူချင်တော့၍ အိမ်လေးပေါ်ကနေပြန်ဆင်းခဲ့သည်။



အသန်း ( ၉ )

“ကိုမင်သိဒ္ဓိ ... ခင်ဗျားနဲ့ အရမ်းတွေ့ချင်တယ်ဗျာ၊ ရံ အရေးတကြီး အကူအညီလိုအပ်နေလို့ပါ”

“ဟေ့ ... မင်းပဲ ဘယ်တော့မှ သူများအကူအညီမတောင်းဘူးဆိုကွ”

“ဟာဗျာ ... အရေးထဲ ကျွန်တော် အခု ခင်ဗျားအကူအညီကို အရမ်းလိုအပ်နေတယ်”

“အေးပါကွာ ... မင်းကိုလည်းခင်တယ် ကိုယ်လာခဲ့မယ်”

“ကျေးဇူးပဲဗျာ”

ရံကတော့ တွေ့နေကျနေရာလေးမှာချိန်းလိုက်သည်။ မထူးတော့ပါဘူး။ ရံ မဖြစ်မနေ ကိုသိဒ္ဓိရဲ့ အကူအညီကို လိုအပ်နေခဲ့သည်။ ယုန်ဖြူနဲ့ရံ ဝေးရတော့မယ်။ ရံ့နိုးပြေးမှဖြစ်တော့မည်။ ပိုက်ဆံလည်း မရှိဘူး ... နေထိုင်စရာနေရာလည်း မရှိဖြစ်နေသည် ခဏကြာတော့

ရှင်မြတ်နိုး

ကိုမင်းသိဒ္ဓိရောက်လာ၏။ ဒီလူကတိတည်သားပဲ။ ရံလည်း ဘယ်လို မှမတတ်နိုင်တော့၍ မျက်နှာပူပူနှင့်ပဲတွေ့ဆုံဖို့ ချိန်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ပြော ... မောင်ရင် ဘာအကူအညီတွေ လိုအပ်နေလို့လဲရဲ့”

“ကျွန်တော်က ဘယ်တော့မှ သူများဆီကနေ အကူအညီ တောင်းတတ်တဲ့ကောင်မဟုတ်ဘူးနော် ကိုမင်းသိဒ္ဓိ”

“ဟုတ်ပါပြီကွာ ... မင်းကိုအထင်မသေးပါဘူးရော ...

ကိုယ်ပေးနိုင်တဲ့အကူအညီဆိုရင် ပေးမှာပါ”

ရံ မင်းအသည်းကို ကျွဲခတ်ခဲနေရပြီမဟုတ်လား။ ရံချစ်သူ ယုန်ဖြူက ... သူနှင့်လက်ထပ်ရမည့်ကောင်မလေး ဖြစ်နေသည်။ မင်းသိဒ္ဓိသိပြီးသား ... မနက်ဖြန်တောင် ကောင်မလေးတို့ ပြောင်း လာမည်ဖြစ်၍ ဒက်ဒီက နေရာထိုင်ခင်းတွေ အဖုံစားပြင်ဆင်ထား သည်။

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“ပြောလေကွာ”

“ကိုမင်းသိဒ္ဓိ”

“မင်း အားနာမနေပါနဲ့ ကိုယ်တို့က မိတ်ဆွေတွေပဲ”

ရံကို မင်းသိဒ္ဓိသနားသွားသည်။ သေသေချာချာကြည့်တော့

ချစ်ခြင်းဆွဲ လိပ်ပြာစား

လည်း ရံဟာ မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ပါ။ မျက်ဝန်းလေးတွေ ထဲမှာ ရီဝေညှိမှိုင်းနေသည်။ ရံရယ် ... မင်းက အရမ်းနှုမောစရာ ကောင်းတယ်ကွာ။ ဘာဖြစ်လို့များ ယောက်ျားလျာလေးဖြစ်နေရ တာလဲ။ ရံ့မျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်မိတော့ ရံ့ရှက်သွေးလေးတွေ ရဲရဲဖြာသွား၏။ မင်းမှာ အရှက်တရားတွေရှိနေသေးတာပဲ ချစ်ဝန်းရံ ရာ ... မင်းသိဒ္ဓိရယ်ပစ်လိုက်သည်။

“ပြောလေရံ”

“ကျွန်တော် မိန်းမခိုးချင်လို့ပါ”

“ဘာ”

“ဟာ ... ခင်ဗျားကလည်း အလန့်တကြားအော်လိုက်တာ”

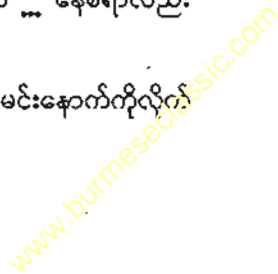
“မဟုတ်ပါဘူးကွာ ... မင်းအသက်အရွယ်ကလေးနဲ့ မိန်းမ ခိုးမယ်ဆိုတော့ အံ့ဩသွားလို့ပါ”

မင်းသိဒ္ဓိ ရယ်ချင်နေသည်။ ရံ ... မင်းကတော့ တကယ်ပဲ။

ကိုယ်တောင် သနားသွားပြီ။ ချစ်ဝန်းရံ ငိုတော့မယ်။ ဟိုနေ့က ရန်ပွဲမှာလည်း ယောက်ျားလေးတွေကို အံ့တုပြီး ခုံနဲ့ကောက်ရိုက် တာ ကျားကျားယားယားပဲ ...

“ကျွန်တော့်မှာ ပိုက်ဆံလည်းမရှိဘူးဗျာ ... နေစရာလည်း လိုအပ်နေတယ်”

“နေပါဦးရံရ မင်းကောင်မလေးကရော မင်းနောက်ကိုလိုက်



၁၀၂

ပွင့်ဖြူလေး

မယ်တဲ့လား”

“ယုန်ဖြူကတော့ ကြောက်နေတာပေါ့ဗျာ ... ကျွန်တော် ခေါ်ရင်တော့ လိုက်မှာပဲ၊ ယုန်ဖြူက ကျွန်တော့်အပေါ် သံယောဇဉ် ကြီးပါတယ်”

ယုန်ဖြူဖြူက ... ရံနှင့်အတူကြီးပြင်းလာတော့ ... ရဲ့အပေါ် ရိုးသားစွာ သံယောဇဉ်တွယ်နေခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ ရဲ့ဘက်ကပဲ အရူး အမှူးခံစားနေရတာပါ။ မင်းသိဒ္ဓိ ဘယ်လိုတားဆီးပေးရမလဲ။ ရဲ့ကို သနားနေ၏။ ရဲ့တောင်းတဲ့အကူအညီကို မင်းသိဒ္ဓိအတွက် မခက်ခဲ ပေ။ ဒါပေမဲ့လည်း ကလေးနှစ်ယောက်လုံး ဒုက္ခရောက်ကြမှာ ဖြစ် သည်။

“ယုန်ဖြူ အိမ်ပြောင်းတော့မယ်အစ်ကိုရာ ... ယုန်ဖြူ အဒေါ်က ရန်လုံးဝသဘောမတူဘူး၊ ရဲတို့က ဆင်းရဲနဲ့ချာတယ်လေ”

ရဲကတော့ ... သူ့ကိုယ်သူ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆိုတာ လုံးဝထည့်သွင်းစဉ်းစားပုံမရပေ။ သိဒ္ဓိစိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ ရဲ့ မိဘတွေကရော ဘယ်လိုလူမျိုးတွေလဲ။ သိဒ္ဓိ သိချင်လာ၏။ သူ့ဘာ လုပ်ပေးနိုင်မလဲ။ ယုန်ဖြူဖြူနှင့်လက်ထပ်ရမယ့်သူက သူ့ဆိုတာသာ ရံညီသွားရင် အခြေအနေတွေက ဆက်မတွေးရဲလောက်အောင်ပင် ရင်မောတယ်ကွာ ... ချစ်ဝန်းရံမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်ဝဲလာတာကပင် ချစ်ဝန်းရံ မိန်းမဆန်နေသည်။

စိုးလပြည့်စာပေ

“ခင်ဗျားကူညီပါဗျာ၊ ပိုက်ဆံလည်းချေးပါ ကျွန်တော်အလုပ် လုပ်ပါမယ် ဟိုဗျာ ... အစ်ကိုကုမ္ပဏီမှာဖြစ်ဖြစ်လေ လစာထဲက ဖြတ်ပေး၊ ကျွန်တော်ကြိုးစားမှာပါ ယုံပေးပါ”

သူ့ကိုတရိတသေနှင့် အစ်ကိုတဲ့။ ပြီးတော့ လက်အုပ်လေးချို့ လိုက်သေးသည်။ ယောက်ျားမဆန်လိုက်တာ ... ငိုမဲ့မဲ့မျက်လုံးလေး တွေက တောင်းပန်ခယနေ၏။ ရံရယ် မင်းသာယောက်ျားလေး အစစ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေရင် အစ်ကိုဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကူညီပါတယ် ဟွာ။ အခုတော့ မင်းတို့က ပတ်ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ ကျော် မကောင်းကြားမကောင်းနှင့် မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ဘဝပျက်စရာ အကြောင်းဖြစ်နေသည်။

“ကိုယ်ကတော့ ယုန်ဖြူဖြူကို လက်မထပ်ရလည်း ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးရံရယ် ... မင်းချစ်သူကို ကိုယ် တကယ်ပဲလုမယူချင်တာ ပါ”

သိဒ္ဓိတွေးနေမိသည်။ သူ့ရင်တွေခံပြင်းနာကျင်လာရ၏။ ရဲ့ အတွက်ဖြစ်နေတာကပဲ အံ့ဩစရာဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော့်ကိုကူညီပါ ခင်ဗျားကသူဌေးပဲ ဘာမှအခက်အခဲ မရှိနိုင်ပါဘူး ... ဒါက အသေးအမွှားလေးပါ။ ခင်ဗျားပဲ အကူအညီ လိုအပ်ရင်တောင်းဆို ... အားမနာဖို့ပြောခဲ့တယ်လေ ... ခင်ဗျား ယောက်ျားပါ”

စိုးလပြည့်စာပေ

www.burmeseclassic.com

ရွှင်မြတ်နိုး

“ကိုယ်ပြောခဲ့ပါတယ်ရဲ့ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုကူညီနိုင်မလဲဆိုတာ စဉ်းစားနေတာပါ”

“ဘာစဉ်းစားစရာလိုလဲဗျာ ... ငွေပေးလိုက်ပါ။ တခြားကိစ္စကျွန်တော်တာဝန်ယူတယ်။ အစ်ကို့ကို လုံးဝမထိခိုက်စေရပါဘူး။ ရဲယောက်ျားစကားပါဗျာ”

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“မင်းတို့က အသက်မပြည့်သေးဘူးလေ ... မင်းထောင်ထဲရောက်မှာသေချာတယ်ကွ။ အစ်ကိုလည်း စဉ်းစားနေတာပါ”

ရဲငြိမ်သက်သွားသည်။ သူ့အနေဖြင့် အကူအညီပေးလို့ မဖြစ်နိုင်ပေ ... အန်တီနှင့်အကြောင်းလည်း ရဲအသိဆုံးလေဟု သူပြောတော့ ရဲဆတ်ခနဲမော့ကြည့်၏။ အပူသောကတွေ လွှမ်းနေတဲ့ မျက်နှာလေး မင်းရဲ့အနာဂတ်ကို ကိုယ်မဖျက်စီးပစ်နိုင်ဘူး။ ကိုယ် အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရင် ယုန်ဖြူဖြူက ကိုယ့်ရင်ထဲအထိစူးနစ် တိုးဝင်မလာဘူး။ မင်းပဲရဲ့ ... ကိုယ်စက္ကနဲ့မလုပ်စဉ်းစားမိနေသလို စိုးရိမ် ပူပန်နေရတာလည်း အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် ချစ်ဝန်းရုံ ဖြစ်နေတယ်။ ရဲက သူ့လက်တွေကို ဆတ်ခနဲဆုပ်ကိုင်လိုက်ရာ လက်ဖျားလေးတွေက အေးစက်စက်။ သူ့ရင်ကို ထိတ်လန့်နာကျင်သွားစေသည်။

“အစ်ကို ... အကြံပေးစမ်းပါ ရဲဘာဆက်လုပ်ရမလဲ။ အစ်ကိုပြောတာ မှန်တယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် မိုက်ရူးရဲလုပ်လိုက်ရင် မိဘတွေရော အားလုံး ဒုက္ခတွေရောက်ကုန်လိမ့်မယ်”

သူ့စကားကို ရဲလက်ခံလိုက်သဖြင့် နည်းနည်းလေးတော့ စိတ်အေးသွားရသည်။ ရဲ မဆိုးပါဘူး။ လူဆိုးလူမိုက်လေးမဟုတ်။

“ကိုယ်အကြံပေးတဲ့အတိုင်း မင်းကလုပ်မှာလားရဲ့”

“လုပ်မယ်ဗျာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အစ်ကိုတစ်ယောက်ရဲ့စေတနာလို့ပဲ သတ်မှတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်အရမ်းရင်ပူနေတယ်ဗျာ။ အစ်ကိုမယုံရင် စမ်းကြည့်ပါလား”

“ဟာ ... တော်ပါပြီကွာ”

ရဲက သူ့လက်ကိုဆွဲယူ၍ ရင်ဘတ်နားထိကပ်ဖို့ပြင်လိုက်၍ သိဒ္ဓိ ကြောက်လန့်တကြား ရုန်းဖယ်ပစ်လိုက်ရသည်။ ချစ်ဝန်းရဲ့ ... မင်းတကယ်ပဲ မင်းကိုယ်မင်း ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်လို့ ထင်မှတ်နေခဲ့တာပဲ။ ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ မင်းဘယ်အထိများ တရင်းတနီးပေါင်းနေခဲ့လဲ။ အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်နေသလိုပင် ... သိဒ္ဓိတခြားစကားတွေ လမ်းကြောင်းလွှဲပစ်ရသည်။

“အစ်ကို အကြံပေးချင်တာတော့ ရဲမင်းစိတ်ကိုဖြေလိုက်ပါ။ လောလောဆယ် ယုန်ဖြူဖြူက အိမ်ထောင်ပြုသေးတာမှမဟုတ်တာ မင်းတို့တွေ့နိုင်ကြသေးတာပဲ”



ရှင်မြတ်နိုး

“အင်း ... ဟုတ်တယ်ဗျာ ... ယုန်ဖြူကလည်းပြောတယ် ကျွန်တော် အရမ်းသွေးပူသွားတယ် အစ်ကိုရာ”

“မင်းကို ကိုယ်အကူအညီပေးနိုင်ပါတယ်ရဲ့ ... အခု မင်းငွေ ဘယ်လောက်လို့လဲ ... မင်း အသုံးစရိတ်တွေအတွက်လေ”

“တော်ပါပြီဗျာ ... ကျွန်တော် သူများပိုက်ဆံကို အချောင် မယူချင်ဘူး၊ ရဲ့မှာ သုံးစရာလည်းမရှိပါဘူး၊ ရဲ့ အလုပ်ပဲလုပ်ချင်တယ်”

“ဒါကတော့ ကိုယ်လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်ရေး အရာရှိလုပ်မလား”

“ဟာဗျာ ... အရမ်းမြင့်သွားပြီ၊ ကျွန်တော်က အရည်အချင်း မရှိပါဘူး၊ သင်တန်းတွေလည်း မတတ်နိုင်ဘူး ပိုက်ဆံမှမရှိတာ”

“ကိုယ်ပေးမယ်လေ တက်ပေါ့၊ မင်းဘဝအတွက် လိုအပ်တာ တွေလုပ်ပါ၊ မင်းပဲ ယုန်ဖြူဖြူကို တာဝန်ယူချင်တယ်ဆို”

ရံစဉ်းစားနေသည်။ အခုမှ သိကျွမ်းကြတဲ့လူတစ်ယောက်ဆီ ကနေ ငွေကြေးအကူအညီတွေ မယူချင်ပေ။ ရဲ့မှာစည်းတော့ရှိတယ် အချောင်သမားစိတ်ဓာတ်ကို ရံအမုန်းဆုံးပင်။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကတော့ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ပါပဲ။ ရံယုံကြည်နေမိသည်။

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲကွ၊ ကိုယ်က စေတနာနဲ့ပြော

ချစ်မြင်စွဲ လိပ်ဖြာစား

တာပါ။ မင်းစိတ်ဓာတ်ကို နှစ်သက်လို့ပါ။ မင်းကထက်မြက်တယ်”

“ကျွန်တော်စဉ်းစားဦးမယ်ဗျာ ... အစ်ကို့ကိုတော့ ယုံပါ တယ်၊ လေးလည်းလေးစားတယ်၊ ကျွန်တော် ပတ်သက်ခင်မင်တဲ့ ပထမဆုံး ယောက်ျားလေးပဲ”

ရံပေါင်းတာ ယုန်ဖြူပဲ ... တခြားဘယ်သူနှင့်မှ ပတ်ပတ် သက်သက်မရှိခဲ့။ ကိုလေးသူငယ်ချင်းတွေကိုတောင် အရောတဝင် နေထိုင်ခဲ့။ ဉာဏ်ထွန်းဆိုတဲ့ကောင်က အိမ်ကို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာလာပြီး ရဲ့ကိုဝင်ရောနေတတ်၍ ရံပို၍ရှောင်သည်။

“ကျေးဇူးပါပဲအစ်ကိုရာ ကျွန်တော့်စိတ်တွေထူပူပြီး ယုန်ဖြူ ကို ခိုးပြေးချင်နေတာ၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လုံး အသက်ငယ် သေးကြတာပဲ”

“အဲ့ဒါကြောင့် အစ်ကိုပြောတာလေး၊ မင်းစိတ်ခံစားမှုတွေ ပြင်းထန်စေနဲ့ရဲ့ အမှားကကျူးလွန်ပြီးသွားရင် အဖတ်ဆည်လို့မရ အောင် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အရှက်ရမှာပဲ”

ရံ မျက်တောင်ကော့လေးတွေပိုင်းအုံနေတဲ့ မျက်ဝန်းလေး တွေနှင့် သူ့ကိုမော့ကြည့်သည်။ မဆီမဆိုင် သိဒ္ဓိက ရင်ခုန်နေသည်။

“ကျွန်တော်ပြန်မယ်ဗျာ ... ကျေးဇူးပဲ အစ်ကိုကယ်ပေလို့

“ဝဲ”

“ရဲ့”



ရှင်မြတ်နိုး

“ဗျာ”

“တစ်ခုခုစားကြရအောင်ပါ မပြန်ပါနဲ့ဦး ... မင်းစိတ်တွေ တည်ငြိမ်တဲ့အထိ အစ်ကိုနဲ့နေရမယ်”

သူလည်း ကိုမင်းသိဒ္ဓိအနားမှာနေရတာ စိတ်သက်သာသလို ပင်။ ရုံ အိမ်မှာနေလို့မရ။ ယုန်ဖြူတို့ပြောင်းတော့မယ်ဆိုတဲ့အတွေး က ဝင်လာတိုင်း ရူးသွပ်သွားမလားပဲ။

“မင်းဘာစားမလဲ ကိုယ်ကတော့ မင်းစိတ်ပြေလက်ပျောက် ဖြစ်ဖို့ တာဝန်ယူတယ်”

“ကျွန်တော် အရမ်းကလေးဆန်သွားတယ်ဗျာ ... ယုန်ဖြူ ဝေးရမှာကို မတွေးရဲဘူး”

ရုံ့မျက်နှာလေးပေါ်မှာ အပြုံးရိပ်လေးတွေက ဝင်းဝင်းလေး တောက်ပလာ၏။ သိဒ္ဓိ စိတ်အေးသွားရသည်။ စားသောက်စရာ တွေကို ချော့မော့ကျွေးနေမိ၏။ ရုံကတော့ ယုန်ဖြူ အကြောင်းတွေ ပဲ ပြောနေသည်။

“ယုန်ဖြူကို ကျွန်တော်အရမ်းချစ်တယ် ဘယ်လိုအကြောင်း နဲ့မှ အဝေးမခံနိုင်ဘူး။ ယုန်ဖြူသာ သစ္စာမဲ့သွားရင် ကျွန်တော်ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေပစ်မိမလားပဲ။ ယုန်ဖြူကိုရော ယုန်ဖြူနဲ့ယူတဲ့ ကောင်ရော အသေပဲ”

“ရဲ့ မင်းအဲဒီလိုမျိုးစိတ်တွေရှိနေတာကိုက ... ကြီးမားတဲ့

အန္တရာယ်တွေကို ဖိတ်ခေါ်တာနဲ့အတူတူပဲကွ မလုပ်သင့်ဘူး”

“ကျွန်တော်မှ ယုန်ဖြူကိုမစွန့်လွှတ်နိုင်တာပဲ တခါတလေ အတွေးနဲ့တောင် ကျွန်တော့်ရင်တွေ ပေါက်ကွဲမတတ်ပဲ အရမ်းခံစား ရတယ်ဗျာ”

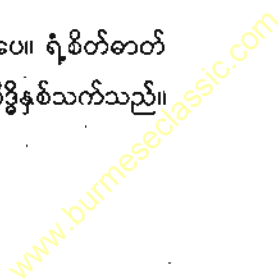
ရုံရယ် ... မင်းစိတ်တွေကို ပြောင်းလဲပစ်ချင်လိုက်တာကွာ။ စိတ်ပူတယ် မင်းအမှားအယွင်းတွေ လုပ်မိမှာလည်း ဖိုးရိမ်နေတယ်။ မင်းကိုတော့ ကိုယ့်မျက်စိအောက်မှာပဲ ထားချင်တယ်။ စားစရာ ဆွေးစားပြီး ရုံ့ကိုသူ့ကားပေါ်တင်၍ အေးချမ်းတဲ့အင်းလျားကန် ဆောင်ပေါ် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့မိတာပင် သိဒ္ဓိဘက်ကမရိုးသားတာ ဆား ... သူ့စိတ်က မလုံ့ချင်။ ရုံ့လက်လေးကိုဆုပ်ကိုင်ချင်နေသည်။

“ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်မယ်ဗျာ။ အစ်ကိုကုမ္ပဏီမှာပဲ အလုပ် ထားပါ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ”

“ရဲ့ မင်းချစ်သူအတွက်ပဲ စဉ်းစားနေတယ်။ မင်းမိဘတွေ အတွက်ရော စဉ်းစားမိရဲ့လား”

“အင်း ... အမေအတွက်တော့ ကျွန်တော်စဉ်းစားပါတယ်။ အဖေနဲ့အစ်ကိုတွေက ယောက်ျားတွေပဲ ... ကျွန်တော်တို့မိသားစု အကြောင်း မသိချင်ပါနဲ့ဗျာ အားလုံးကျွင်တွေပဲ”

မိသားစုအကြောင်းကိုတော့ ရုံ ပြောမပြပေ။ ရုံ့စိတ်ဓာတ် အချောင့်သမားစိတ်ဓာတ်မရှိတာတော့ ... သိဒ္ဓိနှစ်သက်သည်။



ရွှေမြတ်နိုး

ရံရာ ... ကိုယ်ကတော့ မယုံနိုင်လောက်အောင်ပဲ ချစ်ဝန်းရဲကို စိတ်ဝင်စားမိနေတယ်။ စတွေ့ထဲကပဲကွ ...

“ကျွန်တော် သင်တန်းတွေတက်မယ် ... ကြိုးစားမယ် ... ယုန်ဖြူထက် အရမ်းညံ့ဖျင်းနေလို့မဖြစ်ဘူး၊ အစ်ကိုကူညီမယ်မဟုတ်လား”

“ကူညီမယ်ရုံ ... မင်းဖြစ်ချင်တာတွေ မင်းအနာဂတ်အတွက် လိုအပ်တာတွေအားလုံးပဲကွာ၊ ကိုယ်တာဝန်ယူပေးမယ်၊ မင်းကို ကိုယ့်ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ပေးမယ်”

“ကျေးဇူးပဲ အစ်ကိုရာ ... သူတော်ကောင်းနဲ့လာတွေ့ရတာပဲ ... ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ထားတယ်ဗျာ၊ ယုန်ဖြူကိုတော့ အယူမယ်”

သိဒ္ဓိ ရင်ကို စူးနစ်နာကျင်သွားစေတဲ့ စကားလုံးတွေဖြစ်သည်။ မင်းချစ်သူကို ကိုယ်ဘယ်တော့မှ လုမယူဘူး ရံ၊ ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ ... မင်းဘဝအတွက် လင်းလက်တောက်ပစေမယ့်အရာတွေအားလုံး ကိုယ်ဖြည့်စွမ်းပေးမယ်၊ မင်းကိုပျော်ရွှင်ရယ်မောနေစေချင်တယ်။ ကိုယ် ဘာပဲလုပ်ပေးရ လုပ်ပေးရပါ ချစ်ဝန်းရံ၊



အခန်း ( ၁၀ )

သိဒ္ဓိကို မြင်လိုက်ရတော့ ယုန်ဖြူမျက်ဝန်းလေးတွေ ပြူးတူယှပ်ဝိုင်းစက်သွားရကာ ကြောက်လန့်တကြား မော့ကြည့်သည်။ သူရယ်ပစ်လိုက်၏။ ယုန်ဖြူဖြူ ... မင်းက ချစ်စရာကောင်းပါတယ်။ ရိုးသားဖြူစင်တယ်။ ယုန်ဖြူဖြူမျက်နှာပြင်လေးက ပန်းရောင်သွေးပြေးထပြုံး ရှက်နေသည်။

“ရှင် ... ရှင် ... ကိုသိဒ္ဓိ”

“ရှါး ... ”

သူ တိတ်တဆိတ်နေရန် အချက်ပြလိုက်ရသည်။ လူကြီးတွေ တတော့ ပစ္စည်းတွေ နေရာချရင်း အလုပ်ရှုပ်နေကြ၏။ သိဒ္ဓိခြံထဲ ဆင်းလာခဲ့သည်။

“အစ်ကို မင်းသိဒ္ဓိ ... ရှင် ... ရှင် ... ”

“မင်းကို စတွေ့ထဲက ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်မယ့်သူလို့”

ထင်မိတာ”

“အဲ ... အဲဒါ ... တကယ်လားဟင် ... ”

ယုန်ဖြူဖြူမျက်နှာလေးက သွေးဆုတ်ဖြူရောင်ရောင် နှုတ်ခမ်းလေးတွေက တဆတ်ဆတ် လက်ညှိုးလေးထိုးပြီး သရဲသဘက်တစ်ကောင်ကို မြင်တွေ့ရသလို အရှက်တွေရော အကြောက်တွေရော ဓန္ဒာကိုယ်လေးက ပျော့ရွေ့ယိုင်နဲ့သွားလေရာ သူမ နံရံကို မှီတွယ် ထိန်းသည်။

“ကိုယ့်ကို မကြောက်ပါနဲ့ ယုန်ဖြူ ... အစောကြီးထဲက ကိုယ်သိနေပါတယ်၊ မင်းတို့ကို နားလည်ပေးနိုင်ပါတယ် ... လူကြီးတွေ မရိပ်မိအောင် ဟန်မပျက်နေပါ”

“ရှင်”

“မင်းတို့ချစ်ခြင်းကို မခွဲပါဘူး ယုန်ဖြူဖြူ ... မျက်နှာလေးက ဒီလောက်အထိ ပျက်မနေစမ်းပါနဲ့”

“အို ... ဟို ... ဟိုလေ ... ”

ယုန်ဖြူ ဘာပြောရမလဲ။ ကျွန်မတို့က ကိုမင်းသိဒ္ဓိထင်ထားသလို မဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောလိုက်ရမလား။ အဲဒါဆိုရင်လည်း ရဲ့ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ သစ္စာမဲ့ရာရောက်သွားမည် ဖြစ်သည်။ စိုးရိမ်ပြီး မလိုလားနိုင်။ ယုန်ဖြူနဲ့ရဲတို့က ချစ်သူတွေလား အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတွေလား လုံးဝခွဲခွဲခြားခြားမသိသေး။

“ယုန်ဖြူဖြူ”

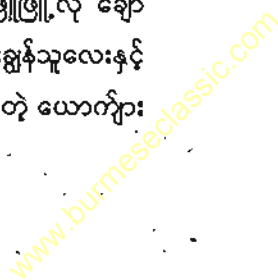
“ရှင် ... ”

“မင်းက ရိုးသားပါတယ်၊ ရံလည်း ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတာနဲ့ မရှိဘူး ... ကိုယ်သိပါတယ်၊ တစ်ခါတလေ ဘဝပေးအခြေအနေကြောင့်ဖြစ်တာလေ ... မင်းတို့ရိုးသားဖြူစင်ကြသူတွေပါ”

ကိုမင်းသိဒ္ဓိက လူကြီးလူကောင်းဆန်လွန်းနေသလို ရည်မွန်နဲ့ပြန်နေသည်။ အသက်အရွယ်အရလည်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ခန့်နဲ့ ရှုပ်အင်္ကျီအဖြူဆွတ်ဆွတ် လက်ရှည်နှင့်အနက်ရောင်စတိုင်လ်ဘောင်းဘီနှင့်အရပ်အမောင်းကလည်း မြင့်မြင့်ဆိုတော့ ယုန်ဖြူဖြူမောကြည့်မိသွားတဲ့အထိ စွဲဆောင်မှု အပြည့်ရှိနေသည်။

“လာလေ ယုန်ဖြူဖြူ ... ဧည့်ခန်းမှာထိုင်ကြရအောင်၊ မင်းတော်တော်လေး ထိတ်လန့်နေပုံပဲ ... မျက်နှာပေါ်မှာ သွေးမရှိဘူးဘူး၊ သွေးမစုပ်ရတာကြာနေတဲ့ သွေးစုပ်ဖတ်ကောင်မလေးပဲ”

သူ ရယ်မောစရာတွေပြောပြီး ယုန်ဖြူဖြူ စိတ်သက်သာရာအရန် ခေါ်ဆောင်လာရသည်။ လူကြီးတွေက မရှိကြ။ အန်တီနှင့် ဘာလည်း သိဒ္ဓိမမြင်မတွေ့ဘူးသေးပေ။ ယုန်ဖြူဖြူလို ချောထလှပနေတဲ့ ကောင်မလေး။ ပညာကလည်း ထူးချွန်သူလေးနှင့် ဝမ်းနံ့နံ့ ယောက်ျားမဟုတ် မိန်းမလည်းမဟုတ်တဲ့ ယောက်ျား





လျာလေးနှင့် သဘောမတူတာလည်း အပြစ်မရှိနိုင်ပေ။ တကယ်လို သာ ရူးရူးခိုက်ခိုက်နှင့်ခိုးပြေးကြလျှင် ပြဿနာတွေက မဆုံးနိုင်အောင် အပြင်းစားမီးတောက်တွေ ထတောက်သွားနိုင်၏။ ရဲ့တို့ တားဆီးလိုက်နိုင်တာပဲ သိဒ္ဓိ စိတ်အေးချမ်းသွားရသည်။

“ထိုင် ...”

“ဟုတ်”

“ကိုယ်ပြောပြီးပြီပဲ ... မင်းအနေနဲ့ ကိုယ့်ကိုလက်မထပ်လည်း ပြဿနာမရှိပါဘူးကွ။ ကိုယ်ကတိပေးတယ်၊ မင်းတို့ကို မှား”

ရဲရယ် ... ယုန်ဖြူကို သစ္စာမဲ့သူလို့ မစွပ်စွဲပါနဲ့ဟယ်။ ယုန်ဖြူလေ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကို တွေ့တွေ့ချင်းပဲ ဟိုလေ ... ချစ်မိသွားပြီထင်တယ်။ ရင်ထဲမှာ တဒိန်းဒိန်းနဲ့ ယုန်ဖြူခန္ဓာကိုယ်လေး ပူထူရှိနေတာ ရဲနဲ့က ချစ်သူတွေမဟုတ်ပါဘူး။ သံယောဇဉ်ရှိနေရုံလေးမဟု ရှင်းလင်းပြောပြနေချင်လာခဲ့သည်။

“မင်းတို့ခိုးရာလိုက်ပြေးကြဖို့အထိ ကြံစည်နေကြတာ မဟုတ်လား ယုန်ဖြူဖြူ”

“ရှင် ... ဟိုလေ ... အဲဒါက ...”

“ရဲက ကြံစည်ပြီး ကိုယ့်ဆီ အကူအညီလာတောင်းနေတာပဲ ကိုယ်ငြင်းပယ်ပစ်လိုက်တယ်၊ မင်းတို့ငယ်သေးတယ်လေ၊ ဒီကိစ္စ

ခိုက်ရူးရဲဆန်လို့မရဘူး ယုန်ဖြူဖြူ ... မင်းအန်တီနှင့်က ပြဿနာ ထရှာလိမ့်မယ် ... ရံအချုပ်ထဲ ဝင်ရမယ်လေ”

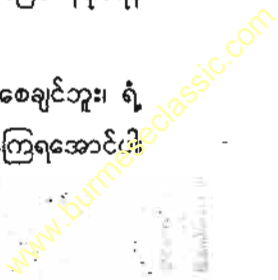
“အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး၊ ယုန်ဖြူဖြူတို့က ဟိုလေ ... ရဲနဲ့က အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတွေပါ”

ယုန်ဖြူဖြူ စကားကြောင့် မင်းသိဒ္ဓိစိတ်တွေ နည်းနည်းလေး အပူရှိန် လျှော့ပါးသက်သာသွားခဲ့သလိုပင်။ ယုန်ဖြူဖြူဘက်က ရဲ့အန္တတွေလုပ်ရပ်တွေကို လက်မခံဘဲ ငြင်းဆန်စေချင်မိရသည်။

“မင်းအတွက်ပဲ ချစ်ဝန်းရဲ့ ... မင်း အဲဒီပွယ် မရှိတာတွေ ဆျာကလုပ်နေမှာပဲ အစ်ကို စိတ်ပူတာပါ”

သူတွေးမိနေတာက ချစ်ဝန်းရဲ့ဘက်ကပဲလေ။ ချစ်ဝန်းရဲ့နှင့် တွေ့ဆုံပြီးထဲက သူ ဒီကောင်မလေး အမှားအယွင်းတွေ မလုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာတွေ လုပ်မိသွားမှာ စိုးရိမ်ကြောင်းကြစွာ တားဆီးအကွယ်ပေးနိုင်မည့် နည်းလမ်းတွေကိုပဲ စဉ်းစားရှာဖွေနေမိသည်။ ဟိုယ်သူပင် စဉ်းစားမရ။ ချစ်ဝန်းရဲ့နှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ်ဝင်စားမှု တွေက အထွတ်အထိပ်။ မိန်းကလေးဘဝကိုလည်း ပြန်ရောက်စေမိနေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ယုန်ဖြူဖြူဘက်က ဆင်ခြင်နေနိုင်ရန် စိတ်ပေးစကားပြောမိနေသည်။

“လူကြီးတွေတော့ ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေ မသိစေချင်ဘူး၊ ရဲ့အတွက်ပါ ... ကိုယ်တို့ဟန်မပျက် အသာလေးနေကြရအောင်ပါ”



ရှင်မြတ်နိုး

မင်းကိုလည်း မထိခိုက် မနစ်နာစေချင်ဘူး ယုန်ဖြူဖြူ”

“ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်ကိုပြောသလိုပဲနေပါမယ်၊ ယုန်ဖြူကိုလည်း နားလည်ပေးပါနော်”

“စိတ်ချ ... အစ်ကိုအားလုံးသိတယ်၊ မင်းတို့ကို အကာအကွယ်ပေးမှာပါ ယုန်ဖြူဖြူ”

ယုန်ဖြူရှေ့ဆက်ပြီး ဘာပြောရမှန်းပင် မသိတော့။ ရဲ့ကိုလည်း ကြောက်ပါတယ်။ ယုန်ဖြူဘက်ကသာ ငြင်းပယ်ပစ်လိုက်ရင် လူသတ်မယ့်ရဲ့။ စိတ်ဓါတ်ငြင်းထန်ပြီး သဘာဝလွန်ကဲမှုရှိနေသည်ဟု အနံတီနင်းက ပြောခဲ့သည်။ ရဲ့ကို အန္တရာယ်များတယ်တဲ့ ခပ်ခွာခွာနေထိုင်တော့ဟု သတိပေးနေ၏။ ယုန်ဖြူကလည်း ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ငယ်သံယောဇဉ်နှင့် ရဲ့ကို ဘာတစ်ခုမှဆန့်ကျင်ဘက် မပြုခဲ့မိ။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိနှင့် တွေ့ဆုံမှုက နောက်ကျသွားပြီဖြစ်သည်။

“ဪ ... သားတောင် ပြန်ရောက်လာပြီပဲ၊ ယုန်ဖြူဖြူတွေ နေတာလား”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒက်ဒီ ... ခြံထဲမှာတွေ့ကြတာပါ။ သားက အိမ်ရှင်ဆိုတော့ မိတ်ဆက်ပြီး ဧည့်ခံနေတာလေ”

“ကောင်းတယ်သား ... ယုန်ဖြူဖြူလေးက ဒက်ဒီအချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းရဲ့သမီးလေးပါ ... ယုန်ဖြူအဖေက ဒက်ဒီကို ကျောင်

ချစ်မြင်းခွဲ လိပ်ပြာစား

သားဘဝတစ်လျှောက် ကူညီပေးနေခဲ့တာလေ”

ဒက်ဒီက အတိတ်အကြောင်းတွေကို မကြာခဏ ပြောပြနေတတ်၍ ယုန်ဖြူအဖေနှင့် ဒက်ဒီတို့ရဲ့ပတ်သက်ဆက်နွယ်မှုတွေကို သိဒ္ဓိသိနေခဲ့သည်။ အရိပ်အမြှက်ပြောပြောနေတာက ယုန်ဖြူကို လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ။ သူငယ်ချင်းတွေ မကြာခဏဆိုသလို အရင်ထဲက တိုင်ပင်ထားကြတာတဲ့။

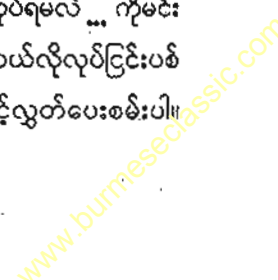
“ယုန်ဖြူလေး ... သမီး ... သူက အန်ကယ်မောင့်သား မင်းသိဒ္ဓိတဲ့၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ အောင်မြင်နေပြီလေ ...”

“ဟုတ်”

“ယုန်ဖြူလေးက အရမ်းရိုးသားဖြူစင်တယ်သား ... မိန်းကလေးပီသတယ်၊ ချစ်စရာကောင်းတယ်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းမှာ ယည်း ငါးဘာသာဂုဏ်ထူးနဲ့အောင်ထားတာလေ”

အန်ကယ်မောင်ကတော့ ယုန်ဖြူကို ချီးမွမ်းပြောဆိုနေထိုက်တာ ကိုမင်းသိဒ္ဓိရှေ့မှာ မလုံမလဲနှင့်ထပြီး ပြေးထွက်သွားချင်နေသည်။

ရဲနဲ့က ချစ်သူတွေ လင်မယားလိုအထိ ပတ်သက်လိုခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူးဟု ယုန်ဖြူ ရှင်းပြချင်၏။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ... ကိုမင်းသိဒ္ဓိလိုယောက်ျားတစ်ယောက်အား ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုလုပ်ငြင်းပစ်နိုင်မှာလဲ။ ရဲရယ် ... ယုန်ဖြူကို နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးစမ်းပါ။



ပွင့်ဖြူနီ

ကိုမင်းသိဒ္ဓိနဲ့ယုန်ဖြူ လက်ထပ်ချင်ပါတယ်။ သဘာဝအတိုင်းလေးပဲ တာဝကို ယုန်ဖြူ ဖြတ်သန်းနေထိုင်လိုလာခဲ့သည်။

“သားနဲ့သမီး ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီးနေကြနော် ... အန် ကယ်မောင်တို့ကိုလည်း မိသားစုလို သဘောထားပါ။ ဘာမှအားနာ စရာမရှိဘူးကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ...”

“သားကလည်း ညီမလေးကို ဂရုတစိုက်စောင့်ရှောက်ပေးပါ ပြီးတော့လေ ... ယုန်ဖြူလေးကို သားပဲကားမောင်းသင်ပေးပါ။ ကျောင်းတက်ရင် ကားတစ်စီး ဝယ်ပေးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒက်ဒီ ...”

အန်တီနှင့်ဆိုတာလည်း ထွက်လာသည်။ စည်းကမ်းကြီးပြီး တိကျပြတ်သားမှုရှိတဲ့ မျက်လုံးတွေကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။

“မသက်နှင်း ... ဒီမှာလေ အစ်ကိုကြီးသား မင်းသိဒ္ဓိတဲ့၊ သား လည်း မှတ်ထား ... ဒက်ဒီသူငယ်ချင်းရဲ့ညီမ သက်နှင်းတဲ့၊ ယုန်ဖြူ လေးကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာတဲ့ အဒေါ်လေ ...”

“ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ... အန်တီနှင့်တို့ အကြောင်းကတော့ ဒက်ဒီပြောပြတတ်လို့ သိနေပါတယ်။ ဒီမှာ ဘာမှ အားနာစရာမရှိပါဘူး”

“အေးပါကွယ် ... အန်တီနှင့်လည်း အသက်ကြီးတော့ တူ

လေးအတွက် စိတ်ပူမိတယ်။ တူမလေးက ရိုးသားတယ်လေ။ အန်တီနှင့်က ကျန်းမာရေးမကောင်းတော့ဘူး ... အဲဒါကြောင့် တိုမင်းမောင် အစီအစဉ်ကို လက်ခံလိုက်ရတာလေ”

“အန်တီနှင့်တို့ အားမငယ်ပါနဲ့ ... အားနာစရာလည်းမရှိပါ ဘူး၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေကြပါ”

ယုန်ဖြူကတော့ ကြောက်နေပြီ။ ချွေးတွေယုံချင်လာသည်။ တိုမင်းသိဒ္ဓိနဲ့မှ ဆုံရတယ်။ သားအဖနှစ်ယောက်လုံး ဖော်ရွေကြပေ မယ့် ယုန်ဖြူ ငိုချင်လာရ၏။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိက ယုန်ဖြူနှင့်ရဲ့ကို ချစ်သူ တွေဟု ထင်မှတ်နေသည်။

“ယုန်ဖြူရော လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေထိုင်ပါ။ ဘာမှစိတ်ပူ အားငယ်စရာမရှိပါဘူး။ အနားယူပါ ... ယုန်ဖြူ အတွက် လိုအပ်တာ တွေ အစ်ကို အားလုံးလုပ်ပေးမယ်။ စိတ်မပူနဲ့နော် ...”

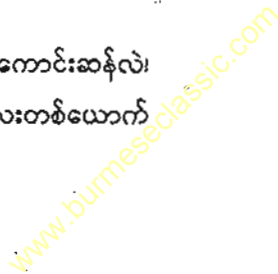
“ဟုတ် ...”

ကိုမင်းသိဒ္ဓိတို့သားအဖ ထသွားကြသည်။ ယုန်ဖြူလည်း နည်းတွေ နေရာချထားရေးအတွက် အိမ်ခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ရှင် ... အန်တီနှင့်”

“မောင်မင်းသိဒ္ဓိက ဘယ်လောက်လူကြီးလူကောင်းဆန်လဲ၊ ဘာကျားပီသလိုက်တာ သမီးရယ် ... မိန်းကလေးတစ်ယောက်



မုန်ဖြူ

ဘယ်လိုမှ မငြင်းသင့်တဲ့ အားကိုးလောက်တဲ့ယောက်ျားပါကွယ်”  
ယုန်ဖြူလည်း သိပါတယ်အန်တီနင်းရယ်။ ယုန်ဖြူမှာ ရံ့  
နေတယ်။ ရံ့ကို ဘယ်လိုခွာပစ်ရမလဲဟင်။ ရံ့က သောင်းကျန်းမှာ  
ပါ။ ပြီးတော့ ... ကိုမင်းသိဒ္ဓိ စိတ်ညစ်ရမယ်။ ပြဿနာတွေနဲ့ အ  
ရယ်တွေ ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကို ယုန်ဖြူ မငြင်းပါဘူး  
ချစ်သည်။

“ညည်းလေးကို အန်တီနင်းလေ မုည့်တစ်ပေါက်မှ မစွန့်  
ထားရအောင် ဂရုတစိုက်မွေးမြူလာခဲ့တာ သမီးအဖေရဲ့ မှာစကား  
ကြောင့်ပဲ ...”

“ဘာအကြောင်းလဲဟင်”

“မင်းမောင် သားမွေးတဲ့သတင်းကြားထားတယ်တဲ့၊ သ  
လေး အရွယ်ရောက်ရင် လာရှာမှာပဲတဲ့ ... လက်ထပ်ပေးမလို့  
လေ”

“ဟင်”

“ယုန်ဖြူ”

“ရှင် ...”

“သမီးလေး ဘာဖြစ်လို့လဲ ... မငြင်းပါနဲ့ကွယ်၊ မျက်နှာထေ  
က မသာမယာနဲ့ မောင်မင်းသိဒ္ဓိကို မချစ်လို့လား ...”

“မငြင်းပါဘူး ... ယုန်ဖြူအတွက် အကောင်းဆုံးဘာ

လက်တွဲဖော်ပါ အန်တီနင်းရယ် ... ဒါပေမဲ့လေ ... အခုချက်ချင်းကြီး  
တော့ လက်မထပ်ပါရစေနဲ့ဦး ... စေ့စပ်တာတွေလည်း မလုပ်ပါနဲ့၊  
ယုန်ဖြူတို့ ခင်မင်ရင်းနှီးသွားမှဖြစ်မယ်၊ ပြီးတော့လေ ... ကိုမင်းသိဒ္ဓိ  
ဘက်က ယုန်ဖြူကို ချစ်နိုင်ပါ့မလား၊ ကိုမင်းသိဒ္ဓိရွေးချယ်ပါစေ”

“ဟုတ်ပါတယ်လေ ... မောင်မင်းသိဒ္ဓိဘက်ကလည်း ရွေး  
ချယ်သင့်ပါတယ်၊ အန်တီနင်း အလောတကြီး မလုပ်ပါဘူး”

“ယုန်ဖြူ အင်ဂျင်နီယာဖြစ်ချင်တယ်၊ တက္ကသိုလ်တက်ချင်  
သေးတယ်”

“ယုန်ဖြူ ...”

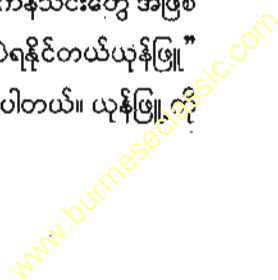
“ရှင်”

“ရဲ့နဲ့တော့ အကင်းရှင်းဆုံးနေကြပါ၊ အန္တရာယ်ကြီးတယ်၊  
အန်တီအထင်တော့ ရံ့က ယုန်ဖြူအပေါ် မရိုးသားတော့ဘူးထင်  
တယ်”

“သူငယ်ချင်းတွေပါ သဘောရိုးပါအန်တီနင်းရယ်”

“ယုန်ဖြူလေးက ရိုးသားတယ်၊ လူ့လောကကြီးအကြောင်း  
ဘာမှသိရှာတာမဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ဓါတ်က ပျော့လွန်းတယ်၊ ရဲ့ကြောင့်  
တော့ တူမလေး ဘဝလမ်းကြောင်းမှာ ခလုတ်ကန်သင်းတွေ အဖြစ်  
မခံနိုင်ဘူးနော် ... အခွင့်အရေးက တစ်ကြိမ်ပဲရနိုင်တယ်ယုန်ဖြူ”

ယုန်ဖြူ ငိုပစ်ချင်သည်။ ရဲ့ကြောင့် ခက်ပါတယ်။ ယုန်ဖြူ ကို



### ရှင်မြတ်နိုး

ချစ်သူအဖြစ် ရံကိုယ်တိုင်ပဲ သတ်မှတ်ထားနေခဲ့သည်။ ငြင်းပယ်ခွင့် မရှိ။ ယုန်ဖြူကိုယ်တိုင်လည်း ငြင်းပယ်ရကောင်းမှန်းပင် မသိခဲ့။ ကိုမင်းသိရှိလည်း သိနေ၍ ယုန်ဖြူစိတ်ကမလှ။

“အင်းလေ ... ယုန်ဖြူလေးကို အန်တီနင်း ယုံပါတယ်။ သမီး တက်ချင်တဲ့ တက္ကသိုလ်တက်ပါ။ အန်တီနင်း ဘာမှပူစရာမရှိတော့ ဘူး။ ယုန်ဖြူလေးက လိမ္မာပြီးသားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားကိုလည်း ထိန်းသိမ်းနေတတ်တယ် ... အနားယူတော့ ... ရံခဲဝေးလာတာ ပျော်စရာကောင်းလိုက်တာနော်၊ ဒီကောင်မလေးကို သနားပေမယ့် မိန်းကလေးက မိန်းကလေးပဲဖြစ်သင့်တယ်၊ ဒင်းတို့တစ်မိသားစုလုံး အဆင့်မရှိကြပါဘူးအေ ...”

ရဲ့အကြောင်း မကောင်းမြောလျှင် ယုန်ဖြူသဘောမကျ တတ်ပေ။ ယုန်ဖြူတို့က သံယောဇဉ်တော့ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းတွယ်ပြီး နေခဲ့သည်။ အချစ်ဆိုတာတော့ ယုန်ဖြူ မသိပါဘူး။ ယောက်ျားတစ် ယောက်ကို တွေ့တာနှင့်စိတ်လှုပ်ရှားလျှင် အချစ်ပဲလာ။ ဒါဆို ... သူမစိတ်တွေ စတင်လှုပ်ရှားနေ့ထွေးရတာက ကိုမင်းသိရှိ။



### အခန်း ( ၁၁ )

“ချစ်ဝန်းရဲ့ ... မင်းကိုတစ်ယောက်ထဲ တွေ့ရပြန်ပြီ၊ ဘယ် တနေ့ ပြန်လာတာလဲ ရံလေး ...”

“တောက် ...”

သူ့ကို ချစ်ဝန်းရဲ့ဟုခေါ်လိုက်တဲ့သူ့ကို ဒေါသတကြီးမော့ ကြည့်ပစ်လိုက်တော့ ကိုလေးသူငယ်ချင်း ဉာဏ်ထွန်း ဖြစ်နေပြန် သည်။ ဉာဏ်ထွန်းနဲ့ကို မလွတ်နိုင်။ ရဲ့ကို ရိသဲသဲလာလုပ်နေတာ သိလိုက်၏။ ရံတစ်ယောက်ထဲ ယုန်ဖြူတို့အိမ်လေးကို အလွမ်းပြေ သွားကြည့်ရင်း ပြန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“ယုန်ဖြူလေး အိမ်ပြောင်းသွားပြီလေ ... ငါသတင်းကြားရ တာတော့ ယုန်ဖြူလေး ပြောင်းသွားတဲ့အိမ်က ငထောတွေရဲ့အိမ် တဲ့ ... ယုန်လေးကို အဲဒီအိမ်က သူဌေးသားနဲ့လက်ထပ်ပေးတော့ ဖယ်တဲ့”

“ဘာပြောတယ်ဗျ”

“ချစ်ဝန်းရံရယ် ... မင်းကလည်းကွာ ယုန်လေးဘယ်သူနဲ့ လက်ထပ် လက်ထပ် သဘာဝကျပါတယ်၊ မင်းလည်း လက်ထပ် သင့်ပြီ ... မင်းကိုချစ်နေတဲ့ ကိုဥာဏ်ထွန်းနဲ့လေ ...”

သူ့လက်ကိုလာပြီး ဆွဲကိုင်မည့်ဟန်ပြင်နေသဖြင့် ရဲဒေါသ တွေ ပေါက်ကွဲပြီး လမ်းဘေးမှ အုတ်ခဲတစ်လုံးကို ကောက်ကိုင် လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ထွက်သွားနော် ... လူယုတ်မာကြီး၊ ခင်ဗျားမှာ နှမရှိတာပဲ ...”

“ငါ့နှမက မင်းလိုယောက်ျားလျှာမှ မဟုတ်တာ”

“ခင်ဗျား ဆက်မပြောနဲ့တော့နော် ... ဝါးစပ်ကိုပိတ်ထား လိုက် ... ကျုပ်လူသတ်ဖို့ ဝန်လေးမှာမဟုတ်ဘူး”

“ချစ်ဝန်းရံ ... မင်းက တော်တော်သတ္တိကောင်းတာပဲ၊ ဖား တုလို့ ခရုခုန် အိုင်ပျက်ရုံပဲရှိမှာနော်၊ အချစ်လေး ...”

“တောက် ...”

“မင်းလေးကို ချစ်တယ် ... ဒါကြောင့်လဲ ... ကိုယ်က မင်း အစ်ကိုနဲ့ပေါင်းနေတာလေ ... မင်းက ချောမောလှပတဲ့မိန်းကလေး ပါ ချစ်ဝန်းရံရယ်”

“လူယုတ်မာကြီး”

“ဝို ...”

“ဒုတ် ...”

“အား ...”

“ဟေ့ကောင် ... မင်း ... မင်း ငါမလုပ်ချင်လို့ကြည့်နေတာ နော် ... သေပေတော့ ...”

“ဝို”

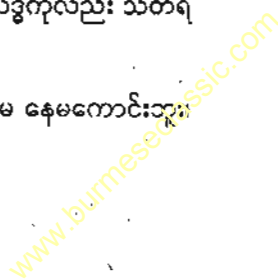
“ဒုတ်”

ရဲဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲသွားရကာ မျက်ဝန်းတွေပြာဝေသွား ပြီး နောက်တစ်လုံးကောက်ယူ၍ ထပ်ပစ်လိုက်သည်။ ဥာဏ်ထွန်း မှောက်သွား၏။ ရဲ ဘာမှစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ပြန်လှည့်ပြေးလာ သည်။

“ချစ်ဝန်းရံ ... ကောင်မ ... နင်သိမယ်၊ တစ်နေ့ နင်ဥာဏ် ထွန်းအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိစေရမယ်”

ရဲ ခြေကုန်သုတ်ပြေးလာခဲ့ပြီး အိမ်ရှေ့ရောက်မှ ရပ်ပစ်လိုက် သည်။ လှည့်ကြည့်တော့ နောက်ကလိုက်မလာပေ။ အဖေ့နဲ့အစ်ကို တွေ ပြဿနာတက်မှာကြောက်၍ အေးဆေးပဲ အိမ်လေးထဲဝင်လာ ခဲ့၏။ ရင်ထဲမှာ မွန်းကြပ်နေသလိုပင်။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကိုလည်း သတိရ လာမိသည်။

“ရဲ ... ဘယ်ကနေပြန်လာတာလဲ၊ အမေ နေမကောင်းဘူး”



ပုဂံမြို့ကို

နှင့်အတွက် စိတ်ပူနေတာလေ”

“ယုန်ဖြူတို့ ပြောင်းသွားလို့ပါ”

“ဘာပြောတယ် ... ယုန်ဖြူတို့ပြောင်းသွားပြီလား၊ ဘယ်ကို ပြောင်းသွားတာလဲ”

အဖေက အရက်ခွက်ကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် မော့သောက် ရင်း အာလေးလျှာလေးကြီးနှင့် မေးနေသည်။ အစ်ကိုနှစ်ယောက် တော့ ငြိမ်သက်နေကြ၏။ ထုံးစံအတိုင်း ရေချိန်ကိုက်နေသည်။

“မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အိမ်ပါ အဖေ ... ရဲ့ကိုပြောပြထား ပါတယ်”

“ယုန်ဖြူဖြူက စိတ်သဘောထားပြည့်ဝဝေမယ့် သူ့အဒေါ် မျက်နှာကြောက တစ်မျိုးပဲ မာချင်တယ် ... ရံနဲ့မတူမတန်သလို လုပ်သေးလား”

“အဖေကလည်းဗျာ ... ”

“ပိုက်ဆံမရှိဘူးဆိုပြီး အထင်သေးလို့တော့ ရံလုံးဝအောက် ကျမခံနဲ့နော်၊ သူတို့တူမက ဘာမို့လဲ ... ကြီးကျယ်မနေနဲ့”

အဖေ့ကို မပြောချင်။ အဖေကစပြီး အရက်တွေသောက်နေ သည်။ အဖေတို့လုပ်ပုံတွေက လူ့အထင်သေးစရာပဲ။ ရံ ဘာမှပြော မနေတော့ဘဲ အမေ့ဆီ ဝင်လာခဲ့သည်။

“အမေ နေမကောင်းဘူးဆို ဖျားတာလား ... ”

“အင်း ... ဖျားနေတယ်၊ အမေကတော့ ဒီလိုပါပဲရဲ့ရယ်၊ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး”

ဒေါ်မေသစ္စာကတော့ သားသမီးတွေကို စိတ်အနှောက် အယှက်မဖြစ်စေလိုပေ။ ကြိတ်မိတ်ခံစားနေခဲ့သည်။

“အမေ ... ”

“ဟင်”

“ရဲ့ အလုပ်ရပြီ”

“ဟုတ်လို့လား ... ”

“တကယ်ပါ ... ရဲ့ကို အသိတစ်ယောက်က ကူညီတာပါ၊ သင်တန်းတွေလည်းတက်ဖို့ ငွေရေးကြေးရေး ကူညီမယ်တဲ့”

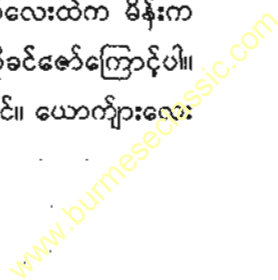
“အမလေး ဝမ်းသာစရာကောင်းလိုက်တာရဲ့ရယ် ... ဘယ် သူလဲ ... ”

“ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သူငွေပဲ ... ရံနဲ့ခင်တယ် ... ရံကအလုပ် တောင်းလိုက်လို့ ကူညီတာပါ”

“ရဲ့ရယ် ... ဘယ်လိုအလုပ်မျိုးလဲ ပင်ပန်းလား ... ”

“သူငွေရဲ့လက်ထောက်ပါ”

ဒေါ်မေသစ္စာကတော့ ရဲ့ကို ငယ်ငယ်လေးထဲက မိန်းက လေးအဖြစ်ပဲ ရုပ်တည်နေစေချင်ခဲ့သည်။ ကိုခင်ဇော်ကြောင့်ပါ။ အင်းက တာဝန်မယူချင်တိုင်း သမီးကို မမွေးချင်။ ယောက်ျားလေး



ပျော်မြတ်နိုး

တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ကြီးပြင်းစေခဲ့သည်။

“သူ့ဌေးတစ်ယောက်ဆိုရင် မင်းလေးယုံကြည်လေးစားအောင် ပြောဆိုဆက်ဆံနော်ရဲ့ ... အမေက ရဲ့အတွက်ပဲ စိတ်ပူတာ”

“ရဲ့အတွက် မပူပါနဲ့ဗျာ”

“ယုန်ဖြူပြောင်းသွားပြီလား ... ရံရော သိရဲ့လား”

“မသိဘူး”

ဒေါ်မေသစ္စာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရသည်။ မသက်နှင်းက တစ်မျိုးပဲ။ ရဲ့ဆို မိန်းကလေးအဖြစ် ပြောင်းလဲသင့်တယ်လို့ မကြာခဏ သတိပေးနေတတ်၏။ သူ့တူမနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပတ်သက်ဆက်ဆံနေတာ မကြိုက်သလိုကြီးပဲ။

“ရဲ့လေး ... စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာလား”

“မဖြစ်ပါဘူး အမေရော ... ရဲ့နဲ့တွေ့လို့ရပါတယ်”

“ဘာမှစိတ်မကောင်းဖြစ်မနေနဲ့နော်၊ ရဲ့ကြီးစား ... အလုပ်မှာ အောင်မြင်ရင် ရဲ့ကိုဘယ်သူ့အထင်သေးရဲ့မှာလဲ၊ ရဲ့လေးက လိမ္မာပါတယ်”

အမေကိုယ်တွေ ပူခြစ်နေသည်။ ဆေးခန်းသွားပြပါဆိုတော့ ဆေးဝယ်သောက်ထားတယ်တဲ့။ အမေ ဒီအတိုင်းပဲ။ အဖေက အပြင်ကနေ အမှေ့ကို ကန်စွန်းရွက်ကြော့ခိုင်းနေ၍ ရံထွက်လာခဲ့ရသည်။

ချစ်ခြင်းစွဲ လိပ်ပြာစေး

“အဖေ ရံကြော်ပေးပါမယ် ... အမေက နေမကောင်းဘူး၊ ကိုယ်တွေလည်း အရမ်းပူနေတယ်အဖေ”

“ဘာဖြစ်တာလဲ ... ဒီမိန်းမ အခုတလော မူယာမာယာတွေ ချားနေတာပါ ... အသုံးမကျတဲ့မိန်းမ၊ သေလည်း မသေနိုင်ဘူး ထို့ ... ”

“အဖေ”

အမေက အိပ်ရာထဲကနေ ထလာသည်။

“ရဲ့ ... တော်တော့၊ အမေကြော်ပေးပါမယ်၊ ရံက ဘာလုပ်တတ်လို့လဲ ... ”

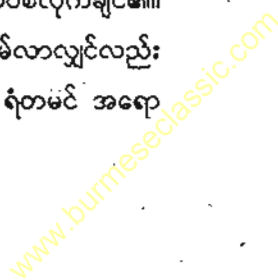
“အမေ ... ကျွန်တော့်အတွက်ပါ ကြက်ဥကြော်ပေးပါ”

“အေး ... အေး ... ”

ကိုကိုကြီးက အလိုက်မသိ။ အမှေ့ကို လှမ်းခိုင်းနေသေးသည်။ ရံစိတ်ညစ်ရ၏။ အမေက ပြီးပြီးပဲ အဖေပြောဆိုနေတာတွေကို သားသမီးတွေအတွက် အမေသည်းခံနေတာ ရံသိသည်။ ဟိုလူ ဥဇာဏ်ထွန်း ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ။

သေပြီလား ...

ရံတွေးမိတိုင်း ဒေါသတွေဖြစ်ရကာ သတ်ပစ်လိုက်ချင်၏။ ဣယုတ်မာ ... အစ်ကိုလေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အိမ်လာလျှင်လည်း ချွတ်လစ်လျှင်လစ်သလို ရဲ့သဲ့သဲ့ လုပ်တတ်သဖြင့် ရံတမင် အရော





ရှင်မြတ်နိုး

တဝင်မနေခဲ့။

ပြဿနာ တက်မလားဘဲ။ ရှိတ်ပူနေတုန်း သက်ဆိုင်ရာ လူတွေနှင့်ရဲတွေ အိမ်ရှေ့ရောက်လာသည်။

“ချစ်ဝန်းရံရှိလား ... ဒီအိမ်မှာ ချစ်ဝန်းရံဆိုတာ ဘယ်သူလဲ”  
သွားပြီ ... ကျွင့်ပူတာပဲ။ အဖေက ရံ့ကိုကြည့်သည်။ အဖေလည်း ထွက်လာပြီး ထိတ်ထိတ်ပြာပြာနှင့် မေးနေ၏။ ရံကတော့ လုပ်ရဲလျှင် ခံရဲရမည်ဟု တွေးထားလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ပါ”

“မင်း ဥာဏ်ထွန်းဆိုတဲ့လူကို အုတ်ခဲနဲ့ထုခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

“ဟင် ...”

ကိုကြီးနှင့်ကိုလေးလည်း ဒယ်မီးဒယ်မိုင်နှင့်ထလာကြသည်။ အဖေက ရဲရှေ့မှကာလိုက်၏။ ရံကတော့ မကြောက်ပါဘူး။ လူယုတ်မာကို အသေသတ်ပစ်ရမှာဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော် ထုခဲ့တယ် ...”

“ရံ ဒီကောင် မင်းကိုဘာပြောပြန်ပြီလဲ ... စော်ကားတာ မဟုတ်လား ... ကိုလေးနဲ့ရှင်းမယ်”

“နေစမ်းပါ ကိုလေးရာ ... ရံ့ပြဿနာပါ။ ရံ့ပဲရှင်းမယ်”

“ဥာဏ်ထွန်း မိဘတွေတိုင်ထားတာက ချစ်ဝန်းရံကိုပါ။ သူ့

အစ်ကိုနဲ့ရန်စရှိလို့ နှုတ်ဆက်လိုက်တာနဲ့ ခဲကောက်ပြီး ထုတာတဲ့ တော်တော်လေး ကွဲသွားတယ်”

“ဒီကောင် ကျွန်တော့်ညီမကို အမြဲတမ်း ရိုသဲ့သဲ့လုပ်နေတာ

ဗျ ... အရှက်တကွဲဖြစ်အောင် လုပ်ချင်တယ်”

“သူက မိန်းကလေးလား ...”

“ဗျာ ...”

ကိုလေး အယ်လိုဖြေရမုန်းပင် မသိတော့။ ရံ့မျက်နှာက ရဲရဲထွတ်နေသည်။ သူ စကားမှားသွားတာပါ။ ရံက ဒေါသတွေပေါက်ထွက်ပြီး နံရံအားလက်သီးနှင့် ခပ်ပြင်းပြင်းထိုးပစ်လိုက်၏။ အဖေက ဆွဲထားရသည်။

“စခန်းကို ခေါ်သွားရလိမ့်မယ်။ အားတော့နာပါတယ်ဗျာ။ ဘယ်ရာက တော်တော်များနေတယ်။ အာမခံလည်း ရှာထားကြပါ”

“ရံ့ကို မဖမ်းပါနဲ့။ သူ့အစား ကျွန်တော်လိုက်ပါမယ်”

“မရပါဘူး ... ချစ်ဝန်းရံက တရားခံလေ”

“အဖေရာ အစ်ကိုတို့ရာ ဖယ်ကြပါ။ ရံ့ပြဿနာ ရံ့ရှင်းပါမယ် ... ရံ့ သတ္တိရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောချင်တာက ပြဿနာ ဆပ်မရှာကြဖို့ပဲ”

“ကောင်းတယ်ရံ ... မင်းပဲလိုက်သွား။ သတ္တိရှိစမ်းပါ။ လုပ်ရဲနဲ့ ခံရဲရတယ်။ မင်း ယောက်ျားပဲ ...”



ရှင်မြတ်နိုး

“ကိုခင်ဇော် ... ရှင် ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ ရံကလေး ရံက ...”

“မင်း မငိုနဲ့ ... ရံက သေရွာသွားတာမှ မဟုတ်တာ၊ ရံကို ချက်ချင်းအာမခံရအောင်လုပ်မယ်”

အပေနှင့်အစ်ကိုတွေ ဒေါသပေါက်ကွဲမှာကို မလိုလား၍ ရံ အေးအေးဆေးဆေးပင် လိုက်လာခဲ့သည်။

“အမေ ... ရံအတွက် စိတ်မပူနဲ့၊ ရံသတ္တိရှိပါတယ်၊ ရင်ဆိုင်ရဲ တယ်၊ ရံ ဖြေရှင်းမယ်”

“ရံ ...”

“ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ သူက ရန်စတာပါ၊ သက်သေရှိတယ် ... ရံကို ကူညီမယ့်သူရှိပါတယ် အမေရာ”

ကိုမင်းသိဒ္ဓိရှိတာပဲ။ တခါက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ရံအရှက် သိက္ခာကျဆင်းစေရန် ရံသဲ့သဲ့ပြောဆိုပြုမူခဲ့ဖူးသည်။

“အမေ မပူနဲ့ ... ဒီကောင်ညာဏ်ထွန်းတောင် ပြန်ဖြို ထောင်ကျသွားစေရမယ်”

ရဲတွေခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ ရံလိုက်လာခဲ့သည်။ အပေ ငိုသံကို သူကြားလိုက်ရ၏။ အံသွားတွေတို တင်းကြပ်စွာ ဖိကိုယ် ထားသည်။

ရဲစခန်းရောက်တော့ ရံအား အချုပ်ခန်းထဲ ထည့်ပစ်လိုက်

ချစ်မြင်းခွဲ၊ လိပ်ပြာစား

၏။ ရံကိုစစ်ဆေးတော့ ညာဏ်ထွန်းရန်စတဲ့အကြောင်းတွေပြော၍ ရံကိုယ်တိုင် တိုင်ချက်ပြန်ဖွင့်သည်။

“လောလောဆယ်တော့ ညာဏ်ထွန်းက ဆေးရုံမှာပဲ၊ သူ့ကို လည်း ပမ်းရမယ် ... မင်းမှာသက်သေရှိလား၊ ချစ်ဝန်းရံ”

“ရံပါ”

သူ့ကို ချစ်ဝန်းရံဟု ခေါ်နေတာကြီးကို မနှစ်သက်မိ။ ရံက မိန်းမမှ မဟုတ်တာ။ ရှက်လည်း ရှက်မိသည်။ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲ

စွာ အံတကြိတ်ကြိတ်။ မတတ်သာတဲ့အဆုံး ကိုမင်းသိဒ္ဓိဆီ ဖုန်း ဆက်လိုက်ရ၏။ ရံ သေချင်တယ်။ ဘာတွေလဲ မြေနိမ့်ရာ လုံစိုက်

တာလား။ ရံတို့မိသားစုအပေါ် စော်ကားချင်တဲ့သူတွေက များနေ သည်။

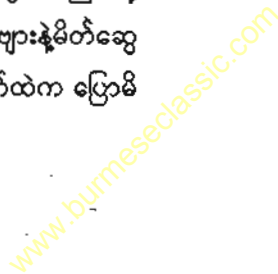
“ရံ ...”

“ဟင် ... ကိုမင်းသိဒ္ဓိ”

“ထတော့ ... မင်းကလည်းကွာ တကယ်သတ္တိရှိတာပဲ၊ နယ် အာမခံလုပ်ပြီးပြီ ... မင်းအပြစ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ရံ ... ထ ...”

ကိုမင်းသိဒ္ဓိကို မြင်လိုက်တော့ ရံအားတက်သွားသည်။ ရံ နာဏ်ကိုဆွဲပြီး ကားဆီသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့၏။ ခင်ဗျားနဲ့မိတ်ဆွေ

ရတာ ရံ ကံကောင်းတယ်ဗျာ။ ကျေးဇူးပဲ ... စိတ်ထဲက ပြောမိ သည်။



ရှင်ပြတ်နိုး

“မင်းအိမ်ကို လိုက်ပို့ရမလားရဲ့”

“ဗျာ”

“မင်းတို့အိမ်ကို ကိုယ်လည်းသိရတာပေါ့၊ ရံရာနော် ...”

“ဟာ မလိုက်ပါနဲ့ ... ရံတို့အိမ်ကို ခင်ဗျားလိုက်လာရင် စိတ်ညစ်သွားလိမ့်မယ်၊ အားလုံးအမှူးသမားတွေကြီးပဲ”

“ရံရာ ... မင်းကလဲ ဘာမှစိတ်ပူစရာမရှိပါဘူး၊ မင်းကိုလည်း အစ်ကို အထင်မသေးပါဘူး၊ ကူညီချင်တာလေ”

ခေါ်သွားလိုက်တာပဲ ကောင်းပါတယ်လေ။ တိုမင်းသိ အကူအညီရဖို့ကလည်း လိုအပ်နေသေးသည်။ ဥာဏ်ထွန်းရဲ့ စေ့ကားမှုအတွက် ရဲ့ရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသက်သေပဲ။ မတတ်နိုင်ဘူးလေ။ ရဲ့မိသားစုအကြောင်း သိသွားတော့လည်း ကောင်းတာပဲ လိုက်ဗျာဟု ပြောလိုက်သည်။

“ရဲ့မိသားစုက ဘာမှအထင်ကြီးစရာမရှိဘူးနော် အစ်ကို၊ အိမ်ကလည်း အစုတ်အနုတ်ပါ၊ ဒါကြောင့်လည်း ယုန်ဖြူတို့အဖေဝါသဘောမတူတာ”

မင်းသိဒ္ဓိကတော့ ရဲ့ကိုသနားမိသည်။ ယုန်ဖြူဖြူနှင့် လယ်ထပ်ရမယ့်သူက သူဆိုတာ ရံသိသွားရင် ဘယ်လိုများဒေါသတပြုတုန်ပြန်မလဲဆိုတာ မတွေးရဲတော့။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ချစ်ဝန်းရဲ့ အကူအညီတွေ အကာအကွယ်တွေ ပေးနေရတာ သိဒ္ဓိကျော

သည်။

မင်းကို ကိုယ်က ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ အထင်မသေးပါဘူး ချစ်ဝန်းရံရာ။ ယုန်ဖြူ ပြောပြထားလို့ မင်းတို့မိသားစု အကြောင်း အစ်ကိုသိထားပါတယ်။ မင်းမှာ အပြစ်မှမရှိတာဘဲ။ ဥာဏ်ထွန်းဆိုတဲ့ကောင် ချစ်မယ်ဆိုလည်း ချစ်ချင်စရာ။

ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဟန်တွေ မာန်တွေ တင်းထားပေမယ့်လည်း နှာတံစင်းစင်းလေး မျက်တောင်ကော့ကော့လေးတွေ ပိုင်းရံထားတဲ့ မျက်ဝန်းလေး၊ နှုတ်ခမ်းထူထူအမ်းအမ်း နီနီထွေးထွေးလေးတွေက ချစ်ဝန်းရံအား မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဖုံးကွယ်ငြင်းဆန်၍မရနိုင်သော သက်သေအထောက်အထားတွေ ဖြစ်သည်။



ဘူးထင်တယ်”

“စိတ်မပူပါနဲ့တော့ အန်တီရယ်၊ ရုံအတွက် ကျွန်တော် အားလုံးလုပ်ထားပြီးပါပြီ ... ဉာဏ်ထွန်း စော်ကားတာတွေလည်း တိုင်ချက်ဖွင့်ထားပါတယ်၊ ဒီကောင်တောင် ပြန်အဖမ်းခံရမှာပါ”

“မောင်မင်းကြီးသား ကယ်လို့ပဲ ... ရုံကိုစောင့်ရှောက်ပေးပါ၊ ရုံက လိမ္မာပါတယ်ကွယ် ... ဘဝပေးအခြေအနေကြောင့်ပါ”

သူဌေးက ခန့်ညားချောမောလိုက်တာဟု ဒေါ်မေသစ္စာ တွေးမိနေသည်။ သန့်ယုံဖြူစင်လတ်ဆတ်နေတာပဲ။ ရုံအသက်နဲ့ ဘယ်လောက်မှမကွာ။ မိမိသားအလတ် အရွယ်ပဲ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် သူဌေးလေးဖြစ်နေသည်။

“အစ်ကို ပြန်တော့ဗျာ ... ကျွန်တော်တို့အိမ် သိလို့ပဲ”

“ရုံ”

“ဗျာ”

“ရှေ့ ... ဖုန်း ... မင်းအတွက်ပါ၊ လိုအပ်ရင် အဆက်အသွယ် လုပ်လို့ရတာပေါ့”

“ဟာ မယူပါဘူးဗျ ... နေပါစေ၊ ရုံကိုဆက်သွယ်လို့ရတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲက ဖုန်းနံပါတ်ပေးပါမယ်”

“ရုံရာ ... မင်းကလဲ အစ်ကိုကို ဘာအားနာစရာရှိလို့လဲ၊ မင်းယူထားလိုက်ပါ ... အစ်ကိုအတွက် ဘာမှအပန်းမကြီးပါဘူး။”

အခန်း ( ၁၂ )

“ရုံ ... အမလေး ပြန်လာပြီလား၊ ရုံ့အဖေအဖေအစ်ကိုတွေ အာမခံရှာနေကြတယ်၊ မြန်လိုက်တာရုံရယ် ... အမေ စိတ်ပူနေတာ”

ရုံ့ကိုမြင်တော့ ရုံ့အမေက မျက်ရည်တွေကျလာပြီး ဖက်ငိုသည်။ ရုံက မတုန်မလှုပ် အပြုံးမပျက် ဘာမှမဖြစ်သလိုလို၊ ရုံ့မိသားစုဘဝက ဆင်းရဲနဲ့ချာလွန်းတာ မင်းသိဖို့ တွေ့နေရ၏။ ရင်ထဲမှာ နာကျင်လာရသည်။ မင်းကို လုံးဝအထင်မသေးပါဘူး ချစ်ဝန်းရုံရာဘဝပေး ကံကြမ္မာအရပဲလေ။

“ဒါက ရုံပြောတဲ့ ဦးမင်းသိဖို့ပါအမေ ရုံ့ကိုကူညီတာပါ”

“ကျေးဇူးပါပဲ သူဌေးရယ် ... ရုံကလေး ပြောပြထားပါတယ်၊ အမလေး ... သူဌေးကူညီလို့ပဲ၊ အာမခံပေးမယ့်လူတောင် ရှာမရသေးဘူးထင်တယ်၊ ဟိုသားအဖတွေ ခုထိရဲစခန်းမရောက်ကြသေး”

ရှင်မြတ်နိုး

မင်းယူထားလိုက်ပါ။ မင်းက မကြာခင် အစ်ကိုလက်ထောက်ဖြစ် တော့မှာပဲ ... အလုပ်ရှင်ဆီက ဖုန်းလောက်တော့ ယူထားပါ”

ရဲ့ မယူချင်။ သူစိမ်းဆီကနေ ဘာအထောက်အပံ့မှ မလိုချင် ပါဘူး။ ရဲ့မှာ မာနရှိသည်။ ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ပဲ ငွေရှာချင်သည်။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိ မြန်မြန်ပြန်သွားစေရန် ဖုန်းကို လက်ခံထားလိုက်မှ အဖေ နဲ့အစ်ကိုတွေ ပြန်လာရင် ရစ်ကြဦးမည်။ ရဲ့ အားနာလာ၍ အမြန်ဆုံး ပြန်စေသည်။

“ရဲ့ မင်းဘာမှ အားနာစရာမလိုဘူးနော် ... အစ်ကိုက မင်းကိုခင်တယ်၊ အကူအညီပေးချင်တယ်၊ အစ်ကို့အပေါ် မာနမထား ပါနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“မနက်ဖြန် မင်း အစ်ကို့ကုမ္ပဏီကိုလာခဲ့ ... အစ်ကို့လိပ်စာ ကဒ်ပေးထားခဲ့မယ်၊ မင်းအတွက် လိုအပ်တဲ့သင်တန်းတွေအပ်ဖို့ လည်း လုပ်ရမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲ အစ်ကိုရာ”

“ရဲ့ ...”

“ဗျာ”

“မင်းကိုမှာချင်တာက ဒေါသကို ထိန်းချုပ်ဖို့ပဲ၊ အစ်ကို့စကား တွေကို နားထောင်ပါ။ မင်းရန်မဖြစ်သင့်ဘူး ... ကိုယ့်အဆင့်ကို

ကိုယ်တိုင်မြှင့်တင်ပေးရတယ်ကွ”

“ရဲ့ကို ဆုံးမပေးပါ သူဌေးရယ် ... စောင့်ရှောက်ပေးပါ။ သူ့ အတွက် သူဌေးပဲဆုံးဖြတ်ပေးပါ။ အဒေါ်တို့မှာ ငွေကြေးလည်းမရှိပါ ဘူး”

“စိတ်ချပါ အန်တီ ... ဒါဆို ခွင့်ပြုပါဦး၊ မနက်ဖြန် ဆက်ဆက် လာခဲ့နော်ရဲ့”

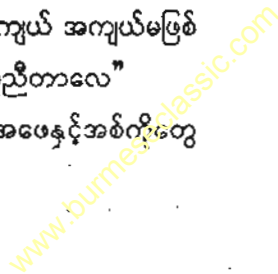
“ဟုတ်”

ကိုမင်းသိဒ္ဓိ ကားကြီးထွက်သွားတော့ ရပ်ကွက်ထဲကလူ တွေ ထွက်ကြည့်ကြသည်။ ရဲ့ ရှက်မိသလိုလို။ အမေကတော့ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေ၏။ စောစောက အမေတို့ကိုစပ်စုပြီး မဲ့ရွဲပြီး အတင်းအဖျင်းတွေပြောနေကြတာတဲ့။ အဖေနှင့်အစ်ကိုတွေ ပြန် ရောက်လာကြသည်။

“ဟင် ... ရံက ပြန်ရောက်နေပြီပဲ။ သူဌေးတစ်ယောက်က အာမခံပြီး အကူအညီပေးထားတာဆို၊ အဖေတို့ အာမခံလည်းခေါ် မရဘူး၊ တောက် ... ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေ တစ်ယောက်မှမလိုက် ကြဘူး၊ ခင်ဇော်တို့မိသားစုကို အထင်သေးနေကြတာကွ”

“တော်ပါတော့ ကိုခင်ဇော်ရယ် ... အကျယ် အကျယ်မဖြစ် ပါနဲ့၊ ရံလည်း လွတ်လာပြီပဲ ... သူဌေးက ကူညီတာလေ”

အမေက သူဌေးကူညီတာဆိုတော့ အဖေနှင့်အစ်ကိုတွေ



ပျော်ရွှင်စရာ

မျက်နှာတွေက အပြုံးတွေတောက်ပသွားကာ စိတ်ဝင်တစား အနားကို တိုးကပ်လာကြသည်။

“ရဲ့ ဘယ်သူလဲ ... ရဲ့နဲ့ဘယ်လိုသိကြတာလဲ အဖေ့ကိုပြောစမ်း”

“ဒီလိုပဲ တွေ့ဆုံကြပြီး ခင်မင်နေကြတာပါအဖေ၊ ဟိုတစ်နေ့က ဥာဏ်ထွန်း ဇော်ကားပြောဆိုနေတာ ပြဿနာဖြစ်တော့ ကိုမင်းသိပ္ပံပဲ ဝင်ကူညီတာပါ”

“ကောင်းတယ်ကွာ ... အဖေတို့ ကံဇာတာတက်လာပြီပဲ၊ ဥာဏ်ထွန်းဆိုတဲ့ကောင်ကိုတောင် ပြန်ပြီးဖမ်းရမယ်တဲ့၊ စခန်းက ပြောလိုက်တယ်”



“ဥာဏ်ထွန်းဆိုတဲ့ကောင် နောက်တစ်ခါထပ်ပြီး ရဲ့ကိုဇော်ကားရင် ကိုလေး အသေသတ်ပစ်မယ်”

“တော်ကြပါတော့ကွယ် ... ပြဿနာတွေ ထပ်မရှာကြပါနဲ့တော့ ရဲ့ကိုလည်း သနားကြပါဦး ... ”

“အမေကလည်း ရဲ့ကို သနားလို့ပေါ့၊ ရဲ့ကိုဇော်ကားတာတော့ ကိုလေး လုံးဝမခံနိုင်ဘူး၊ အသက်ချင်း လဲပစ်မယ်”

ကိုလေးက ကြိမ်းမောင်းနေသေးသည်။ အဖေက အမူးပြေသွားပြီဆိုပြီး ကိုကြီးအား အရက်ဝယ်ခိုင်းနေသေး၍ အမေပိုက်ဆံထုတ်ပေးလိုက်ရ၏။ အဖေစကားဆိုရင် အမေ နည်းနည်းလေးမှ

မဆန့်ကျင်ရဲ။ ဒီလောက်ဖြည့်စွမ်းပေးနေတာတောင် အဖေက အသုံးမကျတဲ့မိန်းမ မင်းကိုယူမိတာ မှားသည်ဟု ဆဲဆိုအပြစ်တင်နေတတ်သည်။

“ရှေ့ သားကြီး ... မင်းအဖေကို ဝယ်ပေးလိုက်၊ သားတို့ကတော့ ဆက်မသောက်ကြပါနဲ့တော့ကွယ်၊ တစ်ခုခုအန္တရာယ်ကြုံရမှာ အမေ စိတ်ပူတယ် ... ကိုယ့်ကိုကူညီမယ့်သူက မရှိဘူး”

ကိုကြီး ထွက်သွားသည်။ ကိုလေးက ကြိမ်းဝါးနေသည်။ အဖေကတော့ ထုံးစံအတိုင်း အမေ့ကို-မရစ်ရလျှင် ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေကိုအော်ကြီးဟစ်ကျယ် ဆဲဆိုနေ၏။ ရဲ့ စိတ်ပျက်တယ်။ လောကကြီးက ဘာတွေလဲ။ ခံပြင်းတယ်။ ကိုမင်းသိပ္ပံက ဒေါသကို ထိန်းဝါလို့ မှာထားတဲ့ စကားတွေက ရဲ့စိတ်ရဲ့ပေါက်ကွဲမှုတွေကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းတော့ ရှိနေသည်။

“ကျွန်တော် သေချင်တယ်ဗျာ ... ရှက်လည်းရှက်တယ်၊ အစ်ကိုသိပ္ပံ ... တောက် ... ”

ရဲ့ ဆက်မတွေးချင်တော့။ မိသားစုဝင်တွေရဲ့ စရိုက်ကို မတွေ့သွားတာဘဲ ရဲ့ စိတ်သက်သာနေရသည်။

“ကလေး မင်းဘာမှအားနာမနေနဲ့နော် ... အစ်ကိုကို မင်းရဲ့ မိသားစုဝင် အစ်ကိုတစ်ယောက်လိုပဲ သဘောထားနော် ... ဟုတ်လား”



“ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ ... ရဲလည်း မတတ်နိုင်တော့ဘူး၊ အစ်ကိုပဲ အားကိုးစရာရှိတာလေ”

“အိုကေ”

ကိုမင်းသိဒ္ဓိကလည်း ရဲ့ကိုဆိုရင် အမြဲတမ်း တက်တက်ကြွကြွ ကူညီသည်။ လမ်းမှာ ရံပန်းလေးကိုဖက်တော့ ရံ ထူးထူးခြားခြားပင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားရသဖြင့် ဘာတွေ့လဲဟ ရံတယောက်ကလေးပဲ စိတ်ကိုဖြေရသည်။

“မင်းက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ ချစ်ဝန်းရဲ့ ... မင်းကို ချစ်တယ်၊ မင်း မိန်းကလေးတွေကို စိတ်ဝင်စားရမှာ မဟုတ်ဘူးဟဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချစ်သူအဖြစ် ရွေးချယ်ပြီး လက်ထပ်ရမှာ”

“တောက်”

“ဝုန်း”

ဥာဏ်ထွန်း ပြောလိုက်တဲ့စကားတွေကို ပြန်ကြားယောင်လာပြီး ဒေါသတွေက ငယ်ထိပ်အထိ ရောက်သွားသည်။ စားဖွဲ့ကြီးကို ဝုန်းကန်ထုပစ်မိသည်။

“ရဲ့ဘာဖြစ်တာလဲ ... ဒေါသတွေကိုဖြေလိုက်ပါ။ အမေ့စိတ်ပူလို့ ရင်တွေကွဲတော့မယ် ... ရဲ့ သူဌေးကလည်း ဒေါသတွေ ထိန်းချုပ်ဖို့မှာသွားတယ်လေ၊ ရဲလေး အလုပ်ဝင်ရတော့မှာပါ”

“အမေ”

“ရဲရယ်”

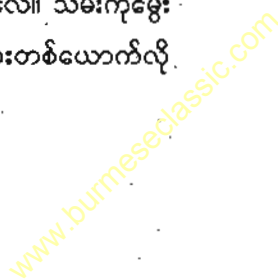
“ကျွန်တော်တို့ဆင်းရဲလို့လား ... လူတွေက အထင်သေးပြီး ဇော်ကားကြတာ”

အဖေနှဲ့အစ်ကိုတွေက အရက်သမားတွေဖြစ်နေလို့လား။ ရဲ့ စိတ်တွေ မခံစားနိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်။ ရဲ့ စီးပွားရှာရမယ်။ အစ်ကို သိဒ္ဓိ အကူအညီကိုတော့ မလွှဲမသွေ ယူရမည်ဖြစ်သည်။ တကယ်ဆို ရံက တစ်ခါမင်းယောက်ျားတွေရဲ့ ငွေကြေးအထောက်အပံ့ လက်မခံချင် ပါဘူး။

“ရဲ့စိတ်ကို ထိန်းပါ။ အခု ... အမှုကလည်း ဖြစ်ရပြီ၊ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ရဲဘက်ကပဲ အမှုကိုကြေအေးပေးလိုက်ပါ”

“ကျွန်တော့်ကို ဒီလောက်ဇော်ကားနေတာပဲ အမေရာ၊ သတ္တိမကြောင်စမ်းပါနဲ့၊ ရဲ့ ရင်ဆိုင်မယ် ဘာကြောက်စရာရှိလဲ ... ဒီလိုကောင်မျိုးကို ကောင်းကောင်းပညာပေးရမယ်”

ရံက မိန်းကလေးပါဟု ဒေါ်မေသစ္စာ ပြောမထွက်။ သနားရာကောင်းလွန်းတဲ့ သမီးလေးပါ။ ဖခင်ကြောင့် ရှင့်တရားခံပဲ ထိုခင်မောင်။ ရှင် မိန်းကလေးကို မယူချင်တာလေ။ သမီးကိုမွေးထဲက ဒေါ်မေသစ္စာကိုတောင် ရန်လုပ်ပြီး သားတစ်ယောက်လို အတင်းအကြပ် သွတ်သွင်းခဲ့သည်။



ရှင်မြတ်နိုး

“ညည်း အပေနေ့အစ်ကိုတွေကို မေ့ထားလိုက်တော့ ... ရဲ့ ဘဝကိုပဲ ထူထောင်စမ်းပါ”

“ရဲ့ သိပါတယ်၊ ရဲ့ဘဝကို ထူထောင်မယ်၊ လူတွေကို ကျွန်တော် မှန်းတယ် အမေ”

“ဒီလိုပဲကွယ် ဘဝပေးကံလေ ... အမေဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ဘဝပေးပဲ ... သူဌေးက ကူညီနေတုန်း သမီး လက်ခံပါ”

ဒေါ်မေသစ္စာ စိတ်ပူနေတာက သမီးချစ်ဝန်းရုံရှေ့ရေပင်း စိတ်ပူတယ်။ သမီးက မိန်းကလေးသဘာဝဖြစ်သွားလျှင် လှပချောမောသူလေးဖြစ်သည်။ နှမေ့စရာ။

“ရဲ့ အိပ်တော့ ... မနက်ဖြန် ရဲ့အလုပ်သွားရမယ် မဟုတ်လား”

ရဲ့ အိပ်စက်ဖို့ပင် မျက်ဝန်းတွေက ကြောင်နေသည်။ အမေ ပြန်ထွက်သွား၏။ အဖေ ဟောက်သံပင်ကြားနေရသည်။ ရဲ့အိပ်စက်ဖို့ စိတ်ကိုလျှော့ပစ်ပြီး မျက်ဝန်းလေးတွေကို မှိတ်ပြစ်စဉ် ကိုသိဒ္ဓိ ထံမှ ပုန်းလာ၏။ ရဲ့ရင်တွေ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားသည်။

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“အိပ်ပြီလား”

“အင်း”

“မင်း ဘာတွေတွေးနေတာလဲ ရဲ့ ...”

“ကျွန်တော့်ဘဝအကြောင်းတွေပါ။ လောကကြီးထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ဘဝ အစော်ကားခံနေရတာ ... အမေက ကြေအေးဆေးလိုက်တဲ့၊ ကျွန်တော်က ရင်ဆိုင်ချင်တယ်၊ သတ္တိရှိတယ်၊ ဘာကြောက်စရာရှိလဲ ... ကျွန်တော့်ဘက်ကနေ အစ်ကိုရပ်တည်ပေးမယ် မဟုတ်လား”

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“မင်း ဘာမှမပူနဲ့၊ အစ်ကိုအားလုံးတာဝန်ယူပါတယ်၊ မင်းဘက်က ရပ်တည်ပေးပါမယ်ကွာ”

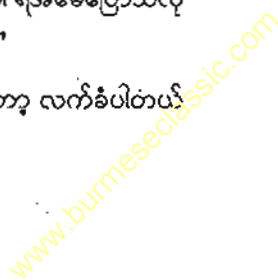
သိဒ္ဓိလည်း အိပ်မရ၊ သူစဉ်းစားနေတာက ရဲ့အကြောင်းပဲ။ ရဲ့စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမှာ အားငယ်နေမှာ ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘဲ သိဒ္ဓိ စိတ်ပူနေသည်။

“မင်းအမှုအတွက် မစဉ်းစားနဲ့ရဲ့ ... မနက်ဖြန် အစ်ကိုကုမ္ပဏီ ညီသာ လာခဲ့ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“အမှုအတွက်ကတော့ အစ်ကိုပဲစီစဉ်မယ်၊ ရဲ့အမေပြောသလို အမှုကြေအေးလိုက်တာက အကောင်းဆုံးပဲ”

“ကျွန်တော်ကတော့ အစ်ကိုစီစဉ်တာတော့ လက်ခံပါတယ်”





ရွှင်မြတ်နိုး

ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အစ်ကိုပဲအားကိုးရာရှိတာပါ”

“မင်း အားငယ်မှာလည်း အစ်ကိုစိတ်ပူနေတယ်၊ အစ်ကိုခိုကနေ အကူအညီယူတာတွေအတွက် မင်းဘာမှ အားနာစရာမရှိတော့နော် ရဲ့ ...”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“အိပ်တော့နော်”

“ဟုတ်”

“မင်း အလုပ်ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်၊ အစ်ကိုက လုပ်ငန်းတွေ ထူထောင်ပေးမှာပါရဲ့နော်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကို ... ကျွန်တော်တို့မိသားစုတို့ကို ပြောင်းပစ်ချင်ပါတယ်”

“စိတ်ချပါ ... အစ်ကို တူညီမယ်၊ မင်းအိပ်ရေးဝအောင်အိပ်မနက်ဖြန် အစ်ကိုကုမ္ပဏီကို လာခဲ့နော်”

“ဟုတ်”

မင်းသိဒ္ဓိ ဖုန်းပိတ်လိုက်ရသည်။ လွမ်းဆွတ်တမ်းတနေသလိုပင်။ မင်းသိဒ္ဓိ ဘယ်လိုတွေဖြစ်သွားမှန်းပင် မသိတော့။ ယုန်ဖြူကို လက်ထပ်ဖို့ ယုန်ဖြူဘက်ကနေ အချိန်စောင့်ခိုင်းထား၍ သိစိတ်အေးနေရသည်။

“ကိုယ် ဖုန်းပိတ်လိုက်ပြီ၊ အတွေးတွေကိုဖြတ်တော့ မင်းအိပ်”

စက်တော့ ... စိတ်ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ် ...”

“ဟုတ်”

ရဲ့အား အိပ်စက်ဖို့ပြောနေပေမယ့် သိဒ္ဓိကိုယ်တိုင် မျက်လုံးတွေကြောင်နေသည်။ ရဲ့ကို ဘယ်လိုအကာအကွယ်ပေးရမလဲဆိုတာ သူ့စဉ်းစားနေ၏။ ယုန်ဖြူနှင့်က ချစ်သူတွေလား။

“ယုန်ဖြူတို့ လက်ထပ်ဖို့စဉ်းစားစေချင်ပါတယ်၊ ကိုမင်းသိဒ္ဓိ ချစ်နိုင်ဘဲနှင့်တော့ လက်မထပ်စေချင်ဘူး”

ယုန်ဖြူက ပြောခဲ့သည်။ ကိုယ်မချစ်နိုင်ဘူး ထင်ပါတယ်။

ယုန်ဖြူဖြူ၊ ယုန်ဖြူဖြူ အကြောင်းကို သူနည်းနည်းလေးမှ ထည့်ပြီး စဉ်းစားမိပေ။ ရဲ့ ... သူ့စဉ်းစားနေတာက ချစ်ဝန်းရဲ့။



သိဒ္ဓိစိတ်တွေ မလုံမလဲနှင့် ရဲ့ကိုလည်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်အပေါ် စိတ်ခံစားမှုလွန်ကဲနေတာတွေ မရှိစေချင်။ ယုန်ဖြူဖြူက ရဲ့ထက် မိန်းကလေးဝိသလွန်းကာ ချောမောနေပေမယ့် သိဒ္ဓိနှစ်သက်မြတ်နိုးမိနေတာက လူဆိုးလေး ချစ်ဝန်းရံဖြစ်နေတာ သူ့နှလုံးသားတွေကိုပင် မယုံနိုင်။ ဒက်ဒီက ယုန်ဖြူဖြူနှင့် လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ ပျက်သွားမှာစိတ်ပူသည်။

“သားဘက်က အချိန်မဆွဲစေချင်ဘူး၊ မိန်းကလေးကတော့ အားငယ်ရှက်ရွံ့စိတ်တွေ ရှိနေမှာပဲ ... သားကပဲ ဂရုတစိုက် ရင်းနှီးနွေးနွေးထွေးထွေး ဆက်ဆံပေးပါသား။”

“ယုန်ဖြူမှာလည်း ချစ်သူတွေဘာတွေ ရှိနေမလား ဒက်ဒီရာ ... သူ့ဆန္ဒအတိုင်းပဲ အချိန်နည်းနည်းလေး ပေးလိုက်ပါ။ ယုန်ဖြူ တက္ကသိုလ်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် တက်ပါစေဦး။”

သိဒ္ဓိပြောထားရသည်။ ယုန်ဖြူနှင့်လက်ထပ်ဖို့ သူ့မှာဆန္ဒမရှိ။ ဒက်ဒီနှင့်အန်တီနှင့်ကို အားနာလိုပါ။

“ဟေ့လူ”

“ဟင် ...”

“အသံတိတ်သွားလို့ ဖုန်းချပစ်လိုက်ပြီလားလို့ပါ”

“မပိတ်ပါဘူးရဲ့ ... ပြော ...”

“ကျွန်တော်က အလိုက်ကန်းဆိုးမသိဖြစ်နေပြီလားဗျာ”

အခန်း ( ၁၃ )

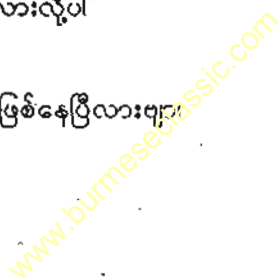
“ကျွန်တော့်ချစ်သူ ယုန်ဖြူဖြူ ပြောင်းသွားတာ၊ ကျွန်တော်အရမ်းခံစားရတယ်အစ်ကိုရာ ... ဘယ်ကိုပြောင်းသွားမှန်းမသိတာကိုက ပြင်းပြင်းပြပြ ခံစားနေရတယ် ... အရမ်းတွေ့ချင်တယ်”

ယုန်ဖြူဖြူ ရှိနေတဲ့နေရာကို ဖွင့်ပြောဖို့အတွက် သိဒ္ဓိ လုံ့လသတ္တိမရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ရဲ့ မုန်းတီးသွားမှာ ကြောက်နေခဲ့စဉ်ရဲ့က သူ့ကို ရန်သူတစ်ယောက်လို သတ်မှတ်သွားမှာ စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်။

“ကျွန်တော်တွေ့ချင်နေတယ်၊ ယုန်ဖြူက ကျွန်တော့်ဆီမှာ ဖုန်းရှိနေတာ မသိဘူး”

“ယုန်ဖြူဖြူမှာ ဖုန်းရှိတယ် မဟုတ်လား ရဲ့ ...”

“ရှိတယ် ... ပိတ်ထားတယ်ဗျာ၊ ယုန်ဖြူအဒေါ်က ကျွန်တော်နဲ့ဆက်သွယ်လုပ်တာ မကြိုက်လို့ဖြစ်လိမ့်မယ်”



ကျွန်တော် မွန်းကြပ်နေလို့ပါ။ ရင်ဖွင့်ချင်တယ် ... ”

“ရဲရယ် ... အစ်ကိုပြောထားပြီးပြီပဲ။ ဘာမှအားနာစရာမရှိဘူးလို့ ပြောထားတယ်လေကွာ ... ပြော ... ”

“ကျွန်တော်ပြောရင်တော့ ယုန်ဖြူအကြောင်းပဲလေ ... ကျွန်တော် တွေ့ချင်တယ် ... ကျွန်တော် အလုပ်ဝင်တော့မယ့် အကြောင်းလည်း ပြောပြချင်တယ်။ ကျွန်တော့်အမှုကိစ္စတွေရော အစုံပဲဗျာ ... ”

“ဟုတ်ပါပြီ ရဲ့ ... မင်းဆန္ဒတွေကို အကုန်ပြည့်စွမ်းပေးပေးမယ်။ ယုန်ဖြူဖုန်းနံပါတ်ပြော အစ်ကိုဆက်သွယ်ပေးမယ်”

“ကျေးဇူးပဲဗျာ”

“ရဲ့ ဘာမှစိတ်မပူနဲ့ မင်းအိပ်တော့လေ ... ဘာတွေပူနေရတာလဲ။ ယုန်ဖြူကို အစ်ကိုကားနဲ့မြေလှန်ပြီး ရှာပေးမယ်။ ကျေနပ်လား”

“ကျေးဇူးအကြီးကြီးတင်တာနော် ... ကမ္ဘာကြီးလောက်ဟား ... ဟား ... ဟား ... ”

ရဲရယ် ... မင်းကိုယ်မင်း တကယ်ပဲ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်လို့ ထင်မှတ်နေတာလား ချစ်ဝန်းရဲ့။ ညကြီးသန်းခေါင်တိုင်တောင် ရဲအိပ်သေးဘဲ သိဒ္ဓိထံ ဖုန်းဆက်နေသေး၏။ ယုန်ဖြူဖြူက သိဒ္ဓိတို့အိမ်မှာရှိနေတာကို ရဲသာသိရင် ... အစ်ကိုနှလုံးသားတွေ

မီးလောင်နေပြီ။ မင်းအမုန်းတွေကို လုံးဝမခံယူနိုင်ဘူးကွ။ သူ့အိပ်ခန်းက အေးစိမ့်စိမ့် သူက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ချွေးစို့တက်လာချင်သည်။

“ရဲရေ ... မင်းကြောင့်ပဲကွာ။ မင်းကို ယုန်ဖြူဖြူနဲ့တွေ့နိုင်အောင် အစ်ကို စီစဉ်ပေးပါမယ်”

သူ အိပ်စက်ဖို့ပင် အတော်လေး ကြိုးစားနေရသည်။ မနက်မိုးလင်းတော့ ဒက်ဒီက ယုန်ဖြူဖြူအား ကုမ္ပဏီကိုခေါ်ဆောင်သွားဖို့ ပြော၏။ ယုန်ဖြူကိုခေါ်ပြီး ကုမ္ပဏီကို လာခဲ့သည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ရှင် ... အစ်ကို ... ”

“ကိုယ့်ကုမ္ပဏီမှာ ရဲအလုပ်ဝင်လိမ့်မယ်”

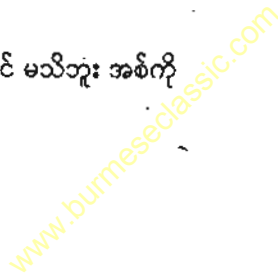
“ဟင်”

“ယုန်ဖြူနဲ့အစ်ကို အတူတူနေတာ ရဲမသိစေချင်ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို ... ”

“ယုန်ဖြူနဲ့အစ်ကိုတို့ မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့ဆုံကြတာလို့ ပြောရမယ်။ အစ်ကိုအနေနဲ့ ယုန်ဖြူနဲ့လက်ထပ်ရမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်အဖြစ် ရဲ့ကို အသိမပေးချင်ဘူး”

“ယုန်ဖြူလည်း ဘယ်လိုလုပ်ရမုန်းတောင် မသိဘူး အစ်ကိုရာ ... ရဲ့ကိုကြောက်တယ်”



ယုန်ဖြူ၊ စိတ်တွေက ထူးဆန်းစွာ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ရတာ ဘယ်သူမှ မသိပေ။ အစ်ကို့ကို ချစ်နေပြီ။ ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုလုပ် တော့မလဲ။ ရဲ့ကိုတော့ သံယောဇဉ် တွယ်ရတာပါ။ အစ်ကိုသိဒ္ဓိတော့ ချစ်တယ်။ ချစ်သူလို့။ ယုန်ဖြူနှင့်ရဲ့တို့ကိုလည်း ချစ်သူတွေပဲ။ အစ်ကိုက ထင်နေသည်ကိုလည်း ရှင်းပြရခက်နေသည်။

“မင်းနဲ့တွေ့ချင်နေတယ် ယုန်ဖြူ ... အစ်ကို စားသောက် ဆိုင်မှာ ချိန်းထားတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ရံက စားသောက်ဆိုင်မှာထိုင်၍ စောင့်နေသည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ရဲ့”

“အစ်ကိုနဲ့ဘယ်ကနေ တွေ့လာကြတာလဲ”

“လမ်းမှာလေ ... မထင်မှတ်ဘူးကွာ၊ ရဲ့ မင်းအတွက် ဝမ်း ကောင်းတာပဲ”

“ကျေးဇူးအများကြီးတင်တယ်ဗျာ ... နော် အစ်ကို ...”

“မင်းတို့ အေးအေးဆေးဆေးစကားပြောကြနော်၊ စား သောက်ကြ၊ ငွေကြေးလည်းမပူနဲ့၊ အစ်ကိုရှင်းပေးထားနဲ့မယ်”

“ကျေးဇူးကတော့ ကမ္ဘာကြီးထက်တောင် ကြီးသွားပြီဗျာ” ယုန်ဖြူကတော့ ရဲ့နှင့်တွဲသွားတဲ့လာချစ်သူတွေလို နေထိုင်

ဖို့ ရှက်လာမိသည်။ ဆန့်ကျင်စကားတွေလည်း မပြောရဲ။ ငြိမ်နေမိ ၏။ ရံအကြည့်တွေက စူးရဲနေသည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ယုန်ဖြူကို အရမ်းသတိရတယ်၊ ယုန်ဖြူရော ... ကိုယ့်ကို မေ့နေပြီလားကွာ၊ ပြောစမ်းပါဦး ...”

ယုန်ဖြူလက်ဝါးပြင်လေးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်တော့ လက် လေးက ရေထွက်နေသလို အေးစက်နေသည်။ ယုန်ဖြူ ကြောက်နေ တာလား။ သွေးရောင်လွမ်းနေတဲ့ ယုန်ဖြူမျက်နှာလေးက အရင်က လို့ တက်ကြွလန်းဆန်းမနေပေ။ ရဲ့ စိတ်ပူသွားသည်။

“ရဲ့”

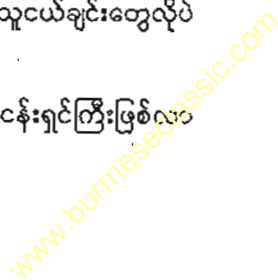
“ပြော ...”

“အန်တီနှင့်က ယုန်ဖြူကိုသိပ်ပြီး အလစ်မပေးတော့ဘူး၊ အရမ်းထိန်းချုပ်နေတယ်၊ အဲဒါကြောင့်လေ ... ခဏခဏတွေ့လို့ တော့မရဘူးထင်တယ်”

“ကိုယ် ကြီးစားမယ်၊ ယုန်ဖြူနဲ့လက်ထပ်ဖို့လေ”

ယုန်ဖြူ စိတ်ညစ်တယ်။ ရဲ့နှင့်မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ ပတ်သက်ဆက်ဆံချင်နေသည်။

“ကိုယ် အောင်မြင်တဲ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးဖြစ်လာ”



အောင် ကြီးစားမယ်၊ ကိုယ် ဒီနိုင်နာသင်တန်းတက်မယ် ... အဝတ် အထည်တွေ ချုပ်လုပ်မယ်၊ အစ်ကိုသိဒ္ဓိက ကူညီမယ်တဲ့၊ မင်း အတွက်ပါ ယုန်ဖြူ ... ”

ယုန်ဖြူ ငိုချင်သည်။ ရဲ့အချစ်တွေကိုလည်း ယုန်ဖြူ ဥပေက္ခာ မပြုနိုင်။ ငယ်သူငယ်ချင်းဘဝလေးကိုလည်း ပျက်စီးသွားမှာ ယုန်ဖြူ မလိုလားမိ။ အစ်ကိုသိဒ္ဓိကိုလည်း ယုန်ဖြူ နှလုံးသားက တိတ်တခိုး လေးကြိတ်၍ ချစ်မိနေပြီဖြစ်သည်။

“ကိုယ့်အပေါ်တော့ လုံးဝသစ္စာမမဲ့နဲ့နော် ယုန်ဖြူ ... မင်း ကို မတွေ့ရလို့ ကိုယ်သေတော့မယ်၊ အခု ကိုယ်နဲ့ဥာဏ်ထွန်း အမှု ဖြစ်နေကြတယ်”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကိုယ့်ကို ရန်စလို့လေ၊ ရဲစခန်းတောင် ရောက်တယ်”

“ရဲရယ် ... ဘာဖြစ်လို့ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ယှဉ် ပြီး ရန်ဖြစ်ရတာလဲ ... အချုပ်ထဲဝင်ရတာ မရှက်ဘူးလား”

“ဘာပြောတယ် ယုန်ဖြူ”

ယုန်ဖြူ စကားကြောင့် ရဲ့ အံ့ဩတုန်လှုပ်မိသွားသလို နာကျင်မိစားသွားရသည်။ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ယှဉ်ပြီး ပြီးတော့တဲ့ ... ယုန်ဖြူကို ဒေါသတကြီး ကြည့်မိပြီးမှ သူ့စိတ်တွေကို လျှော့ပစ်ရသည်။

“ယုန်ဖြူ ပြန်တော့မယ် ... ” ရှင် ကြီးစားပါရဲ့၊ အရာရာကို ဒေါသတကြီး မတုန်ပြန်သင့်ဘူးနော်ရဲ့ ... ဆင်ခြင်ပါ”

“နေဦး ယုန်ဖြူ ... ”

“မနေတော့ဘူး အန်တီနင်းက ဆူလိမ့်မယ်၊ ယုန်ဖြူက သူ့ ဈားအိမ်မှာကပ်နေတာပါရဲ့၊ အရှုပ်အထွေးတွေဖြစ်အောင် မလုပ် သင့်ပါဘူးဟယ် ... ယုန်ဖြူကို နားလည်ပေးပါနော်”

ယုန်ဖြူ ဆက်မနေချင်တော့ဘူး။ ရဲ့ ပြဿနာတွေ ရှာလွန်း တယ်။ ရံက မိန်းကလေးပါ။ ယောက်ျားတစ်ယောက်လို ပြုမူနေ ထိုင်တာကို ယုန်ဖြူ မနှစ်သက်တော့။ ယုန်ဖြူ သစ္စာမဲ့တာလား မဟုတ်ပါဘူး။ ရဲ့နှင့်က မိန်းကလေးချင်းပဲ ... ယုန်ဖြူလည်း အချစ် ဆိုတာကို ရဲ့နှင့်မခံစားမိ။ အစ်ကိုသိဒ္ဓိနဲ့တူမှာပါ။

“ပြန်မယ်”

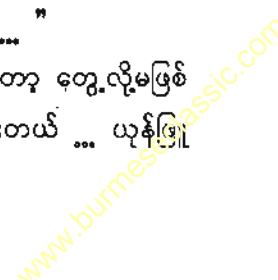
“ယုန်ဖြူ”

“ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုမှ ဆက်နေလို့မရဘူး”

ယုန်ဖြူ ထလိုက်သည်။ ရံက လက်ကိုဆွဲထားသေး၏။ သူမ ထွက်ပြေးချင်သည်။

“မင်းနေတဲ့ လိပ်စာကိုပေးပါ ယုန်ဖြူ ... ”

“မသိချင်ပါနဲ့ရဲ့ ... လောလောဆယ်တော့ တွေ့လို့မဖြစ် သေးဘူး။ ဖုန်းလည်း အန်တီနင်း သိမ်းထားတယ် ... ယုန်ဖြူ



ကျောင်းတက်ရဦးမှာပါ ... သွားမယ်”

ယုန်ဖြူက ထွက်သွားတာ ရဲ့ကိုပင် လှည့်မကြည့်တော့  
ရဲလည်း လိုက်ချင်တဲ့ဆန္ဒမရှိ ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

“ယုန်ဖြူ မင်းပြောင်းလဲသွားတာလား၊ မင်းသစ္စာမဲ့ချင်တာ  
လား ... မင်းဘာလဲ”

“ဝုန်း ...”

ရဲဒေါသတွေပေါက်ကွဲပြီး စားပွဲမျက်နှာပြင်အား ထုပစ်လိုက်  
သည်။

“မင်း ဒီလိုအချိုး ချိုးလို့ရမလား ယုန်ဖြူ ... မင်းပြောင်းလဲ  
သွားပြီ၊ မင်းသူဌေး ဖြစ်သွားပြီလား၊ ရဲ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရတာ  
လဲ”

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

“ဒီမှာ ကျေးဇူးပြုပြီး ခုံတွေကို မထုပါနဲ့”

“ဘာပြောတယ်ကွ ... မင်းက ဘာလဲ၊ ငါ့ကို အလျှော်အစား  
မလုပ်နိုင်ဘူးထင်လို့ လာတားနေတာလား ... ထုတယ်ကွာ”

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

“ခင်ဗျား ဆက်လုပ်နေရင် ကျွန်တော်တို့ လုံခြုံရေးခေါ်လိုက်

ရမလား”

“ခေါ်ကွာ ... ခေါ်လိုက်၊ ထုတယ် ... ဘာဖြစ်လဲ”

“ဝုန်း”

“ဝုန်း”

ရဲ ဒေါသတွေပေါက်ကွဲချင်တိုင်း ပေါက်ကွဲကာ ဆိုင်ကလူ  
တွေနှင့် ပြဿနာဖြစ်ပြီး သောင်းကြမ်းပစ်သည်။ ရဲ့ကိုဖမ်းချုပ်ဖို့  
လုပ်နေတုန်း ကိုမင်းသိဒ္ဓိရောက်လာ၏။ ဆိုင်ကလူတွေ ငြိမ်သွား  
သည်။

“လာပါကွာ ရဲရာ ... ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်၊ ပြန်ကြရ  
အောင်ပါ”

ကိုမင်းသိဒ္ဓိက ရန်အား အတင်းချုပ်၍ ကားဆီသို့ ပြန်ခေါ်  
လာသည်။

“ရဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွာ ယုန်ဖြူဖြူရော ...”

“တောက်”

“မင်းကို အစ်ကိုပြောထားတယ်လေ၊ အရာရာ ဒေါသကို  
ရှေ့မထားရဘူးလို့ ...”

“အစ်ကို”

“ရဲ့”

“ယုန်ဖြူပြောင်းလဲသွားပြီဗျ ... လုံးဝ သစ္စာမရှိတော့ဘူး၊

ကျွန်တော့်ကို ရက်စက်သွားတယ်”

ယုန်ဖြူဖြူ ဘာကြောင့်ပြောင်းလဲသွားရတာလဲ။ ရံ ဒေါသတွေထွက်ပြီး မြင်မြင်သမျှကို ခြေထောက်နှင့်ကန်ကြောက်ပေါက်ကွဲနေသည်။

“ယုန်ဖြူ ... မင်းရဲ့အပေါ် ဒီလိုဆက်ဆံလို့မရဘူး၊ မင်းဘာကောင်နဲ့ပဲတွေ့တွေ့ ရံကတော့ လက်လျှော့မယ်မထင်နဲ့”

မင်းသိဒ္ဓိ စိတ်တွေမလုံမလဲနှင့် နည်းနည်းလေးတော့ လန့်သွားသည်။ ယုန်ဖြူ ဘာဖြစ်လို့များ ရုတ်တရက်ကြီး ပြောင်းလဲရတာလဲ။ အလိုက်အထိုက်နေဖို့ ပြောထား၏။ ရံကတော့ ရှူးရှူးရှဲရှဲနှင့် သူ နှစ်သိမ့်ချော့မော့ထားရသည်။

“ယုန်ဖြူ ... ချစ်သူရည်းစားပြီထင်တယ်၊ ယုန်ဖြူနေတဲ့အိမ်က သူဌေးသားထင်တယ်ဗျာ ... ပြောင်းသွားတဲ့လိပ်စာမေးတော့လည်း မပြောဘူး၊ ရံကို သစ်စိမ်းချိုး ချိုးပစ်တာပဲ အစ်ကို ... ရံ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”

“နေပါဦးရံရာ ... ဒေါသကို ထိန်းချုပ်စမ်းပါကွာ၊ မင်းကလဲ ယုန်ဖြူမှာလည်း တကယ်ပဲ အခက်အခဲတွေရှိချင်ရှိနေမှာပါ”

“တောက် ... ယုန်ဖြူ ... မင်း သစ္စာမဲ့ပြီး ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်လို့ကတော့ နှစ်လောင်းပြိုင်ပဲ”

ရံရယ် ... အစ်ကိုပါကွာ။ ယုန်ဖြူဖြူနဲ့ လက်ထပ်မယ့်

ယောက်ျားတစ်ယောက်က အစ်ကိုသိဒ္ဓိပါ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ... မင်းအမုန်းတွေကို အစ်ကိုလုံးဝ မခံယူနိုင်ဘူး။ ယုန်ဖြူဖြူကို အစ်ကို ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ လက်မထပ်ဘူး။ အပြတ်သားဆုံး ငြင်းပစ်မှာပါရဲ့။ ကားပေါ်မှာ ရံမျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ပြီး မျက်ရည်တွေ စီးကျလာတာ မိန်းကလေးဆန်နေသည်။



အတင်းအကြပ် သတ်မှတ်နေခဲ့တာပါ အစ်ကိုသိဒ္ဓိရယ်။

“ရဲ့ကို ယုန်ဖြူ အလိုက်အထိုက်လေး ဆက်ဆံပေးပါ”

“အစ်ကို ...”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရဲ့အတွက် အစ်ကိုနဲ့ယုန်ဖြူ အချိန်ယူကြရအောင်ပါ”

အစ်ကိုသိဒ္ဓိက ဘာကြောင့်လဲ။ ရဲ့ကိုအရေးတယူရှိပြီး စိုးရိမ်ပူပန်နေ၍ ယုန်ဖြူစိတ်ပူသည်။ အစ်ကိုကို ယုန်ဖြူလက်ထပ်ချင်၏။ ယုန်ဖြူဘဝမှာ အစ်ကိုကပဲ မှီခိုအားထားရာ ဖြစ်နေ၏။ ယုန်ဖြူငိုချင်သည်။

“မင်းဘက်ကပဲ ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်ဖို့ အချိန်ဆွဲပေးထားပါ

ယုန်ဖြူဖြူ ...”

“ဟုတ်”

အစ်ကိုဆန္ဒတွေကို ယုန်ဖြူ ဆန့်ကျင်ပြီး လက်ထပ်ပွဲကို အတင်းအကြပ်အလျင်အမြန် မလုပ်လိုပေ။ ရဲနှင့်က ချစ်သူတွေအဖြစ် အစ်ကိုက သိထားနေသည်။ လူကြီးတွေ သိသွားမှာလည်း ယုန်ဖြူကြောက်၏။ ရှက်၍ အစ်ကိုနှင့်လက်ထပ်ဖို့ မပြောရဲပေ။ အစ်ကိုဆန္ဒအတိုင်းပဲ ဖြစ်စေသည်။

“ရဲ့ဘဝကို သဘာဝအတိုင်းပြန်ဖြစ်နိုင်တဲ့ အခြေခံအချက်တွေ ရဲ့မှာရှိနေပါတယ်”

အခန်း ( ၁၄ )

“ယုန်ဖြူ... မင်းအနေနဲ့ ရဲ့ကို မဆန့်ကျင်သင့်ဘူး၊ ရဲ့ တစ်ခုခုဖြစ်သွားနိုင်တယ်၊ ရဲ့စိတ်ခံစားမှုကို မင်းနားလည်ပါတယ်၊ မင်းနဲ့ ငယ်ငယ်လေးထဲက အတူတူနေထိုင်ခဲ့ကြတာလေ”

အစ်ကိုသိဒ္ဓိက ရဲ့ဘက်မှာရပ်တည်နေတာ ယုန်ဖြူ ခံစားနေရသည်။ အစ်ကိုကို ယုန်ဖြူချစ်နေမိပြီး ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်။ ရဲ့ကို ယုန်ဖြူမရက်စက်ချင်ပါဘူး။ သံယောဇဉ်ကြီးမားစွာ တွယ်တာ ခဲ့တာတော့ အမှန်ပါပဲ။

“ရဲ့ စိတ်ခံစားမှုက သဘာဝလွန်နေတယ်၊ ကိုယ်တို့သိထားတာပဲ အခုတောင် အမှန်ပေးတယ်၊ ကိုယ် တောင်းပန်တာပါ ယုန်ဖြူ ...”

ကျွန်မက ယုန်ဖြူလေ။ အစ်ကိုကို ချစ်မိနေတာကရော ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ကျွန်မတို့က ချစ်သူတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ရဲ့က



ပိုင်မြတ်နိုး

အစ်ကိုက ဘာဖြစ်လို့များ ရဲ့ကို မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်တာလဲ ယုန်ဖြူ မမေးရဲ့ ငြိမ်သက်နေရသည်။

“ရဲ့ကို မင်းလည်းချစ်တယ် မဟုတ်လား ယုန်ဖြူ”

အစ်ကိုကရောဟု မေးချင်သည်။ ယုန်ဖြူ နှုတ်ခမ်းလေးတွေ စေ့ကပ်နေ၏။ ကျွန်မ ချစ်တာက အစ်ကိုပါ။

“ကိုယ်တို့ပတ်သက်မှုကိုလည်း မင်းအချိန်မတန်သေးဘဲ အသိမပေးစေချင်ဘူး”

“ဟုတ်”

ယုန်ဖြူ ဘာပြောရမလဲ။ ဟုတ်ကဲ့ဟုပဲ ပြောမိနေသည်။ ရံနှင့် တရင်းတနှီးနေထိုင်မိတာ ယုန်ဖြူနောင်တရလာ၏။ မပြုသင့်ဘူးဆိုတာ ယုန်ဖြူသိပေမယ့် အစ်ကိုနှင့်တွေ့ဆုံရတာ ယုန်ဖြူ ကြေကွဲရသည်။

“အစ်ကို ကုမ္ပဏီသွားမယ်၊ ယုန်ဖြူကို ညနေပြန်လာရ ကားမောင်းသင်ပေးမယ်နော်”

“ဟုတ်”

သိဒ္ဓိ ပြင်ဆင်ပြီး ကုမ္ပဏီသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူရင်တွေနဲ့ နေ၏။ ရဲ့ကြောင့်ပဲ ... ရံအလုပ်ဝင်တော့မည်။ ဒီဇိုင်းနာသင်တန်း လည်း တက်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားနေသည်။

“ရံ စီးပွားရေးကိစ္စတွေမှာ အောင်မြင်ချင်တယ်၊ သူ့ဖွေးဖြူ

ချင်တယ်ဗျာ ... ယုန်ဖြူအတွက်ပဲ ယုန်ဖြူအဒေါ် သဘောတူတဲ့ အထိ ကြိုးစားရမယ် အစ်ကို”

ရံပြောတဲ့စကားတွေအားလုံးမှာ ယုန်ဖြူအတွက်ပဲဖြစ်နေ သည်။ သူ့နှင့်လက်ထပ်မှာကိုလည်း သိဒ္ဓိ လုံးဝမသိစေလိုပေ။ သူ ကြောက်သံသည်။ ရံအမုန်းတွေကို မမံ့ယူနိုင်။ ကုမ္ပဏီရောက်တော့ သွေညှိခန်းမှာ ရံစောင့်နေသည်။

“ဒီမှာ အစ်ကိုကို စောင့်နေပါဆိုလို့ပါ”

“အင်း ... အစ်ကို ဖုန်းဆက်နေထားတာလေ၊ ရံ ကြောင် နှမုန်းစိုးလို့ပါကွာ၊ စောင့်နေရတာ ကြာပြီလား”

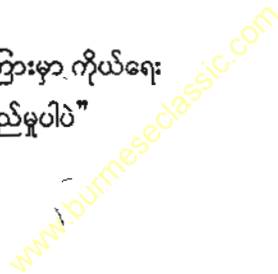
“ဟင့်အင်း ... ဒီမှာအစ်ကို ကျွန်တော့်ကိုယ်ရေးရာဝင်ပါ၊ အစ်ကို ဖြည့်ခိုင်းထားလို့ပါ”

“ဟုတ်လား”

ရံပေးတဲ့ ကိုယ်ရေးရာဝင်ဖောင်အား သိဒ္ဓိယူကြည့်လိုက် တာမှာ နာမည်က ချစ်ဝန်းရံဟု ထည့်ထားပြီး ကျားမနေရာတွင် ထားတဲ့။ သိဒ္ဓိ ရယ်ချင်သွားရသလို သနားကြင်နာမှုတွေလည်း ဖြစ် နှလှားသည်။

“ဘာလိုသေးလဲ အစ်ကို ... ”

“အင်း ... ပြည့်စုံပါတယ် ... မင်းနဲ့အစ်ကိုကြားမှာ ကိုယ်ရေး ရာဝင်က သိပ်အရေးမကြီးပါဘူးကွာ ... ယုံကြည်မှုပါပဲ”



ရွှင်မြတ်နိုး

“ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အစ်ကိုက မိတ်ဆွေမပါ ... အစ်ကို အားပေးကူညီလို့ ကျွန်တော့်ဘဝလမ်းကြောင်း ပြောင်းတန်းရတာလေ”

ရဲ့ မင်းကို ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်အဖြစ် အစ်ကိုမတွေ့ချင်ဘူးကွာ။ မိန်းကလေးအဖြစ် မင်းတန်ဖိုးမြင့်နိုင်ပါတယ်။ ရံက ချောမောလှပသူဖြစ်သည်။ ယုန်ဖြူထက်တောင် စွဲဆောင်မှုနေ၏။ သိဒ္ဓိရင်ထဲအထိ စွဲနစ်ချစ်ခင် နှစ်သက်မိသည်။

“မင်း ထိုင်ဖို့ စားပွဲက ဟိုမှာနော်ရဲ့ ... မင်းအလုပ်တွေ တဖြည်းဖြည်းလေ့လာပါ။ သင်တန်းကတော့ ပိတ်ရက်တွေ စီစဉ်ထားတယ်။ မင်းလခအတွက် သုံးလခ အစ်ကို ကြိုထုတ်ပေးစေတယ်လို့လဲရဲ့ ...”

“ဗျာ”

“မင်း အုံဩနေလားရဲ့ ... အစ်ကိုက မင်းကို ခင်မင်တယ်ကူညီချင်တယ်။ မင်းအားနာစရာတော့ မရှိဘူးနော် ... အစ်ကိုနဲ့ ကြားမှာ ဘာအတားအဆီးမှ မရှိစေချင်ဘူးကွာနော်”

သူ ရဲ့ပခုံးလေးကို ဖက်ထားလိုက်ရာ ရဲ့ကိုယ်လေး တွေ့ကြုံသွားသည်။ ရဲ့ မိန်းကလေးစိတ်ပါ။ မျက်နှာလေးပေါ်မှာ သွေးယောင်ဖျော့ဖျော့လေး လွှမ်းသွား၏။ သိဒ္ဓိ သဘောကျသွားသည်။

“ရဲ့”

ချစ်ခြင်းခွဲ ဖိပ်ဖြာစား

“ဗျာ”

“မင်းကို စတွေ့တွေ့ချင်းပဲ အစ်ကိုချစ်သွားမိတယ်”

“ဗျာ”

ရံက ရုန်းထွက်သည်။ သိဒ္ဓိ တမင်လုပ်တာပါ။ ရဲ့စိတ်တွေကို သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်စေချင်သည်။

“ညီလေးတစ်ယောက်လိုပါ။ မင်းတစ်မျိုးမထင်နဲ့ ... အစ်ကို့အက်က ရိုးသားပါတယ်။ အစ်ကိုက ဥာဏ်ထွန်းလို စိတ်ဓါတ်အောက်တန်းကျတဲ့လူ မဟုတ်ဘူး”

“ကျွန်တော် သိပါတယ်ဗျာ”

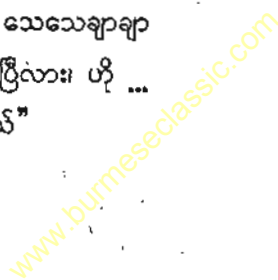
ရဲ့ ရုန်းထွက်ပစ်ချင်ပေမယ့် အားနာမိလို့ပါ။ ဥာဏ်ထွန်းလို သူတိမာတဲ့ကောင် မဟုတ်တာတော့ အစ်ကိုကို ယုံပါတယ်။ အစ်ကိုက လူကြီးလူကောင်းဆန်ပါတယ်။ ရဲ့အကြောင်းတွေလည်း အစ်ကိုက သိနေသည်။

“မင်း ကြီးစားစမ်းပါရဲ့ ... တက်တက်ကြွကြွနေပါ”

“အစ်ကို”

“ပြော”

“ယုန်ဖြူနဲ့တွေ့ချင်သေးတယ်။ ကျွန်တော် သေသေချာချာ ချင်တယ် ... ယုန်ဖြူ ချစ်သူအသစ်တွေ့သွားပြီလား၊ ဟို ... နီဖြူနေတဲ့အိမ်ကလေး အဲဒီသူဌေးသားထင်တယ်”



ရှင်မြတ်နိုး

“မင်း ... ဒါတွေ စဉ်းစားမနေစမ်းပါနဲ့ ရံလေးရာ၊ မင်း ကြီးစားနေပြီပဲ”

ယုန်ဖြူအတွက် ခံစားနေရတဲ့စိတ်တွေ လျှော့ပါးစေချင်သည်။ သိဒ္ဓိ တဖြည်းဖြည်း ရဲ့စိတ်တွေ ပျော့ပြောင်းစေရန် သူ့ဆန္ဒ ရှိနေသည်။

“ရံရယ်”

သူ့စိတ်ထဲကနေ ရဲ့ကို ညည်းညူတမ်းတနေမိလေသည်။ ရဲ့ကို ချစ်နေမိပြီလား သိဒ္ဓိစဉ်းစားမရာ၊ ရံကတော့ မျက်နှာရဲရဲလေးနှင့် ခေါင်းလေးငုံ့ထား၏။ ရံ အနေကြပ်နေမှာစိုး၍ သူ့လက်တွေကို ရုန်းဖယ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ခိုင်းစရာရှိတာခိုင်းနေရင် ဘာမှ အားမနာပါနဲ့ ... အစ်ကိုပြောသလိုပဲဗျာ၊ ကျွန်တော်နဲ့အစ်ကိုကြားမှာ အားနာစရာမလိုပါဘူးဗျာ ... နော်”

ရံ ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိ။ အစ်ကိုက ဖက်တာကို တုန်လှုပ်နေသည်။ ရှက်မိသလိုလို အစ်ကိုကို ရဲရဲတင်းတင်း ဆက်ဆံသင့်၏။ ရံကိုယ်တိုင်က ရှက်နေသည်။

“မင်းက လောလောဆယ်တော့ အစ်ကိုအတွက် ကော်ဖီ တစ်ခွက်လောက် ဖျော်ပေး ...”

“ဟဲ့တ်ကဲ့”

ချစ်ခြင်းဂွဲ့ လိပ်ပြာပေး

ရံဘောင်းဘီအရှည်နှင့် တီရှပ်အဖြူရောင်လေးကို ဝတ်ဆင်ထားတာ ယောက်ျားလေးနှင့်တူနေသော်လည်း တင်းရင်းတဲ့ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းလေးကြောင့် မိန်းကလေးဆိုတာ သိသာနေသည်။

“အစ်ကိုက ဘာကြိုက်လဲ”

“ချိုပေါ့”

“အိုကေ”

သူငေးမောကြည့်မိနေသည်။ မင်းအရမ်းလှတယ် ... ကိုယ်လုံးလေး တောင့်တောင့်တင်းတင်းလေး။ မင်းမိန်းကလေးပဲ ဖြစ်သင့်တယ်။ အစ်ကို ရင်ခုန်တယ်ကွာ ... မင်းကိုမှ ချစ်မိသွားပြီ။ ယုန်ဖြူကိုတောင် သိဒ္ဓိ ခံစား၍မရ၊ ယုန်ဖြူဖြူ ပြောင်းလဲသွားရတာ သူ့ကိုချစ်၍ ဖြစ်နိုင်သည်။ ယုန်ဖြူဖြူနှင့် လက်မထပ်နိုင်ဘူး။ ရဲ့ကို သနားတယ်။ ရဲ့ဘဝကို အမှားအယွင်း အတိမ်းအစောင်း မဖြစ်စေချင်ဘူး။

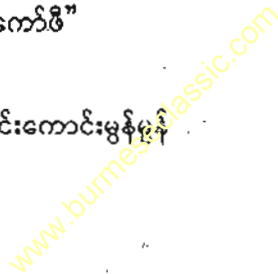
“အစ်ကို”

“ဟင်”

“ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲဗျာ ... ဒီမှာကော်ဖီ”

“ဪ ... အေးကွာ”

“အဟဲ ... ကျွန်တော်က အိမ်မှာကောင်းကောင်းမွန်မွန်နီ”



ရွှင်မြတ်နိုး

စားသောက်စရာလုပ်တတ်တာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ မြည်းကြည့်စမ်းပါ”  
“ကောင်းပါတယ်ကွာ ... မင်းဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့၊  
အစ်ကိုက မင်းကို ခွင့်လွှတ်ပေးထားပါတယ်”

“ကျေးဇူးပဲဗျာ”

ရံက သူ့စားပွဲမှာသွားပြီး ထိုင်သည်။ သိဒ္ဓါအကြည့်က သူ့စား  
ရွက်စာတမ်းတွေကိုကြည့်ရမည့်အစား ရံဆီပဲ ရောက်နေတတ်သည်။

“အစ်ကို”

“ဟင်”

“ကျွန်တော် သန့်စင်ခန်း သွားချင်တယ်”

“သွားလေ ... သွား ...”

ရံ အခန်းအပြင်ဘက်ကို ထွက်လာမှ စိတ်ထဲမှာ မွန်းကြပ်  
နေတာတွေ ပျောက်သွားရသည်။ အစ်ကိုက ဘာလဲ ... ရံ့ကိုကြည့်  
နေတာလား။ ရံ မလုံမလဲ ... အခုတလော ရံစိတ်တွေ ဖောက်ချင်  
လာ၏။ အစ်ကိုသိဒ္ဓါနှင့်တွေ့ရတာ ရင်တုန်နေသည်။

“ကောင်လေး”

“ဗျာ”

“ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“ဪ ... ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် သန့်စင်ခန်းသွားမလို့”

“မန်နေဂျာ ဖုန်းဆက်တယ် မင်းကိုလမ်းပြပေးဖို့”

ချစ်ခြင်းစွဲ၊ လိပ်ဖြာထား

“ဗျာ”

“မင်းသွားနေတာက ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေလို့”

“ဟုတ်လား”

“ဒီဘက်မှာပါ”

ရံလည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မဖြစ်ပေါ်ဘူးတဲ့ တုန်ရီတုန်လှုပ်  
မှုတွေဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ယုန်ဖြူနဲ့တောင် ရံဒီလောက်အထိ မခံစား  
ခဲ့ရ။ အချစ်ဆိုတာ ဘာတွေလဲ ... အစ်ကိုကို ရံ့ အစ်ကိုတစ်ယောက်  
ထိုင် ခင်မင်သည်။ သန့်စင်ခန်းထဲဝင်လာ၏။ စိတ်တွေလှုပ်ရှားလွန်း  
သို့ မှန်ရှေ့မှာရပ်ပြီး စိတ်ကိုငြိမ်သက်အောင် လုပ်ရသေးသည်။

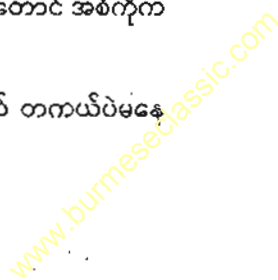
“ရံ မင်းဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ... မင်းက ဘယ်သူလဲ၊  
ဃောကျိားလေးတစ်ယောက်လေ ...”

အစ်ကိုက ဉာဏ်ထွန်းအမှုကို ကြေအေးစေသည်။ ရံလည်း  
အလျော့ပေးလိုက်၏။ အစ်ကိုစကားတွေကို ရံနားထောင်လိုခဲ့၏။  
စိတ်တွေ ငြိမ်သက်သွားမှ ရံ ကြိုးစားရသည်။

“အစ်ကိုရာ ... ရံအနေရ ကြပ်လိုက်တာဗျာ၊ အစ်ကိုကလဲ  
ညွှန်တော့ကို ဂရုစိုက်လွန်းနေတာကိုးဗျ”

ရံ ရပ်နေရသေးသည်။ ရံ သန့်စင်ခန်းဝင်ဖို့တောင် အစ်ကိုက  
စုတ်စိုက် ရှိလွန်းနေ၏။ ဖုန်းဆက်ထားသည်။

“အစ်ကိုက ဂရုစိုက်လွန်းတော့ ကျွန်တော် တကယ်ပဲမနေ



ပွင့်မြတ်နိုး

တတ်ဘူး”

ကျွန်တော် ပြန်ထွက်သွားဖို့တောင် မဝံ့မရဲနဲ့ဗျာ။ အစ်ကိုရှေ့မှာနေရတာ ဘာဖြစ်နေမှန်းကို မသိဘူး။ အသက်ရှူလို့တောင် မဝဘူး။ မွန်းကြပ်ကြပ်ကြီးဗျာ။ တကယ်ပဲ ... သန့်စင်ခန်းထဲတွင် ရံရပ်နေမိသည်။

“ဟေ့ကောင်လေး ... မင်းဘာလုပ်နေတာလဲ”

“ဗျာ ... ဟာ အဲဒါလေး ... လန့်လိုက်တာ။ ခင်ဗျား ဘာကိစ္စ ဝင်လာရတာလဲ ... ထွက် ...”

“မင်းကို ဆရာကသွားကြည့်ခိုင်းလို့ပါကွာ။ မင်းကလဲ ဘာဖြစ်တာလဲ ... ယောက်ျားလေးချင်း အော်လိုက်တာ ...”

“ဗျာ”

“ဗျာမနေနဲ့ ... မန်နေဂျာက မင်းကြာနေလို့စိတ်ပူပြီး ငါ့ကို အကြည့်ခိုင်းတာပါ”

“ဟာဗျာ”

ထိုလူ ထွက်သွားသည်။ အစ်ကိုရာ ... ဒီလောက်ကြီး ရဲ့ကို စောင့်ရှောက်ပေးနေရင် ကျွန်တော် မနေတတ်တော့ဘူး။ အိမ်သာကတော့ ယောက်ျားအိမ်သာ မိန်းကလေးအိမ်သာ ခွဲခြားထားသည်။ ရေချိုးခန်း၊ သန့်စင်ခန်းက သပ်သပ်စီ။ ရံက ယောက်ျားလေး အခန်းထဲပဲ ဝင်ခဲ့တာပါ။ သူ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

“လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရတော့လည်း မလွယ်ပါလား”

အစ်ကိုက ရံအခန်းထဲဝင်လာတော့ အစ်ကိုက စိတ်ပူလိုက်တာရံရာ ... မင်း ကြာလို့တဲ့။

“မင်းက အလုပ်ဝင်တာ မကြာသေးဘူးလေကွာ။ ပြဿနာဖြစ်မှာစိုးရိမ်လို့ အစ်ကို ကြည့်ခိုင်းတာပါ”

ရံက ယောက်ျားလေးသန့်စင်ခန်းထဲ ဝင်မယ်ဆိုတာ သိ၍ သိလိုက်သည်။ ယောက်ျားလေးတွေနှင့် ပြဿနာတက်မှာစိတ်ပူမိနေ၏။ ရံ့ကို ယောက်ျားလေးအဖြစ်ပဲ ကုမ္ပဏီမှာ သိထားစေသည်။ စက္ကန့်မလပ် ချစ်ဝန်းရံအတွက် သိ၍ စိတ်ပူပန်ပြီး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးနေမိ၏။ မတတ်နိုင်တော့ဘူး ရံရာ ... မင်းဘဝအတွက် ပါကွာ။ မင်းနဲ့မှ ဆုံမိခဲ့ကြတာပဲလေ။ ရံလည်း စိတ်ကျဉ်းကြပ် ရှက်ရဲရဲလေးဖြစ်နေတာ ရဲ့မျက်နှာလေးက သိသာနေသည်။



အခန်း ( ၁၅ )

“ရော့ အမေ ... ဒါက ရံလုပ်အားခကို သုံးလခထုတ်ပေး လိုက်တာပါ။ အမေသုံးလို့ ရတယ်လေ”

“အမလေးရံရယ် ... များလိုက်တာ၊ ဒါတွေက ဘာတွေလဲ ရဲ့ သူငွေက သဘောကောင်းလှချည်လား”

ရဲ့ကို ဒေါ်မေသစ္စာ မျက်လုံးပြူးကြီးတွေနှင့်ကြည့်မိပြီး မိမိ တို့ဘဝမှာတော့ ဒီငွေက အများကြီးဖြစ်နေသည်။

“ရဲ့ ... ဒီငွေတွေက ရလာတာရိုးသားဖြူစင်ပါတယ်နော်”

“ဖြူစင်ပါတယ် အမေရာ ... ရဲ့လခတွေပါ။ ကျွန်တော်က ကားခလည်း မလိုဘူး၊ သူငွေက ကားအကြိုအပိုရှိတယ်၊ ဝန်ထမ်း ဖယ်ရိပါ အမေ”

“ဟုတ်လား”

သူငွေက သမီးကိုများ ကြိုက်နေတာလား။ သမီးလေးက

မိန်းမချောလေးပါ။ ဘယ်လောက်နှုမောဖို့ကောင်းလဲ။ ဒင်းအဖေ ကြောင့်ပဲ ...

“အဖေနဲ့အစ်ကိုတွေကိုလည်း ဟင်းကောင်းတွေချက်ကျွေး ပါ အမေရာ ... ရဲ့ နောက်ဆို စီးပွားရေးသမားဖြစ်အောင် ကြိုးစား မှာပါ။ မပူပါနဲ့တော့ ...”

“သူတော်ကောင်း သူငွေနဲ့ တွေ့ပေလို့ပေါ့ရံရယ် ... ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အမေကတော့ ရဲ့ကို စိတ်ပူတယ်”

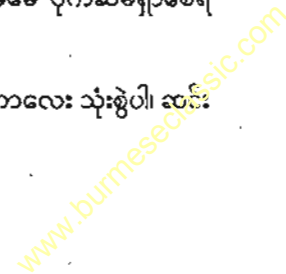
“ရဲ့က ဘာပူစရာရှိလို့လဲအမေ ... ယောက်ျားလေးပဲ။ ထောင်အပြင် တန်းမရှိပါဘူး”

“ဘာပြောတယ် ရဲ့ ...”

“ရဲ့ကို မပူဖို့ပြောတာပါ။ ကိုကြီးနဲ့ကိုလေးပဲ ပူရတာ၊ အရက် တွေသောက်တာများနေတယ်။ ကိုလေးက ဆေးပါချတာလေ အမေ”

ကိုကြီးနဲ့ကိုလေးကို စိတ်ပူတယ်။ အဖေကလည်း ငွေရှာ တာက နည်းနည်းပါးပါး။ အရက်သောက်နေတာက များသည်။ အမေ့ကို ပြဿနာရှာပြီး ဆဲဆိုအပြစ်တင်စကားတွေပြောနေတာ ရဲ့ မနှစ်သက်မိ။ အမေ့ကို သနားနေမိ၏။ အမေ ပိုက်ဆံမရှာစေရ တော့ဘူး။ ဈေးမရောင်းဖို့ ပြောရသည်။

“ရဲ့ ဝင်ငွေရနေပြီ၊ အမေ ချွေချွေတာတာလေး သုံးစွဲပါ။ ဆင်း



ရဲနဲ့ချာတဲ့မိသားစုကို ရံ စီးပွားရှာပြီး မြင့်တင်မယ်”

“ရံရယ် ...”

သားယောက်ျားလေးဆိုရင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ။ ရံက မိသားစုအပေါ် ညွှာတာသံယောဇဉ်ကြီးသည်။

“ရံရယ် ... မိသားစုအတွက်လည်း ကြည့်တာပေါ့။ ရံအတွက်လည်း ကြည့်နော် ...”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

ရံ အမေ့အနားကနေ ထွက်လာခဲ့သည်။ ယုန်ဖြူအတွက်လည်း အလှပြင်ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ထား၏။ ပေးမလို့ပါ။ ရံတွေ့ချင်ဆုံးက ယုန်ဖြူကိုပင်။

“မင်း ပြောင်းလဲသွားတာလား ယုန်ဖြူ ... မင်းမှာချစ်သူအသစ်တွေ နေပြီလား ... ဘယ်သူလဲ ...”

ယုန်ဖြူ ချစ်သူတွေ သွားပြီး ရံအပေါ် သစ္စာမဲ့ရင်တော့ အသေပဲ။ နှစ်လောင်းပြိုင် ဖြစ်သွားစေရမယ်။ ရံအတွေးနှင့်ပင် ဒေါသတွေပေါက်ကွဲချင်သည်။ ယုန်ဖြူက ပြောင်းသွားတဲ့လိပ်စာလည်း မပေးပေ။ သက်သက်သစ္စာမဲ့ပြလိုက်တာပဲ။ ဟုတ်ပါတယ် ယုန်ဖြူမှာ ချစ်သူတွေ နေပါပြီ။ ယုန်ဖြူတို့နေသွားတဲ့ အိမ်လေးကို ရံအလွမ်း ပြောသွားကြည့်နေသည်။

“ကိုယ် မင်းကိုချစ်တယ် ယုန်ဖြူ ... မင်းနဲ့လုံးဝမခွဲနိုင်ဘူး”

ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာမမဲ့ပါနဲ့ကွာ”

ရံ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေစိုစွတ်လာသည်။ ရင်တွေပူနေတယ်။ ရံ ချမ်းသာအောင် ကြိုးစားချင်တယ်။ ယုန်ဖြူအဒေါ်က သဘောကျစေရန်ပါ။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကို အကူအညီတောင်းဖို့ စဉ်းစားထားသည်။ ရံ ဖုန်းဆက်တော့လည်း ဖုန်းက ပိတ်ထား၏။ ကမ္ဘာအနှံ့မြေလှန်ပြီး ယုန်ဖြူကိုရှာချင်သည်။

နောက်နေ့ကုမ္ပဏီကို ရောက်တော့ ရံ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေနှင့် အစ်ကိုသိဒ္ဓိကို အကူအညီ တောင်းရ၏။ မတွေ့တွေ့အောင် ရှာပေးဖို့ဖြစ်သည်။

“အစ်ကိုတောင် ကံကောင်းလို့ ယုန်ဖြူဖြူနဲ့တွေ့ရတာပဲရံ ... ထပ်တွေ့ဖို့မလွယ်ဘူးထင်တယ်”

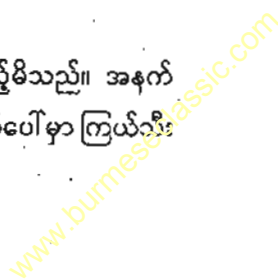
“ရံ သေတော့မယ် ... ရင်တွေ အရမ်းပူတယ်ဗျာ၊ အသည်းတွေ မီးလောင်နေပြီ၊ ပြာဖြစ်တော့မယ် အစ်ကိုရာ”

“ရံ”

“ဗျာ”

“မင်းဘဝမှာ ယုန်ဖြူက အရေးကြီးလား၊ မင်းဘဝချမ်းသာကြီးပွားဖို့က အရေးကြီးလားရံ”

မျက်နှာလေးကို သိဒ္ဓိစေ့စေ့လေး ကြည့်မိသည်။ အနက်ရောင်ရှင်းဘောင်းဘီအရှည်နှင့် အဖြူဆွတ်ဆွတ်ပေါ်မှာ ကြယ်သီး



အနက်လေးတွေ ချယ်သထားတဲ့ ရုပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားတာ မြင့်မားတဲ့ အရပ်အမောင်းနှင့် ကားစွင့်သော တင်ပါးက တင်းတင်းရင်းရင်း။ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဘယ်လောက်ပဲ ဟန်ပန်တွေ တင်းနေပါစေ မျက်တောင်ကော့လေးတွေ ပိုင်းရုံနေတဲ့မျက်ဝန်းလေးတွေက စွဲမက်စွာ မိန်းမဆန်လွန်းနေသည်။

“ဖုန်းဆက်တော့လည်း ပိတ်ထားတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် အရမ်းခံစားနေရတယ် အစ်ကိုရာ”

“မင်း မေ့ပစ်ရမယ် ... မင်းဘဝအတွက် လုပ်စရာတွေက အများကြီးလေ၊ မင်းသင်တန်းတက်ရဦးမယ်၊ မင်း ဒီလိုအသည်းတဲ့ နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲရဲ့”

“ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုရာ ... ရံလေ ပထမဆုံး လုပ်အားခန့်ရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ယုန်ဖြူကို လက်ဆောင်ပေးချင်လို့ပါ သိဒ္ဓိကတော့ ရံအတွက် စိတ်မကောင်းတွေ အကြီးအကျယ် ဖြစ်ရသည်။ ယုန်ဖြူရှိတဲ့နေရာကို သိဒ္ဓိသိနေ၏။ ထုတ်ဖော်မပြောရဲ”

“မင်း ကြိုးစားစမ်းပါကွာ၊ မင်းဘဝအတွက်ပဲ စဉ်းစားပါ၊ မင်း စီးပွားရှာနေမှာလား အသည်းကွဲနေမှာလား ... ချစ်ဝန်းရဲ့ ...”

“အဲဒီနာမည်ကြီး မကြိုက်ဘူးဗျာ၊ မခေါ်စမ်းပါနဲ့”

“အေးပါ ရံရာ ...”

ရံရယ် ... မင်းကို မိန်းကလေးအဖြစ်ပဲ မြင်တွေ့ချင်တယ်။

မင်းကိုချစ်တယ် ရံ၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ခင်မင်ပတ်သက်ဖို့တောင် အချိန်မရခဲ့ဘူး။ ကိုယ်စီးပွားရေးပဲ လုပ်ချင်နေခဲ့တာပါ။ ယုန်ဖြူကိုလည်း သိဒ္ဓိ မချစ်နိုင်။ ဒက်ဒီ ဘယ်လောက်ပဲ တိုက်တွန်းပါစေ ငြင်းပယ်မည်ဖြစ်သည်။

“ရဲ့ ကိုယ့်ကိုစားစရာတစ်ခုခု စီစဉ်ပေးပါဦး”

“ကော်ဖီလား အစ်ကို ...”

“အပြင်ထွက်စားမယ်ကွာ၊ မင်းလည်းစိတ်တွေ မွန်းကြပ်နေတာ မဟုတ်လား”

“ကျွန်တော့်အတွက် ခေါင်းထဲထည့်မစဉ်းစားပါနဲ့ဗျာ၊ အလုပ်တွေရှိသေးတာပဲ”

ရံ အလုပ်မှာ တာဝန်မကြေမှာတော့ စိုးရိမ်မိသည်။ သူ့ဘဝအတွက်ပဲ လောလောဆယ်ကြည့်ရမယ်။ ယုန်ဖြူကို မရှာတော့ပါဘူး။ သူ့ဖုန်းနံပါတ် ပေးထားခဲ့တာပဲ။

“အစ်ကို ယုန်ဖြူဖြူကို ရှာပေးပါဦးမယ်၊ မင်းစိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်နဲ့ အလုပ်ကိုလုပ်စမ်းပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို ...”

“မင်း အပြင်မှာထွက်မစားချင်ရင် အစ်ကိုကို ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ...”





ရှင်မြတ်နိုး

ရဲ့ကို တမင် မိန်းကလေးစိတ်တွေဝင်လာစေရန် သိဒ္ဓိ အိမ်ထဲ  
ကိစ္စတွေကို မသိမသာ ခိုင်းစေနေရသည်။ ရံက ဉာဏ်တော  
ကောင်းပါတယ်။ အလုပ်မှာလည်း နည်းနည်းလေးသင်ပေးတာနဲ့  
များများတတ်နေ၏။ သင်တန်းလည်း လိုလေသေးမရှိအောင် ဖြေ  
စားသင်သည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ သိပ်မလုပ်တတ်ဘူးဗျာ၊ အစ်ကို ကြည့်  
ပါဦး ... ”

“ရဲ့ ဘာပဲလုပ်ပေးလုပ်ပေး အစ်ကိုကြိုက်ပါတယ်၊ အစ်ကိုက  
ချေးမများတတ်ဘူးလေ ရဲ့”

“အစ်ကိုကတော့ တကယ့်ကို ပြည့်ဝတဲ့သူပဲ”

ကိုမင်းသိဒ္ဓိကိုတော့ “ရဲ့ သံယောဇဉ်ကြီးမိနေသည်။ အစ်ကို  
က ရဲ့အပေါ် ကောင်းတယ်။ အစ်ကိုရှိနေလို့ ရဲ့စိတ်လွတ်လပ်ပေါ့  
ရတာပါ။

“မင်း လေ့ကျင့်ဖို့အတွက် အစ်ကို စက်ဝယ်ပေးမယ်”

“ကျွန်တော့်အတွက် များနေပါပြီ အစ်ကိုရာ ... တော်  
တော့”

“အစ်ကိုအတွက် ရံကိုပေးတဲ့ငွေက ဘာမှမပြောလောက်ပါ  
ဘူးရဲ့ ... အားနာစရာ မလိုပါဘူးကွာ”

ရဲ့ကို လိုအပ်တာတွေ သိဒ္ဓိဖြည့်စွမ်းပေးချင်သည်။ အမြဲတမ်း

ဒေါသတွေနဲ့ပေါက်ကွဲနေတတ်တဲ့ရဲ့စိတ်ကို ပျော့ပြောင်းစေလို၏။  
သူ့ကိုလည်း သူ့ငွေ့ဆိုပြီး ရံကလိုအပ်တာထက်ပို၍ ဖြားယောင်း  
သွေးဆောင်ခြင်းမရှိ။ ဖြူစင်တဲ့ကောင်မလေးပါ။ ရုံးဆင်းတော့ ရဲ့  
ကိုသင်တန်းကို လိုက်ပို့တာ ရံက လက်မခံပေ။

“ကျွန်တော် သွားပါမယ်၊ လိုက်မပို့ပါနဲ့ ကိုသိဒ္ဓိ ... စိတ်မပူ  
ပါနဲ့”

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“မင်းကိုပြောချင်တာကလေး ဒေါသကိုထိန်းချုပ်ဖို့ပဲ ...  
ပြဿနာမရှာပါနဲ့ကွာနော် ... ”

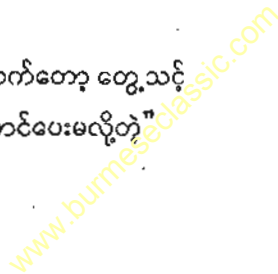
“ဟုတ်ကဲ့ ... စိတ်ချပါ အစ်ကို ... ”

ရဲ့ကို ဆုံးမစကားတွေပြောပြီး သူ့စိတ်မချပေမယ့် ပြန်လာ  
ခဲ့သည်။ အိမ်ရောက်တော့ ဂေဟိက ယုန်ဖြူဖြူကိုကားမောင်းပေး  
ဖို့ ပြောသည်။ သူ့စိတ်မပါ။ ခဏလောက် အနားယူ ရေချိုးသန့်စင်  
ပြီး ယုန်ဖြူကို ကားမောင်းသင်ပေးဖို့ ထွက်လာသည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ရှင် ... ”

“မင်းအနေနဲ့ ရဲ့ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက်တော့ တွေ့သင့်  
တယ် ... အခု ရဲ့ ဝင်ငွေရလို့ မင်းကိုလက်ဆောင်ပေးမလို့တဲ့”



ရှင်မြတ်နိုး

“ယုန်ဖြူ မတွေ့တော့ဘူး အစ်ကို ... ပြီးတာတွေ ပြီးပါစေ  
တော့၊ အန်တီနှင်းကလည်း မပတ်သက်စေချင်ဘူးလေ”

“ယုန်ဖြူ”

“ယုန်ဖြူ ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ ... ယုန်ဖြူ ဘဝရှေ့ရေးအတွက်ပဲ  
ဆုံးဖြတ်တာပါ”

ရဲ့အတွက် သိဒ္ဓိ စိတ်ပူမိသည်။ နှုတ်ခမ်းလေးတွေ အမြဲတမ်း  
တင်းစေ့ကပ်ထားတဲ့ ဒေါသအိုးမလေးပါ။ ယုန်ဖြူ ဘာကြောင့် ဒီလို  
ဆုံးဖြတ်လည်းဆိုတာ သိဒ္ဓိ သိနေသည်။

“ယုန်ဖြူ အတွက်ပဲ စဉ်းစားမယ်အစ်ကို၊ ရံနဲ့ဘယ်လိုလုပ်ရ  
မလဲ ... ရဲ့အပေါ် ယုန်ဖြူ သံယောဇဉ်ပဲရှိတာပါ။ အချစ်ဆိုတာ  
မရှိပါဘူး၊ ယုန်ဖြူ အနာဂတ်မှာ ရံက အနှောက်အယှက် အဟန့်  
အတားပါ”

“တော်ပါတော့ ယုန်ဖြူရာ”

သူ ...

ယုန်ဖြူအား ကားမောင်းသင်ပေးနေပေမယ့် ရင်မခုန်မိ  
လက်တွေ့ကိုင်တာတောင် သိဒ္ဓိ ခံစားမှုက အေးစက်နေသည်။

“အစ်ကို”

“ပြော ... ”

“ကျွန်မ ချစ်မိနေတာက အစ်ကိုပဲ”

“ဘာ ... ”

“ရဲ့ကိုသိပ်ပြီး မပတ်သက်စေချင်ဘူး”

“ဘာပြောတယ် ယုန်ဖြူ ... ”

“ရဲ့စိတ်က ဒေါသတွေနဲ့ ယုန်ဖြူ လက်ထပ်ရင် နှစ်ယောက်  
လုံးကို လိုက်သတ်မှာပါ ယုန်ဖြူ ကြောက်တယ် ... အစ်ကိုကုမ္ပဏီ  
မှာ ရဲ့ကို မထားပါနဲ့တော့”

“မင်း ရက်စက်လိုက်တာယုန်ဖြူ ... ရဲ့က မင်းချစ်သူလေ၊  
မင်း အစောကြီးထဲက ငြင်းပါလား ... မင်းလက်ခံခဲ့ပြီးမှ ... ”

“ယုန်ဖြူ မသိဘူး ... ရံက အတင်းအကြပ်တောင်းဆိုနေလို့  
ယုန်ဖြူ ငြိမ်သက်နေမိတာပါ”

“ခဏလောက်လေးပါ ... မင်းကို အချိန်နည်းနည်းလေး  
တောင်းဆိုတာပါ ... ရဲ့အပေါ် အရမ်းကြီး ရက်စက်လို့မဖြစ်ဘူး  
ယုန်ဖြူ”

“ယုန်ဖြူ မပတ်သက်ချင်တော့ဘူး အစ်ကို ... သူက ပြင်း  
ထန်တယ်၊ လက်ထပ်ဖို့အထိ ကြံစည်နေတာပါ ... ယုန်ဖြူ ဘဝမှာ”

“တော်ပြီ ယုန်ဖြူ ... တော်ပါတော့ကွာ ... အစ်ကိုတောင်း  
ပန်ပါတယ်၊ အစ်ကိုဘက်က ယုန်ဖြူနဲ့လက်ထပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်သေး  
ဘူး”

“အစ်ကို ... ”

“ကိုယ်တို့ ရဲ့အတွက် အချိန်ပေးရမယ်၊ ရဲ့စိတ်တွေပြောင်းလဲဖို့အတွက်ပါ”

အစ်ကိုသိဒ္ဓိက ဘာဖြစ်လို့များ ရဲ့ဘက်က ရပ်တည်ပေးနေရတာလဲ။ အစ်ကို မရိုးသားတော့ဘူးထင်တယ်။ စတွေ့ထဲက အစ်ကို သံယောဇဉ်ရှိတာက ရဲ့ပဲ။

“ယုန်ဖြူဘက်ကတော့ အစ်ကိုနဲ့လက်ထပ်ဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ ... ယုန်ဖြူဘဝအတွက် အစ်ကိုကပဲ အားကိုးရာပါ”

သိဒ္ဓိဘက်ကတော့ လုံးဝယုန်ဖြူနှင့်လက်ထပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ငြင်းပယ်မှာပဲ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ချစ်တာက ချစ်ဝန်းရဲ့ သေချာတယ်။ ကိုယ် ရဲ့ကိုပဲ ချစ်တယ်။

“ပြန်ကြာရအောင် ယုန်ဖြူရာ”

“ဟုတ်”

အစ်ကိုရယ် ... ယုန်ဖြူမှာ အစ်ကိုကိုချစ်ခွင့်မရှိတော့ဘူးလားဟင် ... ရဲ့ကို သံယောဇဉ်တွယ်မိတာပဲရှိတာပါ။ လက်ထပ်ဖို့ အထိတော့ ယုန်ဖြူ ကြောက်သည်။

“အစ်ကို ယုန်ဖြူ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ... အစ်ကို့ဆန္ဒအတိုင်း ယုန်ဖြူလိုက်လျှောပေးပါမယ်”

အစ်ကိုသိဒ္ဓိ မုန်းတီးသွားမှာလည်း ယုန်ဖြူ ကြောက်မိသည်။ အစ်ကိုကို ချစ်တယ်။ ချစ်သူ ချစ်မိသွားတာပါ။

“ယုန်ဖြူ”

“ရှင်”

“မင်းပြောတာမှန်တယ်၊ အစ်ကိုလည်း မင်းအနေနဲ့ရဲ့ကို မေ့စစ်လိုက်ဖို့ ထောက်ခံတယ်”

အစ်ကို့စကားကို ယုန်ဖြူ လုံးဝသဘောမကျမိပေ။ ရဲ့ကို ယုန်ဖြူပဲ စွန့်လွှတ်စေပြီး အစ်ကိုကရော ...

“ရဲ့ကိုသနားတယ် ... အစ်ကိုစောင့်ရှောက်ချင်တယ်၊ ယုန်ဖြူ နားလည်ပေးပါ”

ယုန်ဖြူ နားလည်ပေးဖို့ကလွဲပြီး ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလဲ။ ယုန်ဖြူ ဆန့်ကျင်ငြင်းဆန်ဖို့ သတ္တိမရှိပေ။ အစ်ကိုကရော ယုန်ဖြူ

နားလည်ပေးပါလား။ ရဲကသာ ယုန်ဖြူကို ချစ်သူအဖြစ် စောင်းအကြပ် သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုလုပ်ရ

သိ။ အစ်ကိုကိုချစ်တယ် ... ကျွန်မ အားကိုးချင်ပါတယ်အစ်ကို။



အခန်း ( ၁၆ )

“ဟင် အစ်ကိုသိဒ္ဓိ ကျွန်တော့်ကို လာကြိုနေတာဗျာ”

“ဟုတ်တယ်ရဲ့ ... မင်းကိုစိတ်မချတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုလည်း ပျင်းနေလို့ပါ”

ယုန်ဖြူကို အမြန်ဆုံးပြန်ပို့ပြီး သိဒ္ဓိအပြင်ပြန်ထွက်လာသည်။ ရဲ့အတွက် သူ့အမြဲတမ်း စိတ်ပူနေရတာပါ။ စိတ်ကမဖြောင့်ရုံကို ပြဿနာရှာချင်တဲ့ကောင်တွေကလည်း ရှိနေသေး၏။ သိလာကြိုမိသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ... မင်းအဆင်ပြေရဲ့လား ရဲ့ ... ”

“ပြေပါတယ် အစ်ကို ... ”

“အစ်ကိုတို့ တစ်ခုခုသွားစားကြရအောင်ပါ ရဲ့ ... ပြီးတော့ မင်းအိမ်အထိ အစ်ကိုလိုက်ပို့ပေးမယ်လေ”

ရဲ့မငြင်းချင်။ အစ်ကိုသိဒ္ဓိက ရဲ့ဘဝအတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်

တဲ့ မိတ်ဆွေပါ။ ရဲ့ဘဝတိုးတက်အောင်မြင်ရေးအတွက် အစ်ကိုသိဒ္ဓိပဲ လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်မှာပါ။

“ထိုင်လေရဲ့ ... မင်းဘာစားမလဲ”

“ကျွန်တော်က အကောင်းစားတွေသိပ်မစားဖူးပါဘူး ... အစ်ကိုပဲ မှာပါ”

“ကောင်းပြီလေ ... အစ်ကို မှာပေးမယ်”

ရဲ့ လိုက်လာ၍ သိဒ္ဓိ ပျော်ရွှင်ရသည်။ ရဲ့အတွက် အစားကောင်းကောင်းတွေ မှာမိ၏။ ရဲ့ စားသည်။ ရံက ယောက်ျားလျှာလေးဖြစ်ပေမယ့် ယဉ်ကျေးသူပင်။ ဘယ်လိုပဲနေနေ သူကတော့ ရဲ့ကို နှစ်သက်သည်။

“အပြန်ကျရင်လည်း မင်းအိမ်အတွက် အစ်ကိုဝယ်ပေးလိုက်မယ်ရဲ့ ... ”

“ဟာ ... အဲဒါတော့ မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော် လုံးဝလက်မခံဘူး ... အစ်ကိုထောက်ပံ့ထားတာတွေက အရမ်းများနေပြီ ... ကျွန်တော့်လောက်ပဲ တော်ပါပြီဗျာ ... နော်”

“အစ်ကိုကို အားနာလို့လား ရဲ့”

“အားနာလို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုရာ ... ရံက စည်းကမ်းလေးနဲ့လုပ်ချင်တာပါ။ သူများဆီက အချောင်ယူချင်တဲ့စိတ်တွေ မဝင်စေချင်တာပါ”

ရှင်မြတ်နိုး

ရုံစိတ်ဓာတ်ကို သူနှစ်သက်မိသည်။ အဆင့်အတန်းရှိနေ၏။  
ရုံမျက်နှာလေးအား မသိမသာ တိတ်တခိုးလေး ကြည့်မိနေသည်။

“ကောင်းပါပြီရော ... မင်းသဘောပါပဲ။ အစ်ကိုက မင်းစိတ်  
ဆိုးမှာ အထင်လွဲမှာ စိတ်ပူတယ်ရုံ”

“အစ်ကိုကို ကျွန်တော်က ဘာဖြစ်လို့စိတ်ဆိုးရမှာလဲ။ ကျွန်  
တော့်ကျေးဇူးရှင်ပါ ... ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ ကယ်တင်ရှင်ပါ”

“အစ်ကိုက ကံကြမ္မာကိုကြောက်တယ် ရဲ့ ... တစ်ခါတလေ  
အစ်ကိုက ကံဆိုးတတ်တယ်ကွ။ မင်းနဲ့ရန်သူဖြစ်ရမှာ အစိုးရိမ်ဆုံးပဲ  
လေ”

ရုံက ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်သည်။ သူ့အကြည့် ခပ်စူးစူးရဲရဲနှင့်  
ရှင်ဆိုင်မိသွားပြီး ဖျတ်ခနဲ ပြန်ငုံ့ပစ်လိုက်၏။ ရုံရယ် ... အစ်ကိုတော့  
ရုံကို အရမ်းချစ်မိနေပြီကွာ။ ရင်ခွင်ထဲမှာ ပွေ့ဖက်ထားချင်တယ်။  
မင်းနှုတ်ခမ်းလေးက ဖူးဖူးလေး နှမ်းပစ်ချင်တယ်။ မင်းကို အမြဲတမ်း  
တွေ့မြင်ချင်နေတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ရဲ့ ... ။

“မင်းလုပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေအားလုံး အစ်ကိုဖြည့်စွမ်းပေးမယ်  
ရဲ့ ... လက်ခံပေးပါ”

“အစ်ကို”

“ပြော ...”

ကျွန်တော့်ရင်ထဲက ဆန္ဒတွေ ဝေ့တက်လာသည်။ ဒုက္ခပါ

ဝဲကွာ။ ယုန်ဖြူက မတွေ့ချင်တော့။ ရံနှင့်တွေ့ရင်လည်း ရံဘယ်  
လောက်အထိ စိတ်ဝေဒနာတွေ ခံစားရမလဲ။ မင်း ရင်ကွဲမှာတူရုံ။

“ယုန်ဖြူကိုမှ မတွေ့တော့တာလေရဲ့ ... ယုန်ဖြူ ရှောင်နေ  
တာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ ... အစ်ကိုလည်း ရှာနေပါတယ်”

ယုန်ဖြူဖြူက အစ်ကို့ဆီမှာပါ ရုံရယ်။ အစ်ကိုနဲ့အတူတူရှိနေ  
ပါတယ်။ ယုန်ဖြူ စိတ်တွေ ပြောင်းလွဲသွားပြီကွ။ သူမက အစ်ကိုကို  
ချစ်နေပါတယ်လို့ ဖွင့်ဟထားခဲ့တယ်။ အစ်ကိုနဲ့လက်ထပ်ခွင့်ကို  
ငြင်းပယ်နိုင်ပါဘူးတဲ့။

“မင်းဘဝ ကြီးပွားတိုးတက်အောင် အရင်ဆုံးလုပ်ကွာ ...  
အရေအကြီးဆုံးပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့”

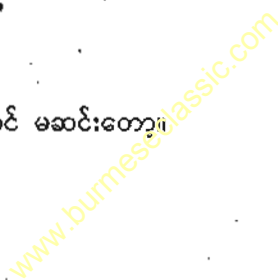
ရုံ မင်းခံစားရလဲ ခဏပါကွာ။ မင်းအရမ်းစွဲလမ်းနေရင် မင်း  
ဘဝတစ်ခုလုံး ရင်းပြီးထိခိုက်နစ်နာရမှာလေ။ ညစာစားပြီးတော့  
လေညည်းခံဖို့ ကန်တော်ကြီးစောင်းမှာ ကားရပ်လိုက်သည်။

“အစ်ကို ... ကျွန်တော် ဒီနေရာမှာတော့ မနေချင်ဘူး။ အတွဲ  
တွေနဲ့ ...”

“သူတို့ဟာသူတို့ သပ်သပ်နေတာပဲရော”

“ကျွန်တော် ရှက်တယ်ဗျ”

ရုံ မိန်းကလေးဆန်သည်။ ကားပေါ်ကပင် မဆင်းတော့။



ရှင်မြတ်နိုး

သူ ကျေနပ်ရ၏။ ရံခါမှာ မိန်းကလေးဆန်တဲ့စိတ်တွေ ရှိနေသေးလို့ ပါ။

“ရံ”

“ဗျာ”

“မင်း အိမ်ကို မနက်ဖြန်မနက် စက်တွေပို့ပေးလိုက်မယ် မင်းလက်ခံနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကိုရာ ... ကျွန်တော့်အတွက် လိုအပ်နေတာပဲ။ ကျွန်တော့်အခက်အခဲတွေ အတော်များများ အစ်ကိုပဲဖြေရှင်းပေးနေတာပါ ... ကျွန်တော် ဒီကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူး”

“အစ်ကိုက မင်းကို ကျေးဇူးတင်ခံချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူးရဲ့ရာ မင်းအတွက် အကူအညီပေးချင်တာ သက်သက်ပါကွ”

သူ ...

ရံ့ပခုံးလေးကို ဖက်လိုက်သည်။

အစ်ကိုမှာ ယုတ်မာကောက်ကျစ်တဲ့စိတ်တွေ အကြံအစည်တွေမရှိပါဘူးရဲ့ရာ။ မင်းကိုတော့ မိန်းကလေးစိတ်တွေ ဝင်စေချင်တယ်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့စေချင်လို့ပါ။

“ရံ ပြန်မယ် အစ်ကို ... အချိန်တောင် တော်တော်လေး နောက်ကျနေပါပြီ ... အမေ စိတ်ပူတတ်တယ်ဗျ”

ရံ ပခုံးပေါ်က အစ်ကိုသိဒ္ဓိလက်ကို မသိမသာ ဖယ်ချပစ်မိ

ချစ်ခြင်းစွဲ လိမ်ပြာထေး

သည်။ အစ်ကိုက ရံအပေါ် မရိုးသားတာတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ရံ့ကို ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ သိထားသည်။

“ကျွန်တော် ရင်ခုန်နေတယ်ဗျာ ... ယုန်လေးနဲ့နေရတာနဲ့ တောင် မတူဘူး”

ရံ့တွေ့နေမိသည်။ အစ်ကိုနှင့်နေထိုင်ရတာ စိတ်မလုံတော့။ ရှက်မိနေသလိုလို ပျော်မိသလိုလို။ သူဌေးတစ်ယောက်ထံမှ ချူယူတာမျိုးတော့ ရံ့ လုံးဝအဖြစ်မခံနိုင်ပါဘူး။

“ပြန်မယ်ဗျာ”

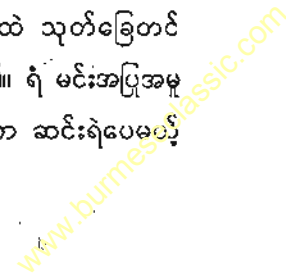
“အေးပါ ရံ့ရာ”

သိဒ္ဓိ ရယ်ချင်သည်။ ရံ့ရှက်နေ၏။ မီးရောင်အောက်မှာ မျက်နှာရဲရဲလေးက သိသိသာသာကြီးပဲ။ အသံတွေတောင် တုန်ယင်နေသည်။ ရပ်ကွက်ထဲရောက်တော့ ရံ့က အိမ်အထိ လိုက်ပို့မပေးဖို့ ပြောသည်။

“ရပါပြီ အစ်ကို ... ပတ်ဝန်းကျင်က သိပ်စိတ်ဝင်စားမှာ မိုးရိမ်တယ် ... အစ်ကို ပြန်တော့”

“အေးပါကွာ ... ”

ရံ့ ကားပေါ်ကနေဆင်းပြီး ရပ်ကွက်ထဲ သုတ်ခြေတင် လျှောက်သွားလေသည်။ သိဒ္ဓိ ပြုံးပစ်လိုက်မိ၏။ ရံ့ မင်းအပြုအမူလေးတွေက ချစ်စရာကောင်းတယ်ကွာ။ ရံ့က ဆင်းရဲပေမယ့်



ရှင်မြတ်နိုး

အသားအရည်က ဖြူဝင်းအိစက်နေသည်။

“ဒီမှာ”

“ဟင်”

“ကျွန်တော်တို့အုပ်စု အသုံးလိုနေပါ အစ်ကိုရာ ... ဝိုက်လေး ဘာလေးပေးပါ”

ရပ်ကွက်ထဲက ကောင်လေးတစ်စု အရက်တွေလည်းမူးနေပင်။

“အစ်ကိုအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ကြားပါတယ် ကိုညာဏ်ထွန်းကိစ္စ ကြေအေးပေးခဲ့တာတွေ၊ ချစ်ဝန်းရဲ့ကို ထောင့်ပုံပေးကမ်းနေတာတွေ အစ်ကိုက သူဌေးမဟုတ်လား”

“အေးကွာ ... အစ်ကိုက မင်းတို့ရပ်ကွက်ကိုလာတာ ပြဿနာကို အေးချမ်းစေဖို့ပါ။ ကဲကွာ ... မင်းတို့ဘယ်လောက်လိုလဲ”

“ကျွန်တော်တို့ လိုအပ်သလောက် အစ်ကိုပေးမှာလဲ မဟုတ်ပါဘူး ... ကျွန်တော်တို့က ချစ်ဝန်းရဲ့မဟုတ်တာဘဲ ... ပေးသလောက်ပဲပေးပါ”

သူ ရပ်ကွက်ထဲကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ရဲကပြန်လှလာတာတွေ့လိုက်ရသည်။ သူ့ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ကောင်လေးတွေကို ပိုက်ဆံတစ်သိန်း ပေးလိုက်သည်။

“သွားကြတော့ကွာ ... အစ်ကို တောင်းပန်ပါတယ်၊ မင်း

အကူအညီလိုရင် နောက်မှ ဆက်သွယ်လိုက်ကြ ... ရဲ့ကိုတော့ မနောက်ယှက်ကြပါနဲ့”

“စိတ်ချ အစ်ကို ... စိတ်ချ၊ ရဲက ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်ထဲကပါ။ ကိုညာဏ်ထွန်းကိုတောင် ကျွန်တော်တို့အုပ်စုက မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြတာ ... ရဲ့ကို ခင်ပါတယ်”

“သွားကြတော့”

“ဟုတ်”

ကောင်လေးတွေ ထွက်သွားတော့မှ ရံအနားရောက်လာသည်။

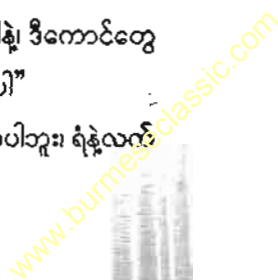
“ဟိုကောင်တွေ အစ်ကိုကို ဘာလုပ်တာလဲ”

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ ... အစ်ကိုက မိတ်ဆက်တာပါ။ ရဲတို့ရပ်ကွက်သားတွေဖြစ်နေလို့လေ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်ထားသင့်တယ် မဟုတ်လား ... ရဲ့အတွက်ပါ”

ရဲ့ အိမ်ရောက်ကာနီးမှ ရပ်ကွက်ထိပ်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ အစ်ကိုသိဒ္ဓိကားနားမှာ ရပ်ကွက်ထဲကကောင်တွေ ဝိုင်းနေ၍ ရဲ့ စိတ်ပူပြီးပြန်လှည့်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“မင်းပြန်ဝင်လေရဲ့ ... အစ်ကိုအတွက်မပူပါနဲ့၊ ဒီကောင်တွေ ပြဿနာရှာရင် အစ်ကိုက ‘ရဲတွေကိုခေါ်လိုက်မှာပါ’”

“ဒီကောင်တွေက ရဲ့ကိုတော့ ပြဿနာမရှာပါဘူး၊ ရဲ့နဲ့လက်



ရှင်မြတ်နိုး

ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်နေကျပါ။ ညဆိုရင်တော့ အရက်မူးတတ်တယ်”  
ဒီကောင်တွေက ရပ်ကွက်ထဲမှာ ရုံကို ဘယ်တော့မှ ပြဿနာမရှာကြ။ ခင်မင်နေကြသူတွေပါ။ ဥာဏ်ထွန်းတစ်ယောက်ပဲ ယုတ်မာသည်။

“မင်း ဝင်တော့ရုံ”

“အစ်ကို အရင်ပြန်ဗျာ”

“သွားပါ ... အစ်ကိုဖုန်းဆက်မယ်၊ မင်းဝင်သွားတာနဲ့ အစ်ကိုပြန်ပြီ”

“အရေးအကြောင်းရှိရင် ရုံဆီဖုန်းဆက်နော် ... အစ်ကိုတွေလည်းရှိတယ်၊ ချက်ခြင်းပြန်လာခဲ့မယ်”

“အေးပါရုံရာ ... မင်းပဲသွားစမ်းပါကွ”

ရုံပြန်ဝင်သွား၍ သူကားစက်ကို နှိုးထားရင်း ရံပျောက်သွားတဲ့အထိ စောင့်ကြည့်နေမိသည်။ သူ့ကို စိုးရိမ်တကြီးဖြစ်နေတဲ့ရုံ မျက်ဝန်းလေးတွေကို သူနှစ်သက်မြတ်နိုးနေရ၏။ ကားကို ပြန်မောင်းလာခဲ့သည်။ ဒက်ဒီက ဧည့်ခန်းမှာထိုင်စောင့်နေ၏။ ယုန်နှင့်လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ ဒက်ဒီပြောတော့မည်ဟုပင် သိနေသည်။

“သား”

“ဒက်ဒီ”

“မင်းဘယ်ကနေ ပြန်လာတာလဲ ... ထိုင်ပါဦး သားရဖ”

ဦးမင်းမောင်စိတ်ထဲတွင် သားသိဒ္ဓိ အမူအယာတွေ အပြုအမူတွေအားလုံး ပြောင်းလွဲနေသည်ဟု ထင်မိလာသည်။ သားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို မိမိလုံးဝ ဝင်မစွက်ဖက်ခဲ့။ ကုမ္ပဏီကိုတောင် သွားကြည့်တာ မဟုတ်ပေ။

“ဒက်ဒီ မအိပ်သေးဘူးလား”

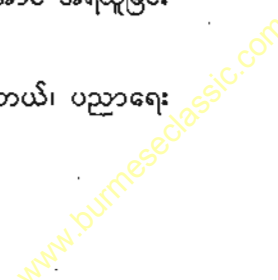
“သားကို ဒက်ဒီပြောစရာရှိတယ် ... မင်းအနေနဲ့ ယုန်ဖြူဖြူအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု မရှိသလိုပဲကွာ ... ဒက်ဒီ စိတ်ပူတယ်၊ ယုန်ဖြူဖြူလေးကို မင်းမလွဲမသွေ လက်ထပ်ဖို့ ပြောချင်တာပါ”

“ယုန်ဖြူဖြူကိုယ်တိုင်က နောက်ဆုတ်ထားချင်သေးတာပါ ... ဒက်ဒီ ... ကျောင်းကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် တက်ချင်သေးလို့ထင်တယ်”

“ယုန်ဖြူဖြူက မိန်းကလေးလေသား ... ဒက်ဒီတို့အိမ်မှာ ထပ်နေရတော့ မျက်နှာငယ်ရှာနေမှာပဲ ... မသက်နှင်းလည်း အိမ်မှူထိစွဲတွေ ဝိုင်းလုပ်ပေးနေလို့ ဒက်ဒီ မနဲတားနေရတယ် သားရယ်”

ဦးမင်းမောင်ဆန္ဒက လူကြီးချင်းစေ့စပ်ထားလိုသည်။ ယုန်ဖြူလေးကို မိမိသဘောကျမိနေ၏။ ရိုးသားဖြူစင်သူလေးပါ။ သားအပေါ်လည်း အတင်းအကြပ် ဣန္ဒြေသိက္ခာမဲ့အောင် အရယူခြင်း မရှိပေ။

“ယုန်ဖြူဖြူလေးက မိန်းကလေးပီသတယ်၊ ပညာရေး





ရှင်မြတ်နိုး

လည်း ထူးချွန်တယ်၊ ရုပ်ရည်လေးလည်းချောတယ်၊ ဒက်ဒီကျေးဇူးရှင် သူငယ်ချင်းရဲ့ သမီးလေး လက်ထပ်ပွဲ မဖြစ်မှာဒက်ဒီ စိတ်အပူဆုံးပဲကွဲ့”

“ဒက်ဒီ”

“ဟင်”

“သားအမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင်လေ ယုန်ဖြူဖြူကို သားရန် လို့မရဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဟေ ...”

မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ သူ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောပစ်လိုက်သည်။ ယုန်ဖြူဖြူနှင့် လက်ထပ်တာ အလျင်အမြန် မပြုချင်ဖေ။

“ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ယုန်ဖြူဖြူက စိမ်းနေသေးတယ် ဒက်ဒီ အချိန်တွေလိုအပ်တယ် ... ကျွန်တော့်ကို နားလည်ပေးပါ”

“မင်း ယုန်ဖြူဖြူကို လက်ထပ်ဖို့သဘောတူတယ် မဟုတ်လား”

“လောလောဆယ်တော့ မဖြစ်နိုင်သေးဘူး ဒက်ဒီ”

“ဘာပြောတယ် သား ...”

“ကျွန်တော် အလုပ်တွေ အရမ်းများနေပါတယ် ... ယုန်ဖြူဖြူကိစ္စတွေ မစဉ်းစားချင်သေးဘူး”

ဒက်ဒီစကားကို သူ့ဆက်နားမထောင်လိုတော့ပေ။ ယုန်ဖြူ

ဖြူ ဘယ်လောက်ပဲချောမောလှပပြီး တန်ဖိုးကြီးမားနေပါစေ သူ့ချစ်မြတ်နိုးမိတာက ချစ်ဝန်းရုံပဲ။

“မင်း ငြင်းလို့မရဘူးနော် သားသိဒွီ ... မင်းမလွဲမသွေ ယုန်

ဖြူဖြူနဲ့လက်ထပ်ရမယ် ... အဲဒါကို မင်းရှောင်လွှဲလို့မဖြစ်ဘူး၊ မင်းခေါင်းထဲမှာ ထည့်ထားရမယ်”

သိဒွီ အပေါ်ထပ်ကိုပဲ တက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ယုန်ဖြူဖြူကို လုံးဝလက်မထပ်နိုင်ဘူး ဒက်ဒီ။ သူငယ်ချင်းရဲ့ကျေးဇူးတွေကို တခြားနည်းနဲ့ပဲ ဆပ်လိုက်ပါတော့။ သိဒွီရင်ထဲမှာ ချစ်ဝန်းရုံပဲ နိုင်နေသည်။



အခန်း ( ၁၇ )

“ကျွန်မတို့သမီးလေးကို ယောက်ျားလျှာလေးအဖြစ် တက်သက်လုံးနေထိုင်စေမှာလား ကိုခင်ဇော်ရယ် ... သမီးမိန်းကလေးပဲ”

“မသစ္စာ ... မင်းက ရဲ့ကိုဗမ်းပြုပြီး ဘာလုပ်ချင်တာလဲ၊ ငါ့က အရက်သမားဆိုပေမယ့် အရှက်သိက္ခာရှိတယ်ကွ၊ ရဲ့ယောက်ျားလေးပဲ”

“ကျွန်မက ပြောပြတာပါ။ သမီးပြဿနာတွေဖြစ်ဖြစ်နေပါတယ်”

“ငါ့မှာ သားတွေပဲရှိတယ်၊ ယောက်ျားလေးပဲ ငါသဘောထားတယ် ... မင်းဝင်မရှုပ်နဲ့”

“ပြီးပါရောတော်”

သူ့ဌေးဆီက လခတွေကြိုတင်ရတာကို မပြောပြရဲ့၊ ရဲ့လာပြောရမယ်။ သူ့ဌေးဆီက ပစ္စည်းတွေ လက်မခံဖို့ပါ။

ချစ်ခြင်းစွဲ လိပ်ပြာစေး

“ဟိုသူဌေး ကူညီတာက ကူညီတာပဲ မသစ္စာ ... ငါကျေးဇူးတင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ... ငါ့သားရဲ့ ဘယ်တော့မှ မိန်းကလေးမဖြစ်စေရဘူး”

ဒေါ်မေသစ္စာ ဘာမှဆက်မပြောချင်တော့ဘဲ အိမ်အောက်ဆင်းလာခဲ့သည်။

“မသစ္စာ ... ရဲ့ ဘယ်တွေသွားနေတာလဲ၊ အချိန်ကိုလည်း ကြည့်ဦးလေ”

“သင်တန်းတက်နေတာပါ၊ ဒီခိုင်နာသင်တန်းလေ ... ရှင့်ကို ပြောပြထားတာပဲ”

ကိုခင်ဇော် ဘာမှပြောမနေတော့ဘဲ အိပ်ရာထဲဝင်သွား၍ ဒေါ်မေသစ္စာ စိတ်အေးသွားရသည်။ ရဲ့ မလာသေးပါလား။ ရှင်က တော့လေ ဖခင်တာဝန်သာ မကျေတာ စကားကြီးစကားကျယ်တွေပြောနေတယ်။ ရှင့်ကြောင့် ... သားတွေလည်း အရက်သမားတွေဖြစ်ကြတာ၊ လက်ကျောမတင်းကြဘူး။ ရဲ့ကို ထွက်စောင့်နေစဉ် လမ်းထဲသို့ ရံဝင်လာသဖြင့် စိတ်အေးသွားရသည်။

“ရဲ့ ... အမလေး ... အမေ စိတ်ပူလိုက်တာ၊ ညည်းအဖေ အိပ်သွားလို့ တော်သေးတယ်”

ရဲ့ကို ဒေါ်မေသစ္စာကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်းပဲ မသက်မသာဖြစ်ရသည်။ သမီးလေးပဲဖြစ်စေချင်ပါတယ်။ အမေ့သမီးလေးက ချစ်စရာလေးပါ။ မိန်းမချောလေးပါကွယ်။

www.burmeseclassic.com

“အမေ ဘာကြည့်နေတာလဲ ... စိတ်မသက်မသာဖြစ်နေတာလား၊ ရံကို စိတ်ပူမနေပါနဲ့ စိတ်ချပါဗျာ”

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“ခဏအမေတို့ခြံထဲမှာပဲ ထိုင်ကြရအောင်”

“အင်း”

အမေနှင့်ရံ ခြံထဲမှာ ထိုင်မိကြသည်။

“ညည်းအဖေက သူဌေးဆီက အကူအညီတွေယူနေတာ အလွန်အကျွံ မယူမိဖို့ပြောနေတယ်၊ ရံ့ကို သတိပေးထားချင်လို့ အမေ စောင့်နေတာပါ”

“မနက်ဖြန်တောင် သူဌေးက အပ်ချုပ်စက် ဖို့မလို့တဲ့၊ ရံ့ လေ့ကျင့်ဖို့ပါ”

“ရဲ့အဖေက မသင်္ကာဖြစ်နေတယ်၊ အရှက်တွေ သိက္ခာတွေကို ထည့်ပြောနေတယ်လေ ... ဒင်းက ဘာများအထောက်အပံ့ပေးနိုင်လို့လဲ”

“အပ်ချုပ်စက်တစ်လုံးလောက်ကတော့ ရဲ့အတွက်လိုအပ်ပါတယ်အမေ ... ရံ့ ပြောပါ့မယ်”

“ကိုခင်ဇော်ကလေ ကျေးဇူးတရားမသိဘူး၊ ဒင်းက ရဲ့အတွက် အာမခံတောင် ရှာနိုင်လို့လား”

“တော်ပါတော့ အမေရာ ... ထားလိုက်ပါ ... အဖေက ဒီ

အတိုင်းပဲလေ၊ ရံ့ တာဝန်ယူပါတယ်”

“ရဲ့လေး စိတ်သောကရောက်မှာကိုလည်း အမေစိတ်ပူတယ် ဒေါသတွေကို ထိန်းနော် ... ရံ့ လှမ်းရမယ့်လမ်းက ပြောငဲ့ဖြူးနေပြီ မဟုတ်လား”

“ရဲ့ သိပါတယ်”

အမေနှင့်ရံ့ အိမ်လေးပေါ်တက်လာခဲ့သည်။ အဖေဟောက်သံက ကြားနေရ၏။ အဖေက အမေ့ကို အမြဲတမ်းရစ်နေကျ။ အမေ ဘယ်လောက်ပဲအကောင်းဆုံး တာဝန်ကျေပါစေ။ အဖေ ကျေနပ်အာမရှိခဲ့။ အစ်ကိုတွေလည်း အိပ်နေကြသည်။

“ရဲ့အတွက်များ တစ်ယောက်မှပူပန်မှု မရှိကြဘူး၊ သောက်စားမယ် အိပ်မယ်”

“တစ်သက်လုံး အမေရင်ဆိုင်ရမှာပဲလေ ... ကြီးစားမယ် အဖေ့အစ်ကိုတွေကို ဘာမှပြောမနေပါနဲ့တော့ အမေရာ”

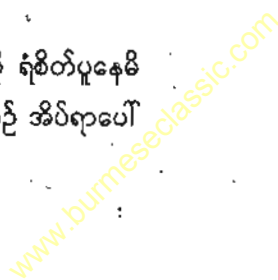
“ရဲ့ ညစာစားပြီးပြီလား”

“ဟုတ်”

“သူဌေးနဲ့လား”

“ဟုတ်”

ရံ့ အခန်းလေးထဲဝင်လာခဲ့သည်။ အစ်ကို့ကို ရံ့စိတ်ပူနေမိလွန်နေပြီလား။ အိပ်လို့မရ၊ အိပ်ရာထဲဝင်နေစဉ် အိပ်ရာပေါ်



ရှင်မြတ်နိုး

မှာ ရံလူးလိုမို့နေစဉ် အစ်ကို့ဆီက ဖုန်းလာ၏။ ရံ ပျော်သွားသည်။

“ရံလား ... အစ်ကို့ပြန်ရောက်ပြီကွာ၊ မင်းစိတ်အေးတော့”

“အစ်ကို့ ဖုန်းဆက်တာကြာနေလို့ ကျွန်တော် ရင်ပူနေတာပါ”

ပါ”

“အိပ်တော့ ကလေး ... စိတ်ပူပင်တာတွေ မရှိစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ မင်းအရွယ်ရင့်သွားလိမ့်မယ် ... မေ့ပစ်လိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့”

အစ်ကိုက ဖုန်းပိတ်သွားသည်။ ရံ စိတ်အေးသွားရသည်။

“တော်ပါသေးရဲ့ဗျာ ... အစ်ကို့ ပြန်ရောက်သွားလို့”

ရံ ဖုန်းပိတ်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးက ပြီးယောင်သမ်းသွားသည်။ ရင်ထဲမှာ အေးချမ်းသွားရသလိုပင်။ အစ်ကိုက အလိုက်အထိုက် ပေါင်းတတ်ပါတယ်။ အစ်ကို့ကြောင့် တစ်ခါတလေ ယုန်ဖြူတောင် မေ့ချင်နေ၏။ ရံ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ပဲ အိပ်စက်သွားသည်။

“ရံရေ ... ရံ ... မင်းဆီကို အပ်ချုပ်စက်ပို့လိုက်ပြီ ... ထမင်း”

ဦး”

အမေက အတင်းလာနှိုး၍ ရံ လူးလဲထလိုက်ရသည်။

“ရံ ... ထပါဦး ... မင်းအဖေက ပြဿနာရှာဦးမယ်၊ မင်းထမင်း”

ကုမ္ပဏီကတဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့”

ရံ ထလိုက်သည်။ ရံထတာ နေတောင်အတော်မြင့်သွားတာပဲဖြစ်၏။ တစ်ညလုံး အစ်ကို့အကြောင်းတွေပဲ စဉ်းစားနေမိ၍ဖြစ်သည်။

“မန်နေဂျာ ဝိုခိုင်းလိုက်တာပါ ရံ ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပဲ ... ထားခဲ့ပါ”

“ရံ လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

အစ်ကို့သိဒ္ဓိအမိန့်နှင့် ရံ နာမည်အပြည့်အစုံကို ဘယ်သူမှ မခေါ်ကြပေ။

“ရံ”

“ဗျာ ... အဖေ”

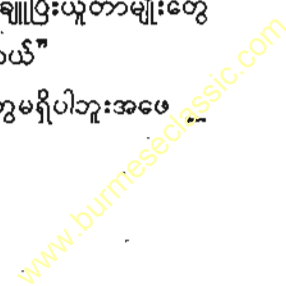
“ဒီဟာတွေက ဘာတွေလဲ”

“သင်တန်းအတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းပါအဖေ၊ ရံ လခကြိုထုတ်ပြီး ဝယ်တာပါ”

အဖေက အရက်သာသောက်တာ ကိုယ်ကျင့်တရားတော့ကောင်းသည်။

“ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီကနေ ချူပြီးယူတာမျိုးတွေ အဖေ မကြိုက်ဘူးနော်၊ ဆင်းရဲတာ ဂုဏ်ရှိတယ်”

“ကျွန်တော့်မှာ ဒီလိုမျိုးအကျင့်တွေမရှိပါဘူးအဖေ ...”



ရှင်မြတ်နိုး

ယောက်ျားချင်းပဲ”

“ကောင်းတယ် ... အဖေက ရဲ့ကို ရိုးသားမှုရှိစေချင်တယ် အရက်သောက်တာ နာမည်သိပ်မပျက်ဘူးနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

အမေကတော့ အဖေကို ဘာမှမပြောရဲ့။ အစ်ကိုပို့လိုက်တဲ့ အပ်ချုပ်စက်က ရဲ့အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

“မင်းက အပ်ချုပ်ချင်တာလား ရဲ့ ... တခြားအလုပ်တွေ အများကြီးရှိပါတယ်”

“ရဲ့က ဒီနိုင်နာဖြစ်ချင်တာပါ ... အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းထူ ထောင်မလို့”

“မင်းဟာက မိန်းမဆန်လိုက်တာ၊ အဖေတော့ လုံးဝ သဘောမကျပါဘူး”

အမေက အဖေ မမြင်အောင် မျက်စောင်းထိုးသည်။ ရံကလဲ ဝါသနာပါတယ်။ အဖေ မျက်နှာသစ်ပြီး အပြင်ထွက်သွား၏။ အမေ က သက်ပြင်းမောကြီးကို မှုတ်ထုတ်သည်။



အခန်း ( ၁၀ )

“ယုန်ဖြူ ... တူမလေး၊ ညည်းကို မောင်သိဒ္ဓိက အရေးတယူ နို့လားကွယ်၊ အန်တီ စိတ်ပူတယ်”

“အချိန်တော့ပေးရမယ် အန်တီနင်းရယ် ... အစ်ကိုက ဒီးပွားရေးပဲ စိတ်ဝင်စားတာထင်တယ်”

“ကိုမင်းမောင်က လူကြီးတွေပဲ အတင်းအကြပ်စီစဉ်ရမယ် တဲ့၊ အချိန်မဆွဲချင်ဘူးတဲ့လေ ... လူငယ်တွေကို မေးမြန်းစရာမလို ဘူးတဲ့လေ”

“မဖြစ်ဘူးထင်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ယုန်ဖြူရဲ့ ... သမီးလေးက အပြစ်ဆိုလို့ ခြုံမှုန်လေးတစ်မှုန်လောက်တောင် စွန်းထင်းမှုမရှိတဲ့ အရိုးသား အဖြူစင်ဆုံး မိန်းကလေးပါ”

ရဲကြောင့်ပါ ... ယုန်ဖြူနှင့်ရဲကို ချစ်သူတွေအဖြစ် အစ်ကိုက

ရှင်မြတ်နိုး

အကြောင်းပြလိုက်လျှင် ယုန်ဖြူ ရှက်လို့သေမှာပဲ။

“ယုန်ဖြူ”

“ရှင်”

“ရဲ့နဲ့ပတ်သက်မှုရှိသေးလား”

“မရှိပါဘူး”

“ရဲက ယောက်ျားလျှာ ... လုံးဝမပတ်သက်နဲ့၊ ရဲကိုကြည့်ရတာ တူမလေးအပေါ် မရိုးသားဘူးလို့”

အစ်ကိုက ရဲ့ကြောင့် ယုန်ဖြူအပေါ် အေးစက်နေတာလား။ ရဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကို ယုန်ဖြူသိနေသည်။

“လူကြီးတွေ အတင်းအကြပ်စေ့စပ်ရမှာပဲ။ တူမလေးရှေ့ရော အတွက် ရှက်မနေနိုင်တော့ဘူးလေ ...”

မောင်မင်းသိဒ္ဓိက တူမလေး ယုန်ဖြူအပေါ် အေးစက်နေသည်။ စိတ်ပူရ၏။ သမီးယုန်ဖြူလောက် ဖြူစင်တာရှိမလား။ ဒေါသက်နှင်း ဂရုတစိုက်စောင့်ကြည့်နေရ၏။ လူကြီးချင်းပဲ စေ့စပ်မယ်။ လက်ထပ်ပွဲလည်း အမြန်ဆုံးစီစဉ်ပေးရမည်။

“ယုန်ဖြူလေး မနက်ဖြန် ကျောင်းတက်ရမယ် ... ရဲလာတွေ့ရင် လက်မခံနဲ့၊ နည်းနည်းလေးတောင် အဆက်အသံမလုပ်နဲ့၊ ကြားလား ... အန္တရာယ်ပဲ၊ ယောက်ျားမဟုတ်၊ မိန်းမလည်းမဟုတ်နဲ့ ဒုက္ခပေးမှာ”

ယုန်ဖြူ ချစ်သူရည်းစားမထားရဲတော့ဘူး။ ရဲက သတ်ပစ်မှာတဲ့။ ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ယုန်ဖြူ ချစ်မိနေတာက အစ်ကို။

“ယုန်ဖြူကို စိတ်ချပါ အန်တီ၊ အစ်ကိုနဲ့ကိစ္စ အတင်းအကြပ်ကြီး မလုပ်စေချင်ဘူး၊ အချိန်တွေ ရှိပါသေးတယ်”

အစ်ကိုက ယုန်ဖြူကိုမုန်းတီးသွားမှာလည်း ကြောက်သည်။ အစ်ကိုဆန္ဒက ယုန်ဖြူဆန္ဒပါ အစ်ကိုရယ်နော်။ နောက်နေ့ ယုန်ဖြူ ကျောင်းစတင်ရတော့ သံလျှင်နည်းပညာတက္ကသိုလ်ကို အစ်ကိုက လိုက်ပို့သည်။

“အစ်ကို ... ယုန်ဖြူ နောက်နေ့ဖယ်ရိန်နဲ့သွားပွဲမယ်”

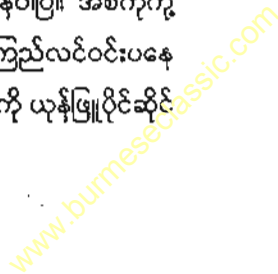
“ရတယ် ယုန်ဖြူ ... အစ်ကိုလိုက်ပို့တာ အပန်းမကြီးပါဘူး၊ မင်း ကားမောင်းကျွမ်းကျင်တော့ ကားနဲ့ပဲသွားလေ၊ ဒက်ဒီက ကားတစ်စီး ဝယ်ပေးလိမ့်မယ်”

“အစ်ကို”

“ပြော”

“ရဲ့နဲ့ပတ်သက်တော့တာ ယုန်ဖြူကို နားလည်ပေးပါနော်၊ အန်တီနှင်းက မကြိုက်ဘူး”

ယုန်ဖြူနဲ့လုံးသားတွေထဲမှာ အစ်ကိုရှိနေပါပြီ။ အစ်ကိုကို ချစ်သည်ဟု ဆက်မပြောရဲ။ အစ်ကိုမျက်နှာက ကြည်လင်ဝင်းပနေသဖြင့် ယုန်ဖြူ စိတ်အေးရ၏။ အစ်ကိုအချစ်တွေကို ယုန်ဖြူပိုင်ဆိုင်



ရှင်မြတ်နိုး

ရယူချင်သည်။

“ညနေ အစ်ကိုလာကြိုမယ်၊ မင်းလိုအပ်တာပြောနော်၊ အစ်ကိုကို အားမနာပါနဲ့”

“ဟုတ်”

ယုန်ဖြူအား သူတမင် ဂရုတစိုက် အရေးတယူလုပ်ပြနေမိသည်။ လူကြီးတွေကို ဖိအားပေးပြီး သူနှင့်လက်ထပ်မှာ စိတ်ဗွေမိနေ၏။ ရုံကိုပဲ ချစ်တယ်။ တခြားဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးကိုမှ သိဒ္ဓိလက်မထပ်နိုင်ပါဘူး။

“မင်း ရရဲ့လား ယုန်ဖြူ ... မင်းကတော့ ကျောင်းမှာထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှာပါ။ အရမ်းလှလို့ ...”

“အစ်ကိုကလဲ”

“ရဲ့အကြောင်း ခေါင်းထဲမထည့်နဲ့တော့၊ အင်းလေ ... မင်းဘဝအတွက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုတော့ ဘယ်ရွေးချယ်ချင်ပါ့မလဲ”

ဘုရားရေ ... အစ်ကိုက ဒီလိုစကားတွေပြောလာတာ ယုန်ဖြူ အံ့ဩလို့ မဆိုး။ အစ်ကိုစိတ်တွေ ပြောင်းလဲသွားပြီထင်တယ်။ ယုန်ဖြူ ... တအံ့တဩ မော့ကြည့်မိသွားသည်။

“အစ်ကို သွားပြီ”

“ဟုတ်”

“ကျောင်းဆင်းရင် ဖုန်းဆက်လိုက်နော် ယုန်ဖြူ”

“အစ်ကို မအားရင်လည်း ယုန်ဖြူ ဘတ်စ်ကားနဲ့ပြန်ပါ့မယ်နော်”

“ကောင်မလေး ... စကားမများနဲ့ အစ်ကိုလာကြိုမယ်”

“ဟုတ်”

သိဒ္ဓိ ပြန်ထွက်လာခဲ့ပြီးမှ စိတ်မောသက်သာသွားသည်။

“ဟူး ... ရံရေ မင်းအတွက်က ယုန်ဖြူကို အလိုက်အထိုက် ဆက်ဆံနေရတာပါကွာ”

သိဒ္ဓိ သတိရနေတာက ချစ်ဝန်းရဲ့ပဲ။ မနေ့က အပ်ချုပ်စက်ပို့လိုက်တာ အဆင်ပြေရဲ့လား။ ရုံ ကြိုက်ရဲ့လား။ ယုန်ဖြူနှင့်ရဲ့ကိုလည်း မတွေ့စေလိုတော့ပေ။ ချစ်ဝန်းရဲ့ရဲ့ စိတ်တွေကို မိန်းကလေးစိတ် ဝင်စေချင်သည်။ ကုမ္ပဏီကို ကားဒေကြမ်းမောင်းပြီးပြန်လာခဲ့၏။ ရုံကိုတွေ့ချင်တယ်။ ရုံမျက်နှာလေးကို သူ့အမြတ်တနိုးကြည့်ချင်နေသည်။ ကုမ္ပဏီရောက်တော့ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းက MD အစော ကြီး ဘာလာလုပ်တာလဲတဲ့။

“MD ဘယ်ကနေ ပြန်လာတာလဲ၊ အမောတကောနဲ့ ကုမ္ပဏီ မှာ ဝန်ထမ်းတွေတစ်ယောက်မှ မရောက်ကြသေးဘူးလေ၊ အစော သေးတယ်”

“ရဲရော”

ရှင်မြတ်နိုး

“ဗျာ”

“ချစ်ဝန်းရံလေ”

“စောသေးတယ်လေ MD အခုမှ ခုနှစ်နာရီပဲရှိသေးတယ်။ သန့်ရှင်းရေးတွေတောင် မဝင်ကြသေးဘူး”

“ဟာ ... ဟုတ်သားပဲ ... ကိုယ် မနက်အစောကြီး သံလျင်ဘက်ထဲသွားပြီး ဝင်လာခဲ့တာ စောသေးတာပဲ၊ ရတယ် ... ကိုယ့်အခန်းမှာပဲ လုပ်စရာအလုပ်တွေလုပ်မယ်၊ အလုပ်တွေအများကြီးဆိုလို့ ဝင်လာတာလေ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဝင်ပါ အစ်ဒီ”

သိဒ္ဓိ ရုံးခန်းထဲ ဝင်လာပြီးမှ သူ့စိတ်တွေ မလုံမလဲနှင့် ရံလာပြီလားဟုလည်း ကယောင်ကတမ်း မေးမိနေပြီး လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းတစ်မျိုးထင်မလားဆိုပြီး ထူပူနေသည်။

“ရံရာ တကယ်ပဲကွာ ... အစ်ကိုတော့ ရူးပြီကွာ၊ တကယ်ဆို အစ်ကို အိမ်ပြန်ရမှာ၊ ကုမ္ပဏီကို ကိုယ်အမြဲတမ်း ဆယ်နာရီမှလောက်တတ်တာပါ”

သူ ...

ရယ်ပစ်သည်။

ရံထိုင်တဲ့စားပွဲလေးက ပိုင်ရှင်ကင်းမဲ့စွာ ငြိမ်သက်နေသည်။

“အစ်ကို လွမ်းနေတယ်ရဲ့ ... တစ်စက္ကန့်လေးတောင် အစ်ကို

မေ့ပစ်လို့မရဘူးကွာ”

ဝန်ထမ်းတွေရောက်လာဖို့အချိန်ကို သိဒ္ဓိစောင့်နေရတာကြာမြင့်သည်ဟုထင်မိနေသည်။ သန့်ရှင်းရေးတွေကိုလည်း မဝင်စေရ။ ရဲ့လှုပ်ရှားမှုလေးတွေကို သူထိုင်ကြည့်လိုနေ၏။ စာရင်းတွေကို ကြည့်သည်။

“ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်ရင် ကောင်းမလားပဲ ... ကိုယ်လွမ်းနေပြီ ရံရာ”

ရံဆီ ဖုန်းဆက်ရန်လည်း သိဒ္ဓိ တွန့်နေသည်။ သူ့စိတ်က ခလုံမလဲ။ ကိုယ် အရမ်းကလေးဆန်နေပြီထင်တယ်။ သူ့စီးပွားရေးစာလွှဲပြီး ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့။ ကောင်မလေးတွေဆို ဝေလာဝေးပဲ။ မင်းကြောင့်ပဲ ရံ။

“အလုပ်တွေလည်း စိတ်မဝင်စားဘူးကွာ ... မင်းနဲ့တွေ့ချင်တယ်၊ စကားတွေပြောချင်နေတယ် ... မင်းဘာတွေလိုအပ်နေလဲ ကိုယ်မေးချင်တယ်”

သိဒ္ဓိတစ်ယောက်ထံ စာရွက်တွေကို လှန်လှောနေရင်း အချိန်တွေ စောင့်နေရတာ အရှည်ကြာဆုံးပဲ။ နာရီကို အကြိမ်အရေအတွက် ဘယ်လောက်မှန်းမသိတော့ မော့ကြည့်မိနေသည်။

“ကျွီ”

“ဟင် ... ရံ ... ဟာ”





ပျဉ်မြစ်ကိုး

သူက ရံဟုထပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်ရာ ဝင်လာသူက သူ့လက်ထောက် ကိုမြသာ ဖြစ်နေသည်။

“ကိုမြသာ ... ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ခင်ဗျား အသံမပေးဘာမပေးနဲ့ ...”

“ကျွန်တော် အပြစ်မှာ အမိဒီကိုဝင်လာမယ်လို့ပြောနေတာ အသံမကြားလို့ တံခါးဖွင့်ဝင်ကြည့်တာပါ”

“ဒီမှာ ကိုယ်အလုပ်တွေအများကြီးလေ ... အာရုံက အလုပ်မှာစူးနစ်နေတာ”

“အမိဒီ”

“ပြော”

“အစောကြီးရောက်လာတယ်လို့ပြောတယ်၊ ကျွန်တော် အထက်ကိုတင်ဖို့ စာရွက်စာတမ်းတွေ လက်မှတ်လာထိုးတာလား”

“အေး ... ဟုတ်တယ်”

“ပေးပါ ... အရေးကြီးတယ် ... ကျွန်တော် ဆယ်နာရီအရောက် သွားတက်ရမယ်လေ”

“ဟာ ... ဟုတ်သားပဲ ကိုမြသာ၊ ကိုယ် လက်မှတ်မထိုးသေးဘူး။ တခြားအလုပ်တွေမှာ စိတ်ကဝင်စားနေလို့ပါ၊ မနေထပြောထားတာပဲ ... ကိုယ်အိမ်မှာ ကျန်ခဲ့ဖို့”

“ဗျာ”

“အိမ်မှာယူပြီး လက်မှတ်ထိုးထားတာ၊ အနက်အစောကြီး အလုပ်ကိစ္စနဲ့ အပြင်ထွက်ခဲ့ရလို့လေ ... မေ့နေတယ်”

ရဲ့ကိုတွေ့ချင်စေနှင့် အိမ်ပြန်မနေတော့ဘဲ ကုမ္ပဏီသို့ တန်းဝင်လာခဲ့မိတာပါ။ ယူစရာရှိတာတွေ မေ့လျော့သွားရသည်။

“ကျွန်တော် သွားယူလိုက်မယ် အမိဒီ ... ရပါတယ်၊ လက်မှတ်ထိုးပြီးသား မဟုတ်လား၊ အမိဒီ အဖေရှိတာပဲ၊ ပေးပါ အမိဒီ အခန်းသော့ ...”

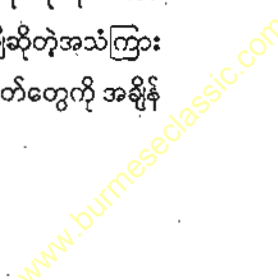
“ဟာ မင်းပြောမှပဲ ကိုယ့်အခန်းမပိတ်ခဲ့မိဘူး၊ သော့ယူသွားရာမလိုတော့ဘူး ... စားပွဲပေါ်မှာရှိတယ်”

“အမိဒီ လက်မှတ်ထိုးခဲ့တာရော ဟုတ်တယ်နော်”

ကိုမြသာ အမေးကြောင့် သူတွေတွေ့ဝေဝေနှင့် စဉ်းစားရသေးသည်။

“လက်မှတ်ထိုးခဲ့ပါတယ်”

ကိုမြသာ ထွက်သွားသည်။ အမလေးကွာ ချစ်ဝန်းရံရေ ... မင်းကြောင့်ပဲ တကယ့်ကို အူတူတူကွာ။ ကိုယ် ဘာတွေဖြစ်နေရတာလဲ။ နာရီကိုမော့ကြည့်လိုက်မိတော့ ဆယ်နာရီ။ ရံရောက်လာတော့မှာပဲ။ တံခါးဝကို အကြည့်တွင် တံခါးဆီမှ ကျီဆိုတဲ့အသံကြားလိုက်ရာ ရံဟုဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုဖို့ပြင်ပြီးမှ သူ့စိတ်တွေကို အချိန်မီ ထိန်းချုပ်၍ စာရင်းတွေကိုပဲ ကြည့်နေသည်။



“အစ်ကို အစောကြီးရှောက်တယ်ဆို၊ ကျွန်တော် နောက်ကျ သွားတယ်”

“ရတယ်ရုံ ... ကိုယ်လည်း အလုပ်ကိစ္စရှိလို့ အပြင်ထွက်ရင် အစောကြီးဝင်လာတာပါ။ ဘယ်လိုလဲ ... မနေ့က မင်းဆီပို့လိုက်တဲ့ အပ်ချုပ်စက် အဆင်ပြေလား”

“အဆင်ပြေတယ်၊ ကြိုက်လည်းကြိုက်တယ် ... ကျေးဇူးပဲ။ ရုံ မင်းကိုမြင်လိုက်ရတာ ကိုယ့်ရင်ထဲကို အပျော်တွေစီးဝင် လာသလိုပဲ။ ရွှင်လန်းတက်ကြွနေသည်။

“အစ်ကို ဘာစားပြီးပြီလဲ”

“ကော်ဖီ ဖျော်ကွာ ... မင်းရော ...”

“ကျွန်တော့်ရင်တွေ ပြည့်နေတယ်”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲရုံရ”

သူ ...

ယုန်ဖြူဖြူကြောင့်ဆိုတာ ရုံမပြောချင်။ အစ်ကို့ကိုလည်း အားနာမိသည်။

“ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ”

“မင်း ဘာဖြစ်လို့လဲရုံ ... နေမကောင်းဘူးလားကွ”

သူထလာပြီး ရုံနဖူးကို အသိမဲ့စွာ သွားစမ်းမိသည်။ ကိုယ် လေးက အေးစက်နေ၏။ ရုံက ကြောင်ငေးငေးလေးဖြင့် သူ့ကိုရော

ကြည့်သည်။

“မင်း ... ကိုယ်တော့မပူပါဘူး။ အိမ်မှာ ပြဿနာရှိလို့လား”

“မရှိပါဘူး အစ်ကို”

ရံစိတ်တွေက ဘယ်လိုမှဖြေသိမ့်လို့မရအောင် ယုန်ဖြူဖြူကို သတိရနေသည်။ တွေ့ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေက ပြင်းပြနေ၏။ ရုံရဲ့ကြိုးစား နှုတ်ကုန်ကို ယုန်ဖြူသိစေရန် ပြောပြချင်သည်။

“ရုံ”

“ဗျာ”

“ယုန်ဖြူကြောင့်လား”

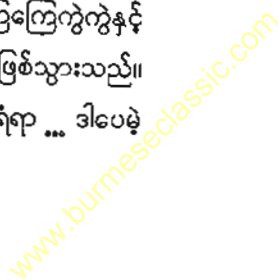
“ဟာဗျာ”

“မင်းမျက်နှာလေး ညှိုးရော်ရော်နဲ့ အစ်ကိုသိပါတယ်၊ မင်း နဲ့ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားနေရလဲဆိုတာလေ”

“ထားလိုက်ပါဗျာ ... ဒီနေ့ ယုန်ဖြူကျောင်းတက်ရမယ်ထင် တယ်။ ဘယ်တက္ကသိုလ်ရောက်လဲ ရုံ စုံစမ်းချင်တယ် ... ယုန်ဖြူက မမှတ်ကောင်းတော့ သူဝါသနာပါတာလည်း အင်ဂျင်နီယာလေ။ မှတ်တိနဲ့သန်လျှင်နည်းပညာတက္ကသိုလ် တစ်ခုခုပဲထင်တယ်”

ရုံမျက်ဝန်းတွေက ဆွေးဆွေးမြည့်မြည့် ကြေကြေကွဲကွဲနှင့် ယုန်ဖြူရဲ့နေတဲ့နေရာကို သိနေတဲ့သိခွဲ ဟုထူပူနှင့်ဖြစ်သွားသည်။

“ယုန်ဖြူရဲ့နေတဲ့နေရာက အစ်ကိုသိပါတယ်ရုံရော ... ဒါပေမဲ့



ရှင်မြတ်နိုး

မင်းမတွေ့ပါနဲ့တော့ မေ့ပစ်လိုက်ပါ ... ယုန်ဖြူ ပြောင်းလဲနေပြီကွ  
သိဒ္ဓိ စိတ်ထဲကပဲ ရေရွတ်ပြောမိနေသည်။ ရဲ့ကို သနားနေပါ  
၏။ မင်းစိတ်တွေ သဘာဝအတိုင်း ပြောင်းလဲပါတော့ချစ်စနိုးနိုး  
ကိုယ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ။ ရဲ့က ထသွားပြီး ကော်ဖီဖျော်နေစေ  
ကားစွင့်သော ခန္ဓာကိုယ်လေးကို သိဒ္ဓိတွေ့မြင်နေရသည်။

ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲမှာ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းလေး နေစမ်းပါလား  
ချစ်ဝန်းရဲ့။



အခန်း ( ၁၉ )

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“ဒီညနေ အစ်ကိုနဲ့ညစာ ထွက်စားကြမယ်လေ”

“ကျွန်တော် ပြန်ရမယ် ... အဖေက မကြိုက်ဘူး၊ ကျွန်တော်  
ကို မျက်ခြေမပြတ် ကြည့်နေလို့ပါ”

သူဌေးနှင့် အရောတဝင် ချူစားမှာကို အဖေကြောက်နေ  
သည်။ အစ်ကိုသိဒ္ဓိနှင့်လည်း ရဲ့ နှစ်ယောက်ထဲသွားလာတာတွေ  
မလုပ်ချင်။ အဖေ ပြဿနာရှာမှာလည်း စိတ်ပူ၏။ အဖေက အရက်  
ကို အလွန်အကျွံသောက်လေ သွေးဆိုးလေပဲ။

“မင်း ယုန်ဖြူကို မတွေ့ချင်ဘူးလားရဲ့”

“ဗျာ ... ယုန်ဖြူ ဟုတ်လား ... ”

“မင်းကိုသနားလို့ပါ ... ယုန်ဖြူတက်တာ သန်လျှင်တက္ကသိုလ်

သို့လ် ဖြစ်နိုင်တယ်လေ ... အစ်ကို လိုက်ပို့ပေးမယ်”

“ဟာ ... ဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် လိုက်မယ်ဗျာ၊ ကျေးဇူးပဲ ... အစ်ကိုလိုက်ပို့ပေးမယ် မဟုတ်လား”

ရံ ...

မင်းကတော့ကွာ ...

ယုန်ဖြူဖြူဆိုတာနဲ့ မင်းမျက်နှာကဝင်းပပြီး တက်ကြွသွားတာပဲ။

“မင်းအဖေက မင်းနောက်ကျသွားရင် ပြဿနာမတက်တော့ဘူးလား”

“ကျွန်တော် ယုန်ဖြူကို အရမ်းတွေ့ချင်နေတယ် ... ရင်တွေပူလို့ပါ”

ယုန်ဖြူနှင့်တွေ့ရမယ်ဆိုရင်တော့ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ ရံတွေ့ချင်တယ်။ ယုန်ဖြူကို အရမ်းလွမ်းနေပြီဗျာ။ ရံမရှက်နိုင်။ ရုံးဆင်းနေပြီဖြစ်၍ ရံ အစ်ကိုလက်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောနေမိသည်။

“ကဲ ... လာပါကွာ ... မင်းကိုပျော်ရွှင်စေချင်တယ်၊ ယုန်ဖြူနဲ့တွေ့ပြီးရင်တော့ အစ်ကိုနဲ့ညစာ လိုက်စားရမှာနော်”

“စားမယ်ဗျာ ... ဒီည ကျွန်တော့်မှာ သင်တန်းလည်းမရှိဘူး၊ အစ်ကိုနဲ့နေမယ် ... ကျွန်တော်လည်း ရင်ဖွင့်လို့ရတယ်လေ။

ယုန်ဖြူအကြောင်းတွေပေါ့”

“အိုကေ”

သူ့အတွက် ပြဿနာက ပိုပြီးကြီးထွားသွားနိုင်ပေမယ့် မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ ယုန်ဖြူနဲ့များပြီး ရံ့ကိုဆွဲထားလိုက်သည်။ ကိုယ်လည်း မကောင်းတဲ့အကြံအစည်တွေ ကြံစည်နေမိပြီထင်တယ်ရံ။

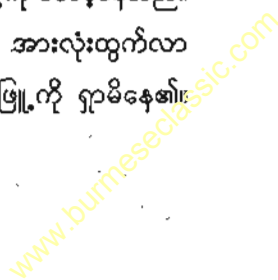
“မင်းကို ကိုယ်ကျောင်းရှေ့မှာရပ်ပေးမယ် ... ပြီးရင် ကိုယ်ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ စောင့်နေမယ် ... မင်းလာခွဲ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ရံကတော့ ယုန်ဖြူကိုတွေ့ဖို့အတွက် စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေသည်။ ရံ တွေ့ချင်တယ်။ ယုန်ဖြူအတွက် ရံ လခနှင့်ဝယ်ထားတဲ့ ထက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေယူလာခဲ့၏။ ရံ ပြာယာခတ်ကာ ယုန်ဖြူနှင့် ဆွေ့ရင်တောင် ရံ ဆွဲအသွားနိုင်သည်။

“မင်း ဒီကနေစောင့်နေနော် ... ယုန်ဖြူ တက်ရင်ထွက်လာဆီမှမယ် အစ်ကိုထင်တာပဲ ... ယုန်ဖြူ ဒီကျောင်းမှာပဲတက်မှာပါ”

ရံကတော့ ကားပေါ်ကဆင်းပြီး ယုန်ဖြူကို စောင့်နေသည်။ အတန်းပြီးတော့ ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေ အားလုံးထွက်လာကြသဖြင့် ရံမျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးနှင့် ယုန်ဖြူကို ရှာမိနေ၏။



ရှင်မြတ်နိုး

နောက်ဆုံးမှထွက်လာသူက ယုန်ဖြူ။ ခြေလှမ်းတွေက မလှမ်းချင်  
သလို လှမ်းချင်သလိုလို။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင် ... ရုံ”

ရုံ လာမယ်ဆိုတာ အစ်ကို ဖုန်းဆက်ထား၍ ယုန်ဖြူသိထား  
သည်။ ရုံကိုလည်း ယုန်ဖြူ တွေ့ချင်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း  
လိုပဲလေ။

“ယုန်ဖြူရယ် ... မင်းအရမ်းရက်စက်တယ်ကွာ၊ ကိုယ်လေ  
ရှားတော့မယ် ... ဒီမှာ ကိုယ်ပထမဆုံးရတဲ့ လခနဲ့ဝယ်ထားတာ”

“ဘာတွေလဲ”

“အလှပြင်ပစ္စည်းတွေလေ ... နင့်အတွက် နင်က အလှမပြင်  
တတ်ဘူးဆိုပေမယ့် အခုတက္ကသိုလ်ကျောင်းသူကြီး ဖြစ်နေပြီလေ”

“ကျေးဇူးပဲ”

အစ်ကိုကြောင့်ပါ။ အစ်ကိုဆန္ဒတွေနှင့် ဆန့်ကျင်ပြီး ယုန်ဖြူ  
ဘာမှမလုပ်နိုင်လို့ပါ။ အစ်ကို ယုန်ဖြူ ငိုချင်သည်။

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ချစ်တယ်”

ယုန်ဖြူလက်လေးကို ရံက ဆတ်ခနဲ ဆွဲကိုင်လိုက်တော့

ယုန်ဖြူက အထိတ်တလန့်လေး ရုန်းဖယ်ပစ်သည်။ ပြီးမှ အစ်ကို  
က အလိုက်အလိုက် ဆက်ဆံပေးပါတောင်းဆို၍ ဆက်မရုန်းတော့။  
ရုံရယ် ... ယုန်ဖြူကိုလေ နားလည်ပေးစမ်းပါ။ ယုန်ဖြူ အစ်ကိုနဲ့  
လက်ထပ်ပါရစေ။ ရုံလက်ထဲကနေ ရုန်းဖယ်ပစ်ချင်သည်။

“ကိုယ့်ကို မရက်စက်ပါနဲ့ ယုန်ဖြူရယ် ... ကိုယ်သေသွားနိုင်  
တယ်”

“ယုန်ဖြူအဒေါ်အကြောင်းလည်း ရုံသိတာပဲ ... မျက်စိ  
အောက်ကကို အပျောက်မခံဘူး ရုံ”

“ကိုယ် အလုပ်လုပ်နေပြီ၊ သင်တန်းတွေလည်း တက်နေ  
တယ်၊ ယုန်ဖြူနဲ့လက်ထပ်ဖို့လေ”

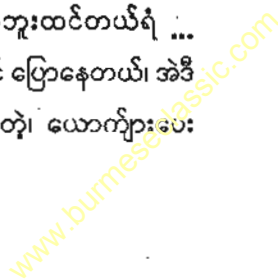
အမလေး ... ယုန်ဖြူ သေမြစ်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်မက ရှင်နဲ့  
တွေ့နေတုန်းက ယုန်ဖြူဖြူ မဟုတ်တော့ဘူးရဲ့၊ လက်ထပ်ရမယ့်  
ယောက်ျားက ရှိနေပြီ။

“ချစ်”

“ဟင်”

“ရဲ့ မကြာမကြာ လာတွေ့မယ်နော် ယုန်ဖြူ ... ”

“ခဏ ခဏတော့ လာတွေ့လို့မဖြစ်ဘူးထင်တယ်ရဲ့ ...  
အန်တီနင်းကလေ ရဲ့နဲ့ထပ်မပတ်သက်ဖို့တောင် ပြောနေတယ်၊ အဲဒီ  
လိုသာ ရဲ့နဲ့တွေ့နေရင် ကျောင်းထုတ်ပစ်မယ်တဲ့၊ ယောက်ျားပေး



စားမယ်တဲ့”

“ဘာပြောတယ် ... မင်း ... မင်း ယောက်ျားယူဖို့တော့ လုံးဝမစဉ်းစားနဲ့နော်၊ နှစ်လောင်းပြိုင်ပဲ ... မင်း ... မင်းနေတဲ့အိမ်က သူဌေးသားနဲ့ဘာညာလား ... လူကြီးတွေဘာတွေမရဘူးနော် ယုန်ဖြူ”

ယုန်ဖြူ လက်ထပ်ရမယ့်ယောက်ျားက အစ်ကိုသိဒ္ဓိဟု ပြောပစ်ချင်သည်။ အစ်ကိုက လုံးဝမပြောရဘူးဟု ပြောထား၍ ဖြစ်၏။ အစ်ကိုကိုလည်း တွေ့နေရသည်။

“ကိုယ်လေ အစ်ကိုကားကို အကူအညီတောင်းပြီး လာခဲ့တာ ... နောက်ဆို ကိုယ်တစ်ယောက်ထဲပဲလာမယ် ယုန်ဖြူ”

အစ်ကိုရယ် ... ရှင်က ရဲ့အတွက်ပဲ ဂရုတစိုက်ရှိနေသလိုပဲ နော်။ အစ်ကိုက ဖုန်းလှမ်းဆက်သည်။ ရဲ့ကို အလိုက်အထိုက် ဆက်ဆံပေးပါတဲ့။ ကိုယ့်ကို မသိချင်ယောင်ဆောင်နေပေးပါတဲ့။ အစ်ကိုက ရဲ့ကိုချစ်နေပြီလား။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ရဲ့က ယောက်ျားလျှာပဲ။

“အစ်ကိုဆီ သွားကြမယ် ... ကိုယ်တို့ရုပ်ရှင်ကြည့်ကြမလား ယုန်ဖြူ”

“မဖြစ်သေဘူးထင်တယ် ... ယုန်ဖြူက သူများအိမ်မှာနေရတာလေ”

“ယုန်ဖြူ”

“ဟင်”

“ငြင်းတာလား”

“မဖြစ်နိုင်လို့ပါရဲ့ ... အန်တီနင်းက အချိန်အတိအကျစောင့်နေမှာပါ”

“မင်းကို အခုပဲကားတင်ပြီး ခိုးပြေးလိုက်မှာနော် ယုန်ဖြူ”

“ရဲ့ ... ရှင် အရမ်းအတ္တကြီးလွန်းတယ်၊ ယုန်ဖြူကို ငဲ့ညှာထောက်ထားပါဦး ... အလုပ်အကိုင်မရှိ ပညာသင်ကြားတဲ့အရွယ်တွေလေ၊ ရှင်မှာ ဘယ်တော့မှ ဆင်ခြင်တုံတရား လုံးဝမရှိဘူး”

ယုန်ဖြူ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်ပစ်မိသည်။ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲချင်လာ၏။ ယုန်ဖြူအပေါ် ရက်စက်ကြတယ်။ အစ်ကိုသိဒ္ဓိက ယုန်ဖြူတို့အနား ပြေးလာသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ ယုန်ဖြူ ... ”

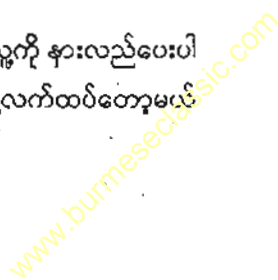
“မသိဘူး မသိဘူး ... ယုန်ဖြူ ဘာမှမသိတော့ဘူးပြန်မယ်”

“ယုန်ဖြူ”

ယုန်ဖြူ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်ပြီး ဘတ်စ်ကားပေါ်တက်ပြေးသွားသည်။

“မင်း ဘာတွေသွားပြောလဲ ရဲ့ ... ”

“ယုန်ဖြူ ပြောင်းလဲသွားပြီအစ်ကို ... သူ့ကို နားလည်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုနေတယ်၊ ယုန်ဖြူ သူဌေးသားနဲ့လက်ထပ်တော့မယ် ထင်တယ်ဗျာ”



ရဲ့အသားတွေက တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။ မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်၍ လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ထိုင်လိုက်၏။ ကိုသိဒ္ဓိက ရဲ့ လက်ကိုတွဲ၍ ထူမသည်။

“ရဲ့ ထပါ ... အစ်ကိုတို့ပြန်မယ်။ သူများနယ်မြေမှာကွာ”

ရဲ့ကိုတွဲပြီး ကားပေါ်တင်သည်။

“မင်းကို ယုန်ဖြူနှစ်မတွေ့သင့်တော့ဘူးလို့ ပြောခဲ့တာပဲ။ မင်း ဘဝက ယုန်ဖြူက အရေးကြီးနေတာလား ... မင်းရှေ့ရောမောင်မင်းမိသားစုအတွက်ရော အားလုံးပျက်စီးဖြစ်မှာလားကွာ”

ကားပေါ်မှာထိုင်စေပြီး ရဲ့ပခုံးလေးကို သိဒ္ဓိဖက်လိုက်သည်။ ယုန်ဖြူကို အသေအချာပုန်းဆက်မှာထားခဲ့၏။ ရဲ့ကို အလိုက် အထိုက်ဆက်ဆံလိုက်ပါလို့ သိဒ္ဓိ အသေအချာမှာထားခဲ့သည်။

“ရဲ့ ပြန်ကြစို့ကွာ”

“ယုန်ဖြူ သစ္စာမဲ့သွားပြီ ... ရဲ့အပေါ် ရက်စက်သွားပြီ သစ္စာ မဲ့သွားပြီ ... ယုန်ဖြူ ဒီလိုလုပ်လို့မရဘူး။ ကျွန်တော် လူသတ်ဖို့ဝန် မလေးဘူးနော်”

“ရဲ့မင်းဘာတွေလုပ်ချင်နေတာလဲ ... မင်းကို အစ်ကိုပြော ထားတယ်လေ။ ဒေါသတွေကို လျော့ပစ်ဖို့”

“ကျွန်တော် ... လုံးဝသည်းမခံနိုင်တော့ဘူး။ ယုန်ဖြူကို ကျွန်တော် မခွဲနိုင်ဘူး အစ်ကို ... ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ ... အသည်းတွေ ဟက်တက်ကွဲတော့မယ်”

“ရဲ့ ပြန်မယ် ...”

“ကျွန်တော် မပြန်ဘူး။ ယုန်ဖြူ ဘယ်မှာနေလဲ ... ကျွန်တော် မြေလှန်ပြီး ရှာချင်တယ်”

“တော်ပါတော့ကွာ”

သူက အေးချမ်းမလားလို့ ယုန်ဖြူနှင့်တွေ့ဆုံပေးခဲ့သည်။ ပြဿနာကတက်ပြီ။ ရဲ့ ငိုနေ၏။ မိန်းကလေးအကျင့်စရိုက်ပဲ။ ရဲ့ ပခုံးလေးကို သိဒ္ဓိ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်လေး ဖက်ပစ်လိုက်သည်။

“မငိုပါနဲ့ရဲ့ ... အစ်ကိုက မင်းပျော်မလားလို့ပါ။ ယုန်ဖြူ ပြောင်းလဲသွားပြီဆိုရင်လည်း မင်းမေ့ပစ်လိုက်သင့်တယ်”

“လုံးဝ မမေ့နိုင်ဘူး အစ်ကို ... ရဲ့သေပစ်ချင်တယ် ... ကျွန်တော် မြေလို့မရဘူး”

“ပြန်ကြမယ်ရဲ့ ... နောက်မှ ပြောကြတာပေါ့ကွာနော်”

ရဲ့ မျက်နှာလေးကို ဆွဲမော့ပစ်လိုက်တော့ မျက်ဝန်းတွေထဲ မှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်နက်နေသည်။ ယောက်ျားလေးမဆန်လိုက်တာရဲ့ရာ။ ယုန်ဖြူအား သိဒ္ဓိ ခွင့်မလွှတ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

“မငိုပါနဲ့ကလေးရယ် ... မင်းရဲ့အနာဂတ်က လှပချောမွေ့ နေပါပြီ ... အစ်ကို ကူညီနေတယ်လေ”

ရဲ့စိတ်တွေ ပေါက်ကွဲလွင့်ထွက်၍ အစ်ကိုရင်ခွင်ထဲ မှိတွယ် ခိုနှိပ်ပစ်မိသည်။



“ယုန်ဖြူ ရက်စက်တယ်၊ ရဲ့အပေါ် သစ္စာမဲ့ရက်တယ်၊ ကျွန်တော် အရမ်းခံစားရတယ်ဗျာ”

ရင်ခွင်ထဲက ချစ်ဝန်းရုံ နှစ်သိမ့်အားပေးသလို ရဲကျော့ပြလေးကို ပွတ်သပ်ချော့မော့နေမိသည်။ မင်းက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ-ရဲရယ်။ အစ်ကို့ရင်ခွင်ထဲမှာပဲ နေစမ်းပါကွာ။ မင်း ဖြေတွေ့နေရတဲ့ အခက်အခဲတွေကို အစ်ကို့ဖြေရှင်းပေးချင်ပါတယ်။

“တိတ်တော့ရုံ ... အစ်ကို့တို့အေးချမ်းတဲ့နေရာလေးတစ်ခုကို သွားကြမယ်၊ ရန်ကုန်ရောက်အောင် အမြန်မောင်းကြမယ်”

ရဲ့ကိုဖက်ထားပြီး ကားကိုမောင်းနေသည်။ အမှောင်ထုတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှမ်းမိုးလာနေ၏။ ရဲ့ရှိုက်သံလေးက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။ ကားလေးက လေကိုခွင်း၍ ရန်ကုန်သို့ ဦးတည်လာနေသည်။

“ရဲ့ ပျော်ပျော်နေစမ်းပါကွာ ... အစ်ကိုက မင်းကိုပျော်စရာစေချင်တယ်”

“အစ်ကို”

“ရဲ့ ... မင်းဘဝကို ထူထောင်ချင်တယ်ဆို၊ မင်း သတ္တိရှိမယ်၊ မပျော့ညံ့စမ်းပါနဲ့”

ရဲ့စိတ်ပျော့သွားလို့မဖြစ်ဘူး။ အစ်ကိုပြောတာ ဟုတ်တယ်။ ရဲ့ဘဝ အရှုံးပေးလို့မဖြစ်ဘူး။ သူ့ဌေးသားကိုတွေ့တော့ ယုန်ဖြူ

ပြောင်းလဲသွားတာပဲဖြစ်သည်။

“ယုန်ဖြူက သူ့ဌေးသားကိုတွေ့လို့ သစ္စာမဲ့သွားတာပဲ ကျွန်တော် ခံပြင်းတယ်ဗျာ”

“ကဲပါကွာ ... အစ်ကို့တို့ သီချင်းသွားဆိုကြမယ်၊ မင်းစိတ်တွေကို ဖြေစမ်းပါ”

“ရဲ့ ပြန်မယ်အစ်ကို”

“မင်းစိတ်ထဲမှာ ဒေါသတွေရန်လိုနေတာတွေ ထင်ရာခိုင်းချင်တဲ့စိတ်တွေ လျှော့ပစ်လိုက်ပါကွာ ... အစ်ကို့စကားတွေကို နားထောင်ပါ ရဲရာ”

ရဲ့ ခေါင်းလေးကို သူ့ရင်ခွင်ထဲအပ်ကာ ဆံပင်လေးတွေကို ခြိုးဆွပွတ်သပ် နှစ်သိမ့်နေမိသည်။ ရဲ့ငြိမ်သက်နေ၏။ မင်းတစ်ခုခုမှားအယွင်းဖြစ်သွားမှာကိုတော့ အစ်ကို တားဆီးရလိမ့်မယ်။ အစ်ကိုကထိပ်သို့ ပြန်ပို့ပေးလိုက်သည်။

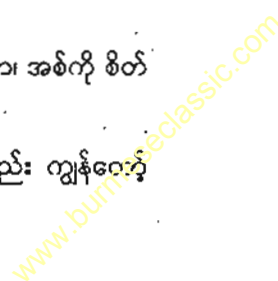
“အစ်ကို ... ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် မသွားပါတယ် ... ယုန်ဖြူကို ရဲမေ့ပစ်ဖို့ပဲ ကြိုးစားပါတော့မယ်”

“ရဲ့”

“ပြောပါ အစ်ကို ...”

“အိပ်တော့ ... ပြဿနာတွေကို မရှာပါနဲ့ကွာ၊ အစ်ကို စိတ်ဆို့သေတော့မယ် ထင်တယ်”

“ကျွန်တော် မှားပါတယ်ဗျာ ... အစ်ကိုလည်း ကျွန်တော်”





ရှင်မြတ်နိုး

ကြောင့် စိတ်သောကတွေ ခံစားရပြီ”

“ရီရယ်”

ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်လေးကို သိဒ္ဓိသတိကင်းလွတ်သွားသလို ဖက်ထားပစ်လိုက်မိသည်။

“အစ်ကို နာကျင်နေရတယ် ... ရဲ့ကို အစ်ကိုပျော်ရွှင်စေရတာပါ။ ရဲ့ မငိုပါနဲ့ ... ကြေကွဲမနေစမ်းပါနဲ့”

ရဲ့မျက်နှာလေးကို သူ့လက်နှစ်ဖက်နှင့်ညှပ်ယူ၍ မော့သည်။ မျက်တောင်ကော့လေးတွေ တဖျတ်ဖျတ်ခတ်ရင်း မျက်လေးတွေ အရည်လဲနေ၏။ ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးကို နမ်းပစ်ချင်ပေမယ့် သူ့စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ထားလိုက်သည်။

“နောက်ထပ် မငိုနဲ့တော့နော် ရဲ့ ... မင်းမျက်ဝန်းတွေမှာ မျက်ရည်တွေပြည့်နေတာ အစ်ကို မတွေ့ချင်တော့ဘူးကွာ။ အပြုံးလေးတွေပဲ ထာဝရ မြင်ချင်တယ်”

သူ အကြာကြီး ဖက်ထားပြီးမှ ရံက ရုန်းထွတ်ပြီး ကားမှ ဆင်းသွားသည်။ လှည့်မကြည့်တော့။



အခန်း ( ၂၀ )

“ရဲ့ ... မင်းဘယ်တွေသွားနေတာလဲ၊ မိဘတွေ စိတ်ပူနေတယ်၊ မင်းထင်ရာစိုင်းနေတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး အဖေ ... ယုန်ဖြူနဲ့တွေ့နေလို့ပါ”

“ယုန်ဖြူ ... ဟုတ်လား၊ မင်းကို မပတ်သက်ချင်လို့ အသိမပေးဘဲ ပြောင်းသွားတာလေ”

အဖေ မူးနေပြီ။ ရဲလည်း နောက်ကျသွားတယ်။ ယုန်ဖြူ ကြောင့်ပါ။ ရဲ့စိတ်တွေက နာကျင်ကြေကွဲရသည်။

“မိသစ္စာ ... အသုံးမကျတဲ့မိန်းမ၊ ကိုယ့်သမီးကို မစောင့်ရှောက်နိုင်ဘူး”

“အဖေ”

“ဒါကြောင့် ... ငါက မိန်းကလေးမမွေးချင်တာပဲ”

“ရှင်ဘာတွေပြောနေတာလဲ ... ရှင်ပဲ ဇွတ်ကြီးယောက်ျား”

လေးအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့တာလေ၊ ကျွန်မကို ဘာဖြစ်လို့လာပြော  
နေရတာလဲ”

“ဟိုသူဌေးက ဘာလဲ ... စေတနာနဲ့လား၊ ရဲ့ကို တော်ကြ  
အပျော်ကြသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ရှင်နော် ... ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ အဲဒီသူဌေးက စော  
ရှောက်နေလို့လေ ... ဥာဏ်ထွန်းဆိုတဲ့ကောင်ရဲ့ လက်စာ မမိတာ  
ဘဲ”

“တော်ပါတော့ဗျာ ... ရဲ့ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ရဲ့က တန်ဆာ  
ခံလေ”

ရဲ့ အော်ဟစ်ပစ်လိုက်၍ အဖေနှင့်အမေ ငြိမ်သက်သွားသည်  
ရဲ့ မကြားချင်။ ဘာမိန်းကလေးလဲ ယောက်ျားလေးလဲ။ ကျွန်မထံ  
သေပစ်ချင်တယ်ဗျာ။

“မသစ္စာ ... မင်းတာဝန်ရှိတယ်၊ ရဲ့ကို မင်းလွှတ်မထား  
“တော်ပါတော့ရှင် ... ”

ရဲ့ အိပ်ခန်းလေးထဲ ပြေးဝင်လာခဲ့သည်။ ငိုရမလား။ ပေါင်  
ကွဲလွင့်စင်ပစ်ရမလား။ ယုန်ဖြူကလည်း ရဲ့ကို အထင်သေးနေ  
အဖေကရော ဘာလဲ ...

“ရဲ့ မင်းကယောက်ျားနော်၊ အချောက်မဟုတ်ဘူး ... ဖေ  
ည့်မနေနဲ့၊ မင်းအရက်သွားဝယ်ပေး ... သောက်မလား”

ရဲ့ ငယ်စဉ်လေးထဲက အဖေရဲ့ပုံစံခွက်ထဲ ထည့်သွင်းခြင်း  
ခံရသည်။

“ရဲ့က မိန်းကလေးပါ ... ဒင်းက မဟုတ်တာတွေလျှောက်  
လုပ်ချင်နေတယ်၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာဘဲ”

အမေက မိန်းကလေးဘဝပဲ သဘောကျသည်။

“ဟေ့ကောင်ရဲ့ ... မင်း ယောက်ျားလား၊ မိန်းမလား”

“မိန်းမ”

“ဖြန်း”

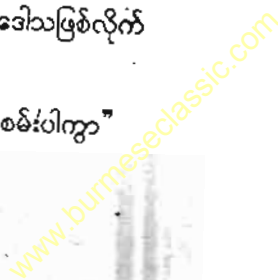
“အား”

အဖေ့လက်က ရဲ့တင်ပါးပေါ် ပြင်းထန်စွာကျရောက်လာ  
တတ်သည်။ ဘဝက မိန်းကလေးစိတ်ထက် ယောက်ျားစိတ်တွေက  
အွမ်းမိုးသွား၏။ ရဲ့က ယောက်ျားလေး။

“မင်းသတ္တိမကြောင်နဲ့ အရက်သောက်စမ်း ... ယောက်ျား  
လေးဘဝက မြတ်တယ်၊ ယောက်ျားလေးဆိုတာ ထောင်အပြင်  
စမ်းမရှိဘူး”

အဖေ့ကြောင့်ပဲ ရဲ့ ယောက်ျားလေးဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ပြီးတော့  
အဖေက မိန်းကလေးဆိုပြီး စိတ်ပူနေပြန်၏။ ဒေါသဖြစ်လိုက်  
တာ။

“မင်းကို ပျော်ရွှင်စေချင်တယ် ရဲ့ ... ပြီးနေစမ်းပါကွာ”



ရှင်မြတ်နိုး

အစ်ကိုသိဒ္ဓိ ရင်ခွင်ထဲမှာ ရံဖန်ရံခါ ကိုယ်လိုက်ရတဲ့တစ်ခဏ တာမှာ ရံရင်တွေ ငြိမ်းချမ်းသွားခဲ့ရသည်။

“ရှင် ယုန်ဖြူကို နားလည်ပေးစမ်းပါရဲ့ ... အန်တီနင်းက ယုန်ဖြူဘဝရှေ့ရေးအတွက် ရံနဲ့မပတ်သက်စေချင်တော့ဘူး”

ယုန်ဖြူဘဝရှေ့ရေးအတွက်က ဘာကိုပြောတာလဲ။ ရံ ဘာတွေ နားလည်ပေးရမှာလဲ။ ယုန်ဖြူ လက်ထပ်ချင်တာက သူဌေးသားပဲ။

“မင်းဘဝကို မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက်နဲ့ အနစ်မှုန်းခံတော့မှာလားရဲ့ ... အဓိက ဘာလဲ၊ မင်းသူဌေးဖြစ်ဖို့လေ၊ မစဉ်းစားတော့ဘူးလား ရံရာ”

အစ်ကိုက ရံဘဝရဲ့ကျေးဇူးရှင်ပါ။ လမ်းပြပါ။ မီးအိမ်ရှင်လေး အစ်ကို ရင်ခွင်ထဲမှာ နေရတဲ့အဖြစ်တွေကို ရံစဉ်းစားမိတိုင်း ရင်တွေ လှုပ်ခန်တုန်ယင်နေရသည်။

“ဘာတွေလဲဗျာ ... လောကကြီးက ရဲ့အတွက်ပြောင်းပြန် ကြီးလား ဇောက်ထိုးကြီးလား”

“အား”

“ဝုန်း”

“ခွင့်”

“ရံ ဘာဖြစ်တာလဲ ... စိတ်ကို ထိန်းချုပ်စမ်းပါ။ ရံက လိမ္မာ

မိတယ်၊ အမေ့ကို သနားပါဦး”

အမေက ပြေးဝင်လာသည်။ အမေက အခန်းဝမှာလာရပ်၏။

ရံစိတ်တွေ ထိန်းချုပ်လို့မရအောင် ပေါက်ကွဲသွားသည်။

“အဖေ ... ကျွန်တော် အရက်သောက်ချင်တယ်၊ ကျွန်တော့် ရင်တွေ ကွဲအက်နေပြီဗျ ... ရံ အရက်သောက်ပါရစေ”

ရံ အခန်းထဲကနေ ပြန်ထွက်လာပြီး အရက်ခွက်ကို ကိုင်လိုက်တော့ အဖေက အတင်းဝင်ဆွဲသည်။

“မင်း အရက်မသောက်ရဘူးရဲ့ ... အဖေ မှားသွားပါတယ်၊ အဖေက သားသမီးတွေအပေါ် တာဝန်မကျေဘူး၊ ရံဘဝကို ဖျက်စီးတာ အဖေပါ”

ဦးခင်ဇော် ရင်တွေမှာကျင့်ရပြီး သမီးရံကို ဆွဲယူပွေ့ဖက်ထားသည်။

“အဖေ အရက်မသောက်တော့ဘူး၊ ဒီညကစပြီး အရက်ဖြတ်တယ်၊ မသစ္စာ ကိုယ့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါကွာ ... ကိုယ်အရက်တွေ သောက်သောက်ပြီး မိသားစုတာဝန်ကို ရှောင်လွှဲဖို့ လုပ်နေတာပဲ”

“ကိုခင်ဇော်ရယ် ... ကျွန်မ ဝမ်းသာလိုက်တာရှင်၊ ပြီးတော့ ငါ့ ... ရံအတွက် ရှင်အမြင်တွေ ပြောင်းသွားတာ ဝမ်းသာပါတယ်”

ဒေါ်မေသစ္စာ မျက်ရည်တွေ လိမ့်ဆင်းကျလာသည်။ ဝမ်း



သာလိုက်တာနော်။ အဓိက သမီးလေး ချစ်ဝန်းရဲ့ပဲ။ မိန်းကလေး အဖြစ် ကြီးပြင်းစေချင်တာ ကြာပြီ။

“ရဲ့ ... အဖေ တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ၊ အဖေ တာဝန်ယူဖို့ မယ်၊ အဖေလေ သားတွေကိုရော ရှေ့ဆောင်လမ်းပြမဖြစ်ခဲ့ဘူး”

အဖေရှင်ခွင်ထဲမှာ ရဲ့ တာဝန်သိမိမ့်ရွက်ပိုပစ်ချင်သည်။ အဖေ အရက်မသောက်တော့ဘူးဆိုတာလဲ ရံကျေနပ်ပျော်ရွှင်ရ၏။ အဖေ ဂရုတစိုက်မရှိခဲ့။ နည်းလမ်းပြတာလည်း မရှိခဲ့။ အရက်သောက် မိန်းမကို ဆဲဆို၊ မိသားစုအပေါ် စိတ်သောကတွေပဲ ပေးနေခဲ့သည်။

“တကယ်တော့ ရံက မိန်းကလေးပါ။ အဖေမွေးလာတာ သမီးလေးပဲ ... အဖေ တာဝန်မယူချင်လို့ ပြစ်ထားလို့ရတဲ့ ယောက်ျားလေးအဖြစ်ပဲ ပုံစံသွင်းပြစ်လိုက်တာပါ”

ဦးခင်ဇော်ကြောင့် သမီးလေးချစ်ဝန်းရဲ့ဘဝ တောင်မကျ မြောက်မကျနှင့် ပြဿနာတွေပဲ ရင်ဆိုင်နေခဲ့ရသည်။ မိမိစိတ်က သမီးအဖြစ် သတ်မှတ်နေခဲ့မိပြီး ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီကနေ ဖြူဆွယ်ချူယူနေတာကို လက်မခံနိုင်ခဲ့။ ယုန်ဖြူဖြူလို ဖြူစင်ပြီး တန်ဖိုးရှိစေချင်တာပါ။

“အဖေ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ တကယ်တော့ ရံက လိမ်မာတယ်၊ မိသားစုအပေါ် ငဲ့တယ်၊ အဖေက စိတ်မမှန်တာပါ ... ရဲ့ဘဝကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့တာ”

“အဖေ”

“ပြောပါ”

“ရဲ့ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ၊ ရဲ့ဘဝကို ဘယ်လိုဆက်ပြီး လျှောက်လှမ်းရတော့မလဲ”

“မိန်းကလေးအဖြစ်ပဲ နေထိုင်ပါ သမီးရယ် ... တဖြည်းဖြည်း ပြုပြင်ပါတော့ ... ”

“အဖေရာ”

ရဲ့လည်း ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ နေထိုင်ရတာ အခက်အခဲတွေနှင့် ရင်ဆိုင်လာရသည်။ အစ်ကိုကြောင့် ပြောင်းလဲ ပြစ်ချင်နေမိ၏။ ယုန်ဖြူကိုလည်း ရုံးနားလည်ပေးချင်နေသည်။

“သမီးနာမည်က ချစ်ဝန်းရဲ့ပါ ... တဖြည်းဖြည်း မိန်းကလေး အဖြစ်ပဲ ပြောင်းလဲသွားပါတော့၊ အဖေတို့ ဒီရပ်ကွက်ထဲကနေ ပြောင်းကြမယ်၊ အဖေ အိမ်ရောင်းမယ် ... ”

“ကောင်းတယ် ကိုခင်ဇော် ... ကျွန်မလည်း ဒီကနေ ပြောင်းချင်ပါပြီ ... ရဲ့အတွက်လေ”

အဖေက ရဲ့ကို နှစ်သိမ့်ပေးပြီး အမေပုခုံးကိုဖက်၍ ပြန်ထွက် သွားတော့ ရဲ့ ရင်အေးသွားရသည်။ ကိုဥဏ်ထွန်းတို့ကလည်း ရဲ့ကို အခဲမကြေကြဲသေးပေ။

“ရဲ့ အိပ်တော့ ... သမီးက လိမ္မာပါတယ်၊ သမီးဘဝကို”



ပြောင်းလဲပစ်သင့်ပါပြီ”

ကိုကြီးရော ကိုလေးရော ပြန်မလာကြသေးပေ။ အဖေက သားတွေပဲဖြစ်စေချင်ပေမယ့် ဆုံးမသွန်သင်နိုင်ခြင်းမရှိ။ အရက် သမားတွေ ဆေးသမားတွေ ဖြစ်နေကြသည်။

“ရဲသာ သမီးလေးဆိုရင် အစ်ကိုတွေလည်း ဒီလောက်အထိ ဆိုးသွမ်းပေတော်နေကြမှာ မဟုတ်ဘူးကွယ်”

ထောင်အပြင် တန်းမရှိဘူးဟု ကြွေးကြော်နေတဲ့အဖေ။ အစ်ကိုကြီးက အချုပ်ထဲမကြာခဏ ရောက်တတ်သည်။ ကိုလေးလည်း ရောက်တာပဲ။ အစ်ကိုရေ ရဲသတ်အရဆုံးက အစ်ကို့ကိုပါ။

“ကလေးရယ် ... မငိုပါနဲ့ အစ်ကို မမြင်ရက်လို့ပါကွာ”

အစ်ကိုသိဒ္ဓိနှင့်ဆုံတွေ့ပြီးထဲက ရဲ့စိတ်တွေ နူးညံ့ပျော့ပြောင်းလာခဲ့ရသည်။ ရဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖြစ် နေထိုင်ရမှာကိုတော့ ရဲ့ မခံမရဲ ရှက်သည်။ နောက်နေ့ ကုမ္ပဏီသွားတော့ အဖေက ပထမဆုံး အဖေက ရဲ့ အဖေပြောတာတွေခေါင်းထဲမထားနဲ့။ ရဲ့က လိမ္မာပြီးသားပါ။ သူဌေးကို အဆင်ပြေသလို ဆက်ဆံနေတဲ့။ အဖေစိတ်တွေ ပြောင်းလဲသွားတာကိုက ရဲ့အတွက် ပျော်ရွှင်စရာ စိတ်ချမ်းသာစရာ ဖြစ်သည်။

“ရဲ့ သွားတော့မယ်အဖေ ... သူဌေးက ရဲ့ကို စေတနာနဲ့ ကူညီတာပါ။ အဖေ စိတ်မပူပါနဲ့”

“အဖေက ချူစားတာမျိုးတော့ လက်မခံဘူးရဲ့၊ ယုန်ဖြူဖြူလို ရဲ့ဘဝလေး ဖြူစင်စေချင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ”

“အဖေ အရက်မသောက်တော့ဘူး၊ မိသားစုကိုပြန်ပြီး တာဝန်ယူမယ်”

“အရက်ဖြတ်ရင် အဖေကျန်းမာရေး ထိခိုက်မလားဘဲ၊ နည်းနည်းတော့ သောက်ပါအဖေ”

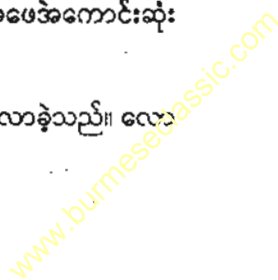
ရဲ့ကိုသာ မိန်းကလေးအဖြစ် ကြီးပြင်းစေခဲ့လျှင် မိမိလည်း ဒီလောက်အထိ တာဝန်မဲ့မှာမဟုတ်။ ညက ရဲ့အချိန်နဲ့ပြန်မလာတာရော အရက်သောက်မယ်ဟုပြောပြီး ဝေါက်ကွဲနေတာရော တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားသည်။

“အဖေကြောင့်ပါ ... ရဲ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လူတွေရဲ့ရဲ့ချအတင်းပြောစရာ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်”

“အဖေရယ် ... အရက်မသောက်တာထက် အမေ့အပေါ် ကြင်နာပါ။ အပြစ်တွေ မရှာပါနဲ့။ အဖေရော အမေရော အသက်ကြီးပါပြီ”

“အဖေ ကတိပေးပါတယ်၊ ရဲ့အတွက် အဖေအကောင်းဆုံး ရုပ်တည်ပေးချင်ပါတယ်”

ရဲ့ ပျော်ပြီး ကုမ္ပဏီကို တက်တက်ကြွကြွ လာခဲ့သည်။ လော



ရှင်မြတ်နိုး

လောဆယ်တော့ ရံမိန်းကလေးလို မဝတ်ချင်ပါဘူး။ စီးပွားရေး အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားမယ်။ ပြီးမှ ဒီကနေပြောင်းရွှေ့ရမည်ဖြစ်၏။ ဘဝသစ်ကို ပြန်စမယ်။ အစ်ကိုတွေလည်း ဘဝမှာတင့်တင့်တယ်တယ်ရပ်တည်နိုင်အောင် ရံလုပ်ပေးမယ်။ ကုမ္ပဏီထဲဝင်ကာနီးမှ ရံ့ခြေလှမ်းလေးတွေ တုန့်သွားသည်။

“ဒုက္ခပါပဲ အစ်ကိုသိဒ္ဓိနဲ့ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမလဲ ... ရံ့ရှက်လိုက်တာ”

အခုတလော အစ်ကိုသိဒ္ဓိနှင့်တွေ့ရတိုင်း ရံ့ ရှက်နေသည်။ မျက်နှာလေး ထူပူနေရ၏။ အစ်ကိုကြောင့်လည်း ရံ့ တစ်ယောက် မိန်းကလေးစိတ်တွေ ဝင်နေရသည်။

“ရံ”

“ဗျာ”

“မင်းဆရာလေ ... ဒီနေ့ ခွင့်ယူထားတယ်”

“ဗျာ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“မင်းဆီ ဖုန်းဆက်မယ်ထင်ထားတာ”

“မဆက်ဘူး ... ဆရာနေများ မကောင်းလို့လား ကိုမြသာ”

“မသိဘူးကွ”

အစ်ကိုသိဒ္ဓိ ဘာဖြစ်လို့များ ကုမ္ပဏီကနေ ခွင့်ယူရတာလဲ။

ရံ့ မဆီမဆိုင် စိတ်ပူပန်နေသည်။

ချစ်မြင်ခဲ့့ လိပ်ပြာစား

“မင်းဆီကို ဖုန်းဆက်မယ်ထင်တာပဲ ရံ့ ... အမ်ဒီဆီကို ငါ သွားမယ်။ မင်းလုပ်စရာရှိတာတွေ လုပ်ထားလိုက်”

“ဟုတ်”

အစ်ကို ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ရံ့ဆီပင် အကျိုးအကြောင်း မဆက်ပေ။ အစ်ကို နေနိုင်တယ်။ ရံ့ကို ရက်စက်တယ်ဗျာ။

“ရံ့ ငိုချင်နေတယ် အစ်ကိုရာ ... ရံ့လေ တစ်နာရီ တစ်စက္ကန့် လေးတောင် အစ်ကိုနဲ့မတွေ့ရရင် မနေနိုင်တော့ဘူးထင်တယ်”

ရံ့ ငိုချင်သည်။ မိန်းမဆန်လိုက်တာ အစ်ကိုနှင့်တွေ့ပြီးထဲက ရံ့စိတ်က ပျော့ပြောင်းနူးညံ့လာရကော့ မိန်းမစိတ်တွေ ဝင်လာသည်။

“ရံ့ အရင်ထဲက မိန်းကလေးတစ်ယောက်လိုပဲ နေခဲ့ရင် ကောင်းမှာပဲ ယုန်ဖြူလို့လေ ...”

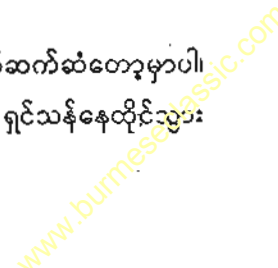
ယုန်ဖြူ ... ရံ့လေ မင်းကို ကိုယ်ချင်းစာမိသွားပြီထင်တယ်။

မင်းယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုပဲ လက်ထပ်ချင်မှာပါ။

“ယုန်ဖြူ ... ရံ့လေ ... မင်းကို မနှော့က်ယုက်တော့ပါဘူး ကွာ ... မင်း အရမ်းပျော်သွားမှာပဲ”

ညနေ ကုမ္ပဏီ ပိတ်လျှင် ယုန်ဖြူနှင့်သွားတွေ့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

“မင်းကို သူငယ်ချင်းအဖြစ်ပဲ ကိုယ်ဆက်ဆံတော့မှာပါ။ ကိုယ် မိန်းကလေးအဖြစ် ဘဝကိုဆက်ပြီး ရှင်သန်နေထိုင်သွား”



ရှင်မြတ်နိုး

တော့မယ် ယုန်ဖြူ”

ယုန်ဖြူ ပျော်ရွှင်သွားမလားဘဲ။ မင်းကို ရုတ်သူအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီ။ ရံလေ ... ရံ ... ။

“အစ်ကိုကြောင့်ပါ ယုန်ဖြူ ... အစ်ကိုရဲ့ အကြင်နာတွေ ကြောင့်ထင်တယ်”

ရဲ့စိတ်တွေ ပြောင်းလဲသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ယုန်ဖြူကို ဖြော့ပြချင်နေသည်။



အခန်း ( ၂၀ )

“ယုန်ဖြူနဲ့စေ့စပ်မယ် ... ဒက်ဒီကတော့ စိတ်အေးချင်နေပြီ စေ့စပ်ပွဲကို အသိအမှတ်ပြုရုံလေးပဲ လုပ်ကြမယ်သား”

“ဒက်ဒီ ... ”

“မင်းဆင်ခြေပေးစရာ မလိုဘူး သိဒ္ဓိ ... ဧည့်သည်တွေ ဖိတ်ထားပြီးပြီ”

“ဗျာ”

သိဒ္ဓိ အံ့သြသွားသည်။ သူ့ကို အသိမပေးဘဲ ဒက်ဒီစီစဉ်လိုက်သည်။ ဧည့်သည်တွေပါ ဖိတ်ထား၍ သူငြင်းမရ။ ယုန်ဖြူ ... မင်းတောင်းဆိုမှုပဲ။ မင်းကြောင့် ... ရဲ့ကို ဘယ်လိုပြောရမလဲ ယုန်ဖြူ လက်ထပ်မယ့်ယောက်ျားက သူဖြစ်နေတာကို မခံစားနိုင်။

“ဒက်ဒီစကားကို မင်းလက်ခံပါ။ ဒက်ဒီ သေချိန်နီးပါပြီ၊ ယုန်ဖြူလေးနဲ့သားကို လက်ထပ်ပေးဖို့ကိစ္စက ဒက်ဒီရဲ့အပြင်းပြဆုံး

စွန့်ပြန်ခြင်း

ဆန္ဒပဲ”

“ဒက်ဒီရာ”

သူ ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့။ ဒက်ဒီ စီစဉ်တာတွေကို သိဖို့ လက်ခံလိုက်ရသည်။ ရံသာသိသွားရင် ဆက်မတွေးရဲတော့။ သူ ကုမ္ပဏီကိုလည်း မသွားတော့။ ရန်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမှာကို ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေမိသည်။

“ဒက်ဒီသဘောပဲဗျာ”

သူ ငြင်းပယ်လို့မှမရတော့တာ။ ဒက်ဒီ ဖိတ်ထားတဲ့ဧည့်သည် တွေ အများကြီးမဟုတ် အိမ်နီးနားချင်းတွေပဲ။

“ယုန်ဖြူ”

“ရှင် ... အစ်ကို”

“စေ့စပ်တာကတော့ ထားလိုက်ပါတော့ကွာ။ ဒါပေမဲ့ ...

မင်းလက်ထပ်ဖို့အထိတော့ ဆက်မတောင်းဆိုပါနဲ့ သတို့သားမရှိတဲ့ မင်းလက်ထပ်ရလိမ့်မယ်”

“အစ်ကို ... ယုန်ဖြူကို ဘာဖြစ်လို့မချစ်နိုင်ရတာလဲ၊ ဆင်းရဲ လို့လား ပြောပါဦး ...”

“မဟုတ်ဘူး ယုန်ဖြူ ... မင်းသိအောင်ပြောပြမယ်၊ ကိုယ် ယုန်ဖြူကို မချစ်ဘူး”

“ရှင်”

ချစ်ခြင်းစွဲ လိပ်ပြာထေး

“ကိုယ့်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လက်တွဲဖော်က ကိုယ်ချစ် မြတ်နိုးတဲ့သူပဲ ဖြစ်စေရမယ်”

“အစ်ကို ရက်စက်တယ် ... ဘာကြောင့်လဲ ... ရဲကြောင့် လားဟင် ... ရဲက ယုန်ဖြူချစ်သူဆိုတာ အစ်ကိုလက်ခံနေတာလား မဟုတ်ပါဘူး ... ရဲက အတင်းအကြပ် သတ်မှတ်ခဲ့တာပါ”

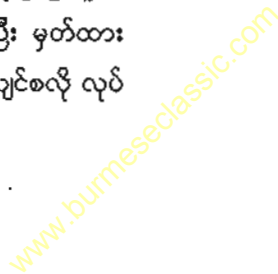
“မင်းကိုယ်တိုင် အရင်က မငြင်းခဲ့ဘူးလေ ယုန်ဖြူ”

“ယုန်ဖြူလေ ... ယုန်ဖြူ ဘာမှမသိခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်း သံယောဇဉ်နဲ့ပါ အစ်ကိုရယ် ... ရဲနဲ့ယုန်ဖြူ အလွန်အကျွံတွေ ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ကြပါဘူး အစ်ကို ယုံပေးပါ”

“အဲဒီကိစ္စကို ကိုယ်သိပ်ပြီးစိတ်မဝင်စားဘူး ယုန်ဖြူ ... မင်း ချစ်တာသိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့လေ ... ကိုယ်မချစ်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်ကို အချိန်ပေးပါ ယုန်ဖြူ”

ယုန်ဖြူ အချိန်မပေးချင်ပေ။ အစ်ကိုနှင့်ရဲ နီးစပ်သွားမှာ စည်းစိမ်ရိမ်သည်။ အစ်ကိုကို ယုန်ဖြူ ချစ်မိနေ၏။ အစ်ကိုကို ယုန်ဖြူ ပိုင်ဆိုင်ထားချင်လို့ပါ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေကြောင့် မဟုတ်ပါ ဟု အစ်ကိုရာ။ အချစ်ကြောင့်ပါ ... အစ်ကိုက ယုန်ဖြူရဲ့ချစ်ဦးသူပါ။

“ကိုယ်ပြောတဲ့စကားတွေကို မင်းသတိထားပြီး မှတ်ထား စေချင်တယ် ယုန်ဖြူဖြူ ... လက်ထပ်ပွဲကိုတော့ အလျင်စလို လုပ် မရဘူး”





ရွှေမြတ်နိုး

“ယုန်ဖြူ အစ်ကိုကိုချစ်တယ်၊ ပိုင်ဆိုင်ထားချင်တယ်၊ မဖြစ်မနေ အစ်ကိုကို ယုန်ဖြူ လက်ထပ်ရမှာပဲ”

အစ်ကိုကိုလည်း ယုန်ဖြူ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောပစ်လိုက်မိသည်။ ယုန်ဖြူဘက်ကနေ အစ်ကိုကို ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ စွန့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူးနော်။ စေ့စပ်တာလည်း ယုန်ဖြူ အတင်းအကြပ် တောင်းဆိုခဲ့သည်။

“ကျွန်မကို အစ်ကိုက သံယောဇဉ်တွယ်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး အန်ကယ်ဇော် ... လူကြီးချင်း စေ့စပ်ထားပေးပါ”

ယုန်ဖြူရဲ့ တောင်းဆိုမှုကြောင့် အန်ကယ်ဇော်က အစ်ကိုကို အသိမပေးဘဲ စီစဉ်သည်။ ယုန်ဖြူ မပျော်နိုင်။ အစ်ကိုအချစ်တွေကို ယုန်ဖြူ မရနိုင်၍ဖြစ်၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စေ့စပ်ထားတာလည်း အစ်ကိုကို ယုန်ဖြူ တစ်ဝက်ပိုင်ဆိုင်တာပဲ။

“မင်းကိုယ့်ကို လက်ထပ်လည်း မင်းပျော်ရွှင်မှုတွေ မရနိုင်ဘူး ယုန်ဖြူ ... ကိုယ့်နှလုံးသားကို မင်းလွှမ်းမိုးဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“အစ်ကိုရယ် တော်ပါတော့ ... ယုန်ဖြူ ကံကြမ္မာပါပဲလေ အစ်ကို ပြုသမျှ ယုန်ဖြူ နုပျိုမယ်၊ အစ်ကိုထားရာနေ စေရာကိုယုန်ဖြူ သွားပျံမယ် ... အစ်ကိုဆန္ဒအတိုင်း ပြုမှုနေတိုင်ပါ”

“တကယ်ပါပဲကွာ”

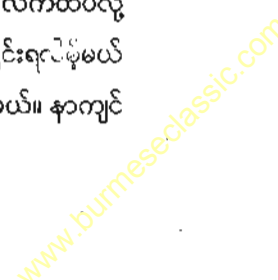
သိဒ္ဓိ ဆောက်တည်ရာမရအောင်ဘဲ နာကျင်ရသည်။ သူ ချစ်နိုးရတာက ချစ်ဝန်းရုံ၊ စေ့စပ်ပွဲကတော့ သိပ်ပြီးအကြီးအကျယ် ခုတ်ပေး။ ယုန်ဖြူကတော့ ချောမောလှပတဲ့ သတို့သမီးလောင်းပေါ့။ ကြွရောက်လာကြတဲ့ ဧည့်ပရိသတ်တွေက အရမ်းလိုက်တဲ့ နေနဲ့လ ရွှေနံမြလို လိုက်ဖက်သည်တဲ့။

“မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲကိုလည်း မကြာခင် စီစဉ်မှာပါ။ ကျွန်တော် အသက်ကြီးပြီလေ၊ သားအတွက် လုပ်ပေးစရာရှိတာတွေကို နှိပ်ဆုံး လုပ်ပေးခဲ့ချင်ပါတယ်”

ဒက်ဒီက ကြေညာလိုက်သဖြင့် သိဒ္ဓိ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ကြီး နေသည်။ ယုန်ဖြူက မျက်နှာထားတည်တည်လေးနှင့် ရင်ဆိုင်၏။ သိဒ္ဓိ လက်မခံနိုင်ဘူး။ ကန့်ကွက်ဖို့ကလည်း သူ့ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိသေးသည်။

“လိုက်ဖက်ပါတယ်ဗျာ ... လှပချောမောတဲ့ မိန်းကလေး ကိုခင်ဇော်ရဲ့သား မိန်းမရက်ကောင်းတယ်”

ယုန်ဖြူက တကယ်လည်း ချောမောလှပသူလေးပါ။ ချစ်မိမိရဲရဲတော့ ညှို့ယူဖမ်းစားနိုင်စွမ်းမရှိ။ အချစ်ဆိုတာ နည်းနည်းသားမှပင် သူ့နှလုံးသားကို မလှုပ်ခတ်နိုင်။ ယုန်ဖြူကို လက်ထပ်လိုစွဲဘူး။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်တာပါ။ အစ်ကို ငြင်းရင်မိုမယ် မင်းနဲ့အဝေးမခံနိုင်လို့ပါကွာ။ အစ်ကို ရင်ကွဲတော့မယ်။ နာကျင်



ရတယ်။ အစ်ကို တကယ်ပဲ ရဲ့ကိုမစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး။

“အစ်ကိုက ရဲ့ကို အားနာနေတာလားဟင်၊ ဘာဆိုလို့ အစ်ကိုက ရဲ့ကို မိန်းကလေးပါ ... ယုန်ဖြူဘယ်လိုမှ ဘဝတစ်သက်လုံး တွဲနေထိုင်လို့ရမှာလဲ”

ယုန်ဖြူပြောတာလည်း မှန်နေသည်။ မင်းမှာ အပြစ်မရှိဘဲ မယ့် ကိုယ့်နှလုံးသားက မင်းကိုလက်မခံဘူး။ ရံလေ ချစ်ဝန်း လက်ခံနေတယ်။

“ယုန်ဖြူ အရမ်းချစ်တယ် ... အစ်ကိုကိုချစ်တယ်၊ ယုန်ဖြူ အပေါ် မရက်စက်ပါနဲ့ အစ်ကိုရယ်”

ယုန်ဖြူက သူ့ရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်ဖက်တွယ်လာသည်။ သူ့တွယ် ဖယ်ပစ်မိ၏။ မနက်ဖြန် ကုမ္ပဏီသွားဖို့ပင် မျက်နှာပူမိသည်။ နေပူတာ ကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်းတွေကိုပင် သူ့အသိမပေးရတော့

“ယုန်ဖြူ ... မင်းစိတ်ကူးယဉ်မနေပါနဲ့တော့ကွာ၊ ကိုယ့်အတွက် ထဲမှာ မင်းမရှိဘူး၊ မင်းကိုလည်း လုံးဝမချစ်နိုင်ဘူး၊ မင်းကိုလည်း ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ လက်မထပ်ဘူး”

သိဒ္ဓိ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲပြောပြီး အပြင်ထွက်လာခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီကို ဦးတည်ရာမဲ့မောင်းနေ၏။ ယုန်ဖြူက ကျွန်မကလည်း အစ်ကိုကို မဖြစ်မနေ လက်ထပ်ယူမည်ဟု အော်ပြောခဲ့သည်။

“ရဲရယ် ... မင်းကို အရမ်းတွေ့ချင်တာပဲ၊ အစ်ကို ရူးသွားတာပဲ”

“အစ်ကိုက ရဲ့ကို အားနာနေတာလားဟင်၊ ဘာဆိုလို့ အစ်ကိုက ရဲ့ကို မိန်းကလေးပါ ... ယုန်ဖြူဘယ်လိုမှ ဘဝတစ်သက်လုံး တွဲနေထိုင်လို့ရမှာလဲ”

သူ ... ရဲရယ် ဖုန်းဆက်ဖို့ သတ္တိမရှိ။ ကုမ္ပဏီကို အကြောင်းမဲ့မသွားလည်း ရဲ့ကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲ။

“ယုန်ဖြူဘက်ကလည်း အစ်ကိုကို မလွှဲမသွေ လက်ထပ်မှာပဲ”

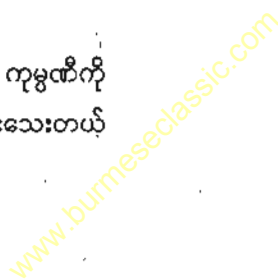
ယုန်ဖြူစကားသံတွေကြောင့် သူ့စိတ်တွေ မွန်းကြပ်လာတာတစ်ခုသို့ ထွက်လာခဲ့ပြီး အရက်သောက်နေမိသည်။

“ရဲရယ် ... အစ်ကိုတော့ ဘယ်လိုမှမင်းနဲ့အဝေးမခံနိုင်ဘူး၊ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစ်ကိုဘေးနားမှာ နေပေးစမ်းပါ”

ယုန်ဖြူနှင့်လက်ထပ်မယ့်သူက သိဒ္ဓိဆိုတာသာ ရံသိသွားသိဒ္ဓိ ဆက်ပြီး မစဉ်းစားရဲတော့။ သူ့ရင်တွေ ကွဲအက်ပျက်စီးပျက်စီး ရောက်သွားနိုင်သည်။ အရက်က တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက်။ ပြီးပြီးနောက် ရဲဆေးတင်၍ ရဲရယ် ဖုန်းဆက်မိသွား၏။ ရဲအသံလေးကြားပြီးလောက်မြိုက်နေတဲ့ ရင်က အေးချမ်းသွားသည်။

“ရဲ ... ချစ်ဝန်းရဲ”

“အစ်ကို ... အစ်ကိုသိဒ္ဓိလား၊ အစ်ကိုဘာဖြစ်လို့ ကုမ္ပဏီကို ရတာလဲ၊ ရံလေ ... ယုန်ဖြူကျောင်းကိုလည်း သွားသေးတယ်၊ နေ့လည်း ကျောင်းမတက်ဘူး၊ ရဲဆွေးသွားတယ်”



၂၄၆

ရွှင်မြတ်နိုး

“ဟုတ်လား”

အစ်ကိုအသံက အရက်မူးနေသံကြီးဟု ရဲ့ သံသယဝင်သည်။ အစ်ကို ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ။ ယုန်ဖြူကို မင်းလက်ချင်တဲ့ယောက်ျားကို လက်ထပ်ပါ။ ရဲ့ နားလည်ပါပြီ။ သူငယ်ရယ်ဟုပြောဖို့ ယုန်ဖြူ ကျောင်းကို လိုက်သွားတာ ယုန်ဖြူလေး မတက်ပေ။

“ရဲ့ တွေ့ချင်တဲ့လူနှစ်ယောက်လုံးက မရှိကြဘူး၊ တိုက်ဆိုင်ဆိုင်နေဘိ အစ်ကို ...”

“ရဲ့”

“ပြောပါ အစ်ကို”

“မင်းကိုလွမ်းလို့ ဖုန်းဆက်တာပါ။ မင်းအသံလေးကို ချင်တယ်၊ အစ်ကိုရင်ထဲမှာ မင်းကိုပြောချင်တဲ့စကားတွေက ကြီးပဲရဲ့”

“အစ်ကို အရက်တွေမူးနေတာလား၊ အစ်ကိုဘယ်ကုမ္ပဏီကို ဘာဖြစ်လို့မလာတာလဲ”

“ရဲ့”

“ဗျာ”

“မင်း ယုန်ဖြူဖြူကို အရမ်းချစ်တာလား၊ ဟိုကွာဖြူကိုမှမရရင် သေပစ်ချင်လောက်အောင်ပေါ့၊ လူလောက်မှာ မနေချင်လောက်အောင်ကွာ”

စိုးလပြည့်စာပေ

“အစ်ကိုရာ ... ရဲ့လည်း အဲဒီကိစ္စ အစ်ကိုနဲ့ပြောစရာတွေရှိပါတယ်”

“ပြောလေ”

“အစ်ကို မူးနေပြီထင်တယ်၊ မနက်ဖြန်ကုမ္ပဏီကို အစ်ကိုလာမယ် မဟုတ်လား”

“အင်း”

“တွေ့မှပြောမယ်လေ ... အစ်ကို အရမ်းမူးနေပြီထင်တယ်၊ အစ်ကို ဘယ်ရောက်နေတာလဲ၊ ကလပ်မှာလား”

“အင်း ... ကောင်မလေးတွေနဲ့ကွ၊ ရဲ့လာမလား”

အစ်ကိုသိဒ္ဓိက ကောင်မလေးတွေနဲ့ဟု ပြောလိုက်၍ ရဲ့နည်းနည်းလေးတော့ သဝန်ကြောင်သွားသည်။ နှုတ်ခမ်းလေးလည်း စုထော်သွားချင်လာရ၏။ အစ်ကို ဘယ်တုန်းက ရှုပ်ပွေ့ခဲ့လို့လဲ။

“ရဲ့ ... မင်း အစ်ကိုမေးတဲ့မေးခွန်းကို အတိအကျဖြေပါကွာ၊ မင်းရင်ထဲက ခံစားချက်ကို အစ်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် သိချင်တယ်”

အစ်ကိုမေးခွန်းကို ရဲ့လည်း တိတိကျကျဖြေချင်တာပါ။ ရဲ့ရင်ထဲက ပြောင်းလဲသွားတဲ့စိတ်ခံစားမှုကို အစ်ကိုတစ်ယောက်ထဲကိုပဲ သိစေချင်သည်။

“ဟေ့ ရဲ့ ... ဖြေလေကွာ”

“ရဲ့ အမှန်အတိုင်းဖြေမယ်နော်၊ အစ်ကိုမူးနေရင် နောက်နေ့ မမှတ်မိတော့ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

စိုးလပြည့်စာပေ

“မင်းကထပ်ပြီး သတိပေးပေါ့ ရဲရာ”

အစ်ကို ဘာကြောင့် အရက်တွေကို အလွန်အကျွံသောက်နေရတာလဲ။ အစ်ကိုသိဒ္ဓိ အရက်သောက်တာ ကလပ်တက်တာတွေ လုပ်တာ ရဲ့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးပေ။

“အစ်ကို ... အခု ရံလေ ယုန်ဖြူကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် လိုပဲ ချစ်ခင်မိတော့တယ်”

“ဘာပြောတယ်ကွ”

“ရံလေ ယုန်ဖြူကို သွားတွေ့တာ ယုန်ဖြူကို နားလည်ပါ တယ်ဆိုတဲ့စကားပြောချင်တာပါ ... ယုန်ဖြူ ဆန္ဒအတိုင်းပဲ ချစ်သူ ထားခွင့်ရှိတယ်။ လက်ထပ်ချင်တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုလည်း လက်ထပ်နိုင်တယ်။ ရံ လုံးဝမနှောက်ယှက်တော့ပါဘူး သူငယ်ချင်း ရယ်လို့ သွားပြောပြမလို့ပါ”

“ဟေ့ ရံ ... မင်း ... မင်း ... ”

“တွေ့မှပြောမယ် ... အစ်ကို အရက်တွေထပ်မသောက်ပါနဲ့ တော့။ အစ်ကိုက လူကြီးလူကောင်းပါ။ ပြန်ပါတော့ ... ရံစိတ်ပူနေ အောင် မလုပ်ပါနဲ့”

ရံ ပြောတဲ့စကားတွေကြောင့် သိဒ္ဓိ သောက်ထားမိတဲ့အရက် အရှိန်တောင် ဒီကရီလျော့ကျသွားသည်။ ယုန်ဖြူကို သူငယ်ချင်းလို့ ပဲ သတ်မှတ်လိုက်ပါပြီတဲ့လား။ ယုန်ဖြူ လက်ထပ်မှာ အစ်ကိုဆိုရင် ရော ...

“ရဲရေ ... မင်းစကားတွေက အစ်ကိုရင်ကို မအေးချမ်းစေ နိုင်ဘူးထင်တယ်။ အစ်ကိုကြားချင်တဲ့အဖြေ ဖြစ်နေပေမယ့် အစ်ကို ပျော်ရွှင်မနေနိုင်ဘူးကွ”

သူ ထပြန်လာခဲ့သည်။ အရက်သောက်တာများသွားတယ် ဆိုပေမယ့် ဟန်မပျက်ပေ။ ယုန်ဖြူဖြူနဲ့ လူကြီးချင်း စေ့စပ်လိုက်ပြီ ရံ။ မကြာခင် ... ဒက်ဒီက လက်ထပ်ပွဲအတွက် စီစဉ်တော့မှာပါ။ သူ အိမ်ကိုပြန်ရောက်လာသည်။

“အစ်ကို အရက်တွေဘာဖြစ်လို့ အရမ်းသောက်လာတာလဲ ယုန်ဖြူ စိတ်ပူနေတာပါ ... အိပ်မရလို့ အပြင်ကို ထွက်စောင့်နေတာ ပါ”

ယုန်ဖြူဖြူ ... မင်းဘာအချိုး ချိုးတာလဲကွ။ မင်းနဲ့ငါ စေ့ စပ်ထားတာပဲရှိတာ။ အိမ်ထောင်ရှင်မိန်းမတစ်ယောက်ကို ပိုင်စိုး မိန်းနင်း လာမလုပ်စမ်းနဲ့။

“ဖယ်စမ်းပါ ယုန်ဖြူဖြူ ... ကိုယ့်အတွက် မင်းစိတ်ပူစရာ အကြောင်း ဘာမှမရှိဘူးနော်”

သူ အရမ်းမူးနေပြီထင်သည်။ ယုန်ဖြူကို တွန်းဖယ်ပစ်ပြီး ခိုက်ကြီးထဲ ဝင်လာခဲ့၏။ ယုန်ဖြူ လိုက်လာသည်။

“အစ်ကို ... အစ်ကိုသိဒ္ဓိ ဒုက္ခပါပဲ ... ”

အစ်ကိုသိဒ္ဓိ ခန္ဓာကိုယ်က ရပ်တည်နိုင်မှုပင် မရှိတော့။ ပေါ်ထပ်အိပ်ခန်းဆီ ဒယ်မီးဒယ်င်နှင့် လဲပြိုကျမတတ်။ လှမ်းတက်

ရှင်မြတ်နိုး

သွားနေ၍ ယုန်ဖြူ ဖေးမမှီတွယ်ပြီး လိုက်ခဲ့ရသည်။

“ရဲ့... ချစ်ဝန်းရဲ့... မင်းကိုချစ်တယ်၊ ကိုယ့်နှလုံးသားထဲမှာ မင်းပဲရှိနေတယ်ရဲ့... အစ်ကို မင်းကိုဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ လယ် လွတ်အဆုံးရှုံး မခံနိုင်ဘူးကွာ”

အစ်ကို့ဆီက ညည်းညူသံကြောင့် ယုန်ဖြူခြေလှမ်းတော့ တုန်ခန် ရပ်သွားသည်။ အသိကင်းမဲ့နေတဲ့အချိန်မှာပင် ယုန်ဖြူ လက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲဖယ်ပစ်ပြီး အိပ်ရာပေါ် ပြစ်လှဲချသည်။ ယုန်ဖြူထင်တဲ့အတိုင်းပဲ အစ်ကိုသံယောဇဉ်တွယ်နေတာက ရပ် ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုလုပ်ရတော့မလဲဟင်။ အစ်ကိုကို ယုန်ဖြူလည် မစွန့်လွှတ်နိုင်ပါဘူး။ ချစ်တယ် အစ်ကိုရယ် ... ရဲက ယုန်ဖြူချစ်သူကို လှယူသွားတော့မလို့လား။ အစ်ကိုဘက်ကပဲ ရဲကိုကြိတ်ချစ်နေတာဖြစ်နိုင်သည်။ ရဲကယောက်ျားလေးစိတ်က အပြည့်။ ချစ်တာက ယုန်ဖြူ။



အခန်း ( ၂၂ )

စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း ပြီးစီးခြင်း မောင်မင်းသိဒ္ဓိနှင့်မယုန်ဖြူ ဖြူ ...

“ဟင်”

ရဲ့မျက်ဝန်းတွေက ပြုံးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရကာ သတင်းစာ ကြော်ငြာကို အသေအချာကြည့်မိသည်။ အစ်ကိုနှင့်ယုန်ဖြူလား၊ အစ်ကို့နာမည်နှင့်အတူ ကုမ္ပဏီကလည်း တူနေ၏။ မနေ့ညက အစ်ကိုရော ယုန်ဖြူရော ပျောက်နေခဲ့၏။ သေချာပါတယ် ... အစ်ကိုရယ်။ ရဲ့အပေါ် ရက်စက်လိုက်တာ။ ရဲ့ လမ်းမှာ ကျာနယ်ဆိုင်မှာ ရပ်ပြီး သတင်းစာဖတ်မိတဲ့အချိန်တွင် တွေ့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အစ်ကိုနဲ့ယုန်ဖြူလား ... အစောကြီးထဲက အစ်ကိုနဲ့ယုန်ဖြူ အတူတူနေထိုင်ကြတာလား”

ယုန်ဖြူ ပြောင်းသွားတဲ့သူဌေးအိမ်ဆိုတာ အစ်ကိုသိဒ္ဓိ

www.burmeseclassic.com

ရှင်မြတ်နိုး

အိမ် ဖြစ်နိုင်သည်။ ယုန်ဖြူ ကြိုက်နေတဲ့သူဌေးသားက အစ်ကိုမင်း သိဒ္ဓိ။

“ရဲ့ ရင်ကွဲပြီထင်တယ်၊ ရဲ့ ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျရတာလဲ”

ရဲ့ မိန်းကလေးဘဝကို နှစ်သက်မြတ်နိုးပြီဆိုမှ အစ်ကိုကို ရဲ့ ချစ်မိသွားပြီဆိုမှ ကံကြမ္မာက ရက်စက်စွာ မှန်တိုင်းထန်ခဲ့ရသည်။ ရဲ့ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ အစ်ကိုကုမ္ပဏီကို ရဲ့မသွားချင်တော့။ အလုပ် ကနေ ထွက်ချင်သည်။

“မင်းကို ပြောစရာတွေအများကြီးပဲရှိတယ် ရဲ့ ... အစ်ကို ရင်ထဲမှာ ပြည့်ကြပ်နေတယ်”

အစ်ကို ညက အရက်တွေသောက်နေတာ ယုန်ဖြူနဲ့စေ့စပ် လိုက်ရလို့လား။ ရဲ့ကြောင်တောင်တောင် အူတူတူနှင့် လမ်းဘေးမှာ ရပ်နေမိသည်။

“ရဲ့ ရူးပြီထင်တယ် အစ်ကိုရာ ... ကျွန်တော် အရမ်းခံစားနေ ရတယ်၊ ကျွန်တော် ဘက်ဆက်လုပ်ရမလဲ ... ကျွန်တော်ရင်ထဲက ရည်မှန်းချက်တွေ မျှော်လင့်ချက်တွေ ပြိုကျပျက်စီးတော့မယ်”

အဖေလည်း အရက်မသောက်တော့ မိသားစုဘဝလေး ပြန် ပြီး တည့်မတ်လာတော့မယ်ထင်တယ်ဗျာ။ အဖေက မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဘဝကို နေထိုင်ရန် ခွင့်ပြုထားခဲ့သည်။

“အစ်ကိုကြောင့်ပါ ... ရဲ့စိတ်တွေ ပြောင်းလဲသွားတာပေါ့ အစ်ကိုကိုချစ်တဲ့စိတ်တွေကြောင့်ဗျာ”

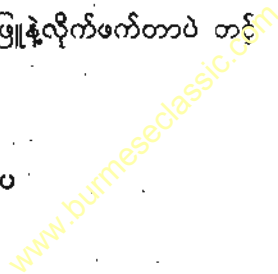
ရဲ့ ကုမ္ပဏီကိုသွားဖို့ ပြင်ဆင်ပြီး အပျော်တွေနဲ့လာတာပဲ ယုန်ဖြူကို နားလည်ပေးဖို့ ရဲ့ပြင်ဆင်ထားပြီးကာမှ အစ်ကိုသိဒ္ဓိက ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမလဲ။ မျက်နှာပူနေသည်။ အစ်ကိုကလည်း ရက် ချစ်နေတယ်ဟု ထင်မိခဲ့သည်။

“မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲရဲ့ ... အစ်ကိုက မင်းကျေးဇူးရှင်ပဲ ယုန်ဖြူက မင်းသူငယ်ချင်း၊ မင်းကြည်ဖြူလိုက်စမ်းပါ ... မင်း မိန်း ကလေးအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိပေးစရာ မလိုတော့ဘူး ချစ်ဝန်းရဲ့”

ရဲ့ကိုယ်ရဲ့ အားပေးပြီး ကုမ္ပဏီကို ရောက်လာခဲ့သည်။ လက် ထောက်မန်နေဂျာကို မြဲသာက ရောက်နှင့်နေ၏။ အိမ်ဒီတော့ မပြောမဆို ကောင်မလေးတစ်ယောက်နှင့် စေ့စပ်လိုက်ပြီဟု အော် ဟစ်ပြောဆိုနေသည်။

“ယုန်ဖြူဖြူတဲ့ နာမည်လေးက ဆန်းသလို အရမ်းလည်း လှပချောမောတယ်”

ရဲ့ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး အိမ်ဒီရုံးခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ ဟုတ်ပါတယ်လေ ... အစ်ကိုက ယုန်ဖြူနဲ့လိုက်ဖက်တာပဲ တင့် တယ်ပါတယ်။



“ကျေးဇူးရှိတဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း သမီးလေးတဲ့၊ မနေ့က ကုမ္ပဏီကို ရောက်မလာတာ စေ့စပ်ပွဲရှိလို့တဲ့”

အေးစိမ့်စိမ့် အကွန်းလေက သူ့ကိုထွေးပေးလိုက်ပေမယ့် ရင်က မီးတောက်တော့မတတ် ပူလောင်နေသည်။ ရုံ ကျေနပ်ပါတယ် အစ်ကို။ ယုန်ဖြူနဲ့အစ်ကိုကို ရံနားလည်မှုပေးတာပါ။ စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ပစ်လိုက်သည်။

“ရုံက စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်တဲ့သူပါ။ အစ်ကိုနဲ့ယုန်ဖြူကို အပြုံးတွေနဲ့ပဲ ဂုဏ်ပြုပါမယ်”

ရုံ့မျက်ဝန်းလေးတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လာသည်။

“မင်း မငိုပါနဲ့ရုံ ... မင်း ပြုံးနေတာပဲ အစ်ကိုတွေ့ချင်တယ်။ မင်းပျော်ပျော်နေစမ်းပါကွာ ... မင်းအတွက် အစ်ကို လိုအပ်တာတွေ ဖြည့်စွမ်းပေးချင်တယ်”

အစ်ကို့စကားတွေက အလိမ်အညာတွေပဲ မဟုတ်လား။ ရုံ့ကို ပြုံးနေစေချင်တယ်ဆို။ ရုံ ယောက်ျားလေးအဖြစ် နေထိုင်တာ အစ်ကိုလာပြီး ဝေဒနာတွေပေးခဲ့တာပဲ။ ရုံ ထိုင်ခုံမှာ မှီတွယ်၍ထိုင်မိသည်။

“ရုံ”

“ဟင် ... အစ်ကို”

“မင်း အားလုံးသိသွားပြီလားကွာ”

အစ်ကို့မျက်ဝန်းတွေက ရိုဝေစိုစွတ်၍ ညှိုးနွမ်းပင်ပန်းနေပုံ ဖြစ်နေသည်။ ရယ်ပစ်လိုက်၏။ လုံးဝ မခံစားရတဲ့ပုံစံ။

“ကောင်းပါတယ် အစ်ကို ... ရုံက ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ယုန်ဖြူကို နားလည်ပေးတော့မယ်လို့ ညက အစ်ကို့ကိုပြောတယ်လေ။ ဘာလဲ အရက်တွေမူးပြီး ကျွန်တော့်စကားတွေကို မေ့သွားတာလားဗျာ ... ထပ်ပြီး ပြောပြရမှာပေါ့လေ”

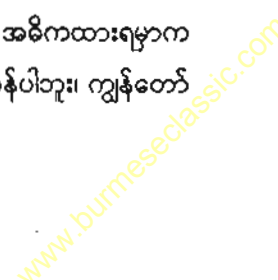
ရုံ မင်းတကယ်ပဲ မခံစားရဘူးလားကွာ။ ယုန်ဖြူက မင်းအရူးအမူးချစ်တဲ့ မိန်းကလေးပါ။ မင်းနှစ်လောင်းပြိုင် သတ်ပစ်မယ်ဆို။

“မင်း အစ်ကို့ကို စိတ်မဆိုးဘူးလား၊ ဒေါသရော မထွက်ဘူးလား ... ရုံ မင်းဘာဖြစ်လို့ ပြောင်းလဲသွားရတာလဲ”

“အဟက် ... ကျွန်တော်သေသေချာချာ စဉ်းစားမိတာပါ။ ကိုယ့်ချစ်သူ ကောင်းစားဖို့ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံပေးမှ အချစ်က သက်သေပြနိုင်မှာလေ”

အစ်ကို့ရာ ဖြစ်နိုင်ရင် ရုံ ဒီနေရာကနေ ထွက်ပြေးချင်တယ်။ ရုံ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကံဆိုးခြင်းလက်ဆောင်တွေပဲ ရနေတယ်။

“ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ ... ကျွန်တော် အဓိကထားရမှာက မိသားစုလေ၊ ယုန်ဖြူနဲ့ကျွန်တော်တို့ လုံးဝမတန်ပါဘူး။ ကျွန်တော် စိတ်ကူးယဉ်တာပါ ... အရူးထတာလေ”



ရံ မင်းဟန်ဆောင်နေတယ်ဆိုတာ အစ်ကိုသိပါတယ်ကွာ။ မင်းမျက်ဝန်းတွေက လိမ်ညာလို့မှမရတာဘဲ။ မျက်ရည်တွေနဲ့လေ။

“ရံ”

“ဗျာ”

“ယုန်ဖြူကို အစ်ကိုလက်ထပ်ပါဘူး”

“ဟာ ... အစ်ကိုကလည်း ဘာလဲ ... ရဲ့ချစ်သူကို မလှချင်လို့လား၊ ရံတို့က မိန်းကလေးချင်းပါ။ မဖြစ်ပါဘူး ... ယုန်ဖြူက အစ်ကိုနဲ့လိုက်ဖက်ပါတယ်”

“ဘာပြောတယ်ရံ ... မင်းက မိန်းကလေး ဟုတ်လား”

“ဗျာ ... အဲ ... ဟိုလေ”

“မင်း ... မင်း ... မိန်းကလေးဆိုတဲ့အသံတွေ ဝင်လာပြီလား၊ မင်း ... ဒါကြောင့် ယုန်ဖြူကို နားလည်ပေးလိုက်တာလား”

အစ်ကိုစကားတွေကို ရံဘယ်လိုမှ တုန်ပြန်ငြင်းဆန်နိုင်ခြင်း မရှိပေ။ အကြည့်ချင်း ဆိုမိစဉ် ရံမျက်တောင်လေးတွေ တဖျတ်ဖျတ် လှုပ်ခတ်သွားသည်။ ရှက်သွားတဲ့ မျက်ဝန်းတွေ။

“ထားလိုက်ပါတော့ အစ်ကိုရာ ... ဒါက ရံ့ကိစ္စပါ။ အစ်ကို အနေနဲ့ ရံချစ်သူဆိုပြီး လှမယူချင်တာလား၊ ယုန်ဖြူက ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းပါ။ အစ်ကို့လက်ထဲ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ အပ်မှာပါ”

“ရံ”

“ဗျာ”

“ယုန်ဖြူကို အစ်ကို မချစ်နိုင်လို့ပါ”

ရံ့မျက်ဝန်းလေးတွေကို စိုက်ကြည့်ပြီး သူ့ခြေလှမ်းတွေက ရံ့အနား တိုးကပ်သွားကာ ဖက်ထားမိသည်။

“အစ်ကိုသိဒွီ ... ခင်ဗျား ဘာလုပ်တာလဲ၊ အဲဒါမျိုး ရံ လုံးဝ မကြိုက်ဘူးဗျာ ... လွတ်ပါ ... ”

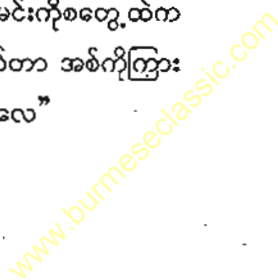
“အစ်ကို့ရင်ခွင်ထဲကနေ ရုန်းမထွက်ပါနဲ့ရံ ... အစ်ကိုချစ်တဲ့ မိန်းကလေးက ချစ်ဝန်းရံပါ ... မင်းကိုပါရံ”

“ဟာ ... ”

အစ်ကိုချစ်တာ ချစ်ဝန်းရံတဲ့ မဖြစ်နိုင်တာဘဲ။ အစ်ကို့ရင်ခွင်ထဲမှာ ခတ္တခဏလေး တွေတွေဝေဝေ ငြိမ်သက်သွားပြီးမှ သူအသိ ဝင်လာရကာ အတင်းအကြပ် ရုန်းပစ်သည်။

“ခင်ဗျား ဘာလုပ်တာလဲ ... ရံက ယောက်ျားလေးဗျာ၊ ခင်ဗျား မယုတ်မာနဲ့နော် ... ဥာဏ်ထွန်းအဆင့်လား၊ ကျွန်တော့်ကို အဲဒီလိုလာလုပ်တာ လုံးဝမကြိုက်ဘူး ကိုမင်းသိဒွီ”

“မင်း သတ်ပြစ်လိုက်ပါရံ ... မင်းက မိန်းကလေးပါ ... ယောက်ျားလေး မဟုတ်တော့ဘူး၊ အစ်ကို့လေ မင်းကိုစတွေ့ထဲက ချစ်မိတာပါ။ မင်းက မိန်းမလို့ ဥာဏ်ထွန်းအော်တာ အစ်ကိုကြား လိုက်ပါတယ်၊ မင်းကို အဲဒီထဲက ချစ်သွားတာလေ”





မင်းသိဒ္ဓိ ဘာကိုမှတွေ့ဝေမနေချင်တော့။ ရဲ့ကိုချစ်သည်ဟု သူ့အမြဲတမ်း ပြောချင်နေခဲ့တဲ့စကားတွေက ရင်ထဲမှာ ပြည့်ကြပ်နေခဲ့၏။

သူ့ရုံးခန်းထဲမှာက နှစ်ယောက်ထဲ။ သူ့ရဲ့ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဝင်ခွင့်မရှိတဲ့နေရာ။ ချစ်ဝန်းရဲ့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးကို အပြင်းအထန် ငြင်းဆန်ရုန်းဖယ်နေသည့်ကြားမှ နမ်းပစ်မိသည်။

“လွတ်နေော် ... ခင်ဗျား လူယုတ်မာပဲ၊ ဉာဏ်ထွန်းလို့ ကောင်မျိုး”

“မင်း ထင်ချင်သလိုထင်၊ လုပ်ချင်တာလုပ်ပါ၊ မင်းအခု တိုင်လေ ... အစ်ကို အဖမ်းခံမယ်”

“တောက် ...”

ရဲ့ မလုပ်ရက်။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိက သူ့စားပွဲမှာ ပြန်တိုင်နေသည်။ ရဲစခန်းကို တိုင်လိုက်တဲ့။ ရဲ့နှုတ်ခမ်းသားတွေက နာကျင်ပြီး သွေးချေပင်ဥသွားပြီလားမသိတော့။

တခြားယောက်ျားလေးတစ်ယောက်သာဆို ရဲ့တွေ့ရာတစ်ခုခုနှင့် ကောက်ပေါက်ပစ်လိုက်သည်။

“ချစ်ဝန်းရဲ့ ... မင်းကို နမ်းပစ်လိုက်လို့ ရဲစခန်းကိုတိုင်လေ မတိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ကို ကော်ဖီတစ်ခွက် ဖျော်ပေးပါလား”  
ရဲ့ဘာလုပ်ရမလဲ။ ရဲစခန်းကိုလည်း မတိုင်ရက်။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိ

ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့အောင် ရဲဘယ်လိုမှ မလုပ်နိုင်။ အသားလေး နံနဲထိ တာနှင့် ဒေါသတကြီး တုန်ပြန်တတ်တဲ့ရဲက ဒေါသတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ။ ရင်တွေ တဆတ်ဆတ်တုန်ယင် လှိုက်ခါနေသည်။

“မင်းက ကိုယ့်ဝန်ထမ်းလေ ချစ်ဝန်းရဲ့ ... လုပ်လေ၊ အစ်ကို ဘာမှမစားရသေးဘူး၊ ညက များသွားလို့ ခေါင်းကိုက်နေတယ်၊ အစ်ကို ဆေးသောက်ချင်တယ်ကွာ”

ရဲ့ဘာမှတုန်ပြန်ပြောမနေတော့ ကော်ဖီ ထဖျော်ပေးသည်။

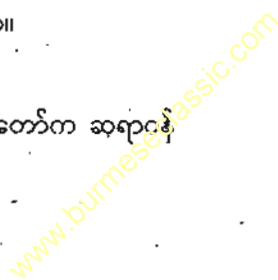
“မင်းက ရဲစခန်းကို မတိုင်ဘူးဆိုတဲ့သဘောလား ချစ်ဝန်းရဲ့”

“အပိုစတားတွေ ပြောမနေပါနဲ့တော့ ကိုမင်းသိဒ္ဓိ၊ ရဲက ခင်ဗျားကျေးဇူး မကင်းခဲ့ဘူးလေ၊ ပေးဆပ်လိုက်ပါတယ် ... ခင်ဗျား အထောက်အပံ့တွေ ယူထားမိတာပဲ၊ ခင်ဗျားဂုဏ်သိက္ခာမဲ့အောင် မလုပ်ပါဘူး”

သိဒ္ဓိ နှလုံးသားတွေကို ခါးသွားထက် အဆပေါင်းများစွာ ထက်တဲ့စကားလုံးတွေနှင့် သူ့ရင်ကို ချစ်ဝန်းရဲက မွန်းလိုက်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ... သိဒ္ဓိ နောင်ကမရခဲ့။ မင်းကိုချစ်တယ်။ မင်းကိုပဲ ကိုယ်လက်ထပ်မှာ။ ကိုယ့်ဘဝ လက်တွဲဖော်က ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေးပဲဖြစ်စေရမယ်။ အဲဒါက ချစ်ဝန်းရဲ့ပဲလေ။

“ဆေးရော”

“ခင်ဗျား ဝန်ထမ်းတွေရှိတာပဲ ... ကျွန်တော်က ဆရာဝန်”



လည်း မဟုတ်ဘူး၊ မနက်ဖြန်ကစပြီး ကျွန်တော် အလုပ်ထွက်မယ်”

“မင်း သတ္တိကြောင်တာပဲရဲ့ ... မင်းနှလုံးသားထဲမှာလဲ ကိုယ့်ကိုချစ်နေတာ မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ... မင်း ရင်ဆိုင်ရတာ”

“ယုန်ဖြူက ကျွန်တော် သံယောဇဉ်ကြီးရတဲ့ မိန်းကလေး၊ ယုန်ဖြူလက်ထပ်မယ့်ယောကျာ်းကို ကျွန်တော် မလှဘူး၊ ခင်ဗျား ဘာကြီးပဲဖြစ်နေ ဖြစ်နေဗျာ ခင်ဗျားကိုမရလို့ အသည်းကွဲပြီး သေရမယ်ဆိုရင်တောင် ကျွန်တော် အသေပဲခံမယ်ဗျာ ... မှတ်ထားပါ”

ရဲ့စကားလုံးတွေထဲမှာ သူ့ကိုချစ်နေပြီဆိုတဲ့ သင်္ကေတတွေလည်း အထင်အရှားပါဝင်နေသည်။ သိဒ္ဓိ ရယ်ချင်နေ၏။ မင်း မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားခဲ့ပြီပဲ။ အကျင့်ပါနေလို့ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်လို ပြောဆိုနေပေမယ့် သူမက ချစ်ဝန်းရံဖြစ်နေသည်။ ချစ်ဝန်းရံက ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ပြောပြီး သူ့အနားကနေ လှည့်ထွက်မည်ပြုစဉ် သူမ လက်လေးကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်သည်။

“ဘာလုပ်တာလဲဗျ ... လွှတ်စမ်းပါ”

“ရဲ့”

“ဘာလဲဗျာ”

“အစ်ကိုနဲ့ဝေးရလို့ ရဲ့ အသည်းကွဲပြီး သေသွားမှာ စိတ်ပူတယ်”

“ဘာဆိုလဲ ... ကျွန်တော်က ဥပမာပြောတာပါ။ ကျွန်တော်ချစ်တာ ခင်ဗျားလည်း မဟုတ်ဘူး”

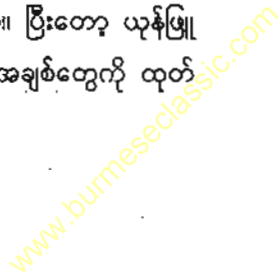
ရဲ့ လှည့်မထွက်မိ။ အစ်ကိုက ရံလက်လေးကို လွှတ်လိုက်မှာပင် စိုးရိမ်သွားသည်။ တစ်ယောက်မျက်နှာကိုတစ်ယောက်က စူးစိုက်ကြည့်မိသွားသည်။ ရဲ့ ကျောက်ရုပ်လေးတစ်ရုပ် ဖြစ်သွားသည်။

“ရဲ့ကိုချစ်တယ်၊ အစ်ကိုစတွေ့ထဲက ချစ်မိတာပါ။ မင်းကလွဲပြီး အစ်ကို ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးကိုမှ လက်မထပ်ဘူး၊ ယုန်ဖြူကို ပြောထားပြီးသားပါ”

“ဘာပြောတယ်”

“ရဲ့ ဟန်ဆောင်မနေပါနဲ့တော့၊ မင်းနှလုံးသားက အစ်ကိုကို ချစ်နေပါတယ်ကွာ ... မင်းမျက်ဝန်းလေးတွေက သက်သေလေ၊ မင်းအရမ်းကြေကွဲဆို့နှစ်နေတယ် ... အစ်ကိုကိုချစ်တဲ့အချစ်တွေကြောင့် မင်းမိန်းကလေးအဖြစ် မင်းကိုယ်မင်း သတိထားမိပြီး လက်ခံခဲ့တာပါရဲ့”

ရဲ့ မငြင်းချင်တော့။ တခါတလေ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကိုချစ်တယ်ဟု အော်ဟစ်ပြောပြချင်သည်။ ရဲ့ကြောင့် အစ်ကိုသိဒ္ဓိ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ ကျစေမယ့် အမဲစက်တွေ စွန်းထင်းရလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ယုန်ဖြူအစ်ကိုနဲ့တရားဝင် စေ့စပ်ထားပြီးပြီလေ။ ရဲ့အချစ်တွေကို ထုတ်ဖော်ပြမနေချင်တော့။



ရှင်မြတ်နိုး

“ယုန်ဖြူကို အစ်ကိုမချစ်နိုင်ဘူးရဲ့ ... မင်းက အစ်ကိုကို လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုရင်တောင် အစ်ကို ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ ယုန်ဖြူကို လက်မထပ်ဘူး”

“ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားကို လက်မခံဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော် စိတ်တွေ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေနဲ့ ပြောင်းလွဲသွားပါစေ ယုန်ဖြူ ထိခိုက်နစ်နာအောင် ကျွန်တော် မလုပ်နိုင်ဘူး ... ကျွန်တော် ယောက်ျားလေးအဖြစ်ပဲ ဆက်နေမယ်”

ရဲ့လက်လေးကို ရုန်းပစ်သည်။ ရဲ့ အသည်းနှလုံးတွေ ကွဲ အက်ကြေမွ့စွာ ရင်ထဲမှ လွင့်စင်ထွက် ကျကျန်ပြီထင်သည်။ ရဲ့စားပွဲမှာ ပြန်ထိုင်လိုက်၏။ ကိုမင်းသိန္နီ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်ပါ။ ရဲ့ပြန်ဖို့ စိတ်ကူးရှိနေပေမယ့် ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေ အထင်လွှဲစေမည့် ကိစ္စဖြစ်နေ၍ ရဲ့စားပွဲလေးမှာပဲ ဆက်ထိုင်နေခဲ့၏။ ကိုမင်းသိန္နီ ကလည်း သူ့ စားပွဲမှာပဲ ဆက်ထိုင်သည်။ ရဲ့ အသည်းတွေကွဲနေပြီး ယုန်ဖြူကို ချစ်ရတဲ့အချစ်တွေနှင့် မတူဘဲ လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက် မခံစားနိုင်လောက်အောင် စူးရှနာကျင်နေ၏။ ရဲ့မျက်ဝန်းတွေထဲကနေ မျက်ရည်တွေက ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်ထားလို့မရတော့ဘဲ တလိမ့်လိမ့်စီးကျလာနေသည်။ မင်း ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးလား ချစ်ဝန်းရဲ့ ... ပျော့ညံ့လိုက်တာ။

အခန်း ( ၂၉ )

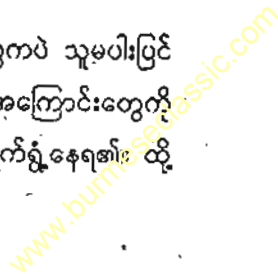
“ကျွန်တော် ယုန်ဖြူကိုလက်မထပ်နိုင်ဘူး ဒက်ဒီ ... ကျွန်တော့်ကို အသိမပေးဘဲ ဘာဖြစ်လို့ သတင်းစာကြော်ငြာ ထည့်လိုက်တာလဲ၊ ကျွန်တော့်မှာ ချစ်သူရှိပါတယ် ... ယုန်ဖြူလည်း သိပါတယ်”

“ဘာပြောတယ် သား ...”

သား စကားကြောင့် ယုန်ဖြူဖြူအား ဦးမင်းမောင် ဆတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်မိသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ သမီးယုန်ဖြူ ... သားမှာ ချစ်သူရှိနေတာ မှင်းသိတယ်ဆို ဟုတ်လား ...”

ယုန်ဖြူ မဖြေတတ်တော့ မျက်ရည်တွေကပဲ သူမပါးပြင်လေးပေါ် စီးဆင်းကျလာသည်။ ရဲ့နင့်ယုန်ဖြူအကြောင်းတွေကို အစ်ကိုက လူကြီးတွေကို အသိပေးလိုက်မှာ ရှက်ရွံ့နေရ၏။ ထို့



ကြောင့်ပင် ယုန်ဖြူ နှုတ်ဆိတ်နေပစ်လိုက်သည်။

“ပြောလေ တူမလေး ... မောင်မင်းသိဒ္ဓိမှာ ချစ်သူရှိတယ်ဆို တူမလေး သိနေတာလား ... ဘယ်သူလဲ ပြောလေ”

“ချစ်ဝန်းရုံပါ”

“ဘာပြောတယ် ... အန်တီနင်းတို့ တစ်ရပ်ကွက်ထဲနေတဲ့ ယောက်ျားလျှာလေး ... ရံလား ... ”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“မင်း ... မင်းနဲ့ဘယ်လိုတွေ့ကြတာလဲ မောင်မင်းသိဒ္ဓိ ဒီကောင်မလေးက ယောက်ျားလေးလိုနေတာလေ၊ ယုန်ဖြူကို တောင် တွယ်ကပ်နေလို့ မပေါင်းသင်းဖို့ တားထားတာ၊ သူတို့ မိသားစုက အဆင့်မရှိဘူး”

အဖေကစပြီး အရက်သမားတွေပါ။

“ဟုတ်လား သား ... ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲကွာ၊ မင်းက လိမ္မာပြီး ထူးချွန်ထက်မြင်သူလေ ... ပြီးတော့ အောင်မြင်နေတဲ့ လုပ်ငန်းရှင် လူကြီးလူကောင်းကွ၊ ဘယ်လိုအဆင့်က မိန်းကလေး လဲ ... ပြီးတော့လည်း ယောက်ျားလျှာလေ”

“အဲဒါက ရံနဲ့သားကိစ္စပါ ဒက်ဒီ ... မထင်မှတ်ဘဲ ဆုံမိပြီး ချစ်မိသွားတာပါ။ ချစ်ဝန်းရုံက စိတ်ဓာတ်အောက်တန်းမကျပါဘူး ရုံ လုံးဝပြင်းတာပါ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး ... မင်းစွန့်လွှတ်ရမယ်၊ ယုန်ဖြူနဲ့ပဲ လက်ထပ် ရမယ် ... ဒက်ဒီကျေးဇူးရှင်ရဲ့သမီးက ငယ်ငယ်လေးထဲကလူကြီး ချင်း ကတိပေးထားကြတာ၊ မင်းက မဟုတ်တဲ့မိန်းကလေးတစ် ယောက်အတွက်နဲ့ အဖေ့ကို ကတိမတည်တဲ့ကောင် အဖြစ်ခံတော့ မလို့လား မင်းသိဒ္ဓိ”

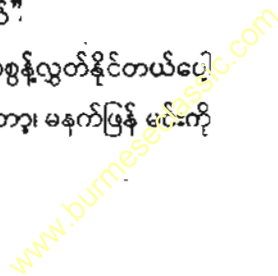
“ချစ်ဝန်းရုံကို လက်ထပ်ခွင့် မရှိရင်တောင် ယုန်ဖြူဖြူကို သားငြင်းပယ်ပါရစေ ... စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်းကို ယုန်ဖြူဖြူ ဘက်က စတင်ဖျက်သိမ်းပေးပါ”

ယုန်ဖြူကတော့ မျက်နှာလေးကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်၍ ထပြေး သည်။ မတတ်နိုင်တော့။ ယုန်ဖြူကို သိဒ္ဓိ လက်မထပ်နိုင်တာပဲ အစောကြီးထဲကနေ ယုန်ဖြူအား ပြောထားပြီးသားဖြစ်၏။ ဒက်ဒီ ကတော့ အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်နေသည်။

“မင်း ယုန်ဖြူကို ငြင်းပယ်မယ်ဆိုရင်တော့ မင်းဒက်ဒီသား အဖြစ်ကနေ အမွေပြတ် ကြေညာရလိမ့်မယ်”

“ကျွန်တော် လက်ခံပါတယ်ဒက်ဒီ ... ချစ်ဝန်းရုံကလွဲပြီး ကျွန်တော် ဘယ်အရာမှမလိုချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကုမ္ပဏီရော ဒက်ဒီ အဓိမ္မတွေပါ ယုန်ဖြူနာမည်နဲ့ လွှဲပေးပါမယ်”

“မင်းသိဒ္ဓိ ... အဖေ့ကိုတောင် မင်းကစွန့်လွှတ်နိုင်တယ်ပေါ့ လေ၊ ကောင်းပြီ ... မင်းဒီကနေ ထွက်သွားတော့၊ မနက်ဖြန် မင်းကို



သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်ကြောင်း သတင်းစာထဲ ထည့်ရလိမ့်မယ်”  
 သား ထသွားတော့မှ ဦးမင်းမောင် ရင်ကျိုးရသည်။ လိမ္မာ  
 လွန်းတဲ့သားပါ။ သား ဒီအရွယ်အထိ မိန်းကလေးတွေနှင့်ဆက်ဆံ  
 ပတ်သက်တာမရှိခဲ့ပေ။ ဖခင်ဆန္ဒပဲ သားဆန္ဒဖြစ်ရ၏။ အချစ်အတွက်  
 ဆိုတော့လည်း ဦးမင်းမောင် နားလည်ခွင့်လွှတ်နိုင်ပေမယ့် ယုန်ဖြူ  
 ဖြူကို ဘယ်လိုနစ်နာကြေးပေးလိုက်ရမလဲ။ တကယ်တော့ သား  
 ကို မိမိ မစွန့်လွှတ်နိုင်။

“ကိုမင်းမောင် ... ကျွန်မတူမလေးကြောင့်တော့ ရှင့်သား  
 ကို အမွေပြတ် မစွန့်လွှတ်လိုက်ပါနဲ့”

“မဟုတ်ဘူး မသက်နှင်း ... သားလို ယောက်ျားတစ်  
 ယောက်က ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးကို ယူစရာလားဗျာ။ ဘယ်လောက်  
 ဝုဏ်သိက္ခာမဲ့လိုက်မလဲ ... အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ မိသားစုဝင်တွေနဲ့  
 တော့ အစ်ကိုကြီး ဆွေမျိုးမတော်နိုင်ဘူး”

ယုန်ဖြူဖြူလေးအတွက် အကောင်းဆုံးတော့ လုပ်ဆောင်  
 ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်းမျက်နှာနှင့် သမီးအဖြစ် မိမိစောင့်  
 ရှောင်ပေးရတော့မည်ဖြစ်၏။ သားကြောင့် မျက်နှာပူရသည်။

“သားမှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ မရှိတော့ရင် ဘယ်သူကလက်ခံ  
 မှာလဲ အစ်ကိုမင်းမောင်ကတော့ ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ လုပ်ရမယ်။  
 ကိုယ့်မှာ ယုန်ဖြူဖြူ သမီးလေးရှိပါတယ်”

တော်သေးတာက ယုန်ဖြူလေးနှင့်သား စေ့စပ်ထားတာ  
 ပဲဖြစ်သည်။

“နှင်းတို့ကို ထည့်ပြီးမတွက်ပါနဲ့ ကိုမင်းမောင် ... တူမလေး  
 နဲ့ဆွေးနွေးပြောဆိုကြည့်ပြီးရင် မောင်မင်းသိဒ္ဓိဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ပေး  
 ပါ့မယ်”

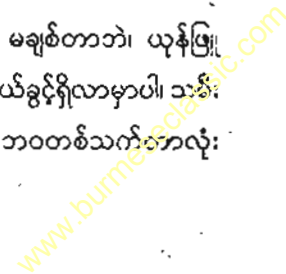
ဒေါ်သက်နှင်း ထွက်လာခဲ့သည်။ အခန်းထဲမှာ တူမလေးက  
 တသိမ့်သိမ့် ရှိုက်ငိုနေ၏။ ဒေါ်သက်နှင်း ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမှန်းပင်  
 မသိ။

“ယုန်ဖြူ တူမလေး ဘယ်လိုလုပ်ချင်လဲ ... ငိုမနေပါနဲ့ကွယ်  
 အန်တီနှင်း ဆန္ဒလွန်ကတာပါ”

“အန်တီနှင်းရယ် ... ယုန်ဖြူလေ အစ်ကိုကိုချစ်တယ်၊ မစွန့်  
 လွှတ်နိုင်ဘူး ... ယုန်ဖြူ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်”

ယုန်ဖြူ မျက်ရည်တွေ တလိမ့်လိမ့်ကျဆင်းနေရင်း အစ်ကို  
 ကို ချစ်မိသွားတဲ့ သူမနှလုံးသားက အစ်ကိုကို မစွန့်လွှတ်နိုင်  
 ကြောင်း သိနေသည်။ ချစ်ဝန်းရံကို ငဲ့တောင်းပန်မယ်။ ယုန်ဖြူ ဆီက  
 နေ့ လှမယူဖို့ပါ။

“သမီးရယ် ... မောင်မင်းသိဒ္ဓိကမှ မချစ်တာဘဲ၊ ယုန်ဖြူ  
 လေးဘဝအတွက် အကောင်းဆုံးတွေ ရွေးချယ်ခွင့်ရှိလာမှာပါ။ သမီး  
 လေးယုန်ဖြူအတွက် ရမယ့်အမွေတွေက ဘဝတစ်သက်တာလုံး



ချမ်းချမ်းသာသာ နေထိုင်နိုင်မှာပါ”

ယုန်ဖြူ မက်မောတာက အစ်ကိုပဲ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ယုန်ဖြူဘာလုပ်ရမှာလဲ။ ရုံ့ကို တောင်းပန်မယ်။ အစ်ကို့ကို ယုန်ဖြူဆီကနေ လုမယူဖို့ပါ။ ရုံ့ဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး ချိန်းလိုက်သည်။

“ဘာလဲ ယုန်ဖြူ ... အစ်ကိုသိဒ္ဓိကြောင့်လား”

“ဟုတ်တယ် ရုံ့ ... ရှင့်ကို တောင်းပန်ပါတယ်။ အစ်ကို့ကို ယုန်ဖြူဆီကနေ လုမယူပါနဲ့”

“မင်း ဘာတွေစိုးရိမ်ကြောင့်ကြပြီး ကယောင်ကတမ်းတွေ လာပြောနေတာလဲ ယုန်ဖြူ ... ရူးနေပြီလား။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကို ဘယ်သူ့ဆီကနေ ဘယ်သူက လုယူလိုက်တာလဲ။ အစ်ကိုနဲ့ရက် အရင်ဆုံး တွေ့ပြီး မိတ်ဆွေဖြစ်ကြတာလေ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေရုံ ... လောလောဆယ်မှာတော့ အစ်ကိုနဲ့ယုန်ဖြူက စေ့စပ်ထားကြတယ်လေဟာ။ လူသိရှင်ကြားပဲ။ ရှင်သိပါတယ် ... ယုန်ဖြူ တောင်းပန်ပါတယ်နော်။ အစ်ကို့ကို ငြင်းပေးပါ။ ယုန်ဖြူ လုံးဝမစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး။ ရှင် လူယူမသွားပါနဲ့ရရယ်”

“အဟက် ... မင်းတကယ်ရယ်ရတာပဲ ယုန်ဖြူဖြူ ... ကိုယ့်က မင်းလက်ထပ်သွားရင်တောင် နှစ်လောင်းပြိုင်သတ်ဖြစ်ချင်နေတာလေ။ အစ်ကို့ကြောင့် ခွင့်လွှတ်ပေးတာပါ။ အစ်ကိုက ရုံ့ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်နေလို့ မင်းသက်သာသွားတာနော် ယုန်ဖြူ ... ”

ရုံ့က ယောက်ျားလေးစိတ်ပဲလား။ အစ်ကိုမင်းသိဒ္ဓိက တစ်ဖက်သတ်ချစ်နေတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

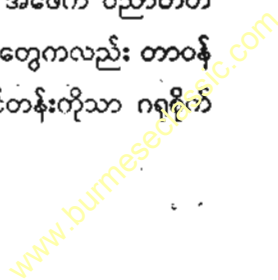
“ကိုမင်းသိဒ္ဓိကို ရုံ့ ချစ်လည်းမချစ်ဘူး။ ချစ်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ဖို့လည်း စိတ်ကူးမရှိဘူး ယုန်ဖြူဖြူ ... မင်းကို အပြတ်သားဆုံး ပြောပြထားတာ”

ရုံ့ ဖုန်းပိတ်ပြစ်လိုက်သည်။ ယုန်ဖြူဖြူ မင်းတော်တော်လေး အတ္တကြီးတာပဲ။ မင်းလုံခြုံမှုအတွက် ချစ်ဝန်းရုံကို အသုံးချလာခဲ့တာလေ။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကိုမှ ချစ်တယ်တဲ့လား။ ယုန်ဖြူအသံကိုကြားရတော့လည်း ရုံ့ အရူးပေးလိုက်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်သည်။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိကို လုယူဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ယုန်ဖြူ ပျော်ရွှင်ပါစေ။ အစ်ကိုမင်းသိဒ္ဓိ ကုမ္ပဏီကပင် ရုံ့ အလုပ်ထွက်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

“အဖေရော အစ်ကိုတွေရော အားလုံးအလုပ်ဝင်နေပြီ။ ရုံ့ ဘာမှအားငယ်စရာမလိုဘူး ... သူဌေးနဲ့လည်း ဂုဏ်သိက္ခာအမွှန်းခံပြီး မပတ်သက်နဲ့တော့။ ကျေးဇူးရှိတာက ကျေးဇူးရှိတာပဲလေ”

အဖေက အစ်ကိုသိဒ္ဓိနှင့်ယုန်ဖြူတို့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခဲ့တာကို သတင်းစာမှာဖတ်ရပြီး ရုံ့ကို မာနနှင့်နေထိုင်ဖို့ ဆုံးမသည်။

“အဖေ တာဝန်ယူတယ် သမီးရုံ့ ... အဖေက ပညာတတ်တစ်ယောက်ပါ။ အဖေ ကြိုးစားမယ်။ အစ်ကိုတွေကလည်း တာဝန်ယူရမယ်။ သမီးရုံ့ ဝါသနာပါတဲ့ ဒီဇိုင်းနာသင်တန်းကိုသာ ဂရုစိုက်



သင်ပါ”

အဖေနှင့်အစ်ကိုတွေ့ရာတွဲ ဝင်ငွေနှင့် ရံသင်တန်းတက်နိုင်သည်။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိဝယ်ပေးထားတဲ့ မော်တာစက်လေးကိုပင် ပြန်ပေးနိုင်တာ ရံ အလွမ်းပြေ သိမ်းထားခဲ့သည်။ အဖေက အိမ်ရောင်းပြီး ပြောင်းရန်ပင် စီစဉ်နေသည်။

“အဖေတို့ အိမ်ပြောင်းနိုင်ရင် ပြီးပြီ သမီးရံ ... မိန်းကလေးတစ်ယောက်လိုပဲ နေထိုင်ရတော့မယ်၊ အဖေ စောင့်ရှောက်ပေးမယ်ကွယ်”

ယုန်ဖြူဆီက ဖုန်းကို ချပစ်လိုက်ပြီး ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်လေး နုံးခွဲပျော့ကျသွားသည်။ ရံကိုယ်တိုင်ပင် အစ်ကိုသိဒ္ဓိအား ချစ်မိနေ၏။ ရံ မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး။ ရဲ့ကြောင့် အစ်ကိုဂုဏ်သိက္ခာ မဲ့သွားနိုင်လို့ပါ။ ယုန်ဖြူ။

“ရဲရေ ... သင်တန်းသွားရမယ်လေ၊ ကိုကြီးလိုက်ပို့ပေးရမလား”

“မပို့ပါနဲ့ ကိုကြီး ... ရံမကြောက်ပါဘူး၊ စိတ်ဓာတ်ကတော့ မာကြောပြီးသားနော်”

“ရဲလေး ... ကိုကြီးညီမ လမ်းမှန်ပေါ်လျှောက်မိသွားလို့ စိတ်ချမ်းသာရတယ်ကွာ”

ကိုကြီးရှေ့ကနေ ဘာမှမခံစားရသလိုလို ယခင်ကအတိုင်းပဲ

ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ပုံစံဖြင့် ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ အစ်ကို သိဒ္ဓိနှင့်ရံ ရိုးသားစွာပတ်သက်ခဲ့ကြတာဟု မိဘတွေကို သိစေ၏။ ရံ ဟန်ဆောင်နေရတာ စိတ်ပင်ပန်းနေပါပြီ။ ရံ နုံးချိအားအင်မဲ့နေတဲ့ခြေလှမ်းတွေနှင့် ခန္ဓာကိုယ်လေးအား အနိုင်နိုင်သယ်ဆောင်၍ ဘတ်စ်ကားဂိတ်ဆီ လျှောက်လာခဲ့သည်။

“ရံ ဘယ်လဲကွ”

“သင်တန်း”

“မင်းတို့မိသားစုအားလုံး ပြောင်းလဲသွားတယ်နော်၊ ဝမ်းသာတယ်ရံရာ”

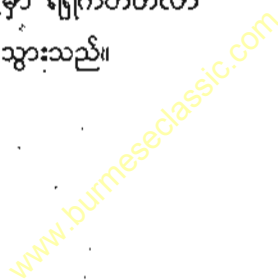
ရံနှင့်လက်ဖက်ရည် ထိုင်နေကျကောင်တွေကတော့ ရံကို ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်လိုပဲ ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ရံ ယောက်ျားလေးတွေနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ခဲ့တာတွေကို ပြန်စဉ်းစားမိတိုင်း ရှက်နေသည်။

“ရံ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ရအောင်ကွာ”

“သင်တန်းနောက်ကျနေလို့ကွာ၊ နောက်မှပဲ ထိုင်မယ်”

ရံ ဘတ်စ်ကားဂိတ်ကို အမြန်ဆုံးရောက်ရန် လျှောက်လာခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းယောက်ျားလေးတွေရှေ့မှာ ရံရှက်တတ်လာ၏။ ဘတ်စ်ကားဂိတ်ရောက်မှ စိတ်သက်သာသွားသည်။

“ရံ”



“ဟင်”

“သင်တန်းသွားမလို့လား။ အစ်ကို ကားပေါ်တက်လေ”

“ဒီမှာ ကိုမင်းသိဒ္ဓိ ... ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော့်ကို မနှောက်ယှက်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်။ ခင်ဗျားအဆင့်နဲ့ ခင်ဗျားနေပါ။ ကျွန်တော် ရဲစခန်းဖုန်းဆက်လိုက်မှာနော် ... ကျွန်တော့်ကို ဘာထင်နေလဲ”

အစ်ကိုသိဒ္ဓိကို မျက်နှာချင်းမဆိုင်ဘဲ ရဲမာမာထန်ထန် ပြောမိသည်။ ရဲအနားကိုမလာပါနဲ့ အစ်ကိုရာ ... ရဲနှလုံးသားတွေ ပျော့ညံ့နေလို့ပါ။ ချစ်ဝန်းရံအနားကို ကပ်မလာပါနဲ့။

“အစ်ကို ... ဒက်ဒီရဲ့အမွေပြတ် စွန့်လွှတ်တာကို ခံမယ်ရဲ့ အစ်ကို မချစ်တဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုတော့ လက်မထပ်ဘူး”

“အဲဒါ ခင်ဗျားကိစ္စပဲ ... ရဲနဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ စိတ်လည်း မဝင်စားဘူး။ ယုန်ဖြူနဲ့လက်ထပ်တဲ့ယောက်ျားကို ကျွန်တော်အမှန်းဆုံးပဲ ... လူသတ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိခင် ထွက်သွားပေးပါ”

ရဲအသံတွေ တုန်ယင်လှုပ်ခါနေသည်။ မင်း ငိုတော့မယ် မဟုတ်လား ချစ်ဝန်းရံ။

မင်းကိုယ်မင်း ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်လိုဟန်ဆောင် မနေစမ်းပါနဲ့။

“ယုန်ဖြူကို ကိုယ်လက်မထပ်ဘူးဆိုတာ လာပြောပြတာ

ပါ။ အစ်ကိုဆုံးဖြတ်ထားတယ် ... ရဲ့ကိုပဲ အစ်ကိုအတွက် အလိုအပ်ဆုံးမို့ ကျန်တဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုတွေအားလုံး အစ်ကိုစွန့်လွှတ်မယ်”

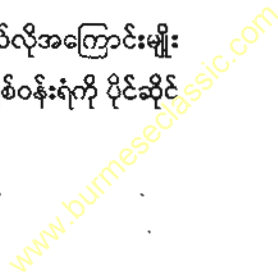
“မသိဘူးဗျာ ... ကျွန်တော် သင်တန်းသွားရမယ်။ အချိန်မပေးနိုင်ဘူး။ ကိုမင်းသိဒ္ဓိက ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ၊ ကျွန်တော့်ကို တူညီစောင့်ရှောက်ထားခဲ့ဖူးလို့ ကျွန်တော့်ဒေါသတွေကို ထိန်းချုပ်လိုက်တာပဲ ... သွားပြီ”

ရဲက ဘတ်စ်ကားပေါ် ပြေးတက်သွား၍ သိဒ္ဓိကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ရဲ့ကို နားလည်ပါတယ်။ ယုန်ဖြူဆီကနေ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လုယူဖို့ ဘယ်တော့မှ လုပ်မှာမဟုတ်။ သိဒ္ဓိတစ်ယောက်ထဲ ရဲ့ကို မစွန့်လွှတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

“အစ်ကို မနက်ဖြန်ကစပြီး ချစ်ဝန်းရံကို ရယူဖို့ ကြိုးစားရလိမ့်မယ် ... မင်းကို ဘယ်တော့မှ မစွန့်လွှတ်ဘူး”

ယုန်ဖြူဖြူက သူ့ကိုတောင်းပန်ခဲ့ပေမယ့် သူကတော့ လက်မခံနိုင်။ ချစ်ဝန်းရံနှင့် ဝေးရမယ့်အဖြစ်တွေ မလုပ်နိုင်ဘူး။ သူ မောင်းလာတဲ့ကားကို ဒက်ဒီ ခြံမှာ ရပ်ထားခဲ့ပြီး သူပိုင်ဆိုင်သမျှအားလုံး စွန့်လွှတ်လိုက်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်သည်။

“သားကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါဒက်ဒီ ... ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးနဲ့မှ ယုန်ဖြူဖြူကိုတော့ လက်မထပ်နိုင်ပါဘူး။ ချစ်ဝန်းရံကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရဖို့ ကြိုးစားရပါလိမ့်မယ်”





ရှင်မြတ်နိုး

သိဒ္ဓိ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့မှာ အသိုင်းအဝိုင်းရှိနေ၍ သူလုပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒအတွက် အမှားအမှန်ကို စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ အကူအညီတောင်းလိုက်သည်။ နောက်နေ့တွင် ယုန်ဖြူဖြူဘက်က နေ့ ကိုမင်းသိဒ္ဓိအား စိတ်သဘောထားခြင်း မတိုက်ဆိုင်၍ နေ့စပ် ကြောင်းလမ်းခြင်း ဖျက်သိမ်းကြောင်းပါလာ၏။ ဒက်ဒီ ထည့်လိုက် တာပဲ ဖြစ်သည်။



အခန်း ( ၂၄ )

သိဒ္ဓိ ချိန်းလိုက်တဲ့အချိန်တွင် ချစ်ဝန်းရံ ရောက်လာသဖြင့် ပျော်ရွှင်သွားရသည်။ သူ့အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေ ပြည့်နေတဲ့ မျက် ဝန်းလေးတွေ။

“ချစ်ဝန်းရံ ... မင်းရောက်လာသားပဲ၊ ကိုယ်အခုချိန်မှာ အထီးကျန်ဖြစ်နေတာလေ၊ ကိုယ့်ဆီမှာ ပိုင်ဆိုင်မှုဆိုတာလည်း ဘာမှမရှိတော့ဘူး၊ မိတ်ဆွေအစစ်ဆိုတာလဲ တစ်ယောက်မှမရှိတော့ ဘူးထင်ထားတာပါ ... မင်းရောက်လာတော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ရဲ့”

“ခင်ဗျား ... ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ ကိုသိဒ္ဓိ ... အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူးဗျာ၊ မလုပ်သင့်ဘူးလို့ထင်တယ်”

“မသိဘူးကွာ ... ကိုယ့်နှလုံးသားက ဒီအတိုင်းပဲ ဆုံးဖြတ် တယ် ချစ်ဝန်းရံ ... ကိုယ်မချစ်နိုင်တဲ့မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ လက်သံ

ပြီး ဘယ်လိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတွေပဲရှိနေပါစေ ကိုယ်မနေနိုင်ဘူး”

“ဒုက္ခပါပဲဗျာ”

ချစ်ဝန်းရံက ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်လို ဟန်ပန်လေသံတွေအပြည့်နှင့် သူ့ကိုစိတ်မဝင်စားသလို ပြောနေသည်။ အခုချိန်မှာ မင်းရောက်လာတာကို အလွန်အမင်း ကျေးဇူးတင်နေတယ်ရဲ့။

“ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုယ့်အဖော်အဖြစ် ကိုယ့်အနားမှာနေပေးစမ်းပါ ချစ်ဝန်းရံ”

“ဒါကတော့ ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ယောက်ျားလေးနော် ... ခင်ဗျားထင်သလို ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူးနော်”

ချစ်ဝန်းရံရဲ့ မျက်ဝန်းလေးကို သူ့စိုက်ကြည့်လိုက်တော့ အကြည့်ကို လွှဲပစ်သည်။ မင်းမိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ ချစ်ဝန်းရံရယ်။ ကိုယ်သိတာပေါ့ ... မင်းမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အချစ်တွေရှိနေတယ်။

“ကားပေါ်တက်ပါ ရဲ့ ...”

“ဗျာ ... ဘယ်သွားမလို့လဲ၊ ကျွန်တော့်အဖေက အမြန်မြန်လာလို့ ပြောလိုက်တယ်ဗျ”

“တက်ပါကွာ ... ကိုယ်နဲ့ကသွားလာနေကျပဲဟာ ... တက်လေ ခဏပဲ”

“ခင်ဗျားကလည်းဗျာ ... ကိုယ့်နေရာမှာကိုယ်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့တဲ့အလုပ်တွေကို ဘာဖြစ်လို့လုပ်ရတာလဲ”

“မင်းကို ချစ်မိသွားလို့”

“ဘာပြောတယ်ဗျ”

ရဲ့ ရင်တွေတုန်လာသည်။ ကိုသိဒ္ဓိကိုလည်း သနားလာသည်။ အစ်ကို့ကိုချစ်တယ်ဟု ပြောပြီး အစ်ကို့ရင်ခွင်ထဲ ပြေးဝင်ဖက်တွယ်ထားချင်နေ၏။ မဖြစ်သေးပါဘူး ... အစ်ကို့သိဒ္ဓိဘဝ နှစ်မွန်းသွားမယ်။ ရဲ့ ယောက်ျားလေးအသွင်ပဲ အပီအပြင် ဟန်ဆောင်ထားလိုက်သည်။

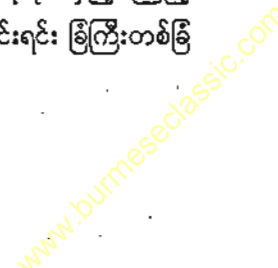
“အစ်ကို့သိဒ္ဓိ ... ကားကို အရှိန်လျှော့စမ်းပါဗျ၊ ဒုက္ခပါပဲဗျာ၊ အခု ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ”

ကိုသိဒ္ဓိ ကားမောင်းတာ မြန်လွန်းနေ၍ ရဲ့ ကြောက်လာသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေဖို့များ ကြံစည်နေတာလား။ ရဲ့သေရတာအကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ အစ်ကို့အတွက်ပဲ စိတ်ပူမိသည်။

“ဟေ့လူ ... ကိုသိဒ္ဓိ ... ခင်ဗျား ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ ထားအရှိန်ကို လျှော့စမ်းပါ ... သေချင်လို့လားဗျ”

သူ့မျက်နှာက တည်တည်ပဲ။ ချစ်ဝန်းရံကို လှည့်မကြည့်တော့။ ကားလေးက အရှိန်ပြင်းစွာ ဆက်မောင်းရင်း မြဲကြီးတစ်ခြံထဲ ဝင်လာသည်။

“ဆင်းတော့ ရဲ့”



ရှင်မြတ်နိုး

“ဒါက ဘယ်နေရာလဲဗျ”

“ကိုယ့်သူငယ်ချင်းခြံပါ”

ရဲ့ ကားပေါ်ကနေ ဆင်းလာတော့ ရဲလက်လေးကိုဆွဲပြီး တိုက်ကြီးထဲဝင်လာခဲ့သည်။ လူရှိမနေတဲ့ တိုက်ကြီးတစ်လုံးပါ။ သူ သူငယ်ချင်းက အကူအညီပေးလိုက်တာ။ ကားရော ခြံရော ပိုက်ဆံရော။ မင်းတို့စုံတွဲ ကြိုက်သလောက်နေကြတဲ့။

“ကိုသိဒ္ဓိ ... ဘာလုပ်တာလဲ၊ လူလည်း မရှိပါလားဗျ”

“ချစ်ဝန်းရဲ့”

“ဗျာ”

“မင်းကို ခိုးပြေးလာတာ”

“ဘာဗျ”

“ကိုယ်စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီလေ၊ ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေးကိုတော့ ပိုင်ဆိုင်ထားသင့်တယ် မဟုတ်လား”

“မဟုတ်တာဘဲ ... အဲဒီလို မလုပ်ပါနဲ့ကိုသိဒ္ဓိ ... ကျွန်တော့်ကိုပြန်ပို့ပေးပါ၊ အဖေက ရဲစခန်းတွေ ဘာတွေတိုင်ရင် ခင်ဗျား ထောင်ကျမှာနော်၊ ကျွန်တော်က အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးဘူး မိဘအုပ်ထိန်းသူလက်က မလွတ်သေးဘူးနော်”

အဖေနှင့်အစ်ကိုတွေက မလွယ်ဘူးဆိုတာ ရဲသိနေသည့် ရဲစခန်းတွေ ဘာတွေတိုင်ရင် အစ်ကိုထောင်ကျသွားနိုင်၏။ အစ်ကိုကို ဘယ်လိုဖြောင်းဖျက်မလဲဆိုတာပဲ ရဲစဉ်းစားနေမိ၏။ အစ်ကိုသိ

ကတော့ ရံပြောနေတာတွေကို လက်မခံဘဲ တံခါးတွေကို ပိတ်ပြစ်သည်။

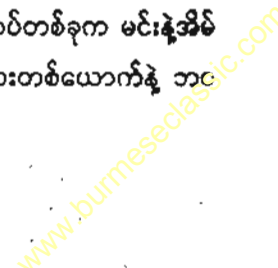
“ကိုသိဒ္ဓိ ... ခင်ဗျားဘာတွေလုပ်နေတာလဲ၊ ကျွန်တော်တို့က ငွေကြေးမချမ်းသာပေမယ့် မာနတော့ရှိတယ်၊ ခင်ဗျားလုပ်ချင်တိုင်းလုပ်လို့ရမယ် ထင်နေလား”

မျက်ဝန်း ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်လေးများဖြင့် ရံက ကြောက်လန့်တကြား ကြည့်သည်။ ရှက်သွေးဖြာနေတဲ့ ပန်းရောင်မျက်နှာပြင်လေးပေါ်မှ စွဲမက်စရာကောင်းတဲ့ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေး တဆတ်ဆတ် တုန်ရင်နေ၏။ သူ ရယ်ပစ်သည်။

“ချစ်ဝန်းရဲ့ ... ကိုယ်လေ မင်းကို ဘယ်လိုအကြောင်းပြချက်နဲ့မှ အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူးကွ သိလား ... မင်းကို အရယူမှာပဲ”

“ခင်ဗျား ဆင်ခြင်တုံတရား ရှိစမ်းပါ ကိုသိဒ္ဓိ ... ဒီလိုလုပ်တာ ခင်ဗျားဘဝမှာ အမဲစက်တစ်ခု စွန်းထင်းသွားနိုင်တယ်နော်၊ ခင်ဗျား ထောင်ကျမှာ သေချာတယ်”

“ကိုယ့်အတွက်ကတော့ ကျစရာထောင် နှစ်ခုပဲရှိတယ် ချစ်ဝန်းရဲ့ ... ထောင်တစ်ခုက မင်းတို့မိဘတွေက မကျေနပ်လို့ ရဲစခန်းကိုတိုင်ရင် ကိုယ်အဖမ်းခံရမယ်၊ ထောင်ကျမယ်ကွာ ... ဘာဖြစ်လဲ ကိုယ်ပျော်ပျော်ကြီးခံမယ်၊ ထောင်နောက်ထပ်တစ်ခုက မင်းနဲ့အိမ်ထောင်ကျမယ် ... ကိုယ်ချစ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဘဝတစ်သက်လုံး အတူတူနေရမှာလေ”



“ခင်ဗျား ရူးနေလား ကိုသိဒ္ဓိ ... အဖေက ရဲစခန်းကိုတိုင် မှာနေနော်၊ ခင်ဗျား ထောင်ကျမှတော့ အသေအချာပဲ ... အိမ်ထောင် ကျဖို့တော့ စိတ်ကူးယဉ်မနေနဲ့၊ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကိုမချစ်ဘူး၊ ခင်ဗျားနဲ့ အိမ်ထောင်ကျဖို့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး”

မင်းလိမ်ညာဟန်ဆောင်နေတာပါ ချစ်ဝန်းရံ၊ အမှန်တကယ် က မင်းကိုယ့်ကိုချစ်နေပါတယ်။ မင်းမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အချစ်တွေ ရှိနေတယ်။

“မင်းအဖေ တိုင်ချင်ရာတိုင်ကွာ၊ ကိုယ်ထောင်ထဲမှာပဲ သွား နေမယ်၊ ကိုယ့်မှာ နေစရာအိမ်တောင် မရှိတော့ဘူး”

အဖေက ချစ်ဝန်းရံပျောက်လို့ ရဲစခန်းကိုတိုင်မှာတော့ သေ ချာသည်။ ရဲ့စိတ်တွေ သူ့အတွက် ပူလောင်သောကတွေ ခံစားလာ ရ၏။ ရဲ့ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ။ အဖေဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး ရဲ့အစ်ကိုချစ် ခြင်းကို မခွဲပါနဲ့တော့လို့ ပြောရမလား။

“ရုတ်တရက်ကြီးတော့ မင်းအဖေ ကိုယ်တို့ကိုရှာမတွေ့နိုင် ပါဘူး။ ကိုယ်ချစ်ရတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ တစ်ညပဲအတူတူနေရ နေရကွာ မနက်ဖြန် မိုးလင်းတာနဲ့ မင်းကို ဖုန်းပေးမယ်၊ ကိုယ်ရှိနေတဲ့နေရာ ကို မင်းလှမ်းအကြောင်းကြားလိုက်ပါ”

ချစ်ဝန်းရံ အထိတ်တလန့်နှင့် ပြေးပေါက်ပိတ်နေပြီး သူက တော့ သဘောကျစွာ ရယ်မောရင်း ချစ်ဝန်းရံ ဓဒ္ဒာကိုယ်လေးအား သိမ်းကြိုးပွေ့ဖက်ထားသည်။

“ကိုသိဒ္ဓိ ... ခင်ဗျား ဘာလုပ်မလို့လဲ၊ ကျွန်တော် လုံးဝ မကြိုက်ဘူးနော်၊ ခင်ဗျား အပြုအမူတွေက ရာဇဝတ်မှုနဲ့လည်းမကင်း ဘူး၊ အောက်တန်းလည်းကျတယ်ဗျ”

ရဲ့အသံတွေက ထိန်းချုပ်ထားသည့်ကြားမှပင် တုန်ယင်နေ သည်။ ရဲ့ရှက်လို့သေတော့မယ်။ အစ်ကိုသိဒ္ဓိ လွန်တယ်ဗျာ။ ရဲ့အချစ် တွေကို အကြမ်းနည်းနဲ့ အရယူဖို့ ဘာဖြစ်လို့ ကြံစည်ရတာလဲ။ အဖေ ဆီ ဖုန်းဆက်တောင်းပန်ချင်သည်။

“ရဲက ချစ်လို့ အစ်ကိုကိုခိုးပြေးခဲ့တာပါအဖေ၊ ရဲတို့ချစ်ခြင်းကို မခွဲပါနဲ့ ... အစ်ကိုကိုလည်း ရဲ့ လုံးဝ မခွဲနိုင်တော့လို့ပါ”

အဖေဆီ ဖုန်းဆက်ဖို့က ရဲ့ဆီမှာ ဖုန်းမရှိပေ။ အိမ်မှာကျန်ခဲ့ သည်။ ရဲ့ကို မိန်းကလေးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုထားပြီးထဲက ကိုယ် တျင့်တရားကို ထိန်းသိမ်းဖို့ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ဆီကနေ ချူစား မြူစားတာတွေမလုပ်ဖို့ ပတ်ဝန်းကျင်က ကဲ့ရဲ့ရှုပ်ချအတင်း ပြောစရာမဖြစ်အောင် နေထိုင်ပါလို့ အဖေ ဆုံးမနေတတ်သည်။

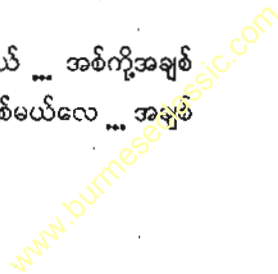
“ရဲ့”

“ဟို ... ဟို”

“ချစ်တယ်”

“ဟင်”

“အစ်ကို အရမ်းချစ်မြတ်နိုးမိလို့ပါ ရဲရယ် ... အစ်ကိုအချစ် တွေကို လက်ခံပေးပါ၊ မင်းကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမဖြစ်မယ်လေ ... အချစ်



အထွက် အစ်ကိုမှာ ဆင်ခြင်တုံတရားတွေ ပျောက်ကွယ်သွားရပြီ  
ထင်တယ် ရံရယ် ... ”

“အို”

အစ်ကိုအနမ်းတွေ ရံ ထိတ်လန့်တကြား ငြင်းဆန်ရုန်းဖယ်  
ပြစ်ဖို့ ကြီးစားပေမယ့် ရံ့နုလုံးသားကလည်း အစ်ကိုသိဒ္ဓိနှင့် ထပ်တူ  
ထပ်မျှ အချစ်တွေ တိုးဝင်နေရာယူထား၍လားမသိတော့။ အစ်ကို  
သိဒ္ဓိ ပြုသမျှ ငြိမ်သက်စွာ ခံယူမိသွားရသည်။

“အစ်ကိုအပြစ်ဒဏ်အတွက် ထောင်ဘယ်နှစ်နှစ်ပဲကျကျ  
ပျော်ပျော်ကြီးခံယူမယ်ကွာ ရံရယ် ... အပြစ်ဒဏ်က လွတ်လာရင်  
တော့ ရံ့နုတစ်သက်လုံး အတူတူနေထိုင်ခွင့် ရနိုင်တယ်လေ။ အိမ်  
ထောင်ထပ်ကျချင်တယ်”



“ဟာဗျာ ... အစ်ကိုသိဒ္ဓိ ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ရံ ရှက်  
တယ်”

“အစ်ကိုကိုချစ်တယ် မဟုတ်လား ရံ ... ပြောစမ်းပါ။ ကိုယ်  
က ရံ့ထက် ဘယ်အရာကိုမှ တန်ဖိုးမထားဘူး”

“အစ်ကိုရယ်”

ရံ့ညည်းညည်းညူညူလေးပြောပြီး အစ်ကိုရင်ခွင်ထဲ ခိုတွယ်  
နားခိုလိုက်မိသွားလေသည်။ ရံလည်း ဟန်ဆောင်ပြီး အစ်ကိုနှံ့ဝေး  
ရာကို ထွက်ခွာမသွားနိုင်တော့ပါဘူး။

“အစ်ကို”

“ဟင် ... ပြောလေ ရံ”

“ရံအဖေဆိုကို ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်၊ ရဲစခန်းတွေ ဘာတွေ  
မတိုင်ဖို့လေ ... ရံ တောင်းပန်လိုက်ရင် အဖေ လက်ခံမှာပါ။ အစ်ကို  
ထောင်ကျလို့မဖြစ်ဘူး၊ ရံ့ကြောင့် အစ်ကိုဘာတစ်ခုမှ အစွန်းအထေး  
မဖြစ်စေရဘူး ... ရံလည်း အစ်ကိုကို ချစ်မိနေပါပြီ”

“ရံလေးရယ်”

သိဒ္ဓိကတော့ ရံ့အဖေဆီ ဖုန်းဆက်တောင်းပန်ဖို့ဆိုတာ  
လောလောဆယ်တော့ ခွင့်မပြုနိုင်ပေ။ ရံ့ခန္ဓာကိုယ်လေးအား သူ  
ရင်ခွင်ထဲသို့ တင်းတင်းလေးဖက်ထားရင်း ချစ်သူနှင့်တစ်ညတာ  
လေး ဖြတ်သန်းနေလိုသေးသည်။

“မနက်ဖြန်မှ ဆက်ပါရံ ... ဒီတစ်ညတော့ အစ်ကိုနဲ့ရံ အတူ  
တူအချိန်တွေကို ဖြတ်သန်းကြရအောင်ပါ”

“ဟို ... ဟိုလေ ... ရံ့ပြန်မလာတာနဲ့ အဖေက ရဲစခန်းတိုင်  
မှာပဲ ... အစ်ကို အဖမ်းခံရလိမ့်မယ်”

ရံ့ကို စကားပြောခွင့်မပေးတော့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ပိတ်  
ပစ်လိုက်သည်။ သေချာတာက သိဒ္ဓိ နောက်နေ့ အဖမ်းခံသွားရနိုင်  
၏။ အခုလောက်ဆိုရင်တောင် ရဲစခန်းမှာ ရံ့အဖေက တိုင်ချက်ဖွင့်  
နေလောက်ပြီ။

“ရံ”

“ဟင်”



ရှင်မြတ်နိုး

“ရဲ့ကို အစ်ကိုဘာမှအလွန်အကျွံနဲ့ စော်ကားတာမျိုးတွေ မလုပ်ပါဘူး ... ရဲ့ကို တန်ဖိုးထားမှာပါ။ အစ်ကို အဲဒီလောက်အထိ အောက်တန်းမကျပါဘူး ... ဒီအခန်းထဲမှာ ရံတစ်ယောက်ထဲ အိပ်တော့ အစ်ကိုဧည့်ခန်းမှာပဲ အိပ်မယ်”

“အစ်ကို”

“အစ်ကို့မှာ ကျစရာထောင် နှစ်ထောင်ပဲရှိပါတယ်ကွာ၊ ပူမနေပါနဲ့ရဲ့ရယ်”

“အစ်ကိုရယ်”

ရဲ့ကို အစ်ကိုက တကယ်ပဲ တစ်ယောက်ထဲ အိပ်စေသည်။ ရဲ့ကို ပူပန်မနေဖို့ဘဲ အစ်ကိုက အနမ်းလေးဖွဖွပေးရင်း အားပေးနှစ်သိမ့်ထားခဲ့၏။ အစ်ကိုသိဒ္ဓိ ထောင်ကျမယ့်အရေးကို ရံကမပူဘဲ နေနိုင်မလား။ တစ်ညလုံး အိပ်မရ။ အစ်ကိုနှင့်အတူနေနိုင်ခွင့်လေးရပါစေဟု ရံ ဆုတောင်းနေမိသည်။ ရံ ညဉ့်နက်မှ အိပ်ပျော်သွားပြီး နေမြင့်မှ အစ်ကိုလာနှိုး၍ နိုးသွားရ၏။ အစ်ကို့ကိုတွေ့တော့မှ ရံ အထိတ်တလန့် ဖက်တွယ်ထားမိသည်။

“ရဲ့”

“အစ်ကို”

“ရှေ့ ... ဖုန်း ...”

“အစ်ကို ရယ် ... ရံမဆက်ပါဘူး၊ အစ်ကို့ကို ထောင်ကျအောင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရံလုပ်ရက်မှာလဲ ... အဖေတို့အိပ်

ရံဆက်မယ်။ ရံ တို့ချစ်ခြင်းကို မခွဲပါနဲ့လို့ပေါ့”

ရံက အဖေ့ဆီကိုဖုန်းဆက်တော့ သမီးရံတို့ ဘယ်မှာရှိလဲတဲ့။

“အဖေတို့ သက်ဆိုင်ရာတွေနဲ့ လိုက်ခဲ့မယ်။ ဘယ်မှပြေးလို့ မရဘူး သမီးရံ ... ဒီကောင်က သမီးကို အတင်းအကြပ်ခိုးပြေးတာ မဟုတ်လား၊ သူဌေးသားဆိုပြီး ဒီလိုလုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ဘယ်ရမလဲ”

“မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ ... အစ်ကိုက ရဲ့ကို အတင်းအကြပ်ခိုးပြေးတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရံက ချစ်လို့ အစ်ကိုနောက်လိုက်လာခဲ့တာပါ။ ရံတို့ချစ်ခြင်းကို မခွဲပါနဲ့တော့ တောင်းပန်ပါတယ် ဖေဖေရယ် နော် ...”

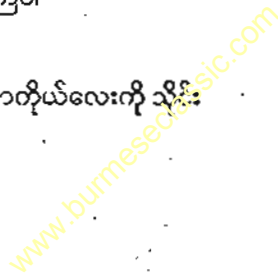
“ဘာပြောတယ် သမီး”

“အစ်ကို့ကို သမီးက အတင်းအကြပ် ခိုးခိုင်းခဲ့တာပါ”  
မင်းသမီးက ခိုးခိုင်းတာတဲ့ မသစ္စာဆိုတော့ အမေက ဒါဆိုလည်း ရှင် ပြဿနာမရှာတော့ဘဲ ထားလိုက်တော့တဲ့။ ဖုန်းထဲက နေ ရံ ကြားရသည်။

“ကောင်းပြီလေ ... သူက သူဌေးသားမဟုတ်တော့ရင် အဖေ သဘောတူတယ်၊ သမီးတို့ ပြန်လာခဲ့ကြပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ရံ ဖုန်းပိတ်လိုက်တော့ အစ်ကိုက ရံခန္ဓာတိုယ်လေးကို သိုင်းစက်သည်။



ရှင်မြတ်နိုး

“အဖေက လက်ခံတယ်တဲ့၊ ရဲတို့ပြန်လာခဲ့ကြတဲ့ ... အစ်ကို ထောင်မကျတော့ဘူးပေါ့”

“အမလေးရဲရာ ... အစ်ကိုက ရဲနဲ့တစ်နာရီ တစ်စက္ကန့် တောင် ခွဲနိုင်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒါဆိုရင် အစ်ကိုအိမ်ထောင်ပဲကျ တော့မှာပေါ့”

“အင်း”

သိဒ္ဓိကတော့ သူ့အကြံအစည် အောင်မြင်သွား၍ ချစ်ရတဲ့ ချစ်ဝန်းရံအား ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့ဖက်ထားကာ အနမ်းမိုးလေး ရွာပစ် သည်။

သူငယ်ချင်းအိမ်ကနေ ပြန်လာကြပြီး တရားရုံးမှာ တရားဝင် လက်မှတ်ရေးထိုးကြတော့ ရဲ့မိဘတွေက သက်သေဖြစ်သည်။

“မင်းမှာ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေ ရှိစရာမလိုပါဘူး မောင်သိဒ္ဓိ အဓိက သမီးလေးရဲ့ကိုပဲ ချစ်ချစ်ခင်ခင် ကြင်ကြင်နာနာ ပေါင်းသင်း ပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဦးရဲ့တာဝန်မဲ့မှုကြောင့် ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်လို တစ်သက်လုံးနေထိုင်လာရတော့ မိန်းကလေး မပီ သတဲ့အကြောင်းတွေ ရှိလာနိုင်တယ်လေ ... ဒါကြောင့် ... ဦးက စိတ်ပူပင်ရတာပါ”

“ရဲ့အတွက်တော့ စိတ်ချပါ အဖေ ... ကျွန်တော် ပျော်ရွှင် အောင်ထားမှာပါ။ ရဲက ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ချစ်မြတ်နိုးပြီး ရွေးချယ် ခဲ့တာပဲလေ”

ရဲတို့ အိမ်လေးကလည်း ရောင်းဖို့ဈေးတည့်သွားသည်။ တိုက် ခန်းလေးတစ်ခန်းကားနေကြဖို့ အဖေက စီစဉ်နေ၏။ စီးပွားရေးတွေ ကြီးစားလုပ်ကြပြီး ကိုယ်ပိုင်ဝယ်နိုင်အောင် လုပ်ကြမယ်တဲ့။ ဘာမှ အားငယ်စရာမလိုဘူးတဲ့။ ရဲလည်း ကိုယ်တိုင်အပ်ချုပ်ဆိုင်လေး စတင် ထူထောင်ဖို့ စီစဉ်သည်။

“ရဲ့”

“ဟင် ... ယုန်ဖြူ ... မင်း ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“ဘာလာလုပ်မှာလဲ ရဲ့ ... ယုန်ဖြူ သူငယ်ချင်း မင်္ဂလာပွဲ ကိုလာပြီး ဂုဏ်ပြုတာလေ ... မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့လာပေးတာပါ”

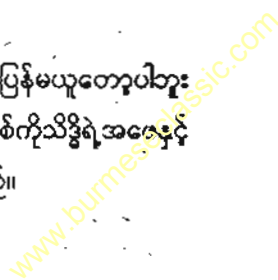
“ဟင်”

ယုန်ဖြူအပြုံးကိုမြင်ရတော့လည်း ရဲစိတ်က လုံခြုံသွားရ သည်။

“အစ်ကိုက ... အစ်ကိုက ရဲ့ကိုလေ အတင်းအကြပ်ခိုးခဲ့တာ ပါ။ မင်းဆီက လူယူလိုက်တာ မဟုတ်ဘူးနော်ယုန်ဖြူ ... မင်း ပြန် ယူချင်ပြန်ယူသွားပါ”

“ဟေ့ကောင်ရဲ့ ... အစ်ကိုက တန်ဖိုးမရှိတဲ့ ဟင်းရွက်ကစွန်း ရွက်လား၊ မင်းပေးချင်တိုင်း ပေးနေရအောင်”

အစ်ကိုက ဝင်ပြောသည်။ ယုန်ဖြူက ပြန်မယူတော့ပါဘူး ဟာ ယုန်ဖြူပဲ အသည်းကွဲခံပါတော့မယ်တဲ့။ အစ်ကိုသိဒ္ဓိရဲ့အဖေနှင့် အန်တီသက်နှင်းတို့လည်း ရောက်လာကြသည်။



ရှင်မြတ်နိုး

“သားလို လိမ္မာတဲ့ ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့သားတစ်ယောက်ကို ဒက်ဒီ တယ်လိုလုပ် သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ယုန်ဖြူ မထိခိုက်စေချင်လို့ပါ ... အခြေအနေတွေအားလုံးကို ဒက်ဒီ သိရပါပြီ။ သားဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်စေရပါမယ်ကွယ် ... သားရဲ့ကုမ္ပဏီကိုလည်း ပြန်ပေးပါတယ်။ ယုန်ဖြူလည်း နိုင်ငံခြားမှာ ကျောင်းသွားတက်နိုင်အောင် ဒက်ဒီ စီစဉ်ပေးထားတယ်”

မမျှော်လင့်ဘဲ ပြဿနာတွေအားလုံးက အေးချမ်းသွားသည်။ မိဘချင်းတွေလည်း တရင်းတနှီးပြောဆိုဆက်ဆံနေကြ၏။ မင်္ဂလာပွဲအတွက်လည်း အခမ်းနားဆုံးဖြစ်ရန် လူကြီးတွေက စီစဉ်နေကြသည်။ မင်းသိဒ္ဓိနှင့်ချစ်ဝန်းရဲ့တို့ နှစ်ယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ပီတိတွေဝေဆာစွာဖြင့် ကြည့်မိကြရင်း ပျော်ရွှင်ကြည်နူး၍ မဆုံးတော့။



ရှင်မြတ်နိုး